

Φλορίν Μαρινέσκου

**ΡΟΥΜΑΝΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΑΡΧΕΙΟ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ**

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ 1998

**ΡΟΥΜΑΝΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΑΡΧΕΙΟ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ**

Εικόνα εξωφύλλου:
Χαλκογραφία της Ι.Μ. Κουτλουμουσίου
Συλλογή της Μονής

© Ίερά Μονή Κουτλουμουσίου 63086 Άγιον Όρος
τηλ. 0377-23226
fax. 0377-23731
ISBN 960-85639-5-X

Φλορίν Μαρινέσκου

**ΡΟΥΜΑΝΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΑΡΧΕΙΟ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ**

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ 1998

Σέ αυτό τόν τόμο συνεργάστηκε ή κα Dalila Aramã, ειδική παλαιογράφος (Βουκουρέστι) γιά τά σλαβονικά έγγραφα.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Προλογικό σημείωμα	IX
Εισαγωγή	1-20
Εικόνες (I)	21-28
Περιγραφή τοῦ ἀρχείου	29
Βραχυγραφίες	30
Περίληψεις ἐγγράφων	31-90
Πίνακας εἰκόνων	91
Εἰκόνες (II)	92-99
Εύρετήρια	
κυρίων ὀνομάτων	101-116
τοπωνυμίων	117-121
Πίνακας ἀντιστοιχιῶν	123-124
Μετάφραση ἐγγράφων	125-175
Περίληψη στῆ γαλλικῆ γλώσσα	177

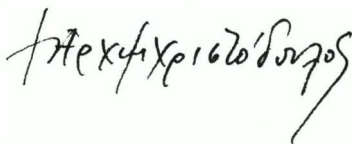
ΠΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Μία λαμπρή περίοδος τῆς ἱστορίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας συνδέεται μέ τίς παρίστριες χῶρες, μέ τίς ὁποῖες ἀπό τόν 140 αἰῶνα καλλιεργήθηκαν ἰσχυροί δεσμοί φιλαλληλίας. Οἱ χῶρες αὐτές, τμήμα τῆς βυζαντινῆς οἰκουμένης, προσέφεραν στό μοναστήρι τήν οικονομική τους ὑποστήριξι σέ καιρούς χαλεπούς καί ἔλαβαν ὡς ἀντίδωρο τήν ἀθρόα διείσδυσι τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος στόν πνευματικό βίον τους. Αὐτές τίς ἄγνωστες σελίδες τῆς ἱστορίας τῆς Μονῆς μας, πού συνδέονται μέ τήν ἱστορία τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης, φωτίζει ἡ ἀνά χειρας μελέτη τοῦ ρουμανικοῦ ἀρχείου τῆς βιβλιοθήκης μας, τήν ὁποῖαν ἀναθέσαμε στόν κ. Φλορίν Μαρινέσκου, ἐμβριδῆ μελετητή τοῦ ἀγιορειτικοῦ πλοῦτου.

Εἶναι ἰδιαίτερος σημαντική σήμερα ἡ παρουσίασι τῶν ἱστορικῶν αὐτῶν πτυχῶν, πού ἀποκαλύπτουν τίς ζωντανές, γόνιμες καί κινούμενες γύρω ἀπό τόν ἴδιο ἄξονα τῆς ὀρθόδοξης εὐσεβείας σχέσεις τῶν λαῶν τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου. Πολύ δέ περισσότερο ἀποκαλύπτουν τήν κεντρική θέσι τοῦ Ἁγιωνύμου Ὁρους στήν συνείδηση τῶν παραδοσιακά ὀρθόδοξων λαῶν καί τήν διαπλαστική δύναμι τοῦ μοναχισμοῦ στά ἐκκλησιαστικά πράγματα, στό κοινωνικό καί πολιτιστικό γίγνεσθαι.

Σήμερα ὁ μοναχισμός, καί τό Ἅγιον Ὄρος ὡς ὀργανωμένη μοναστική πολιτεία, καλεῖται καί ἔχει τήν δυνατότητα νά ἐπηρεάσει βαθεῖά τήν κοινωνική πραγματικότητα, δίνοντας πρότυπο «τελειστάτης κοινωνίας» καί πολιτειακῆς ὀργανώσεως. Παράλληλα ἔχει καί σήμερα, μετά ἀπό ἀρνητικές ἱστορικές συγκυρίες, τήν ἀνάγκη ὑλικῆς ἀρωγῆς, τήν ὁποῖαν ἄλλοτε προσέφεραν αὐτοκράτορες, ἡγεμόνες, πατριάρχες καί εὐσεβῆς λαός, μέ ἀντάλλαγμα τήν πρεσβευτική εὐχή τῶν μοναχῶν.

Ὁ Καθηγούμενος
τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου τοῦ Κουτλουμουσίου

† Ἀρχιμανδρίτης Χριστόδουλος

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στήν ιστορία τῶν σχέσεων μεταξύ τοῦ Ἁγίου Ὁρους καί τῶν ρουμανικῶν χωρῶν, ἡ περίπτωση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κουτλουμουσίου ἀποτελεῖ ξεχωριστό κεφάλαιο, τόσο ἀπό τήν ἀποψη τῆς χρονικῆς περιόδου στήν ὁποία οἱ σχέσεις αὐτές ἀνάγονται ὅσο καί ὡς πρὸς τόν πολύπλευρο χαρακτήρα τους¹.

Οἱ ἀπαρχές τῶν σχέσεων μέ τή Βλαχία τοποθετοῦνται στά μέσα τοῦ ΙΔ' αἰῶνα, κατά τήν ἐποχή πού ἡγεμόνας τοῦ πριγκιπάτου ὑπῆρξε ὁ Νικόλαος Ἀλέξανδρος (1352-1364), γιός τοῦ ἰδρυτῆ τοῦ μεσαιωνικοῦ κράτους τῆς Βλαχίας τό 1330, Μπασαράμπ Α' (circa 1310-1359). Λεπτομέρειες γιά τίς σχέσεις αὐτές ἀντλοῦμε κυρίως ἀπό τίς τρεῖς διαθήκες τοῦ Χαρίτωνα, τοῦ πῶ σημαντικοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς², μετέπειτα Μητροπολίτη τῆς Οὐγγροβλαχίας καί ἀργότερα "Πρώτου" τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ὁ Ἕλληνας Χαρίτων, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε τήν ἡγευμενία μετά τό 1356 καί πρὶν τό 1362, σέ μία ἐποχή πού ἡ μονή βρισκόταν σέ μεγάλη ἔνδεια καί χωρίς δύναμη, μέ τίς ἐπιδρομές τῶν Ὀθωμανῶν νά τήν ἀποδυναμώνουν ἀκόμα περισσότερο, ἀνέπτυξε τεράστια δραστηριότητα μέ σκοπό νά τήν ἐνισχύσει, στρεφόμενος τόσο πρὸς Ἕλληνας, ὅσο καί πρὸς ξένους - Σέρβους, Βούλγαρους, Βλάχους (= Ρουμάνους)³.

1. Γιά τίς σχέσεις αὐτές βλ. κυρίως Petre Ş. Năsturel, *Le Mont Athos et les Roumains*, Ρώμη 1986, τό σχετικό κεφάλαιο, σελ. 39-72, ὅπου καί παλαιότερη βιβλιογραφία. Βλ. ἐπίσης καί τό ἱστορικό ὁδοιπορικό τῆς μονῆς πού συντάξε ὁ Βασίλειος Λυμπερόπουλος στόν συλλογικό τόμο *Ὁρθοδοξία. Ἑλληνισμός. Πορεία στήν τρίτη χιλιετία*, Α' τόμος, ἐκδ. Ι.Μ. Κουτλουμουσίου, Ἀθήνα 1995, σελ. 369-435 καί τήν τελευταία ἐκδοση τῶν ἐλληνικῶν ἐγγράφων τῆς μονῆς, πού δημοσίευσε ὁ Paul Lemerle, μέ τίτλο *Actes de Koutlumas*, β' ἐκδοση, Παρίσι 1988.

2. Τόσο σημαντικός πού ἡ μονή νά φέρει τό ὄνομα "μονή τοῦ Χαρίτωνα", βλ. *Actes de Koutlumas*, Εἰσαγωγή, σελ. 8.

3. Βλ. τό ὑπόμνημα τοῦ Χαρίτωνα, ἐκδ. Lemerle, ὁ.π., ἀρ. 26, σελ. 103, μέ ἡμερομηνία Σεπτέμβριος 1369. Ὁ Petre Năsturel μᾶς παρέχει τήν πληροφορία

Σχέσεις μεταξύ μοναχῶν τοῦ Κουτλουμουσίου καί Βλαχίας ἴσως νά ἀναπτύχθηκαν ἀμέσως μετά τήν ἴδρυση τῆς Μητροπόλης τῆς Βλαχίας ἀπό τό Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως καί τήν ἀναγνώριση τοῦ Ἰακίνθου τῆς Βιτσίνης ὡς Μητροπολίτη τῆς περιοχῆς αὐτῆς⁴, γεγονός πού ἔδωσε τήν εὐκαιρία στοὺς μοναχοὺς νά διευρύνουν τό πλέγμα τῶν σχέσεων τῆς μονῆς πρὸς τὴ Βλαχία.

Πρὶν τό 1364 (ἔτος θανάτου του) ὁ ἡγεμόνας Νικόλαος-Ἀλέξανδρος προσέφερε –ὑστερα προφανῶς ἀπὸ παράκληση ἀντιπροσωπείας ἀπὸ τό Κουτλουμουσί– τό μεγαλύτερο μέρος τοῦ ποσοῦ γιά τήν κατασκευή τοῦ μεγάλου πύργου⁵. Ἐπί τῆς ἡγεμονίας τοῦ γιοῦ του, βοεβόδα Βλάδισλαβ (ἢ Βλαίκου), ὁ Χαρίτων ἄρχισε τίς ἐπισκέψεις στή Βλαχία μέ σκοπὸ νά τόν πείσει νά ἀναλάβει τὴ χρηματοδότηση ἐνός

ὅτι ὁ Τσάρος τῆς Σερβίας Στέφανος Οὐρος καί ἡ μητέρα του, μετέπειτα μοναχὴ Ἐλισάβετ, ἐνίσχυσαν τὴ μονή, ὅπως, ἴσως, καί ὁ Δεσπότης Ἰωάννης Οὐγλέσης τό 1358. Ἀναρωτιέται ὅμως μήπως ἡ βοήθεια πού προσέφερε ὁ Οὐρος σχετιζόταν πιθανόν μέ τὸν γάμο του (Στεφάνου) μέ τὴν Ἄννα, μία ἀπὸ τίς κόρες τοῦ Νικολάου Ἀλεξάνδρου· βλ. τό ἄρθρο στό "Legăturile țarilor române cu Muntele Athos pină la mijlocul veacului al XV-lea", *Mitropolia Olteniei*, X, τεῦχος 11-12, 1958, σελ. 737-738. Τοῦ ἴδιου, *Le Mont Athos...*, σελ. 42. Γιά τίς σχέσεις τοῦ Χαρίτωνα μέ τὴ Βλαχία βλ. καί τὴ μελέτη τοῦ D. Năstase, "Le Mont Athos et la politique du Patriarcat de Constantinople, de 1355 à 1375", στὰ *Σύμμεικτα*, τόμος τρίτος, 1979, κυρίως σελ. 131-152.

4. Βλ. κυρίως D. Năstase, ὁ.π., σελ. 124-131 καί Λυμπερόπουλος, ὁ.π., σελ. 389-390.

5. Βλ. τὴν ἐνόητα Α. *Οἰκοδομικὲς ἐργασίες*. Αὐτὴ ἡ πράξη του, ἕναν αἰῶνα πρὶν τὴν Ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλης, ἐντάσσεται σέ μία προσπάθεια τόσο τοῦ Ἁγίου Ὁρους ὅσο καί τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου νά ἀνασυστήσουν σέ συμβολικὲς μορφές τὴ "Χριστιανικὴ Αὐτοκρατορία", ὑπὸ ὀρθόδοξους ἡγέτες, οἱ ὁποιοὶ εἶχαν ὀργανώσει καί συμμαχίαι ἐνάντια στοὺς Ὀθωμανοὺς. Μεταξύ τους ἦταν καί ὁ ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας Νικόλαος-Ἀλεξάνδρος καί ὁ γιὸς του Βλαίκου. Οἱ τελευταῖοι, ὅπως καί ἄλλοι ἡγέτες, γιά νά ἀποδείξουν ἐμπράκτως τὴ συμμετοχὴ τους στὴν ὀρθόδοξη συμμαχία, ἰδρύνουν ἢ ἐπισκευάζουν ἀπὸ μία ἢ περισσότερες ἀγιορεϊτικὲς μονές. Βλ. τό ἄρθρο τοῦ Dumitru Năstase μέ τίτλο "Necunoscută" ale izvoarelor istoriei românești" στό *Anuarul Institutului de Istorie "A.D. Xenopol"*, XXX, Ἰάσι 1993, σελ. 94. Ἀναγνώριση τοῦ ρόλου του σέ αὐτὴ τὴ συμμαχία ἀποτελεῖ ἕνα βυζαντινὸ κείμενο τῆς ἐποχῆς, στό ὁποῖο ἀναφέρεται μεταξύ τῶν "βασιλέων τῆς γῆς", ἀνάμεσα σέ αὐτοκράτορες σάν τὸν Ἀνδρόνικο Β' Παλαιολόγο, τὸν Ἰβάν Ἀλεξάνδρου τῆς Βουλγαρίας καί τὸν Στέφανο Δουσάν τῆς Σερβίας, βλ. ὁ.π.

φιλόδοξου προγράμματος ανοικοδόμησης τμημάτων του μοναστηριακού συγκροτήματος⁶. Λεπτομέρειες άντλοῦμε από τό σχέδιο συμφωνίας “ιδρύσεως τῆς μονῆς”, πού συνέταξε ὁ Χαρίτων τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1369⁷. Ἡ συμφωνία αὐτή μεταξύ τῶν δύο ἀνδρῶν, ἡ ὁποία τελικά ἐφαρμόστηκε⁸, εἶχε ὡς ἐπακόλουθο τήν ἐγκατάσταση στή μονή Κουτλουμουσίου Ρουμάνων μοναχῶν. Καί στό παρελθόν καλόγεροι ἀπό τή Βλαχία εἶχαν ἐπισκεφθεῖ τό Κουτλουμούσι, ἀλλά ὁ κοινοβιακός βίος –ὑποστηρίζει ὁ Χαρίτων– δέν τούς ταίριαζε καί γι’ αὐτό τόν λόγο ὁ Βλάδισλαβ προσπάθησε νά πείσει τόν ἡγούμενο τοῦ Κουτλουμουσίου νά ἐφαρμόζει πλέον στή μονή του ἕνα λιγότερο αὐστηρό βίο, ὥστε οἱ πολυάριθμοι Ρουμάνοι μοναχοί νά προσαρμοζόνται πιό εὐκολα. Διαμεσολαβητής στήν προσπάθεια αὐτή ἦταν ὁ Νεάγκου, ὁ ὁποῖος ἀποκαλεῖται στίς ἐλληνικές πηγές “βιτέζης”⁹. Ὁ Χαρίτων ἀρνήθηκε, προκαλώντας τόν θυμό τοῦ ἡγεμόνα, τόν ὁποῖο ἀντιλήφθηκε ὅταν ἐπισκέφθηκε ἐκ νέου τήν Αὐλή του. “Υστερα ἀπό συμβούλιο στό ὁποῖο συμμετεῖχαν ὁ Μητροπολίτης τῆς Οὐγγροβλαχίας Ἰάκινθος, ὁ δικαιοφύλαξ τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως Δανιήλ Κριτόπουλος (μελλοντικός Μητροπολίτης Ἄνθιμος), ὁ πνευματικός τοῦ ἡγεμόνα Δωρόθεος, ὁ λογοθέτης Σάββας καί ἄλλοι ἀξιωματοῦχοι τοῦ Ντιβανίου τῆς Βλαχίας, ἀποφασίσθηκε ἀπό τούς προαναφερόμενους νά προσκληθεῖ ὁ Χαρίτων ὥστε ὅλοι μαζί νά τόν πείσουν νά μὴν στερήσει τή μονή του ἀπό τόσες δωρεές τοῦ ἡγεμόνα ἐξαιτίας τοῦ αὐστηροῦ βίου τῶν μοναχῶν, στόν ὁποῖο ἐκεῖνος ἐπέμενε. Με ὄρατό τόν κίνδυνο νά ἀρνηθεῖ ὁ Βλάδισλαβ νά στέλνει χρήματα στή μονή, ὁ Χαρίτων ἐπέστρεψε ἐκεῖ καί ζήτησε τή συμβουλή τοπικῶν προσωποικιοτήτων. Οἱ τε-

6. Βλ. τήν ἐνότητα Α. *Οικοδομικές ἐργασίες* “... ἀνήγειρε ἐκ βάρων καί ἀνωκοδόμησε τό ἐν τῇ ρηθείσῃ σεβασμία μονῆ κάστρον, μέλλει δέ Θε(ε)ῦ χάριτι {Θ(ε)ῦ} ἀπαρτῆσαι καί τήν ἐκκλησίαν καί τράπεζαν καί κελλία, ἐξονήσασθαι τε καί κτήματα εἰς ζωάρκειαν τῶν ἀδελφῶν ἐκ τῆς εὐεργεσίας τῆς αὐθεντίας μου...”, βλ. Lemerle, *ὁ.π.*, σελ. 103.

7. Βλ. Λυμπερόπουλος, *ὁ.π.*, σελ. 392. Năsturel, *Legăturile...*, σελ. 738.

8. Βλ. σελ. 6.

9. Viteaz στά Ρουμανικά = γενναῖος, ἰππότης. Εἶχε τό ἀξίωμα τοῦ *comis agazonum, praefectus stabuli*, βλ. Năsturel, *Le Mont Athos...*, σελ. 44 καί Năstase, *ὁ.π.*, σελ. 139 καί σημ. 4. Στά Ἑλληνικά=Κον(ν)όσταυλος.

λευταῖοι τόν συμβούλεψαν –προκειμένου νά συνεχίσει ὁ Βλάικου νά ἐνισχύει οἰκονομικά τή μονή– νά μήν ἐπιμένει πλέον στόν ἰσχύοντα κανονισμό, ὅπως τουλάχιστον ἰσχυρίζεται ὁ ἡγούμενος, ὥστε νά ἔρθουν (γιά νά διαμένουν) στή μονή καί Ρουμάνοι μοναχοί. Προηγουμένως ὁμως, ἔπρεπε νά καθορισθεῖ ἓνα πλαίσιο συνεννόησης μεταξύ τοῦ ἡγεμόνα καί τοῦ Χαρίτωνα. Γι’ αὐτό τόν λόγο ὁ κουτλουμουσιανός ἡγούμενος συνέταξε ὑπόμνημα, εἴτε στό μοναστήρι εἴτε στή χώρα τοῦ Βλάδισλαβ¹⁰, διατυπωμένο μέ τρόπο πού νά φαίνεται ὅτι εἶχε συνταχθεῖ ἀπό τόν ἴδιο τόν Ρουμάνο ἡγεμόνα καί τό ὅποιο ὁ Χαρίτων ἤλπιζε ὅτι ἐκεῖνος θά δεχόταν νά ὑπογράψει. Σύμφωνα μέ τό σχέδιο αὐτό, ὁ Βλάικου θά ὀρκιζόταν ὅτι οἱ Ρουμάνοι μοναχοί θά ἔδειχναν ὑπακοή στόν Χαρίτωνα καί στούς Ἑλληνας, ὑπό τήν ἀπειλή τοῦ ἐκδιωγμοῦ τους ἀπό τή μονή. Πρὶν ἀπό τόν θάνατό του ὁ Χαρίτων θά ὀριζε, μαζί μέ τόν ἡγεμόνα, τόν ἐπόμενο ἡγούμενο. Ἡ ἐνθρόνιση θά γινόταν σύμφωνα μέ τό τυπικό τοῦ Ἁγίου Ὁρους· στή συνέχεια ὁ νέος ἡγούμενος θά μετέβαινε στή Βλαχία στόν “κτῆτορα” καί ἔπειτα ὁ “Πρῶτος” θά τοῦ παρέδιδε τήν ἐξουσία. Ἡ τελική παράγραφος ἦταν πολὺ ἐνδιαφέρουσα. Ὁ Βλάδισλαβ θά ἀναγνώριζε ὅτι τό Κουτλουμουσί ἦταν ἑλληνικό καί ὄχι ρουμανικό μοναστήρι¹¹. Ὡς πρὸς τόν τρόπο λειτουργίας τῆς μονῆς φαίνεται ὅτι τό μοναστήρι εἶχε ἐγκαταλείψει τόν κοινοβιακό βίο, ἢ τουλάχιστον βιάδιζε πρὸς ἓνα λιγότερο αὐστηρὸ καθεστῶς¹².

Στό μεταξύ εἶχαν φθάσει στό Κουτλουμουσί Ρουμάνοι μοναχοί γιά νά ἐνσωματωθοῦν στό ἀνδρῶπινο δυναμικὸ τῆς μονῆς: ὁ πρωτόπαπας Μιχαήλ, ὁ ἀδελφός του Ἰάκωβος καί ἄλλοι. Ὁ πρῶτος ἐπιθυμοῦσε νά γίνεи μοναχός ἐκεῖ, ἀλλὰ ἡ μονή νά ἀκολουθεῖ τόν ἰδιόρρυθμο βίο. Ἴσως ὁ Μιχαήλ νά εἶχε σταλεῖ ἐκεῖ μαζί μέ τοὺς ἄλλους μοναχοὺς ἀπὸ τόν ἡγεμόνα γιά νά διαπιστώσουν ἂν ὁ Χαρίτων εἶχε ἀλλάξει τή στάση

10. Ὑπόθεση τοῦ Năsturel, βασισμένη σέ μία σημείωση “...ot Vlaske zemle...” στό verso τῆς πρώτης διαθήκης τοῦ Χαρίτωνα, βλ. *Le Mont Athos*, σελ. 46.

11. Τό σχέδιο αὐτό συντάχθηκε τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1369. Ἀναλυτικὴ περιγραφή του στόν Năsturel, *Legăturile...*, σελ. 741.

12. “... ὑπέκλινε τῆς κοινοβιακῆς ὁδοῦ καί ἐβάδιζε τήν τῶν ἐτέρων ἀγιορειτικῶν μονῶν ...”, βλ. Lemerle, *ὁ.π.*, σελ. 104.

του. Ἡ στιγμή ήταν κατάλληλη ἐπειδή ὁ τελευταῖος ἐκείνη τὴν ἐποχὴ εἶχε μόλις συντάξει τὸ ὑπόμνημα –τὸ σχέδιο χρυσοβούλλου– πρὸς τὸν βοεβόδα¹³. Ὁ ἡγεμόνας ἀρνήθηκε ὁμως νὰ δεχθεῖ τὴ συμφωνία ἔτσι ὅπως ἦταν διατυπωμένη. Συγκεκριμένα, ὁ Χαρίτων εἶχε χρησιμοποιήσει στὸ σχέδιο μία διατύπωση πού μείωνε τὸν πολιτικὸ του ρόλο. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ, κυρίως ὑπὸ τὸν Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Φιλόθεο Κόκκινο, γινόταν προσπάθεια δημιουργίας μιᾶς συμμαχίας τῶν ὀρθόδοξων ἡγετῶν –οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν ὁποίων εἶχαν αὐτοκρατορικούς τίτλους καὶ ἐνίσχυναν τὸ Ἅγιον Ὄρος– ἐναντίον τῶν Ὀθωμανῶν. Σὲ αὐτὴν συμμετεῖχαν ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Τραπεζούντας Ἀλέξιος Γ΄ Κομνηνός, ὁ Γσάρος τῆς Βουλγαρίας Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Δεσπότης τῶν Σερρών, μὲ αὐτοκρατορικές βλέψεις, Ἰ. Οὐγγέσης. Ὁ τίτλος ὁμως μὲ τὸν ὁποῖο τὸν ἀνέφερε ὁ Χαρίτων στὸ σχέδιο χρυσοβούλλου, ἀνάμεσα στοὺς “αὐθένται”¹⁴, μείωνε τὸ πολιτικὸ του κῆρος¹⁵. Ἔτσι, γιὰ τὴν ὥρα, ὁ Βλάδισλαβ ἀρνήθηκε νὰ χρηματοδοτήσει τὴ μονή. Ὁ λόγος πού ἀποδέχθηκε τελικὰ τὴν πρόταση τοῦ Χαρίτων καὶ ἄρχισε νὰ στέλνει στὸ μοναστήρι τὰ ἀπαιτούμενα ποσὰ γιὰ κατασκευή ἢ ἀνακαίνιση τμημάτων τοῦ μοναστηριακοῦ συγκροτήματος εἶναι τὸ λογικὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς ἀλλαγῆς τῆς συγκεκριμένης διατύπωσης. Ἡ ἀλλαγὴ ἔγινε προφανῶς μετὰ τὰ σοβαρὰ γεγονότα τοῦ 1371, ὅταν ἡ βαλκανικὴ –ὀρθόδοξη– συμμαχία ἠττήθηκε ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς στὴ Μαρίτζα (26 Σεπτεμβρίου). Καὶ ἔτσι ὁ Χαρίτων δὲν εἶχε πολλές ἐπιλογές στὴν ἀναζήτηση βοήθειας πρὸς τὴ μονὴ του. Ἀποδέχθηκε, φαίνεται, τὴς

13. Τὸ ὑπόμνημα δημοσίευσε ὁ Paul Lemerle ὑπὸ τὸν τίτλο “Acte du vœu de Jean Vladislav”, στὸν προαναφερόμενο τόμο, ἀρ. 26, σελ. 102-105.

14. Βλ. Năstase, “Le Mont Athos...”, σελ. 149. Στὴν πρώτη διαθήκη ὁ Χαρίτων ὑποστηρίζει ὅτι στὸ ὑπόμνημά του ὑποσχέθηκε “δόξαν οὐ τὴν τυχοῦσαν παρὰ τε βασιλεῦσι καὶ ἄρχουσιν”, μόνο πού ὅπως διαπιστώσαμε ἡ λέξη “βασιλεῦ” λείπει, βλ. Năstase, ὁ.π.

15. Ἀντιθέτως, σὲ ἓνα κείμενο τῆς ἐποχῆς, ὁ πατέρας του, ὁ Νικόλαος–Ἀλέξανδρος, ὁ Ἀνδρόνικος Β΄ Παλαιολόγος, ὁ Στέφανος Δουσάν τῆς Σερβίας καὶ ὁ Ἰβάν–Ἀλέξανδρος τῆς Βουλγαρίας φέρουν τὸν τίτλο “βασιλεῖς τῆς γῆς”, βλ. Dimitri Năstase, “Imperial Claims in the Romanian Principalities from the fourteenth to the seventeenth centuries. New contributions, στὸν τόμο *The Byzantine Legacy in Eastern Europe*, ἐπιμέλεια Lowel Clucas, New York, 1988, σελ. 214, σημ. 21, ὅπου καὶ ἡ παραπομπὴ στὶς πηγές.

άλλαγές τις όποιες επιθυμούσε ό Βλάδισλαβ και τις όποιες κατέγραψε σέ ένα έγγραφο τό όποιο δέν σώζεται¹⁶. Έγκαινιάζεται έτσι από τούς ήγεμόνες τής Βλαχίας, μετά από τή ρύθμιση πού επιθυμούσε ό Βλάικου, μιά σειρά έργων στή μονή, ή όποία θά συνεχισθεί τουλάχιστον επί δύο αιώνες άκόμη.

Οί διαθήκες του Χαρίτων

Η πρώτη διαθήκη του συντάχθηκε τόν Σεπτέμβριο ή άμέσως μετά τόν Σεπτέμβριο του 1369¹⁷. Παρουσιάζει τό σύνολο τών δραστηριοτήτων του πού είχαν ως σκοπό τήν εξασφάλιση τής ευημερίας στή μονή. Αναφέρεται στις σχέσεις του μέ τόν ήγεμόνα Βλάδισλαβ, στή βοήθεια πού προσέφερε ό πατέρας του γιά τήν άνέγερση του πύργου, στήν έπιμονή του Βλάικου νά μετατραπεί τό Κουτλουμουσί σέ μονή μέ λιγότερο αύστηρό καθεστώς. Αναφέρεται έπίσης και στό ύπόμνημα πού είχε στείλει παλαιότερα, στό όποιο έκανε μνεία τών ευεργεσιών του και τών άναγκών τής μονής (στό όποιο ό Χαρίτων τόν είχε παρακαλέσει τρεις φορές νά άπαντήσει)¹⁸. Τόν Νοέμβριο του ίδιου έτους ό Χαρίτων συντάσσει και δεύτερη διαθήκη, παρόμοια σέ γενικές γραμμές μέ τήν πρώτη¹⁹. Από τό κείμενό της άντλούμε λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά μέ τά έργα στό μοναστήρι. Μόνο τό κάστρο χτίστηκε μερικώς μέ έξοδα του ήγεμόνα Βλάδισλαβ, ένω τό υπόλοιπο ποσό συμπληρώθηκε μέ ένα δάνειο 1.000 άσπρων, γιά τό όποιο δόθηκαν ως ένέχυρο πολύτιμα άντικείμενα τής μονής. Έάν —έγραφε ό Χαρίτων στή διαθήκη αυτή— ό ήγεμόνας έδινε αυτό τό ποσό, έκτιζε τήν εκκλη-

16. Σώζεται όμως ένα παρόμοιο έγγραφο, τό όποιο παραχώρησε τό 1374 ό αυτοκράτωρ τής Τραπεζούντας Άλέξιος Γ' στή μονή Διονυσίου, στόν ήγούμενο Διονύσιο συγκεκριμένα, όπου μία διατύπωση κάνει τόν D. Năstase νά θεωρηθεί ότι κάτι παρόμοιο θά έγινε και στήν περίπτωση του έγγράφου του Κουτλουμουσίου, βλ. "Le Mont Athos...", σελ. 153 και σημ. 3, όπου ή σχετική παράγραφος και ή άνάλυσή του.

17. Δημοσιεύτηκε από τόν P. Lemerle στόν ίδιο τόμο, έγγραφο αρ. 29, σελ. 113-116. Άνάλυση του περιεχομένου στις σελ. 110-112.

18. Βλ. P. Lemerle, *ό.π.*, σελ. 113, στίχος 22. Υπάρχει και μία δεύτερη παραλλαγή τής πρώτης διαθήκης: τις διαφορές της έντοπίζει ό Năstase στό προαναφερόμενο άρθρο του, βλ. σελ. 151, σημ. 1.

19. Βλ. άνάλυση και περιεχόμενο στόν Lemerle, *ό.π.*, σελ. 116-121.

σία και τήν τράπεζα, ἐάν ἐνίσχυε τή μονή μέ κτήματα, ζῶα και ἀμπέλια, τότε ὁ ἴδιος θά ἐπέτρεπε στούς Ρουμάνους μοναχούς, οἱ ὁποῖοι θά εἶχαν ἀρκετές οἰκονομίες γιά νά ζήσουν, νά μείνουν στή μονή²⁰.

Πάντως οἱ σχέσεις μεταξύ τοῦ βοεβόδα και τοῦ Χαρίτωνα ἀναθερμάνθησαν. Στίς 11 Αὐγούστου 1372 ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Φιλόθεος Κόκκινος ὄρισε τόν Χαρίτωνα ἀντικαταστάτη τοῦ μακαρίτη Ἰακίνθου τῆς Οὐγγροβλαχίας στή μισή ἐπισκοπική ἐπαρχία τῆς Βλαχίας²¹. Ὁ ἴδιος ὁ Φιλόθεος ἐπαίνεσε τόν ἡγούμενο τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου –τῆς ὁποίας κτήτωρ ἦταν ὁ ἡγεμόνας [Βλάδισλαβ]– γιά τή δραστηριότητα πού ἀνέπτυξε ὑπέρ τῆς εὐημερίας της και ἐπειδή κατόρθωσε νά προσελκύσει πολλές ἐλεημοσύνες τοῦ ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας. Ἀκόμα περισσότερο, τόν Χαρίτωνα τόν ἐκτιμοῦσαν ὄχι μόνο ὁ λαός τοῦ πριγκιπάτου ἀλλά και ὁ ἴδιος ὁ ἡγεμόνας και οἱ τοπικοὶ ἄρχοντες²². Τό 1376 ὁ Χαρίτων ἐκλέχθηκε “Πρώτος” τοῦ Ἁγίου Ὅρους και στά ἐπόμενα ἐγγραφα –ὅπως στήν τρίτη του διαθήκη– τοῦ 1378– ὑπογράφει ὡς ἐξῆς: “Ὁ ταπεινός Μ(η)τροπολίτης Οὐγγροβλαχίας ὑπέρτιμος και τόν τόπον ἐπέχων τοῦ Ἀμασειας και Πρώτος τοῦ Ἁγίου Ὅρους Χαρίτων”²³. Σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τίς σχέσεις μέ τή Βλα-

20. Φαίνεται ὅτι ἡ παρουσία τῶν Ρουμάνων μοναχῶν στό Κουτλουμουσί ἀπασχολοῦσε πολύ τόν Χαρίτωνα και τοὺς ὑπόλοιπους μοναχοὺς τῆς μονῆς. Ἐνας ἀπό αὐτούς ἦταν και ὁ πρόην πρωτόπαπας Μιχαήλ, ὁ ὁποῖος τελικά ἐγινε μοναχός ἐκεῖ και ἔλαβε τό ὄνομα Μελχισεδέκ. Παρ’ ὅλο πού εἶχε προνομιακό καθεστώς, ὅπως ὑποστηρίζει ὁ Χαρίτων, ἐπέστρεψε στή Βλαχία. Ὅχι ὁμως γιά πολύ καιρό ἐπειδή σέ ἓνα ἐγγραφο τοῦ “Πρώτου” Γερασίμου, πού φυλάσσεται στό ἀρχεῖο τῆς μονῆς και χρονολογεῖται τό 1375, ὑπογράφει ὡς καθηγούμενος τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου ὁ ἱερομόναχος Μελχισεδέκ, ἀπόδειξη τῆς ἐντονης παρουσίας τῶν μοναχῶν τῆς Βλαχίας στό μοναστήρι, οἱ ὁποῖοι ζοῦσαν σύμφωνα μέ τόν ἰδιόρρυθμο τρόπο, ὑποστηρίζει ὁ Năsturel, βλ. *Le Mont Athos...*, σελ. 50, ὁ ἴδιος, *Legăturile...*, σελ. 743. Ὁ D. Năstase θεωρεῖ τό Μελχ(χ)ισεδέκ ὄνομα πολύ σπάνιο γιά μοναχό, βλ. τό ἄρθρο του “Le Mont Athos...”, σελ. 144. Σέ σχέση μέ τήν παρουσία Ρουμάνων μοναχῶν στό Κουτλουμουσί μετά τήν ἐποχή τοῦ Μελχισεδέκ ὑπάρχουν μεγάλες δυσκολίες στήν ταύτισή τους λόγω ἐκσλαβισμού πολλῶν ὀνομάτων τους, βλ. Năsturel, *Le Mont Athos...*, σελ. 317.

21. Τήν ἄλλη μισή διοικοῦσε ὁ Ἄνθιμος.

22. Βλ. *Documente slavo-române din mănăstirile muntelui Athos, publicate de Gheorghe Nandriș*, Βουκουρέστι 1936, ἐγγραφο ἀρ. 1, σελ. 18 (στό σλαβονικό γέμενο) και 20 (στή ρουμανική μετάφραση).

23. Lemerle, *ὁ.π.*, σελ. 135. Βλ. τά σχόλια τοῦ D. Năstase σχετικά μέ τόν τίτ-

χία άντλοῦμε ἀπὸ ἐκεῖ τὴν πληροφορία ὅτι ὁ Χαρίτων εἶχε μεταβεῖ ἑπτὰ φορὲς συνολικά νά δεῖ τόν μακαρίτη πλέον²⁴ ἡγεμόνα Βλάδισλαβ καί τή σύζυγό του Ἄννα²⁵.

Μέ τόν Χαρίτωνα κλείνει τό πρῶτο σημαντικό κεφάλαιο στίς σχέσεις τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου μέ τίς ρουμανικές χῶρες, καί συγχεριμένα μέ τή Βλαχία.

Θά παρουσιάσουμε συνοπτικά τίς πληροφορίες πού σχετίζονται μέ τή βοήθεια τῶν Ρουμάνων ἡγεμόνων πρὸς τή μονή.

A. Οἰκοδομικές ἐργασίες

Ἡ πρώτη μαρτυρία γιά συγκεκριμένο ἔργο τό ὁποῖο ἔγινε μέ τὴν οἰκονομική ἐνίσχυση τῶν Ρουμάνων, χρονολογεῖται ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Νικολάου-Ἀλεξάνδρου (1352-1364), μέ τή βοήθεια τοῦ ὁποῖου οἰκοδομήθηκε ὁ μέγας πύργος²⁶. Μετά ἀπὸ αὐτό διαδέτουμε τὴν πληροφορία γιά τὴν κατασκευή τοῦ κάστρου ἀπὸ τόν ἡγεμόνα Βλάδισλαβ (1364-circa 1377)²⁷. Προφανῶς ὁ Βλάδισλαβ, ἀφοῦ ἀποδέχτηκε μετά τό 1369 τὴ συμφωνία μέ τόν Χαρίτωνα, προσέφερε στή μονή καί ἄλλα χρήματα γιά νά κτιστοῦν ὁ ναός, ἡ τράπεζα καί τὰ κελιά, γιά νά ὀχυρωθεῖ ἡ μονή, κ.λπ.²⁸ Μέ τή σειρά του ὁ Μίρτσεα ὁ Πρεσβύτερος

λο του αὐτό, ὁ ὁποῖος δέν περιλαμβάνει πλέον ἐκεῖνον τοῦ ἡγουμένου τοῦ Κουτλουμουσίου στό "Le Mont Athos...", σελ. 147-148.

24. Πέθανε γύρω στά 1376-1377.

25. Τό κείμενο τῆς διαθήκης στόν Lemerle, *ὁ.π.*, σελ. 135-138 καί ἡ ἀνάλυσή του στίς σελ. 134-135.

26. "... οὐ μικρόν συνήρατο ἐπὶ τῇ κτίσει τοῦ μεγάλου Πύργου, εἰ καί ἄλλοις τὰ τῆς τελειώσεως ἐπὶ τῷ θεμελίῳ ἀν αὐτοῦ καταλείπη...". ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν πρώτη διαθήκη τοῦ Χαρίτωνα, στόν Lemerle, *ὁ.π.*, σελ. 113. Βλ. ἐπίσης καί Γεώργιος Τσιοράν, *Σχέσεις τῶν ρουμανικῶν χωρῶν μετά τοῦ Ἄθω καί δὴ τῶν μονῶν Κουτλουμουσίου, Λαύρας, Δοχειαρίου καί Ἁγίου Παντελεήμονος ἢ τῶν Ρώσων*, Ἀθήνα 1938, σελ. 96.

27. Σέ ἓνα σημεῖο τῆς διαθήκης διαβάζουμε τὰ ἑξῆς: "... συνάρσει καί χρημάτων καταβολῇ αὐτοῦ δὴ τοῦ ῥηθέντος εὐτυχεστάτου βοιβόδα τοῦ καί κτήτορος ἔκτισται ὁ νῦν ὄραται κάστρον, βλ. Lemerle, *ὁ.π.*, σελ. 113, στίχος 24. Σέ ἄλλο σημεῖο διαβάζουμε: "Τό δέ νεόκτιστον κάστρον καί μόνον, ὅπερ ὄραται νῦν, ἔκτισται τοῖς τοῦ πανευτυχεστάτου βοιβόδα ἀναλώμασιν", βλ. *ὁ.π.*, σελ. 115, στίχοι 55-56. Γιά τὴν ἔννοια τοῦ κάστρου βλ. Nästurel, "Legăturile...", σελ. 738.

28. Βλ. Lemerle, *ὁ.π.*, σελ. 103.

(1386-1418) πρέπει να πραγματοποιήσει πολλά έργα στο Κουτλουμούσι²⁹. Γι' αυτό τόν λόγο και τόν ζωγράρισαν οί Πατέρες τής μονής στόν παλαιό έξωνάρθηκα³⁰. 'Ο 'Ιωάννης Κομνηνός τόν αναφέρει, μαζί μέ τούς Μπασαράμπ, Νεαγκόε και Βιντίλα, ζωγραφισμένους "... τριγύρω εις τήν ἐκκλησίαν..."³¹.

Σήμερα έντοπιζόνται μόνο τρεις άπεικονίσεις ήγετων στά δυτικά του παραθύρου τυφλά άψιδώματα τής κάτω σειράς άψιδωμάτων του βορείου χωροϋ. 'Ο ένας από αυτούς, ό όποίος είναι επιζωγραφισμένος και φέρει τήν έπιγραφή "Ο κτήτωρ 'Αλέξιος Κομνηνός ό Α'/απα-αριη", βρίσκεται στό πρώτο δυτικά του παραθύρου τυφλό άψιδωμα. Στο άμέσως επόμενο εικονίζεται ό Νεαγκόε Μπασαράμπ, μέ τήν έπιγραφή "Ο 'Ιωάννης έν Χριστώ τῷ Θεῷ πιστός άφέντης Ούγγροβλαχίας" και τελευταία ό Ράδου ό Μέγας (Ράδουλας).

Οί δύο τελευταίοι κρατοϋν όμοια προπλάσματα του Καθολικού. Τμήματα των παραστάσεων αυτών έχουν καλυφθει έκ των ύστερων από τή θολοδομία του νεότερου έξωνάρθηκα, στην περιοχή του Παρεκκλησίου τής Φοβεράς Προστασίας. Έχοντας ως δεδομένη τήν αναφορά από τόν 'Ιωάννη Κομνηνό και άλλων κτητόρων, μπορεί ένδεχομένως να ύποτεθει ότι κάποιες ακόμα παραστάσεις ύπήρχαν στά ανατολικά του παραθύρου του βορείου χωροϋ τυφλά άψιδώματα. Οί τελευταίες καλύφθηκαν -ένάν ή υπόθεση ισχύει- από τόν πατριαρχικό τάφο που βρίσκεται στη θέση αυτή. Η υπόθεση παραμένει άνοιχτή στην έρευνα³².

29. Τό γράφει καθαρά ό Νεαγκόε Μπασαράμπ σε έγγραφο που απέλυσε στις 23 'Ιουλίου 1512 (βλ. μετάφραση έγγραφών άρ. 6 σελ. 132).

30. 'Ο παλαιός έξωνάρθηκας αντικαταστάθηκε από τόν σημερινό πιθανόν στα τέλη του ΙΖ' αί. και πάντως πριν τή δεκαετία του 1730, σύμφωνα μέ τόν Πλούταρχο Θεοχαρίδη, άρχιτέκτονα τής 10ης ΕΒΑ. 'Ο παλαιός έξωνάρθηκας ήταν ξυλόστεγος και άπεικονίζεται στα προπλάσματα του Καθολικού που κρατοϋν στα χέρια τους οί κτήτορες· βλ. περιγραφή στόν Εϋθύμιο Τσιγαρίδα, *Αρχαιολογικόν Δελτίον*, τόμος 31 (1976, Μέρος Β' 2 - Χρονικά, 'Αθήνα 1984, σελ. 275 και 283.

31. Βλ. 'Ιωάννης Κομνηνός, *Προσκηνητάριο του 'Αγίου 'Ορους του 'Αθωνος*, 8η έκδοση, Καρνές 1984, σελ. 77.

32. Η αναφορά από τόν Τσιοράν σε 30 κτήτορες είναι τουλάχιστον υπερβολική. 'Ισως ό συγγραφέας υπέθεσε ότι κτήτορες ήταν ζωγραφισμένοι και στα υπόλοιπα τυφλά άψιδώματα των όψων του ναοϋ.

Ἀπό ὀρισμένες πηγές ἀντλοῦμε τὴν πληροφορία ὅτι ὁ Μίρτσα ἐπισκεύασε τὴν ἐκκλησία “τῆς Μεταμόρφωσης”³³. Ὁ Ράδου ὁ Μέγας (1495-1508) ἀρχίζει τὰ πρῶτα χρόνια τοῦ αἰῶνα τὴν ἐπισκευή τῶν κελιῶν πού βρῖσκονται βορειοδυτικά τοῦ μοναστηριακοῦ συγκροτήματος. Ἐκεῖ κτίζει καί τόν μεγάλο –ἀμυντικό– πύργο, ὁ ὁποῖος ὀλοκληρώνεται τὸ 1508³⁴, ὑπὸ τόν ἡγούμενο Συμεών³⁵.

Μία περίοδος σταθμὸς στὴν ἱστορία τῶν σχέσεων μέ τούς Ρουμάνους ἡγεμόνες εἶναι ἐκείνη τοῦ Νεαγκόε Μπασαράμπ (1512-1521). Γιά τὰ ἔργα του στό Κουτλουμούσι διαβάζουμε στὸν /Βίο τοῦ Ἁγίου Νύφωνος/: “... ὁ δὲ Νιάγκος Βόδας ἀπεπεράτωσεν αὐτὴν καί δι’ ὅλων τῶν καλλονῶν καί καλλωπισμῶν ἐξωράϊσεν ἐξωθεν καί ἐσωθεν, περιετείχισε καί ἔκτισε τόν ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Θαυματουργοῦ μετὰ τρουλλῶν, κελλία, τράπεζαν, ὑπόγειον, μαγερεῖον καί ἀρτοποιεῖον, κῆπον, πύλην μεγάλην καί μικράν, νοσοκομεῖον, ξενοδοχεῖον καί δοχειαρίον, ἀποθήκην καί σκευοφυλάκιον, καί ἄλλα πάσης ἀνάγκης

33. Βλ. Năsturel, “Aperçue...” σελ. 97. Στά ἔργα ἀνακαινίσης τοῦ Μίρτσα –χωρίς νά τὰ διευκρινίσουν– ἀναφέρονται καί χρυσόβουλλα μεταγενεστέρων βοεβόδων, ὅπως ἐκεῖνα πού ἀπέλυσε ὁ Νεαγκόε Μπασαράμπ, βλ. Documente, ἔκδ. Nandriș, σελ. 42 καί 48. Σύμφωνα με μία σημείωση στὸν τόμο Documente privitoare la istoria românilor, τόμος ΙΔ', Α' μέρος, 1320-1716, Βουκουρέστι 1915 σελ. 40, ὁ ἡγεμόνας Δάν Βλάδ (sic!) παραχώρησε τὸ 1450 προνόμια στό Κουτλουμούσι. Ὁ P. Năsturel ἀμφισβητεῖ ὁμως τὴν ὑπαρξὴ ἐνὸς ἡγεμόνα μέ αὐτὸ τὸ ὄνομα. Μεταξύ 1446-1456 ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας ὑπῆρξε ὡς γνωστόν ὁ Βλάδισλαβ Β', βλ. Năsturel. *Le Mont Athos...*, σελ. 54.

34. Βλ. τὴν ἐπιγραφή του στὸν Τσιοράν, ὁ.π., σελ. 107. Ὁ ἴδιος ἡγεμόνας πραγματοποίησε καί ἄλλα ἔργα στό μοναστήρι, ὅπως προκύπτει ἀπὸ μία σύντομη ἐπιγραφή –περιλαμβάνει δηλαδή τὸ ὄνομα τοῦ ἡγεμόνα καί τὸ ἔτος 5005 (= 1496-1497)– τὴν ὁποία διάβασε τὸ 1848 ὁ σέρβος ζωγράφος Δ. Ἀβράμοβιτσι. Δέν εἶναι ὁμως ἀρκετὸ γιὰ νά μάθουμε ποῦ ἔγιναν αὐτά: στό κάστρο, στά κελιά, στὴν ἐκκλησία... Ὁ Năsturel ἀναρωτιέται μήπως ἔγιναν στά κελιά τῆς βορειοδυτικῆς πτέρυγας, βλ. *Le Mont Athos...*, σελ. 56.

35. Βλ. φωτογραφία. Ὁ πύργος, ὁ ὁποῖος σώζεται καί σήμερα, ἀποτελεῖ τὸ παλαιότερο κτίριο τοῦ μοναστηριακοῦ συγκροτήματος. Ὁ /Γαβριήλ Πρώτος/ ἀναφέρει τὰ ἐξῆς σχετικά μέ τὰ ἔργα τοῦ Ράδου στὴ μονή: “Τὴν Μονὴν τοῦ Χαρίτωνος, κοινῶς ἐπιλεγομένην τοῦ Κουτλουμουσίου ἤρξατο ἐκ θεμελίων ἐγειρῶν ὁ Ράδος Βόδας...”, βλ. *Εὐεργεσία τῶν Ρωμούνων πρὸς τὰς μονὰς τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω...*, Βουκουρέστι 1881, σελ. 7 (Μετάφραση ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ρουμανικὴ

οικοδομήματα. Τόν δέ ναόν καί τά κελλία ἐπλήρωσε καλλονῶν καί ἐτελείωσε στεγάσας αὐτά. Τόν ναόν καί τόν νάρθηκα ἐστέγασε διά μολύβδου καί ἔθηκεν ἕλους εἰς πάντα τά παράθυρα. Ἐνεκαινίασε δέ αὐτόν διά τῆς εὐλογίας τοῦ ἀρχιερέως, τοῦ ἱερέως καί τῶν ἄλλων Ἱγουμενῶν τῶν λοιπῶν Μονῶν, καί μεγάλως ἠψυχάρησεν πάντας δωρησάμενος αὐτοῖς γενναίοις δωρήμασιν. Οὗτος ἕκαστος· ἐπέστρεψεν εἰς τά ἴδια χαίρων χαράν μεγάλην καί εὐλογῶν τόν Θεόν. Ἐπίσης ἔκτισε καί Ἀρσανάν πλησίον τῆς θαλάσσης διά τά πλοία, ἐδωρήσατο καί ἓν πλοῖον μέγαλον καί ἕτερον μικρόν μετά πάσης αὐτῶν τῆς ἀποσκευῆς, περιετείχισε τόν Ἀρσανάν καί ἤγειρε πύργον μετά ὀπλων καί τηλεβόλων πρὸς φύλαξιν. Καί ἄλλα δέ μετόχια μετά πάντων τῶν ἀναγκαιούτων αὐτοῖς ἔκτισε καί καλῶς ἐπροικοδότησεν ἐξ ὧν ἀπολαμβάνει ἡ μονή μεγάλα εἰσοδήματα. Ἐπονόμασε δέ τήν Μονήν ταύτην μεγίστην Λαύραν τῆς Ρωμανικῆς Χώρας”³⁶.

Μετά τόν Νεαγκόε δέν εἶναι εὐκόλο νά ἀναδειχθεῖ μέσα ἀπό ἀρχαιακές μαρτυρίες ἡ ὁποιασδήποτε μορφῆς ἐνίσχυση τῶν ἡγεμόνων γιά οἰκοδομικά ἔργα τά ὁποῖα ἔγιναν στό μοναστήρι, διότι ὑπάρχει μέγαλο κενό στή σχετική τεκμηρίωση³⁷. Οἱ πληροφορίες πού διαθέτουμε γιά τόν Ματθαῖο Μπασαράμπ προέρχονται ἀπό τή σύγχρονη βιβλιο-

ἐφημερίδα “Ο Ὁρθόδοξος”). Βλ. καί γαλλικὴ μετάφραση στόν Nâsturel, *Le Mont Athos...*, σελ. 58-59.

36. *Ἐνέργεσία...*, σελ. 7-8. Στή μονή ὑπάρχουν δύο ἐκκλησίες τοῦ Ἁγίου Νικολάου - ἐκεῖνη τοῦ Κοιμητηρίου καί ἐκεῖνη πού βρίσκεται στόν κόλπο τῆς Καλλιάρδας. Ἡ διατύπωση τοῦ κειμένου –τό ὁποῖο ἀναφέρεται στήν ἐκκλησία αὐτή εὐρισκόμενη σχετικὰ κοντά στόν ἀρσανά– μέ κάνει νά θεωρῶ πῶς πιθανή τήν ἐκδοχή τῆς τοποθέτησής της στήν Καλλιάρδα, περιοχὴ ὅπου πραγματοποιήσα πρόσφατα ἐπιτόπια ἔρευνα. Στό λιμάνι σώζεται ὁ πύργος καί –προσαρτημένο σέ αὐτόν– τό καραβοστάσιο τῆς μονῆς. Σύμφωνα μέ τόν Πλούταρχο Θεοχαρίδη, ὁ σωζόμενος πύργος καί τό καραβοστάσιο ἀποτελοῦν ἑνιαῖο ἔργο, τό ὁποῖο μπορεῖ νά χρονολογηθεῖ στήν ἐποχὴ τοῦ Νεαγκόε. Μία σημαντικὴ ἐπισκευὴ τοῦ ἀρσανά ἔγινε τό ἔτος 7162 (1653-1654) σύμφωνα μέ ἐπιγραφὴ πού μνημονεύει τόν καθιγούμενο τῆς μονῆς (Ἰωάσαφ), ἐνῶ ἀνιχνεύεται καί μία νεότερη φάση ἐπισκευῶν, περὶ τό 1900. Σέ ἀπόσταση ἑκατὸ μέτρων ἀπὸ τή θάλασσα πρὸς τή μονή σώζεται ἀνακαινισμένη ὅπως φαίνεται καί ἡ ἐκκλησία, ὅπου σήμερα διαμένει ὁ μοναχὸς Συμεὼν.

37. Χωρὶς νά βασίζεται σέ συγκεκριμένη μαρτυρία ὁ T. Bodogae πιστεύει ὅτι ἀπὸ τά χεῖματα πού παραχώρησε ὁ βοεβόδας Ράδου Παῖσιε ἀγιογραφήθηκε, γύρω

γραφία, και όχι από αρχειακές πηγές. Ουσιαστικά δέν γνωρίζουμε χρυσόβουλλα άλλων ήγεμόνων υπέρ συγκεκριμένων οικοδομικής φύσεως έργων στό Κουτλουμουσί.

Αυτό δέν σημαίνει ότι δέν διατηρήθηκαν σχέσεις μεταξύ τής μονής και τής Βλαχίας και αργότερα. Στο έλληνικό χειρόγραφο τής μονής αρ. 745, τό οποίο περιλαμβάνει τήν “Παρρησία”, μνημονεύονται και άλλα όνόματα Ρουμάνων ευεργετών. Ταυτίσαμε τόν Σερμπάν Καντακουζηνό (1678-1688) και τή σύζυγό του Μαρία, τόν Κωνσταντίνο Μπασαράμπ [Μπραγκοβεάνου] (1688-1714), τόν Μιχαήλ Ράκοβιτζα (1730-1731, 1741-1744) και τή σύζυγό του Άννα. Δέν αποκλείεται και ό χατμάνος πού αναφέρεται (στή σελ. 22) νά είχε ρουμανική καταγωγή. Έξάλλου τόν Μπασαράμπ [Μπραγκοβεάνου] τόν αναφέρουν ως κτήτορα οι μοναχοί του Κουτλουμουσίου και πολύ αργότερα, τό έτος 1884, όταν απευθύνονταν στόν πρίγκιπα Κάρολο τής Ρουμανίας ζητώντας του νά ενισχύσει τή μονή, μετά τόν καταστροφικό σεισμό του 1870³⁸.

Β. Χρηματική ένισχυση

Η πρώτη αναφορά σέ ποσό τό οποίο διέθεσε ήγεμόνας τής Βλαχίας γιά τήν οικοδόμηση, έπισκευή τμημάτων τής μονής ή γιά κάποιον άλλο λόγο γίνεται πολύ νωρίς, πριν τό 1370, έτος τής σύνταξης τής πρώτης διαθήκης του Χαρίτωνα. Όπως προκύπτει από τό κείμενό της, ό Νικόλαος-Άλέξανδρος μέ τήν οικονομική ένισχυση πού προσέφερε –άδιευκρίνιστη– βοήθησε ώστε νά ολοκληρωθεί ή κατασκευή του μεγάλου πύργου³⁹. Από χρυσόβουλλο τής 29 Ιουνίου 1492 άντλούμε τήν πληροφορία ότι ό βοεβόδας Βλάδ Δ΄ ό Μοναχός θά παραχωρεί στό έξής κάθε χρόνο στή σκήτη του Προφήτη Ήλία, έξαρτώμενη από τή μονή Κουτλουμουσίου, όπου ζει ό μοναχός Κοσμάς πρώην Πρωτος του Άγίου Όρους, τό ποσό των 1.000 άσπρων, σύν 100 άσπρα ως

στά 1540, τό καθολικό τής μονής, βλ. ό.π., σελ. 180. Τά χρυσόβουλλα όκτώ ήγεμόνων, τά όποια κατά τόν Năsturel παραχωρήθηκαν στό Κουτλουμουσί, δέν έχουν βρεθεί μέχρι στιγμής.

38. Βλ στό αρχείο τής μονής τό έγγραφο αρ. 112 του Α΄ φακέλου “Μελετίου”.

39. Βλ. τή σημείωση αρ. 22.

ἔξοδα ταξιδιουῦ, μέσω μοναχῶν οἱ ὁποῖοι θά ἔρχονται ἀπό τή μονή Κουτλουμουσιού⁴⁰. Κάθε ἔτος λοιπόν ἡ μονή Κουτλουμουσιού λάμβανε τό ποσό αὐτό ἀπό τόν Βλάδ Δ΄ τόν Μοναχό, μέχρι τό 1495, ἔτος τοῦ θανάτου του, χωρίς νά αποκλείσουμε τή συνέχιση τῆς ἐνίσχυσης καί ἀπό μεταγενέστερους ἡγεμόνες.

Μία περίοδος μεγάλης οἰκοδομικῆς ἐνίσχυσης ἀρχίζει ἀπό τό 1514. Στίς 7 Νοεμβρίου ὁ κτήτωρ τοῦ Ἁγίου Ὁρους Νεαγκόε Μπασαράμπ ἀρχίζει νά παραχωρεῖ ἐτησίως 10.000 ἄσπρα, σύν 700 ἄσπρα γιά τό νοσοκομεῖο, σύν 500 ἄσπρα γιά τά ἔξοδα τῶν μοναχῶν, οἱ ὁποῖοι θά ἔρχονται στή Βλαχία γιά νά παραλαμβάνουν τό ποσό⁴¹. Μέ αὐτά τά χρήματα ἔγιναν τά γνωστά, τεράστια ἔργα οἰκοδομῆσης καί συντήρησις τῆς ἐκκλησίας καί τῶν παρακείμενων βοηθητικῶν οἰκοδομημάτων.

Γ. Μετόχια

Ἡ Ἱερά Μονή Κουτλουμουσιού κατεῖχε στή Βλαχία ἓνα μετόχι, τή σκήτη Κλοκοτσιόβ (Clococion) πού βρῖσκεται στήν πόλη Σλάτινα, τοῦ νομοῦ Ὑλτ. Ὁ ναός τιμᾶται στή μνήμη τῶν ἁγίων Ἀρχαγγέλων. Ὅπως προκύπτει ἀπό τή ρουμανική βιβλιογραφία⁴² οἰκοδομήθηκε στίς ἀρχές τοῦ ΙΣΤ΄ αἰῶνα ἀπό τόν /Νεαγκόε Μπασαράμπ/. Τήν ἐπι-

40. Βλ. ἔγγραφο ἀρ. 36 καί περιλήψη στόν τόμο ἀρ. 6. Τό κελί τοῦ Προφήτη Ἥλια ἔγινε κουτλουμουσιανό ἀπό τό 1387 ἐπί Πρώτου Δωροθέου, βλ. P. Lemerle, ὁ.π. σ. 145-147.

41. Βλ. ἔγγραφο τοῦ ἀρχείου ἀρ. 43 καί περιλήψη στόν τόμο ἀρ. 7.

42. Βλ. Nicolae Stoicescu, *Bibliografia localităților și monumentelor feudale din România. I. Fara Românească*, τόμος Β΄, Βουκουρέστι 1970, σελ. 583-584, ὅπου ἡ ἐξαντλητική –γιά τήν ἐποχή– βιβλιογραφία. Ἐκτός ἀπό συνθετικά ἔργα πού καταγράφονται στή βιβλιογραφία, ἐνδιαφέροντα στοιχεῖα γιά τή σκήτη καί γιά τίς δραστηριότητες πού γίνονταν ἐκεῖ κατά τή διάρκεια τεσσάρων αἰῶνων, περιέχονται στή συλλογή ἐγγράφων πού ἐξέδωσαν τά Κρατικά Ἀρχεῖα Βουκουρεστίου μέ τίτλο "Indice cronologic" ἀρ. 9, Βουκουρέστι 1949, σελ. 152-163. Ἀναλύεται ἐκεῖ τό περιεχόμενο 264 ἐγγράφων πού καλύπτουν τή χρονική περίοδο 1413-1885, 88 ἀντιγράφων ἀπό κατάστιχο καί 46 φακέλων. Μνεῖες γιά τό περιεχόμενο τους στόν τόμο πού ἐξέδωσαν τά Κρατικά Ἀρχεῖα μέ τίτλο "Indrumător în Arhivele Centrale", vol. I, partea I-a, Βουκουρέστι 1972, σελ. 80-81. Ἀπαντῶνται ἐκεῖ ὀνόματα 16 κτημάτων πού κατά καιρούς ὑπῆρξαν ἰδιοκτησία τῆς μονῆς, καθῶς καί ἀμπελώνων, βάλτων καί μύλων. Στήν ἴδια συλλογή περιλαμβάνονται καί ἔγγραφα σχετικά μέ ἐλεημοσύνες ἡγεμόνων τῆς Βλαχίας πρὸς

σκεύασαν ό βοεβόδας Μιχαήλ ό Γενναίος στά τέλη τοῦ ἴδιου αἰώνα, ό μέγας ἀγάς Δίκου Μπουϊτσέσκου τό 1645. Οἱ τρεῖς τροῦλοι κατεδαφίστηκαν στόν σεισμό τοῦ 1838. Ὁ ναός ἀγιογραφήθηκε ἐκ νέου τό 1862 μέ τή φροντίδα τοῦ ἡγουμένου Ἀθανασίου. Καινούριες ἐπισκευές ἔγιναν τά τελευταῖα χρόνια. Σώζεται ό ναός, καθώς καί τά ἐρείπια τοῦ ἡγουμενείου καί ό ἐσωτερικός τοῖχος.

Στίς 14 Ἰουλίου 1625 ό ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας Ἀλέξανδρος Κοκόβουλ ἀφιέρωσε τή σκήτη στή μονή Κουτλουμουσίου⁴³, μαζί μέ κτήματα, χωριά, τσιγγάνους, ἀμπέλια καί μέ ὅλο τό εἰσόδημα ἡ ἀφιέρωση αὐτή ἐπικυρώθηκε καί μεταγενέστερα, τό 1632⁴⁴ καί τό 1639⁴⁵. Ἡ ἀκίνητη περιουσία τῆς σκήτης⁴⁶ ἀποκτήθηκε σέ πολύ μεγάλο βαθμό ἀπό δωρεές ἡγεμόνων πρὸς αὐτήν⁴⁷. Ὑπάρχουν ὁμως στό ἀρχεῖο καί πληροφορίες γιά ἀγορές πού πραγματοποιήσαν ἡγούμενοι τῆς⁴⁸.

τῆ σκήτη καί ταυτοχρόνως πρὸς τή μονή Κουτλουμουσίου, ἢ μόνο πρὸς τήν ἀγιορεϊτική μονή. Ἐς προστεθοῦν καί τά στοιχεῖα –ὀρισμένες φορές ἀγνωστα– πού παρουσιάζονται στόν παρόντα τόμο, κυρίως στά ἔγγραφα μέ αὐξ. ἀρ. 49 ἕως 124.

43. Βλ. τό ἔγγραφο ἀφιέρωσης στό ἀρχεῖο τῆς μονῆς, ἀρ. 35 καί τή ρουμανική μετάφραση ἀρ. 27. Βλ. καί στόν τόμο τήν περιληψη ἀρ. 21. Ὁ Năsturel σχολιάζει τό γεγονός ὅτι τό Κλοκοτσιόβ ἀφιερώνεται ὄχι στή μονή τῆς Μεταμόρφωσης ἀλλά στό κελί τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὅπου πραγματοποιήσε τή δωρεά του ό βογιάρος Ἄλδεα καί ἀναρωτιέται μήπως οἱ κτήτορες τοῦ μελλοντικοῦ μετοχίου δέν ἀνήκουν στήν οἰκογένεια τοῦ Ἄλδεα, βλ. *Le Mont Athos...* σελ. 70.

44. Βλ. *Indrumător...*, σελ. 81.

45. Βλ. *Catalogul documentelor Ţării Româneşti din Arhivele Statului*, τόμος Δ', 1633-1639, Βουκουρέστι 1981, σελ. 536, ἀρ. 1205. Μέ τή σειρά του ό Ματθαῖος Μπασαράμπ ἐπικυρώνει τήν ἀφιέρωση δύο φορές: στίς 18 Ἰουνίου 1641 καί στίς 2 Ἀπριλίου 1646, βλ. Teodor Bodogae, *Ajutoarele româneşti la mănăstirile din Sfântul Munte Athos*, Σιμπίου 1940, σελ. 181.

46. Βλ. δύο καταγραφές τοῦ 1837, ὅπου φαίνεται ὅλη ἡ περιουσία τῆς ἐκείνη τῆ χρονιά: 16 κτήματα, ἀμπέλια, κατσιβέλες, ἀγαθά κ.λπ.

47. Στό ἔγγραφο τοῦ ἀρχείου ἀρ. 4 (καί ρουμανική μετάφραση ἀρ. 30), μέ περιληψη στόν τόμο ἀρ. 25, ό ἡγεμόνας Ματθαῖος Μπασαράμπ τῆς ἐπικυρώνει τήν κατοχή δύο χωριῶν, Τολοτσέστι καί Κακατζόι, τά ὅποια ἦταν δωρεά τοῦ ἱδρυτοῦ (sic) τῆς, Μιχαήλ τοῦ Γενναίου.

48. Ὁ Ἀντόνιος π.χ. εἶχε κατά καιρούς ἀγοράσει ἀπό γείτονες, κληρικούς καί κοσμικούς, δέκα κτήματα γύρω ἀπό τή μονή καί ό ἡγεμόνας Γεώργιος Δούκας τῆς τά ἐπικυρώνει, βλ. τό ἔγγραφο ἀρ. 33 τῆς 3 Φεβρουαρίου 1674-1678 καί περιληψη στόν τόμο ἀρ. 27. Σχετικά μέ ἄλλους ἡγούμενους ἀναφέρω τόν πιό γνωστό

Δ. Δωρεές χωρίων (κτημάτων)⁴⁹

Ἡ μονή Κουτλουμουσίου ὑπῆρξε κατά τή μεσαιωνική περίοδο, ὅπως καί ἄλλα ἀγιορείτικα μοναστήρια, ἰδιοκτήτρια μεγάλων ἐκτάσεων γῆς στή Βλαχία. Νωρίς τό 1398 ὁ ἄρχοντας τῆς Βλαχίας Ἄλδεα⁵⁰ δώρισε μαζί μέ τή σύζυγό του/ Μπίσα/ στό κελί τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἔξαρτώμενο ἀπό τό Κουτλουμούσι, ἕνα κτήμα του στήν Ὀλτένια, ὀνόματι Τσιρε(α)σόβ⁵¹, ὕστερα ἀπό τήν ἐπίσκεψη στή Βλαχία τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς Ἱερεμία. Ἐνα ἄλλο χωριό, τό Δανέστι, δωρήθηκε

–μεταγενέστερο– λευκαδίτη ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο Φίλιππα-Πανάγο, γιά τόν βίο τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἡ μελέτη τοῦ Σταύρου-Ἰωσ. Παπαδάτου, μέ τίτλο “Δύο λευκαδίτι ἐπιφανεῖς ἀγιορεῖται μοναχοί” στήν *Ἐπετηρίδα Ἐταιρείας Λευκαδικῶν Μελετηδῶν*, τόμος Α', 1972, σελ. 153-163. Μέ τίς δραστηριότητες τοῦ Μελετίου ὡς ἡγουμένου τοῦ Κλοκοτσιόβ (1863-1888) καί ὡς ἡγουμένου τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου (1888-1904) ἀσχολήθηκα –μαζί μέ τόν ἐκπαιδευτικό Κώστα Τσιαντή– στήν ἀνακοίνωση στό ΣΤ Πανιώνιο Συνέδριο, Ζάκυνθος 23-27 Σεπτεμβρίου 1997. Ὁ Μελέτιος ἀντικατέστησε στά τέλη τοῦ 1862, τόν ἀρχιμανδρίτη Ἀθανάσιο, ἡ δραστηριότητα τοῦ ὁποίου γενικά θεωρεῖται ἀρνητική. Βλ. μνείες γιά μερικούς ἡγουμένους τοῦ μετοχίου στό ἄρθρο τοῦ μοναχοῦ Παΐσιου Κουτλουμουσιανοῦ μέ τίτλο “Κουτλουμούσι. Δέκα αἰῶνες προσευχῆς” στό συλλογικό ἔργο *Ὁρθοδοξία-Ἑλληνισμός, Πορεία στήν τρίτη χιλιετία*, Β' τόμος, Ι.Μ. Κουτλουμουσίου 1996, σελ. 425-434, κυρίως σελ. 433. Νωρίτερα, μεταξύ 1855-1862 συναντᾶμε τό ὄνομα τοῦ ἀρχιμανδρίτη Ἀθανασίου, /πρώην/ ἡγουμένου τοῦ μετοχίου, βλ. τό ἑλληνικό ἔγγραφο τοῦ ρουμανικοῦ ἀρχιεῖου ἀρ. 85 μέ ἡμερομηνία 8/20 Μαρτίου 1862. Τό ἴδιο ὄνομα καί στό ἔγγραφο ἀρ. 107 τῆς 3 Νοεμβρίου 1863.

49. Στά ἔγγραφα δέν διευκρινίζεται ἐάν πρόκειται γιά χωριό ἢ γιά κτήμα, εἴτε μικρότερο εἴτε μεγαλύτερο ἀπό τήν ἔκταση ἐνός χωριοῦ.

50. Σύμφωνα μέ ὁρισμένους ἱστορικούς ὁ μελλοντικός ἡγεμόνας Ἀλέξανδρος Ἄλδεα.

51. Τό ἔγγραφο αὐτό εἶναι σημαντικό γιά δύο λόγους: εἶναι τό πρῶτο γνωστό σλαβο-ρουμανικό ἔγγραφο μὴ ἡγεμονικό, ἐνῶ ὁ Ἄλδεα εἶναι ὁ πρῶτος ἀξιωματοῦχος τῆς Βλαχίας ὁ ὁποῖος χρησιμοποιεῖ γιά τό Κουτλουμούσι τήν ἔκφραση (στά Σλαβονικά) “μονή μας”, διατύπωση πού θά ἐπαναλαμβάνουν ἀργότερα ἡγεμόνες αὐτοῦ τοῦ πριγκιπάτου (ὅπως παλαιότερα τό 1492, τήν χρησιμοποιεῖ ὁ ἡγεμόνας Βλάδ Δ' ὁ Μοναχός ἢ τό 1514 ὁ Νεαγκόε Μπασαράμπ, ὁ ὁποῖος τήν ὀνομάζει κτητορία τῆς Βλαχίας). Βλ. τήν περιγραφή τοῦ ἔγγραφου, τήν ἀνάλυσή του περιχομένου του, τίς ὑποθέσεις πού προωθεῖ ὁ Petre Năsturel ὡς πρὸς τή χρονολογία, τή γεωγραφική τοποθέτηση τοῦ κελιοῦ δίπλα στό Καμπαναριό τῆς μονῆς στό κεφάλαιο *La donation du boyard Aldea à Kutlumus* τοῦ ἄρθρου του μέ τίτλο “Mélanges roumano- athonite (I)”, δημοσιευμένο στό *Anuarul Institutului de Istorie “A.D. Xenopol”*, ἀρ. XXVII, Ἰάσι 1990, σελ. 3-11.

από τόν ήγεμόνα Μίρτσεα τόν Πρεσβύτερο⁵². Ἀπό τό χωριό Οὐμπαρέστι, κοντά στό Δανέστι, ὁ βοεβόδας Βλάδ Δράκουλ (1436-1442, 1443-1446) ὄρισε νά λαμβάνουν οἱ μοναχοὶ τοῦ Κουτλουμουσίου τή δεκάτη ἀπό τὰ προϊόντα του⁵³.

Μέχρι τό 1475-1476 δέν γνωρίζουμε ἄλλη δωρεά χωριοῦ ἀπό Ρουμάνους ἡγεμόνες, ἀλλά στό χρυσόβουλλο τοῦ Λάιοτα Μπασαράμπ, πού ἀπέλυσε ἐκείνη τήν περίοδο, ἀναφέρονται ὀκτώ χωριά, τὰ ὁποῖα δόθηκαν ἀπό τούς βοεβόδες ὡς ἐλεημοσύνες στό Κουτλουμουσί, χωρὶς νά ξέρουμε πότε, ἐκτός ἀπό τό Τσιρεσόβ καί τό Δανέστι. Πρόκειται γιὰ τὰ ἑξῆς: Τζιουρτζιου, Πρισλόπ, μέ δεξαμενές στό Σίστοβ, Κομάνκα, Λαϊόβουλ λουί Στρέε, Δανέστι, Τσιρεσόβ, Γκρέτσι-Καλουγκαρέστι, Μαρατσάινα, Σουχάια καί Χρατέστι⁵⁴. Αὐτὰ τὰ χωριά, τὰ ὁποῖα ἦταν ἀπαλλαγμένα ἀπό φόρους καί ἀγγραφεῖς, ἐπικυρώθηκαν κατὰ καιροῦς στή μονή ἀπό μεταγενέστερους ἡγεμόνες⁵⁵. Τό 1512 ἢ 1513 (7021) ὁ Νεαγκόε Μπασαράμπ ἐπικυρώνει τήν ἐξουσία τῆς μονῆς ὄχι μόνο σέ αὐτὰ τὰ χωριά ἀλλά καί στό Σουχάια, ἐνῶ προσθέτει καί τὰ παλαιοχώρια Σούρα, Σάκα, Τσιοάρα καί Σουχάια, καθὼς ἐπίσης καί βάλτους στόν ποταμὸ Καλματζοῦ⁵⁶. Στίς 27 Αὐγούστου 1547 ὁ Μίρτσεα Τσιουμπάνουλ ἐπικυρώνει στή μονή Κουτλουμουσίου τό χωριό Οὐδα, τό ὁποῖο τό κατεῖχε ἐδῶ καί πολὺ καιρὸ ὡς κληρονομιά⁵⁷.

52. Δέν σώζεται το ἔγγραφο τῆς δωρεᾶς ἀλλὰ τό συμπεραίνουμε ἀπό μεταγενέστερο χρυσόβουλλο, ἐκεῖνο τοῦ Λάιοτα Μπασαράμπ τοῦ ἔτους 1475 ἢ 1476, βλ. στόν τόμο τήν περίληψη ἀρ. 4.

53. Βλ. τό ἴδιο ἔγγραφο.

54. Βλ. ἐκτός ἀπό τήν περίληψη τοῦ ἐγγράφου ἀρ. 4 τὰ σχόλια τοῦ Petre Năsturel στό βιβλίο του *Le Mont Athos...* σελ. 52-55 καί στό ἄρθρο μέ τίτλο "Aperçu critique...", σελ. 98.

55. Ὅπως τό 1489 ἀπό τόν βοεβόδα Βλάδ Δ' τόν Μοναχό, βλ. τό ἔγγραφο ἀρ. 5, ἢ τό /1532/ καί 1533 ἀπό τόν Βλάδ Βιντίλα, βλ. τίς περιλήψεις τῶν ἐγγράφων ἀρ. 9 καί 10 ἀντίστοιχα.

56. Βλ. τήν περίληψη ἀρ. 8. Ὁ Petre Năsturel σχολιάζει καί ἄλλο χρυσόβουλλο τό ὁποῖο ἀπέλυσε ὁ Βλάδ ὁ "Πνιγμένος" (= Ἰνεκάτουλ στά Ρουμανικά) τόν Μάιο τοῦ 1531, τό ὁποῖο -ὑποστηρίζει μέ βεβαιότητα- σώζεται στό Κουτλουμουσί, ἐνῶ δημοσιεύθηκαν μεταφράσεις στή ρουμανική γλῶσσα, βλ. *Le Mont Athos...*, σελ. 60. Οὔτε ἐγὼ προσωπικά, ἂν καί κατέγραψα ὅλα τὰ σλαβο-ρουμανικά καί τὰ ρουμανικά ἔγγραφα τῆς μονῆς, δέν τό ἐντόπισα. Μπορεῖ νά ἔχει ἀνακατευθεῖ ἀνάμεσα σέ ἔγγραφα μὴ σλαβονικά ἢ μὴ ρουμανικά.

Ένα σημαντικό χρυσόβουλλο είναι εκείνο που απέλυσε στις 24 Νοεμβρίου 1618 ο Γαβριήλ Μοβίλα, με τό οποίο ο ήγεμόνας επικυρώνει στη μονή τό χωριό Σουχία καθώς και βάλτους⁵⁸. Τό ενδιαφέρον είναι έδω ή αναφορά σέ επικυρώσεις προηγούμενων ήγεμόνων, 16 συνολικά. Αναγνωρίζουμε τά όνόματα του Ράδου του Μεγάλου, του Μπασαράμπ Λάιοτα του Πατράσκου, του Πέτρου Τσερτσέλ, του Μιχαήλ του Γενναίου, του Συμεών Μοβίλα, του Ράδου Μίχνεα. Τά ύπόλοιπα δέν είναι εύκολο νά ταυτιστούν, καθώς μέ τό όνομα Βλάδ, Βλάδισλαβ, Μίρτσα ή Ράδου ύπηρεξαν περισσότεροι ήγεμόνες⁵⁹. Γεγονός είναι ότι, όπως προκύπτει από τό έγγραφο, πολλοί βοεβόδες τής Βλαχίας ενίσχυσαν μέ χωριά –και έξαρτημένους χωρικούς που κατοικούσαν εκεί– τή μονή Κουτλουμουσίου. Τελευταία αναφορά στό θέμα των χωριών γίνεται στό χρυσόβουλλο του Ματθαιού Μπασαράμπ, τής 8 'Ιουνίου 1641, μέ τό οποίο ο ήγεμόνας επικυρώνει σέ αυτήν στήν κατοχή της λίγο πολύ όλα τά προαναφερόμενα χωριά, παλαιοχώρια, τούς βάλτους και τά ρυάκια⁶⁰.

Ε. Άλλες δωρεές προς τή μονή

α) Ο ήγεμόνας τής Βλαχίας Βλάδ Βιντίλα (1532-1535) δώρισε στη μονή, σέ μία άγνωστη άκόμα ήμερομηνία, δύο μεταξωτές ποδέες, όμοιες σέ όρισμένα σημεία, γιά μνημόσυνό του, τής (δεύτερης) συζύγου του Ράδας, ή όποία και τίς φιλοτέχνησε⁶¹, και του γιου της Δραγκίτσι, γιά νά τοποθετηθούν στις αυτοκρατορικές εικόνες ή στό είκονοστάσιο. Η

57. Βλ. τήν περίληψη άρ. 13.

58. Βλ. τήν περίληψη άρ. 18.

59. Βλ. τήν προσπάθεια του Năsturel νά ταυτίσει επί πλέον όρισμένους στό *Le Mont Athos...*, σελ. 68-69.

60. Οί αναφορές στά άφιερωμένα στη μονή χωριά σταματούν σέ αυτή τή χρονολογία. Βλ. αναλυτικά τά χρυσόβουλλα των Ρουμάνων ήγεμόνων, άνάμεσα σέ άλλες πληροφορίες που μιά παρέχει γιά τίς δραστηριότητές τους άπέναντι στό μοναστήρι, στον Năsturel, *Le Mont Athos...*, σελ. 52-71. Μνείες στα ήγεμονικά έγγραφα τής μονής σχετικά μέ τίς άφιερώσεις και επικυρώσεις χωριών προς τή μονή και στό βιβλίο του καθηγητή Virgil Căndea, *Mărturiile românești peste hotare. Mică enciclopedie*, Βουκουρέστι, 1991, vol. I, άρ. 1316-1332, σελ. 495-496.

61. Βλ. βιβλιογραφία στον Năsturel, *Le Mont Athos...*, σελ. 62, όπου και οί προηγούμενες αναφορές. Σημαντικό είναι τό άρθρο του Stoica Nicolaescu μέ τίτλο "Domnia lui Vlad Ventilă Vodă de la Slatina în lumina unor noui do-

μία, μέ τήν εικόνα τοῦ Παντοκράτορα, φέρει τήν ἐξῆς σλαβονική ἐπιγραφή: “Στή γιορτή τῆς Μεταμόρφωσης τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ μονή πού λέγεται Κουτλουμούσι. Ἰω ὁ Βιντίλ βοεβόδας, ἡ δόμνα Ράδα. Ὡ Κύριε Χριστέ, ἰδού ἐγώ εἶμαι ὁ δοῦλος σου Δραγκίτσι βοεβόδας”⁶². Στή δεύτερη διαβάζουμε τά ἐξῆς (πάντα στά σλαβονικά): “Στή γιορτή τῆς Μεταμόρφωσης τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ μονή πού λέγεται Κουτλουμούσι. Ἰω ὁ Βιντίλ βοεβόδας, ἡ δόμνα Ράδα. Ὡ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, προστάτευsé με ὑπό τήν σκέπη σου”⁶³.

β) Ἡ Ἑλισάβετ, χήρα τοῦ ἡγεμόνα τῆς Μολδαβίας Ἱερεμία Μοβίλα, εἶχε σταχώσει μέ τή βοήθεια τοῦ ἱερομονάχου Παῖσιου, ὅπως προέκυπτε ἀπό σημείωση στήν ἑλληνική γλώσσα μέ ἡμερομηνία 5 Ἰουνίου 7113 (= 1605), ἓνα χειρόγραφο, ἓνα Εὐαγγέλιο τοῦ ΙΒ΄ αἰῶνος⁶⁴, τό ὁποῖο ὁμως ἔχει ἐξαφανιστεῖ ἀπό τή μονή μετά τό 1935.

Τό χειρόγραφο εἶδε ἐκεῖνη τή χρονιά στή μονή ὁ Marcu Beza⁶⁵, ἐνῶ τό περιγράφει ἀναλυτικότερα, ὁ Τσιοράν (σελ. 113), ὁ ὁποῖος καί τό εἶδε πρίν. Ἐπισημαίνω ἐδῶ ὅτι, σύμφωνα μέ προαναφερόμενη σημείωση πάνω στό χαμένο τώρα χειρόγραφο, ἡ δωρεά του πρὸς τή μονή συνοδευόταν καί ἀπό ἓνα δυσκοπότερο καί δύο ἐπίχρυσους ἀσημένιους σταυρούς. Ἡ σημείωση ἔχει ὡς ἐξῆς: “Ἐτους ζριγ’ ε’ μηνῆ Ἰουνίῳ ἐτούτο τό τετραβάγγελο ἦνε τῆς Μονῆς τοῦ Σωτήρος τοῦ ἐπειλεγόμενου Κουτλουμούσι καί τό ἐκόσμησεν ἡ πολυχρονημένη ἡ τόμνα Ἑλῆσάβετ τοῦ Ποληχρόνη Μανουήλ ἐκλαμπροτάτου καί εὐσεβεστάτου αὐθέντος πάσης Μολδοβλαχίας κήρου Ἰωάννου Ἱερεμία Βο-

cumente istorice inedite 1532-1535”, στό *Arhivele Olteniei*, ἀρ. 83-85, Κραγιόβα 1936, ὅπου καί οἱ φωτογραφίες (σελ. 4-5). Φωτογραφίες, ἀρίστης ποιότητος, καί στόν προαναφερόμενο τόμο τῆς μονῆς, σελ. 295.

62. Περιγραφή στή σελ. 6 τοῦ ἴδιου ἄρθρου.

63. Ὁ.π.

64. Βλ. τελευταία Năsturel, *Le Mont Athos...* σελ. 71, ὅπου προηγούμενες ἀναφορές. Τό χειρόγραφο ἔφερε, στή συλλογή τῆς μονῆς, τόν ἀρ. 70. Βλ. ἐπίσης πρὸ πρόσφατα Căndea, ἀρ. 1335, σελ. 496. Τελευταία Maria Magdalena Sekely, “Femei ctitor in Moldova medievală” στό *Anuarul Institutului de Istorie “A.D. Xenopol”*, XXXII, Ἰάσι 1995, σελ. 446.

65. Βλ. τό βιβλίον του *Urme românești în Răsăritul Ortodox*, Βουκουρέστι 1935, σελ. 59. Στή σελ. 57 μάλιστα ὑπάρχει μία φωτογραφία φύλλου τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου.

εβόδα διά συνδρομήν και κόπον τοῦ ὀσιωτά(του) ἐν ἡερομονάχος κήρου Παΐσιου. ἐπήρσεν δέν και ποτήρηον ἕνα να λητουργούσιν οι ιερεῖς και σταυρούς διά ὄλα ἀσημένηα και μαλατωμένα και τό ἀπαργη-άζη εις τοῦ κληρέτζη γηανάκη τά χέρια νά τό στήλη εις τό μοναστήριον τό προηρημένον τοῦ Κουτλουμουσίου –αχε’–⁶⁶.

ΣΤ. Ρουμανικά κελιά στήν περιοχή πού ἀνήκει στήν Ι.Μ. Κουτλουμουσίου

Στήν ἔκταση πού ἀνήκε στή μονή καταγράφηκαν δύο ρουμανικά κελιά. Πρῶτο εἶναι τό κελί “Παναγίας Ἰβιρίτζας” (Maica Domnului Ivirița) γιά τό ὅποιο γίνεται λόγος στά ἔγγραφα τοῦ ἀρχείου⁶⁷ γύρω στά 1936-1937. Ἐκεῖ ἀπέστελλαν κυρίως γυναῖκες, συνήθως μέσω τῆς Μαρίας Δήμα, χρήματα μέ τήν παράκληση νά προσεύχεται ὁ γέρων Ἰωάσαφ Νικολέσκου γιά τήν υἰγεία τῶν ἀποστολέων, γιά προκοπή στό σπίτι, καλή δουλειά, γιά νά λυθοῦν τά μάγια ἐνός μή φιλικοῦ πρὸς τήν οἰκογένεια προσώπου, γιά νά ἀκυρωθεῖ κάποιος ἀρραβῶνας κ.λπ. Ἄλλο κελί ἦταν “Οἱ Ἄγιοι Θεόδωροι”⁶⁸. Ἀπό αὐτό σώζεται ἕνα βιβλίον τό ὅποιο φυλάσσεται σήμερα στή βιβλιοθήκη τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου⁶⁹.

66. Βλ. Σπυρ. Π. Λάμπρου, *Κατάλογος τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἑλληνικῶν κωδίκων* Τ.Α. Κανταβριγία 1895, ἀρ. 70 (ἀρ. 3139) Λάμπρου και Τσιοράν, ὀ.π., σελ. 113.

67. Βλ. π.χ. τά ἔγγραφα ἀρ. 87, 88, 89, 90, 91.

68. Γιά τό τελευταῖο βλ. τήν Εἰσαγωγή στό βιβλίον μου *Ρουμανικά ἔγγραφα τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Ἀρχεῖο τῆς Ι.Μ. Σηροποτάμου*, Ἀθήνα 1997, ὅπου και παραπομπές στά ἔγγραφα τοῦ ἀρχείου τῆς μονῆς. Βλ. και τή σημαντική μελέτη τοῦ Liviu Stan μέ τίτλο “Locurile sfinte din Orient” στό περιοδικό *Ortodoxia*, ἀρ. 1/ 1952, σελ. 72-74, κυρίως σελ. 73. Στά ἔγγραφα τοῦ ἀρχείου τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου γίνεται λόγος και γιά τήν παρουσία Ρουμάνων μοναχῶν πού ζοῦσαν σέ ἄλλα κελιά, στήν ἔκταση τῆς μονῆς Σταυρονικήτα, στήν Καψάλα και ἄλλοῦ.

69. Πρόκειται γιά ἕνα ρουμανικό βιβλίον, Ceaslov (ᾠρολόγιον), τυπωμένο στό Ἰάσι τό 1797, τό ὅποιο φέρει τή σφραγίδα τοῦ κελιοῦ αὐτοῦ. Ὁ γράφων, ἱερομόναχος Domitian μᾶς πληροφορεῖ μέσα ἀπό μία μακρά σημείωση ὅτι και ὁ πατέρας του, ἱερομόναχος Visarion ζοῦσε στό ἴδιο κελί, ὅπου και ἀπεβίωσε. Σέ ἄλλο σημείο ὑπογράφει και ὁ δεῦτερος.

Z. Ρουμανικά έντυπα, παλαιά και νεότερα, στη συλλογή της μονής

Τελευταίο θέμα τό όποιο θέλω νά παρουσιάσω γύρω άπό τίς σχέσεις τής μονής μέ τή Βλαχία και τή Μολδαβία είναι τά ρουμανικά έντυπα τής. Ό ύπογράφων έχει έτοιμάσει πρό έτών έναν κατάλογο τών έντύπων πού περιλαμβάνονται στην Παλαιά Ρουμανική Βιβλιογραφία (1508-1830), τόν όποιο σκοπεύει νά δημοσιεύσει σύντομα. Πρόκειται γιά 57 τίτλους βιβλίων, μερικά σέ περισσότερα άντίτυπα. Σώζονται επίσης και μερικές δεκάδες τόμοι που έντάσσονται στην Μοντέρνα Ρουμανική Βιβλιογραφία (1830-1918), τούς όποιους θά περιγράψω μελλοντικά. Τά κτητορικά σημειώματα και οί ένθυμήσεις προσφέρουν ένδιαφέροντα στοιχεία γιά Ρουμάνους μοναχούς, οί όποιοι ζούσαν σέ διάφορα κελιά του Άγίου Όρους, και γιά τά ρουμανικά μοναστήρια τής μετανοίας τους.

Στό σημείο αυτό θά ήθελα νά εύχαριστήσω θερμά τόν Άγιο Καθηγούμενο τής Ίερᾶς Μονής Κουτλουμουσίου, άρχιμανδρίτη Χριστόδουλο, και όλους τούς μοναχούς τής, κυρίως τόν ιερομόναχο Νικόλαο, τόν ιερομόναχο Γρηγόριο, τόν ιερομόναχο Χρυσόστομο και τόν μοναχό Παΐσιο, γιά τήν άψογη φιλοξενία και τίς πολλαπλές διευκολύνσεις πού μου παρείχαν όλα τά τελευταία χρόνια κατά τίς συχνές άποστολές που πραγματοποιήσα στό μοναστήρι.

Εύχαριστίες όφείλω άκόμα στόν βυζαντινολόγο Δημήτρη Ναστάσε γιά τίς χρήσιμες ύποδείξεις του, στους άρχιτέκτονες Σταύρο Μαμαλοῦχο και Πλούταρχο Θεοχαρίδη γιά τίς παρατηρήσεις τους σχετικά μέ τά κτίρια του μοναστηριακού συγκροτήματος, στην κα Εῦδοξια Όλυμπίτου γιά τίς φιλολογικές βελτιώσεις και στην κα Μαίρη Μαστρογιάννη γιά τήν προθυμία μέ τήν όποία έγραψε και έπιμελήθηκε τεχνικά τήν παρούσα έκδοση.

Ειχ. 1. 'Ο πύργος τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου. Ἐνηγέρθη ἀπό τόν ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας Ράδου τόν Μέγα.

Είχ. 2. 'Ο Νεαγόμε Μπασαράμπ β' κτήτωρ τής μονής. 'Απεικόνιση στή
Λιτή.

Είχ. 3. Ὁ πύργος τῆς Καλλιιάγρας, πιθανότατα ἔργο τοῦ Νεαγκόε Μπα-
σαράμπ.

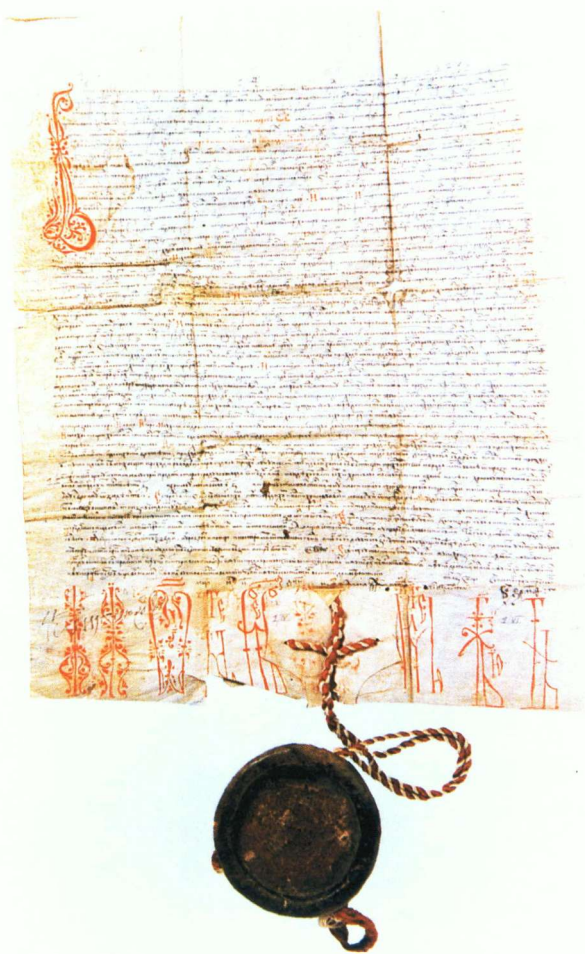
Εικ. 4. Ποδέα του 16ου αιώνα που φιλοτέχνησε για τη μονή η Ράδα, σύζυγος του Βλάδ Βιντίλα.

Εικ. 5. Παρόμοια ποδέα του 16ου αιώνα, έργο της Ράδας.

Είχ. 6. Σκήτη Κλοκοτσιόβ, μετόχι τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου στή Βλαχία.

Είχ. 7. Χρυσόβουλλο του ήγεμόνα Ματθαίου Μπασαράμπ με ήμερομηνία 8 Ιουνίου 1641. Συλλογή της μονής.

Είχ. 8. Κάλυμμα ρουμανικής έκδοσης Καινής Διαθήκης, Βουκουρέστι 1857.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΧΕΙΟΥ

Τό ἀρχεῖο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κουτλουμουσίου περιλαμβάνει 157 ρουμανικά –μέ τήν εὐρύτερη ἔννοια– ἔγγραφα, ἀριθμημένα ἀπό τό 1 ἕως τό 158. Ὁ ἀριθμός 40 ἀντιστοιχεῖ σέ σερβικό ἔγγραφο τό ὁποῖο δέν ἀφορᾷ σέ ρουμανικές ὑποθέσεις.

Τά ἔγγραφα 1-39 καί 41-50 φυλάσσονται σέ μεταλλικές συρταρωτές θῆκες. Τό ἔγγραφο ἀρ. 51 βρῖσκεται σέ προθήκη τῆς βιβλιοθήκης. Τέλος, τά ὑπόλοιπα 83 ἔγγραφα φυλάσσονται σέ χάρτινο φάκελο σέ εἰδικό ξύλινο συρτάρι. Ἕνας εἰδικός φάκελος, ὁ ὁποῖος ἀριθμήθηκε ἀπό τό E-P1 ἕως τό E-P61 περιλαμβάνει ἑλληνικά ἔγγραφα πού ἀφοροῦν σέ ρουμανικές ὑποθέσεις, κυρίως τίς δραστηριότητες τοῦ λευκαδίτη ἀρχιμανδρίτη Μελετίου στή Βλαχία. Δημιουργήθηκε ἀπό ἔγγραφα σκορπισμένα σέ ἄλλους φακέλους καί ὑποφακέλους¹.

Τά ἔγγραφα καλύπτουν χρονολογικά τήν περίοδο 1372-1939. Σώζονται δύο ἔγγραφα τοῦ ΙΔ' αἰώνα, τρία τοῦ ΙΕ', δέκα τοῦ ΙΣΤ', ἕνδεκα τοῦ ΙΖ', ἔξι τοῦ ΙΗ', 58 τοῦ ΙΘ' καί τά ὑπόλοιπα ἀνήκουν στόν Κ' αἰώνα.

Ἀπό γλωσσικῆς πλευρᾶς 21 ἔγγραφα εἶναι γραμμένα στά Σλαβονικά, 121 στά Ρουμανικά (πρωτότυπα, ἀντίγραφα, μεταφράσεις, ἔντυπα, πρόχειρα), δέκα στά Ἑλληνικά (ὀκτώ μεταφράσεις ἀπό τά Σλαβονικά), δύο στά Ρωσικά (τό ἕνα πρωτότυπο), ἕνα στά Λατινικά (μετάφραση ἀπό τά Ἑλληνικά), δύο Ἑλληνικά καί Γαλλικά (κατάλογοι περιλήψεων). Ὅρισμένα ἀπό τά σλαβονικά πρωτότυπα διαδέτουν μεταφράσεις στά Ρουμανικά καί στά Ἑλληνικά. Ἀπό τήν ἀποψη τοῦ ὕλικου ὑπάρχουν 16 περιγαμινές, ἐνῶ τά ὑπόλοιπα εἶναι γραμμένα σέ χαρτί.

Ὅρισμένα ἀπό τά πρωτότυπα πού σώζονται στή βιβλιοθήκη τῆς μονῆς διαθέτουν ἀντίγραφα σέ ρουμανικές συλλογές, ἐνῶ σέ μία περίπτωση τό φαινόμενο εἶναι ἀντίστροφο. Σέ πολύ λίγες περιπτώσεις τό πρωτότυπο δέν σώζεται οὔτε στό Ἅγιον Ὅρος οὔτε στή Ρουμανία.

1. Ὑπάρχει τό ἐνδεχόμενο νά βρῖσκονται καί ἄλλα ρουμανικά ἔγγραφα σέ ἑλληνικές συλλογές τῆς μονῆς, οἱ ὁποῖες δέν ἔχουν ἐρευνηθεῖ ἀκόμα.

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΕΣ

C.D.Ț.R. τόμος Α' = Catalogul documentelor Țării Românești
1369-1600, Βουκουρέστι 1947

τόμος Ε' = Catalogul documentelor, Țării Românești, din
Arhivele Statului, Βουκουρέστι 1985.

Documente: Documente slavo-române din mănăstirile Muntelui
Athos, έκδ. Grigore Nandriș, Βουκουρέστι 1936.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙΛΗΨΕΩΝ

1

1372 (6880), Αύγουστος, ἰνδικτιῶνος 10

Ἐνῶ ζοῦσε ὁ Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας Ἰάκινθος, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Φιλόθεος Κόκκινος καί ἡ Σύναξι ἀποφασίζουν νά χωρισθεῖ στά δύο ἡ ἐπαρχία τῆς Οὐγγροβλαχίας. Μητροπολίτη τοῦ δεύτερου τμήματος ὄρισαν τόν Ἄνθιμο. Μετά τόν θάνατο τοῦ Ἰακίνθου ἔγινε Μητροπολίτης στό δικό του τμήμα ὁ μοναχός Χαρίτων, ἡγούμενος τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου, ἡ ὁποία ἰδρύθηκε ἀπό τόν ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας. Ὁ Ἄνθιμος θά παρέμενε Μητροπολίτης στό τμήμα τῆς ἐπαρχίας πού διορίσθηκε ἀρχικά.

Παράλληλα, ἀποφασίζεται νά μοιράζεται ἡ ἐξουσία ἀνάμεσα στον Μητροπολίτη τοῦ Βιδίν, ὁ ὁποῖος ἀποσύρθηκε στή Βλαχία καί τόν Μητροπολίτη ὁ ὁποῖος ἀσκεῖ κανονικά τά δικαιώματά του στήν ἐπαρχία. Μετά τόν θάνατο τοῦ πρόσφυγα Μητροπολίτη, τά δικαιώματά του θά περάσουν στόν Μητροπολίτη Οὐγγροβλαχίας, μαζί μέ τήν ἔδρα τῆς Ἄμασειας.

Στό τέλος τοῦ ἐγγράφου ὁ Μητροπολίτης Χαρίτων ζητᾶ τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ γιά τούς ἡγεμόνες τῆς Βλαχίας, οἱ ὁποῖοι θά βοηθήσουν τή μονή Κουτλουμουσίου.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 46. Χαρτί (47 x 33,5). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει το recto τοῦ ἐγγράφου. Μελάνι καστανό. Αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ Μητροπολίτη Χαρίτωνος μέ μαῦρο μελάνι. Τσακίσματα στίς διπλώσεις.

Ἔκδ. Documente, ἀρ. 1, σσ. 17-22 (σλαβονικό κείμενο καί ρουμανική μετάφραση).

Βλ. Μετάφραση ἐγγράφων ἀρ. 1.

2

[1398], 21 Νοεμβρίου, ἰνδικτιῶνος 7

Ὁ βογιάρος τῆς Βλαχίας Ἄλδεα δωρίζει στήν εὐρισκόμενη στή θέση Καμπαναριό ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Κουτλουμουσίου (ἡγού-

μενός της ὁ ἱερομόναχος Ἱερεμίας) τὸ χωριὸ Τσιρεσόβ τοῦ νομοῦ Ὀλτ. Οἱ μοναχοὶ τῆς μονῆς θὰ προσεύχονται κάθε Κυριακὴ γιὰ τὴν ψυχὴ τοῦ ἡγεμόνα Μίρτσεα, τὸν ὁποῖον ὑπηρετεῖ ὁ Ἄλδεα, γιὰ τὴν ψυχὴ τοῦ ἴδιου τοῦ ἄρχοντα, τῶν γονέων καὶ τῆς συζύγου τοῦ δωρητῆ.

Μάρτυρες οἱ: Βλάδ Δραγκοὶ μπάνος, Ἄγκα, Δεάτκο καὶ Μπαλδοβὶν λογοθέτης.

Ὑπογράφουν ἐπίσης ὁ δωρητῆς Ἄλδεα καὶ ὁ Τζαμπίσα.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 47. Περιγαμινῆ (34,7 x 21,5). Ἐπήρεια ὕγρασίας, μικρὲς ὅπες χωρὶς ἐλλείψεις στό κείμενο. Μελάνι καστανό.

Ἔκδ. Documente, ἀρ. 44, σσ. 244-246 (σλαβονικὸ κείμενο καὶ ρουμανικὴ μετάφραση). Περίληψη στό C.D.Ț.R., τόμος Α΄, ἀρ. 17, σ. 4, ὅπου καὶ προγενέστερες ἐκδόσεις, μεταφράσεις καὶ μνείες.

Βλ. Μετάφραση ἐγγράφων ἀρ. 2.

3

[1475, 1 Σεπτεμβρίου - 1476, 31 Αὐγούστου] (6984)

Ὁ ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας Μπασαράμπ Β΄ ἐπικυρώνει στή μονὴ Κουτλουμουσίου, τὴν κατοχὴ τῶν ἐξῆς χωριῶν: Τζιούρτζιου, Πρι-σλόπ, Κομάνκα, Λαϊόβουλ λούι Στρέε, Δανέστι καὶ Τσιρεσόβουλ, δίπλα στὸν ποταμὸ Ὀλτ. Γκρέτσι, Χρατέστι, δίπλα στὸν ποταμὸ Ἀρτζεέλ. Στρούγκα Χρατέστιλορ, Μαρατσίνα· τὴν κατοχὴ ἐπίσης τοῦ κτήματος τοῦ Μπούκουρ καὶ ἄλλων*, καθὼς καὶ τῆς δεκάτης τοῦ χωριοῦ Οὐϊ-παρέσι. Ἐπικυρώνει ἐπίσης τὴν κατοχὴ τοῦ βάλτου τοῦ Σβίστοβ. Τὰ κτήματα πού ἐπικυρώνει τὰ ἀπαλλάσσει ἀπὸ ὅποιοιςδήποτε φόρους καὶ ἀγγραφεῖς. Ἐπιπλέον οἱ μοναχοὶ νὰ εἰσπράττουν τὴ δεκάτη ἀπὸ τὰ πρόβατα, τοὺς χοίρους καὶ τίς κυψέλες.

Μάρτυρας ὁ Δραγκομίρ.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 41. Χαρτί (46 x 34). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ ἐγγράφου. Μελάνι καστανό. Μὲ κόκκινο ὁ μεγάλων διαστάσεων σταυροειδῆς διάκοσμος, τὸ πρωτόγραμμα τοῦ κειμένου, ἢ ἐπανάληψη τοῦ τίτλου τοῦ ἡγεμόνα καὶ μερικὰ κεφαλαῖα γράμματα. Διατηρεῖται ἡ κοκκινόμαυρη μῆρινθος. Ἡ σφραγίδα δέν σώζεται. Ἐγγραφο κατεστραμμένο. Ἐπήρεια ὕγρασίας, φθορὲς ἀπὸ ἔντομα, σχιοίματα στὶς διπλώσεις. Ἑλληνικὴ μετάφραση ἀρ. 76. Ρωσικὴ μετάφραση ἀρ. 25.

*Εκδ. Documente, αρ. 2, σσ. 23-26 (σλαβονικό κείμενο και ρουμανική μετάφραση).

Βλ. Μετάφραση εγγράφων αρ. 3.

* κενό στο έγγραφο.

4

1489 (6997), [21 'Απριλίου - Αύγουστος] *

‘Ο βοεβόδας τής Βλαχίας Βλάδ Δ’ ο Μοναχός επικυρώνει στόν ήγούμενο Ρομίλ και σέ όλους τούς μοναχούς τής μονής Κουτλουμουσίου τήν κατοχή τών έξις χωριών: Τζιούρτζιου, Κομάνκα, Λαιόβουλ λούι Στρέε και Τσιρεσόβουλ, δίπλα στόν ποταμό ‘Ολτ’ Γκρέτσι-Καλουγκαρένι Χρατέστι, δίπλα στόν ποταμό ‘Αρτζεσέλ, Μαρατσίνα καθώς και τό κτήμα του Μπούκουρ· επίσης τούς λόφους από τό Στρούγκα Χρατέστιλορ, τίς λίμνες στό Καλματζούι, τούς βάλτους από τό Σβίστοβ, άπαλλάσσοντας τα από όλους τούς φόρους και τίς άγγραφείες.

Μάρτυρες οί: Δραγκομίρ, Μάνεα, Νεαγκόε, Πάρβου μέγας βόρνικος, Δάντσιου κόμισος, Ράδου.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, αρ. 37. Περιγραμνή (47,7 x 34). Μελάνι καστανό, σβησμένο κατά τό ήμισυ και πλέον. Μέ κόκκινο ο σταυροειδής διάκοσμος, τό πρωτόγραμμα του κειμένου, ή επανάληψη του τίτλου του ήγεμόνα, καθώς και μερικά κεφαλαία γράμματα. ‘Οπές μέ έλλείψεις στό κείμενο.

*Εκδ. Documente, αρ. 3, σσ. 33-36 (σλαβονικό κείμενο και ρουμανική μετάφραση).

Βλ. Μετάφραση εγγράφων αρ. 4.

* Βλ. τήν πιθανή ήμερομηνία στόν Petre Ş. Năsturel, “Aperçu critique des rapports de la Valachie et du Mont Athos des origines au début du XVIIe siècle” στό *Revue des études sud-est européennes*, αρ. 1-2, 1964, σελ. 98, σημ. 22.

5

1492 (7000), 29 Αύγούστου

‘Ο βοεβόδας τής Βλαχίας Βλάδ Δ’ ο Μοναχός παραχωρεί στήν εκκλησία του Προφήτη ‘Ηλία του ‘Αγίου ‘Ορους, όπου ζεί ο πρώην

Πρώτος ιερομόναχος Κοσμᾶς, ἓνα ἐτήσιο ποσό χιλίων ἄσπρων καθὼς καὶ ἑκατὸ ἄσπρα ὡς ἔξοδα γιὰ τὸ ταξίδι στὴ Βλαχία, ὅπου θὰ παραδίδεται στοὺς μοναχοὺς τῆς μονῆς κάθε χρόνο τὸ συγκεκριμένο ποσό. Οἱ μοναχοὶ τοῦ Προφήτη Ἥλία θὰ προσεύχονται γιὰ τὴν ψυχὴ τοῦ βοεβόδα Βλάδ, πατέρα τοῦ δωρητῆ, τῆς μοναχῆς Εὐπραξίας, μητέρας τοῦ δωρητῆ καὶ γιὰ τὰ παιδιά του· ἔπειτα γιὰ τις ψυχές τοῦ ἡγεμόνα Ράδου, τοῦ Μίρτσεα καὶ τοῦ Βλάδ.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 36. Περιγραμνὴ (19,4 x 32,6). Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἢ ἐπανάληψη τοῦ τίτλου τοῦ ἡγεμόνα. Ἐκτυπη κέρμη σφραγίδα ἢ ὁποία ἐξέπεσε παντελῶς. Ἑλληνικὴ μετάφραση ἀρ. 136.

Ἔκδ. Documente, ἀρ. 4, σελ. 36-38 (σλαβονικὸ κείμενο καὶ ρουμανικὴ μετάφραση).

Βλ. Μετάφραση ἐγγράφων ἀρ. 5.

6

[1512 - 1513], 23 Ἰουλίου

Ὁ ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας Νεαγκόε Μπασαράμπ ἐπικυρώνει στὴ μονὴ Κουτλουμουσίου τὴν κατοχὴ τῶν χωριῶν Τσιρεσόβουλ, Καλουγκαρένι, Λαϊόβουλ, Μαρατσίνα, Δανέστι, Κομάνκα, Τζιούρτζιου, Πρισλόπ, Χρατέστι, Σουχάια, τῶν παλαιοχωρίων Σούρα, Σάκα, Τσιοάρα, Σουχάια, καθὼς καὶ τῶν βάλτων δίπλα στὸν ποταμὸ Καλματζοῦ μέχρι τὸν δρόμο πρὸς τὸ Σβίστοβ. Ἀκολουθοῦν ἀναλυτικὰ τὰ ὄρια τῶν χωριῶν καθὼς καὶ τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν μαρτύρων πού ἦταν παρόντες στὶς ὀριοθεσίες.

Μάρτυρες οἱ: Χάρβατ βεστιάρης, Ράδου σπαδάρης, Δραγκίτσι παχάρνικος, Μπάρμπου στόλνικος, Ράδου ποστέλνικος.

Γραφέας ὁ Στόικα.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 44. Περιγραμνὴ (49,6 x 40,2). Μελάνι καστανό. Μὲ κόκκινο ὁ φυτικὸς διάκοσμος καὶ ὁ σταυρὸς, ὀρισμένα κεφαλαῖα γράμματα καὶ ἢ ἐπανάληψη τοῦ τίτλου τοῦ ἡγεμόνα. Σχισίματα στὶς διπλώσεις μὲ μεγάλες ἐλλείψεις στό κείμενο.

Ἔκδ. Documente, ἀρ. 7, σσ. 43-51 (σλαβονικὸ κείμενο καὶ ρουμανικὴ μετάφραση).

Βλ. Μετάφραση ἐγγράφων ἀρ. 6.

7

1514 (7023), 7 Δεκεμβρίου, Βουκουρέστι

Ὁ Νεαγκόε Μπασαράμπ, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, παραχωρεῖ στή μονή Κουτλουμουσίου, κτητορία τῆς Βλαχίας, ἕνα ἐτήσιο ποσό 10.000 ἄσπρων, 500 ἄσπρα γιά τά ἔξοδα τῶν μοναχῶν πού θά ἔρχονται νά εἰσπράττουν τό ποσό, καθῶς καί 700 ἄσπρα γιά τό νοσοκομεῖο τῆς μονῆς. Τή μονή τήν ἐπισκεύασε ὁ ἡγεμόνας Νεαγκόε, ἐνῶ παλαιότερα τήν εἶχαν ἐνισχύσει οἱ βοεβόδες Μίρτσεα καί Βλάδ. Κάθε χρόνο οἱ μοναχοί ἀπό τό Κουτλουμουσί θά ἔρχονται στή χώρα γιά νά εἰσπράττουν τό ποσό. Παρατρύνει τούς ἐπόμενους ἡγεμόνες νά πράττουν τό ἴδιο.

Μάρτυρες οἱ: Μπάρμπου μπάνος, Κάλοτα μέγας βόρnikov, Χάρβατ λογοθέτης, Δημήτριος βεστιάρης, Ράδου Μπούξα σπαθάρης, Δραγκίτσι παχάρnikov, Χάμιζα κόμισος, Ζιτεάν στόλnikov, Στροῖε ποστέλnikov.

Πρωτότυπο. Σλαβονικά, ἀρ. 43. Περγαμινή (47,7 x 43,4). Μελάني καστανό, σθημένο κατά τό ἥμισυ καί πλέον. Μέ κόκκινο ὁ σταυροειδής διάκοσμος καί τό πρωτόγραμμα τοῦ κειμένου, ἡ ἐπανάληψη τοῦ τίτλου τοῦ ἡγεμόνα καθῶς καί μερικά κεφαλαῖα γράμματα. Ὅπές μέ ἔλλειψεις στό κείμενο.

Ἔκδ. Documente, ἀρ. 6, σσ. 40-43 (σλαβονικό κείμενο καί ρουμανική μετάφραση).

Βλ. Μετάφραση ἐγγράφων ἀρ. 7.

8

Circa 1532, Βουκουρέστι

Ὁ Βλάδ Βιντίλα, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, ἐπικυρώνει στή μονή Κουτλουμουσίου τήν κατοχή παλαιῶν τῆς κτημάτων στά ἔξις χωριά: Τσιρεσόβουλ, Καλουγκαρένι, Μαρατσίνα, Δανέστι, Κομάνκα, Τζιούρτζιου, Πρισλόπουλ, Χρατέστι. Τῆς ἐπικυρώνει ἐπίσης τά παλαιοχώρια Σούρα, Σάκα, Τσιοάρα, Σουχάια, καθῶς καί ἄλλα γύρω ἀπό τούς βάλτους τοῦ Καλματζούι μέχρι τόν δρόμο πρὸς τό Σβίστοβ. Τά ὄρια τῶν κτημάτων περιγράφονται ἀναλυτικά, ἐνῶ καταγράφονται τά ὀνόματα τῶν μαρτύρων πού ἦταν παρόντες στίς ὁριοθεσίες.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 45. Περγαμινή (52,9 x 42). Μελάني μαῦρο.

Μέ τό ἴδιο χρῶμα ὁ σταυρός, τό πρωτόγραμμα, ἡ ἐπανάληψη τοῦ τίτλου τοῦ ἡγεμόνα. Μέ κόκκινο ὀρισμένα κεφαλαῖα γράμματα.

Ἐκδ. Documente, ἀρ. 8, σσ. 54-62 (σλαβονικό κείμενο καί ρουμανική μετάφραση).

Βλ. Μετάφραση ἐγγράφων ἀρ. 8.

9

1533 (7041), 18 Ἀπριλίου, Τιργκόβιστε

Ὁ Βλάδ Βιντίλα, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, ἐπικυρώνει στή μονή Κουτλουμουσίου παλαιότερες δωρεές ἡγεμόνων. Συγκεκριμένα, τά χωριά Τσιρεσόβουλ, Καλουγκαρένι, Δανέστι, Λαϊόβα, Κομάνκα, Τζιούρτζιου, Πρισλόπ, Χρατέστι, Σουχάια τά παλαισχώρια Σούρα, Σεάκα, Τσιοάρα, Σουχάια καί ἄλλα· τούς βάλτους ἀπό τό Καλματζούι, καθῶς καί τήν κοιλάδα Ὁμράζα. Τά ὄρια ὄλων τῶν κτημάτων καθῶς καί τά ὀνόματα τῶν μαρτύρων πού ἦταν παρόντες στίς ὀριοθεσίες καταγράφονται ἀναλυτικά.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Χάμζα μέγας μπάνος τοῦ Ζίου, Δραγκίτσι μέγας βόρνικος, Θεόδωρος μέγας λογοθέτης, Ράδου βεστιάρης, Δραγκίτσι σπαδάρης, Στάικο κόμισος, Ράδου παχάρνικος ἀπό τό Φλότσι, Βιντίλα στόλνικος καί Ράδου μέγας ποστέλνικος. Ἰσπράβνικος ὁ Βισάν.

Γραφείας ὁ Νεγκουίτζα.

Ποτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 49. Περιγραμνή (58,2 x 54,3). Μελάني καστανό. Μέ κόκκινο ὁ σταυρός, τό πρωτόγραμμα, ἡ ἐπανάληψη τοῦ τίτλου τοῦ ἡγεμόνα καί ὀρισμένα κεφαλαῖα γράμματα. Ἰχνη ὀξειδωσῆς τῆς περιγραμνῆς ἐπὶ τοῦ κειμένου. Σχισίματα στίς διπλώσεις μέ μερικῆς ἐλλείψεις στό κείμενο. Δέν σώζεται ἡ κυκλική κέρμη σφραγίδα. Ρουμανική μετάφραση, θεωρημένη τό 1856, ἀρ. 17. Ἄλλη μετάφραση, ἐπίσης ρουμανική, ἀρ. 24.

Ἐκδ. Documente, ἀρ. 9, σσ. 62-68 (σλαβονικό κείμενο καί ρουμανική μετάφραση). Περιλήψη στό C.D.Ț.R., τόμος Α', σ. 65, ἀρ. 405.

Βλ. Μετάφραση ἐγγράφων ἀρ. 9.

1535 (7043), 5 Ἰουνίου, Σλάτινα

Ὁ Βλάδ Βιντίλα, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, ἐπικυρώνει στή μονή Κουτλουμουσίου τήν κατοχή τοῦ κτήματος Οὐϊμπαρέστι, τό ὁποῖο κρατοῦσε παράνομα ὁ βόρnikovς Νεαγκόε ἀπό τήν ἐποχή τοῦ ἡγεμόνα Ράδου τοῦ Μεγάλου. Ὁ ἡγεμόνας Βλάδ ἐπαναφέρει τό κτῆμα στήν ἰδιοκτησία τῆς μονῆς, μετά τήν ὀριοθεσία πού πραγματοποιοῖσε ὁ χωρομέτρης Πέτρος ἀπό τό Σλαβιλέστι μαζί μέ 12 τοπικούς ἄρχοντες.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Δραγκίτσι πρῶην βόρnikovς, Θεόδωρος πρῶην λογοθέτης, Μπάρμπου σπαθάρης, Οὐδριστε βεστιάρης, Ράδου παχάρnikovς, Στάικο κόμισος, Βιντίλα στόλnikovς, Μπάδεα μέγας ποστέλnikovς. Ἰσπράβnikovς Τάτου β' λογοθέτης.

Γραφέας ὁ Κορέσι.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 19. Χαρτί (31,6 x 21,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ πρώτου φύλλου. Μελάني καστανό. Μέ κόκκινο ἡ ἐπανάληψη τοῦ τίτλου τοῦ ἡγεμόνα. Ἐκτυπη κόκκινη κέρινη κυκλική σφραγίδα, κατεστραμμένη ὀλοσχερῶς. Ρουμανική μετάφραση ἀρ. 28, ἡ ὁποία ἔγινε τό 1754 ἀπό τόν Λούππ.

Ἐκδ. Documente, ἀρ. 10, σσ. 69-71 (σλαβονικό κείμενο καί ρουμανική μετάφραση).

Βλ. Μετάφραση ἐγγράφων ἀρ. 10.

1542 (7050), 29 Ἰανουαρίου

Ὁ Ράδου Παῖσιε, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, γιός τοῦ βοεβόδα Βλάδ, ἐπικυρώνει στή μονή Κουτλουμουσίου τήν κατοχή τοῦ κτήματος Δανέστι, καθῶς καί τό δικαίωμα νά λαμβάνει τή δεκάτη ἀπό τά ἀγαθά τοῦ χωριοῦ Οὐϊμπαρέστι, ὅπως συνέβαινε καί ἐπί τῶν προηγούμενων ἡγεμόνων. Τό χωριό τό εἶχε ἐξαγοράσει ὁ Ράδου ἀπό τόν Κίρκα ἔναντι πέντε ἄσπρων καί ἔπειτα τό δώρισε στή μονή.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Μπάρμπου Κραγιοβέσκου, Κάρστεα, Μπάδεα, πρῶην βόρnikovς, Πάρβου μέγας βόρnikovς, Στάικο μέγας λογοθέτης, Θεόδωρος βεστιάρης, Δάντσιου κόμισος, Ράδου, γιός τοῦ Βιντίλα

παχάρνικου, Σπρόε σπαθάρης, Δραγκομίρ στόλνικος, Ράδου καί Δραγκομίρ ποστέλνικου.

Γραφέας ὁ γιός τοῦ λογοδέτη.

Πρωτότυπο. Σλαβονικά, ἀρ. 38. Χαρτί (21,6 x 30,2). Μονόφυλλο. Μελάνι καστανό. Μὲ κόκκινο ἢ ἐπανάληψη τοῦ τίτλου τοῦ ἡγεμόνα. Ἐπήρεια ὕγρασίας. Ἐκτυπη κέρμη σφραγίδα, ἡ ὁποία ἐξέπεσε παντελῶς. Ρουμανικὴ μετάφραση ἀρ. 29, ἡ ὁποία ἐγινε τὸ 1791 ἀπὸ τὸν Λούμπ.

Βλ. Μετάφραση ἐγγράφων ἀρ. 11.

12

1547 (7055), 27 Αὐγούστου, Βουκουρέστι

Ὁ Μίρτσα Τσιομπάνουλ, βοεβόδας τῆς Βλαχίας, ἐπικυρώνει στή μονή Κουτλουμουσίου τὸ χωριὸ Οὔδα, μέσα στὰ παλαιὰ τοῦ σύνορα, τὸ ὁποῖο κατεῖχε ὡς κληρονομία, γιὰ μνημόσυνο τῶν κτητόρων τῆς. Παλαιότερα ἡ μονὴ εἶχε διένεξη μὲ τὸν Τάτου καί τὰ παιδιά του, κατοίκους τοῦ χωριοῦ Λαϊοβένι δέ Σούς, οἱ ὁποῖοι ὑποστήριζαν ὅτι τὸ χωριὸ τοὺς ἀνήκε, ἢ ἀπόφαση ὅμως τοῦ ἡγεμόνα, μετὰ καί ἀπὸ τίς μαρτυρίες βογιάρων, δικαίωσε τὴ μονή.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Βιντίλα μέγας βόρνικος, Στάν μέγας μπάνος τῆς Κραγιόβας, Ράδου μέγας λογοδέτης, Γεώργιος βεστιάρης, Μπάρμπου σπαθάρης, Στάικο στόλνικος, Μπάδα παχάρνικος, Δίνκου κόμισος, Πάρβου ποστέλνικος. Ἰσπράβνικος ὁ Βιντίλα μέγας β' βόρνικος.

Γραφέας ὁ Σπάτα.

Πρωτότυπο. Σλαβονικά, ἀρ. 16. Χαρτί (32,2 x 23,8). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ ἐγγράφου. Μελάνι καστανό. Μὲ κόκκινο ἢ ἐπανάληψη τοῦ τίτλου τοῦ ἡγεμόνα. Ἐκτυπη κέρμη σφραγίδα, ἡ ὁποία ἐξέπεσε παντελῶς. Ρουμανικὴ μετάφραση ἀρ. 26.

Βλ. Μετάφραση ἐγγράφων ἀρ. 12.

13

1562, 28 Αὐγούστου (7070)

Ὁ Πέτρος ὁ Νεότερος, βοεβόδας τῆς Βλαχίας, γιός τοῦ ἡγεμόνα Μίρτσα, ἐπικυρώνει στή μονή Κουτλουμουσίου (ἡγουμένος τῆς ὁ Νε-

όφυτος) τήν κατοχή τοῦ χωριοῦ Οὕδα καί τοῦ δασυλλίου Δόριου Ἰζβόρ, τά ὅποια τῆς ἀνήκουν ἀπό παλιά.

Παλαιότερα, κατά τή διάρκεια τῆς ἡγεμονίας τοῦ Μίρτσεα, ἡ μονή εἶχε δύο φορές διένεξη μέ μερικούς χωρικούς ἀπό τό Γκορναλόβ, τό ὅποιο ἀποτελεῖ παράρτημα τοῦ κτήματος Οὕδα (πού λέγεται τώρα Λαϊοβένι). Ὁ ἡγεμόνας, μετά τίς μαρτυρίες 24 βογιάρων, ἐπικύρωσε στή μονή τό προαναφερόμενο κτῆμα, ἐνῶ ὁ Πέτρος τό κατοχυρώνει ἐκ νέου.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Νέγκρε μέγας μπάνος, Κράλεβ μέγας κόμισος, Νεδέλκο μέγας βόρνικος, Μπογκδάν μέγας λογοθέτης, Στάν μέγας σπαθάρης, Μπαρκάν κόμισος, Γιάγκος μέγας βόρνικος, Ἰβάντσια στόλνικος, Ἰβάν μέγας ποστέλνικος, Μπογκδάν μέγας λογοθέτης.

Ρουμανική μετάφραση ἀπό τά Σλαβονικά, ἀρ. 12. Ἑλληνική μετάφραση ἀρ. 79 (μέ λανθασμένη ἡμερομηνία 30 Ὀκτωβρίου) καί 81. Ἄλλη ρουμανική μετάφραση στά Κρατικά Ἀρχεῖα Βουκουρεστίου (Ἐν συνεχείᾳ Κ.Α.), πού ἔγινε τό 1785 ἀπό τόν Νικηφόρο καί τόν Μητροφάνη ἀπό τή Μολδαβία.

Ἔκδ. (περίληψη) στό C.D.T.R., τόμος Α', σ. 113, ἀρ. 759. Βλ. ἐκεῖ καί ἄλλα ἀντίγραφα καί μεταφράσεις, στό Ρουμανικά καί Ἑλληνικά.

Βλ. Μετάφραση ἐγγράφων ἀρ. 13.

14

1584 (7092), 28 Αὐγούστου, Τιργκόβιστε

Ὁ Πέτρος Τσερτσέλ, βοεβόδας τῆς Βλαχίας, γιός τοῦ ἡγεμόνα Πατράσκου τοῦ Καλοῦ, ἐπικυρώνει στή μονή Κουτλουμουσίου (ἡγούμενος τῆς ὁ Ἰλαρίων) τήν κατοχή τοῦ χωριοῦ Οὕδα καί τοῦ δασυλλίου Δόρι Ἰζβόρ.

Γι' αὐτές τίς δύο ἐκτάσεις οἱ μοναχοί εἶχαν διένεξη μέ τόν Ζρεάν, τόν Τάτου καί ἄλλους χωρικούς ἀπό τό Γκορναλόβ κατά τή διάρκεια τῆς ἡγεμονίας τοῦ βοεβόδα Μίρτσεα, ἀλλά χάρη στίς μαρτυρίες τοπικῶν ἀρχόντων, οἱ μοναχοί κέρδισαν τή δίκη. Τίς ἴδιες ἐκτάσεις ἐπικύρωσε στή μονή καί ὁ ἡγεμόνας Πέτρος ὁ Νεότερος, ὕστερα ἀπό τή δίκη μέ τούς ἴδιους χωρικούς. Τώρα ὁ Δάνου, ὁ Πρώτσιου καί ἄλλοι ξεκίνησαν πάλι δικαστήριο μέ τή μονή γιά τό κτῆμα Λαϊοβένι καί ὁ ἡγεμόνας τό ἐπικυρώνει ἐκ νέου στό Κουτλουμουσί.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Μιχάλτσιου πρῶην μέγας μπάνος, Δημήτριος μέγας μπάνος, Δάντσιου μέγας βόρνικος, Μιροσλάβ μέγας λογοθέτης,

Θεοδόσιος μέγας σπαθάρης, Γιανακάκης μέγας βεστιάρης, Μπάδε μέγας κόμισος, Γεώργιος μέγας στόλνικος, Δημήτριος μέγας παχάρνικος, Στάνκο μέγας ποστέλνικος.

Γραφέας ό Βασίιου.

Μετάφραση, Ρουμανικά, άρ. 13, (μέ λανθασμένη ήμερομηνία -7202 =1694, 28 Αύγούστου) πού έγινε στις 8 Σεπτεμβρίου 1735 από τούς Μολδαβούς μοναχούς Μητροφάνη και Νικηφόρο. Έλληνικές μεταφράσεις άρ. 75, 80. Τό σλαβονικό πρωτότυπο μέ άρ. S.Ist. 1267 στά Κ.Α. Βουκουρεστίου. Έκει μεταφράσεις τού έγγραφου στά Ρουμανικά και Έλληνικά.

Έκδ. (περίληψη) στό C.D.T.R., τόμος Α', σ. 201, άρ. 1394.

Βλ. Μετάφραση έγγραφων άρ. 14.

15

1594 (7102), 15 Μαΐου, Βουκουρέστι

Ό Μιχαήλ ό Γενναίος, ήγεμόνας τής Βλαχίας, επικυρώνει στή μονή Κουτλουμουσίου τήν έξουσία στους βάλτους τών χωριών Ρομαλέτζι, Φαντανέλε, Σουχάια, Βισοάρα και Κακανένου, οί όποιοι βρίσκονται ανάμεσα στή γέφυρα τού Σβίστοβ και τά σύνορα μέ τό Σεκίρα, μαζί μέ όλο τό εισόδημά τους.

Ταυτόχρονα, ό ήγεμόνας δικαιώνει τή μονή στή διένεξη μέ τόν βεστιάρη Ράδου, ό όποιος είχε καταπατήσει τόν βάλτο δίπλα στό χωριό Ρομολέτζ. Αναφορά sé έγγραφο πού απέλυσε ό Μπασαράμπ βοεβόδας.

Μάρτυρες οί Αύλικοί: Μίτρεα μέγας βόρνικος, Παγκράτιος βεστιάρης, Δημητράκης σπαθάρης, Πάνος κόμισος, Σάρμπου στόλνικος, Μάντα παχάρνικος, Κούτσα μέγας ποστέλνικος, Άνδρέας μέγας λογοθέτης.

Γραφέας ό Γεώργιος γραμματικός.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, άρ. 39. Περιγραμνή (24,1 x 32). Μελάni μαυρο. Μέ κόκκινο ή επανάληψη τού τίτλου τού ήγεμόνα. Σχίσίματα στις διπλώσεις, μέ πολλές έλλείψεις στό κείμενο. Έπήρεια ύγρασίας. Έκτυπη κέρνιη σφραγίδα, ή όποία έξέπεσε έντελώς. Ρουμανική μετάφραση στά Κ.Α. Βουκουρεστίου.

Έκδ. Documente, άρ. 13, σσ. 79-81 (σλαβονικό κείμενο και ρουμανική μετάφραση). Περιληψη στό C.D.T.R., τόμος Α', σ. 243, άρ. 1685.

Βλ. Μετάφραση έγγραφων άρ. 15.

16

1618 (7127), 19 Σεπτεμβρίου, Τιργκόβιστε

‘Ο Γαβριήλ Μοβίλα, βοεβόδας τῆς Βλαχίας, γιός τοῦ βοεβόδα Συμεών, ἐπικυρώνει στή μονή Κλοκοτσιόβ, εὐρισκόσιμη δίπλα στήν πόλη Σλάτινα, τήν κατοχή τοῦ μισοῦ χωριοῦ Ἰποτέστι. ‘Ο βοεβόδας Μιχαήλ ὁ Γενναῖος τό εἶχε ἀφιερῶσει –ὡς κτήτωρ– στή μονή, μαζί μέ ὄλους τούς ἐξαρτημένους χωρικούς, οἱ ὅποιοι βρῖσκονταν ἐκεῖ.

Κατά τή διάρκεια τῆς ἡγεμονίας τοῦ Ράδου, γιοῦ τοῦ Μίχνεα, ὁ ποστέλνικος Φῶτα, σύζυγος τῆς Στάνας, καταπάτησε τή συγκεκριμένη ἔκταση, πράξη πού ἀνέχθησαν οἱ μοναχοί ὄλο αὐτό τόν καιρό. Τώρα, στίς ἡμέρες τοῦ ἡγεμόνα Γαβριήλ Μοβίλα, οἱ μοναχοί ξεκίνησαν δικαστήριο ἐναντίον τοῦ Φῶτα καί ἀφοῦ ἀπέδειξαν ὅτι ὁ βοεβόδας Μιχαήλ τό ἀγόρασε ὁ ἴδιος ἀπό τόν βόρνικο Δημήτριο καί ἐν συνεχείᾳ τό δῶρισε στή μονή, κέρδισαν τή δίκη, ἐνῶ ὁ Γαβριήλ Μοβίλα τούς τό ἐπικυρώνει.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Γιαννάκης μέγας μπάνος τῆς Κραγιόβας, Ἰβάσκου μέγας βόρνικος, Θεοδόσιος μέγας λογοθέτης, Μέκκα βεστιάρης, Λούπου σπαθάρης, Μιχαλάκης στόλνικος, Γκέργκε κόμισος, Βλάδ παχάρνικος, Νικόλας μέγας ποστέλνικος.

Γραφέας ὁ Νεαγκόε λογοθέτης.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 32. Περιγαμινή (29,8 x 43,1). Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἢ ἐπανάληψη τοῦ τίτλου τοῦ ἡγεμόνα. Μέ κόκκινο καί μαῦρο ὁ φυτικός διάκοσμος στό πάνω μέρος ἀριστερά καί τό πρωτόγραμμα τοῦ κειμένου. Μέ μαῦρο ἢ αὐτόγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Ἐμπίεστη ἐπικολλημένη σέ χαρτί σφραγίδα, συρραμμένη μέ καφέ κλωστή. Ρουμανική μετάφραση ἀρ. 5.

*Εκδ. Documente, σσ. 105-108 (σλαβονικό κείμενο καί ρουμανική μετάφραση).

Βλ. Μετάφραση ἐγγράφων ἀρ. 16.

17

1618 (7177), 24 Νοεμβρίου, Τιργκόβιστε

‘Ο Γαβριήλ Μοβίλα, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, γιός τοῦ βοεβόδα Συμεών, ἐπικυρώνει στή μονή Κουτλουμουσίου τά ἐξῆς: τό χωριό Σουχάια,

μαζί με τούς βάλτους και τούς ελεύθερους χωρικούς που κατέχει, τούς βάλτους των χωριών Ούλμουλέτζ, Φαντανέλε, Βισοάρα και Κακανέλ, καθώς και τό εισόδημα από τούς δασμούς όλων των προαναφερομένων χωριών. Τούς βάλτους τούς δώρισε στή μονή ὁ μακαρίτης βοεβόδας Μπασαράμπ, γιά τό μνημόσυνό του.

Ὁ ἡγεμόνας διάβασε ἐπικυρωτικά χρυσόβουλλα τῶν ἐξῆς βοεβόδων τῆς Βλαχίας: Βλάδ, Βλάδισλαβ, Ράδου, Ράδου τοῦ Μοναχοῦ, Μπασαράμπ τοῦ Νεότερου, Μίρτσεα τοῦ Πρεσβυτέρου, Πατράσκοῦ [τοῦ Καλοῦ], Μίρτσεα τοῦ Β' Πέτρου, γιοῦ τοῦ Μίρτσεα τοῦ Β', Ἀλεξάνδρου [Β'] τοῦ Πρεσβυτέρου, Πέτρου Τσερτσέλ, Μίγνεα [τοῦ Ἐκτουρισμένου], Στεφάνου [τοῦ Κωφοῦ], Μιχαήλ βοεβόδα, Συμεών, πατέρα τοῦ Γαβριήλ, [Ράδου] Σερμπάν, Ράδου, γιοῦ τοῦ Μίγνεα.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Γιαννάκης μέγας μπάνος τῆς Κραγιόβας, Ἰβάσκο μέγας βόρνικος, Θεοδόσιος μέγας λογοθέτης, Μέεα μέγας βεστιάρης, [...] σπαθάρης, Μιχαλάκης στόλνικος, Γρηγόριος κόμισος, Βλάδ παχάρνικος, Νικόλαος μέγας ποστέλνικος, Ἰσπράβνικος ὁ μέγας λογοθέτης Θεοδόσιος.

Γραφέας ὁ Νεαγκόε λογοθέτης.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 42. Περιγραμμένη (37,5 x 44,8). Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ὀρισμένα διακριτικά σύμβολα καί ἡ ἐπανάληψη τοῦ τίτλου τοῦ ἡγεμόνα. Μέ κόκκινο καί μαῦρο ὁ φυτικός διάκοσμος στό πάνω μέρος ἀριστερά καί τό πρωτόγραμμα τοῦ κειμένου. Μέ μαῦρο μελάني ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα μέ ἐκζητημένη μορφή. Μικρές ἐλλείψεις στό κείμενο ἐξαιτίας τῆς ὑγρασίας καί τῶν διπλώσεων. Ἐκτυπη κέρμη σφραγίδα χαρτοπερίκλειστη, συρραμμένη μέ ἄσπρη κλωστή. Ρουμανική μετάφραση ἀρ. 20.

Ἔκδ. Documente, σσ. 109-112 (σλαβονικό κείμενο καί ρουμανική μετάφραση).

Βλ. Μετάφραση ἐγγράφων ἀρ. 17.

1618 (7127), 8 Δεκεμβρίου, Τιργκόβιστε

Ὁ Γαβριήλ Μοβίλα, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, ἐπικυρώνει στή μονή Κουτλουμουσίου τήν κατοχή διαφόρων περιοχῶν στή Βλαχία. Πρόκειται γιά τά χωριά Σουχάια καί Κομάνκα μέ ὅλους τούς ἐξαρτημένους χωρικούς καί τό εισόδημά τους, τό χωριό Δανέστι καί τό Τσιρεσόβουλ

δέ Σούς, εὐρισκόμενα στή κοιλάδα τοῦ Ὀλτ μέ ὄλους τούς ἐξαρτημέ-
 νους χωρικούς, τό χωριό Καλουγκαρένι τοῦ νομοῦ Ὀλτ, τό Χρατέστι,
 δίπλα στόν ποταμό Ἄρτζεσέλ, στόν νομό Μουστσέλ, τό Μαζγκάνι,
 ἐπίσης στόν νομό Μουστσέλ μέ ὄλους τούς ἐξαρτημένους χωρικούς,
 τό Λαϊόβουλ λούι Στρόε, τό Γκρέτσι καί ἄλλα χωριά· τά παλαιοχώρια
 τῶν χωριῶν Τζιούρτζιου, Οὔδα, Σουράια, Γκρεάκα, Τσιοάρα, Σουχάια,
 τούς βάλτους πού βρίσκονται μεταξύ τῆς γέφυρας τοῦ Σβίστοβ καί
 τοῦ Σεκίρα μέ ὄλο τό εἰσόδημά τους. Γιά ὄλα αὐτά ὁ ἡγεμόνας ἔλαβε
 ὑπ' ὄψη του τά χρυσόβουλλα προγενέστερων βοεβόδων.

Ταυτόχρονα, ὁ Γαβριήλ Μοβίλα ἐπικυρώνει τήν ἀπόφαση τοῦ ἡγε-
 μόνα Μιχαήλ στή δίκη μεταξύ τῆς μονῆς καί τοῦ βεστιάρη Ράδου
 Καλομφιρέσκου γιά τόν βάλτο τοῦ Ρομολέτζ, ἡ ὁποία ἦταν ὑπέρ τῆς
 μονῆς. Γίνονται ἀναφορές σέ προηγούμενες ἀποφάσεις ἡγεμόνων: τοῦ
 Λάιοτα (;) Μπασαράμπ, τοῦ Ράδου, τοῦ Βλάδ Μοναχοῦ (;), τοῦ Βλά-
 δισλαβ [Β']; τοῦ Ράδου, τοῦ Πετράσκου, τοῦ Μίρτσα, γιοῦ τοῦ Πέ-
 τρου, τοῦ Ἀλεξάνδρου [Β' Μίρτσα (:)], τοῦ Πέτρου Τσερτσέλ, τοῦ
 Μίχνεα τοῦ Εκτουρκισμένου, τοῦ Στέφανου [τοῦ Κωφοῦ (:)], τοῦ Μι-
 χαήλ τοῦ Γενναίου, τοῦ Συμεών [Μοβίλα], τοῦ Ράδου Μίχνεα, τοῦ
 [Ράδου] Σεμπάν, κ.λπ.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Ἰάνε μέγας μπάνος τῆς Κραγιόβας, Ἰθάσκου
 μέγας βόρνικος, Θεοδόσιος μέγας λογοθέτης, Μέκκα μέγας βεστιάρης,
 Μίχου μέγας σπαθάρης, Μιχαλάκης μέγας στόλνικος, Γρηγόριος μέγας
 κόμισος, Βλάδ μέγας παχάρνικος, Νικόλα μέγας ποστέλνικος.

Γραφέας ὁ Νεαγκόλε λογοθέτης.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 50. Περιγραμνή (52,8 x 47,5). Μελάνι μαῦρο.
 Μέ κόκκινο ὁ σταυρός καί τό μεγάλων διαστάσεων πρωτόγραμμα, ἡ ἐπανάλη-
 ψη τοῦ τίτλου, ὀρισμένα κεφαλαῖα γράμματα καί διακριτικά σύμβολα. Μέ
 μαῦρο ἡ ἐκζητημένη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Δέν σώζεται τό βουλοκέρι. Ρου-
 μανική μετάφραση στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, ἀρ. M-rea Clococien, II/ 2, ἡ
 ὁποία ἔγινε τό 1759 ἀπό τόν Φλόρου καί ἄλλη τοῦ 1880, ἀρ. I/ 30, καί
 ρουμ. χφ. 205, φ. 7-9.

Ἔκδ. Documente, ἀρ. 18, σσ. 97-104 (σλαβονικό κείμενο καί ρουμανική
 μετάφραση). Περίληψη στό C.D.Ț.R., τόμος Β', σσ. 464-465, ἀρ. 927, ὅπου
 καί ἄλλες ἐκδόσεις τῆς μετάφρασης.

Βλ. Μετάφραση ἐγγράφων ἀρ. 18.

19

1620 (7128), 26 Ἰανουαρίου

Ὁ Γαβριήλ Μοβίλα, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, ἐπικυρώνει στή μονή /Κλοκοτσιόβ/ (ἡγούμενός της ὁ Μιχαήλ), τήν ὁποία ἴδρυσε ὁ βοεβόδας Μιχαήλ ὁ Γενναῖος, τήν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ φόρους καὶ ἀγγαρεῖες (πού περιγράφονται ἀναλυτικά) γιά μισό ἀπὸ τὸ χωριό Ἰποτέστι, δωρεά τοῦ ἡγεμόνα Μοβίλα πρὸς τὴ μονή γιά μνημόσυνό του. Διαφορετικά, ἔστω ἀνάθεμα.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Ἰβάσκο μέγας βόρνικος, Πάπα μέγας λογοθέτης καὶ ἰσπράβνικος, Μιχαλάκης μέγας στόλνικος.

Γραφέας ὁ Νεαγκόε λογοθέτης.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 34. Περιγραμνὴ (33.3 x 40). Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἢ ἐπανάληψη τοῦ τίτλου τοῦ ἡγεμόνα, ἐνῶ μὲ μαῦρο ἢ αὐτόγραφη ὑπογραφή του. Ἐκτυπη, χαρτοπερίκλειστη κυκλικὴ ἡγεμονικὴ σφραγίδα, πού περιβάλλεται μὲ ἐρυθρὸ κορδόνιο. Σχισίματα στὶς διπλώσεις μὲ πολλαπλὲς ἑλλείψεις στὸ κείμενο. Ἡ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ ἐγγράφου λείπει παντελῶς. Ἐγγραφο ἐπικολλημένο σὲ λευκὸ χαρτί. Ρουμανικὴ μετάφραση ἀρ. 21, ἢ ὁποῖα ἐγίνε τὸ 1802 ἀπὸ τὸν Ἰωαννίτζη ἱεροψάλτη.

Βλ. Μετάφραση ἐγγράφων ἀρ. 19.

20

1625 (7133), 14 Ἰουλίου, Βουκουρέστι

Ὁ Ἀλέξανδρος Κοκόνουλ, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, ἀφιερώνει στή μονή Κουτλουμουσίου τὴ μονή Κλοκοτσιόβ, εὐρισκόμενη κοντὰ στὴν πόλη Σλάτινα, μὲ ὅλο τὸ εἰσόδημά της γιά μνημόσυνο τοῦ ἰδίου, τῶν συγγενῶν του καὶ τῶν κλητόρων τῆς μονῆς. Διαφορετικά, ἔστω ἀνάθεμα.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Πάπα μέγας βόρνικος, Φιέρα μέγας λογοθέτης, Βλάδ μέγας βεστιάρης, Μίχου μέγας σπαδάρης, Βαρδολομαῖος μέγας στόλνικος, Μπράτου μέγας κόμισος, Γκέργκε μέγας παχάρνικος, Κωνσταντίνος μέγας ποστέλνικος καὶ ἰσπράβνικος ὁ Παρασκευᾶς πρῶην μέγας λογοθέτης.

Γραφέας ὁ Μιχάλτσεα, γιός τοῦ πρῶην μεγάλου λογοθέτη Παρασκευᾶ.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 35. Περιγραμνὴ (40 x 33). Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ὁ σταυροειδῆς διάκοσμος, τὸ ὑπερμεγέθες πρωτόγραμμα τοῦ κειμέ-

νου, ἡ ἐπανάληψη τοῦ τίτλου τοῦ ἡγεμόνα, ὀρισμένα κεφαλαῖα γράμματα καὶ διακριτικὰ σύμβολα. Μεγάλη ἐπήρεια ὑγρασίας, Ὅπές στό κείμενο μέ μικρές ἐλλείψεις. Ρουμανική μετάφραση ἀρ. 27. Ἑλληνική μετάφραση ἀρ. 135.

Ἔκδ. Documente, ἀρ. 23, σσ. 119-121 (σλαβονικό κείμενο καί ρουμανική μετάφραση).

Βλ. Μετάφραση ἐγγράφων ἀρ. 20.

21

Circa 1628

Ὁ ἡγούμενος Ἀνανίας καί ἡ Σύναξη τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου γνωστοποιοῦν στούς θρησκευτικούς ἡγέτες τῆς ἐπαρχίας τῆς Σόφιας καθώς καί στούς τοπικούς ἄρχοντες ὅτι ἐστάλη στήν περιοχή ὁ πνευματικός Ἰωαννίκιος καί ὁ γέροντας Θεοδόσιος μέ προορισμό τή Ρωσία. Τούς ζητοῦν νά ἐνισχύσουν τή μονή, ἡ ὁποία βρίσκεται σέ μεγάλη ἔνδεια καί κάτω ἀπό τουρκική πίεση, ὥστε νά σωθεῖ ἡ ἴδια καί γενικότερα ἡ ὀρθόδοξη πίστη. Ὡς ἀντάλλαγμα ἡ μονή θά τοῦς μνημονεύει γιά πάντα.

Λατινική μετάφραση ἀπό τά Ἑλληνικά, ἡ ὁποία φέρει τήν ὑπογραφή τοῦ ἐπισκόπου Σόφιας Ἡλία, ἀρ. 18.

Βλ. Μετάφραση ἐγγράφων ἀρ. 21

22

1628, 8 Σεπτεμβρίου, Κίεβο, Μονή Μιχαηλόβσκα

Ὁ Ἰώβ Μπορέτζκι, Μητροπολίτης Κιέβου, Γαλιτζίας καί πάσης Ρωσίας, γνωστοποιεῖ στούς χριστιανούς τῆς περιοχῆς τήν ἀφιξη ἀπό τή μονή Κουτλουμουσίου τοῦ ἱερομονάχου Ἰωαννικίου, συνοδευόμενου ἀπό ἄλλον ἀδελφό τῆς μονῆς γιά ζητεία, ἐξαιτίας τῶν πολλῶν δυσχερειῶν πού ἀντιμετωπίζει ἡ μονή.

Τούς ἐνθαρρύνει νά ἐνισχύσουν τή μονή, ὁ καθένας ἀνάλογα μέ τίς δυνατότητές του.

Πρωτότυπο, Ρωσικά, ἀρ. 14. Χαρτί (19,8 x 32,4). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό πάνω μέρος τοῦ ἐγγράφου. Ἐκτυπη ὀσειδῆς σφραγίδα τοῦ

Μητροπολίτη στό έσωτερικό του γραμμένου φύλλου. "Εγγραφο σέ κακή κατάσταση, μέ έπήρεια ύγρασίας και φθορές στίς άκρες.

Βλ. Μετάφραση έγγράφων άρ. 22.

23

1641 (7149), 8 'Ιουνίου, Τιργκόβιστε

Ο Ματθαίος Μπασαράμπ, ήγεμόνας τής Βλαχίας, επικυρώνει στους μοναχούς τής μονής Κουτλουμουσίου διάφορες περιοχές, μέ τίς όποίες ένίσχυσαν τό μοναστήρι προηγούμενοι βοεβόδες τής Βλαχίας (όπως ό Μίρτσα ό Πρεσβύτερος και Βλάδισλαβ - ό Β' ή ό Γ'); και πού κατά καιρούς είχαν καταπατηθεί από τους γείτονες. Πρόκειται για τά χωριά Τσιρεσόβουλ, Καλουγκαρένι, Μαρατσίνα, Δανέστι, Λαϊόβουλ, Κομάνκα, Τζιούρτζιου, Πρισλόπ, Χρατέστι. "Επειτα τά παλαιοχώρια Σούρα, Σάκα, Τσιούρα, Σουχάια, καθώς και τά παλαιοχώρια γύρω από τους βάλτους του Καλματζούι, εύρισκόμενα μεταξύ του φράχτη του ποταμού Σβίστοβ και του Σεκίρα. Τέλος τής επικυρώνει όλους τους βάλτους και τά ρυάκια τής περιοχής. 'Επί του ήγεμόνα Βλάδισλαβ έγινε, μέ παρουσία τοπικών άρχόντων, ή όριοθεσία των συγκεκριμένων κτημάτων. Στο έγγραφο τά σύνορά τους καταγράφονται αναλυτικά. Άναφορές σέ χρυσόβουλλα των ήγεμόνων Βλαδισλάβ (Γ'); και Μουσή [Μοβίλα], καθώς και άλλων, τά όποια όμως καταστράφηκαν λόγω των ταραχών.

Μάρτυρες οι Αύλικοί: Χρίζα μέγας βόρνικος, Βασίλειος Πανδούρ, μέγας μπάνος τής Κραγιόβας, Γρηγόριος μέγας λογοθέτης, Πρέδα Μπρακοβέσκου μέγας σπαθάρης, Ράδου Μανέσκου μέγας βεστιάρης, Δραγκομίρ μέγας κλουτσαίρης, Σοκόλ μέγας στόλνικος, Ράδου από τό Παταρλάτζε μέγας κόμισος, Βουτσίνα Σάρμπουλ μέγας παχάρνικος, Κωνσταντίνος μέγας ποστέλνικος.

Γραφέας ό Σοάρε.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, άρ. 51. Περιγραμνή (56 x 43). Μελάιι μαύρο. Μέ κόκκινο τό μεγάλων διαστάσεων πρωτόγραμμα, όρισμένα κεφαλαία γράμματα και ή επανάληψη του τίτλου του ήγεμόνα. Αυτόγραφο ύπογραφή του ήγεμόνα μέ καστανό μελάιι. Διατηρείται τό βουλοκέρι (13 εκατ. διάμετρος), σέ άριστη κατάσταση, τό όποιο κρεμείται από μία άσπροκόκκινη μήρινθο. Όπές μέ μικρές έλλείψεις στό κείμενο εξαιτίας του σκόρου. Έλληνικές μεταφράσεις άρ. 77 (κολοβό) και 78. Ρωσική μετάφραση άρ. 48. Άλλες μεταφράσεις στα Ρουμανικά, Ρωσικά και Έλληνικά στα Κ.Α. Βουκουρεστίου.

Ἔκδ. Documente, ἀρ. 34, σσ. 174-184. Ἀναλυτικότερη περίληψη στό C.D.T.R., τόμος Ε΄ σσ. 199-201, ἀρ. 417.

Βλ. Μετάφραση ἐγγράφων ἀρ. 23.

24

1646 (7154), 2 Ἀπριλίου, Τιργκόβιστε

Ὁ Ματθαῖος Μπασαράμπ, βοεβόδας τῆς Βλαχίας, ἐπικυρώνει στή μονή Κλοκοτσιόβ μετόχι τοῦ Κουτλουμουσίου τήν κατοχή τῶν χωριῶν Τολοτσέστι καί Κακατζόι, τά ὅποια τῆς εἶχε δωρίσει ὁ ἰδρυτής τῆς, ἡγεμόνας Μιχαήλ ὁ Γενναῖος. Τό ἔτος 1617 εἶχε ἐπικυρώσει τή δωρεά ὁ βοεβόδας Ἀλέξανδρος Ἰλιάς. Ὁ Μπασαράμπ μέ τή σειρά του πρᾶττει τό ἴδιο.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Γκιόρμα μέγας μπάνος τῆς Κραγιόβας, Δραγκομίρ μέγας βόρνικος, Ράδου μέγας λογοθέτης, Στρέε Χιέρα μέγας βεστιάρης, Δίκου μέγας σπαθάρης, Μπάρμπου Μπραδέσκου μέγας στόλνικος, Πρέδα Μπραγκοβεάνου μέγας κλουτσιάρης, Δραγκουσίν μέγας παχάρνικος, Ράδου Μιχάλτσεα μέγας κόμισος, Κωνσταντίνος Καντακουζηνός μέγας ποστέλνικος, Ράδου μέγας λογοθέτης.

Γραφέας ὁ Δημήτριος λογοθέτης.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 4. Χαρτί (40,2 x 28,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καλύπτει τό recto τοῦ πρώτου φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐπανάληψη τοῦ τίτλου τοῦ ἡγεμόνα. Μέ μαῦρο ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή του. Ἐμπιέστη ἐπικολλημένη σέ χαρτί σφραγίδα, συρραμμένη μέ ἄσπρη κλωστή, χαρτοπερίκλειστη. Τό κείμενο κολλημένο σέ ἄλλο χαρτί. Σχισίματα στίς διπλώσεις μέ πολλές ἐλλείψεις στό κείμενο. Ἐπῆρεια ὑγρασίας καί ἐντόμων. Ρουμανική μετάφραση ἀρ. 30.

Ἔκδ. Documente, ἀρ. 35, σσ. 184-187 (σλαβονικό κείμενο καί ρουμανική μετάφραση).

Βλ. Μετάφραση ἐγγράφων ἀρ. 24.

25

1665 (7173), Αὐγούστος

Ὁ Ράδου, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, γιός τοῦ βοεβόδα Λέον, ἐπικυρώνει

στόν μέγα βεστιάρη Μάρες τήν κατοχή μερικῶν ἡγεμονικῶν τσιγγάνων, ἤτοι: Μπάτζχο μέ ὄλο του τό γένος, Βάλχα μέ ὄλο του τό γένος, τῶν γιῶν τοῦ Μός, δηλαδή Δραγκίνα, Δημήτριου καί Στάντσιου μέ ὄλο τους τό γένος. Ὅλοι αὐτοί ὑπῆρξαν ἡγεμονικοί τσιγγάνοι ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Ματθαίου Μπασαράμπ. Κατά τή διάρκεια τῆς ἡγεμονίας τοῦ βοεβόδα Μίχνεα [Γ' Ράδου], ὅταν ὁ τελευταῖος βρισκόταν στήν Οὐγγαρία μέ τά στρατεύματά του, ἔχοντας ἀνάγκη ἀπό χρήματα, δανείστηκε ἀπό τόν Μάρες 1.000 τάληρα. Ὅταν ἐπέστρεψαν τοῦ ἔδωσε τούς προαναφερόμενους τσιγγάνους ἐναντι τοῦ ποσοῦ πού εἶχε δανειστεῖ. Μνεῖες σέ προηγούμενες ἐπικυρώσεις τῆς δωρεᾶς, ἐκ μέρους τῶν ἡγεμόνων Μίχνεα [Γ' Ράδου], Γεωργίου Γκίκα, καί Γρηγορίου Α' Γκίκα.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Γκέργκε Μπαλεάνου μέγας μπάνος, Στρέε μέγας βόρνικος, Ράδου μέγας λογοθέτης, Δραγκίτσι μέγας σπαθάρης, Μανώλης μέγας κλουτσιάρης, Ἰορδάε μέγας στόλνικος, [...] μέγας κόμπος, Μπάδεα μέγας παχάρνικος, Σερμπάν μέγας ποστέλνικος, Ράδου Ναστουρέλ β' λογοθέτης.

Γράφει ὁ Δουμητράσκου λογοθέτης.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 31. Περιγαμνή (50 x 33,9). Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο καί μαῦρο ὁ φυτικός διάκοσμος πάνω ἀριστερά καί τό πρωτόγραμμα. Μέ κόκκινο ἡ ἐπανάληψη τοῦ τίτλου τοῦ ἡγεμόνα, ὀρισμένα κεφαλαῖα γράμματα καί διακριτικά σύμβολα. Μέ μαῦρο ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Ἐμπιεστη ἐπικολλημένη σέ χαρτί σφραγίδα, χαρτοπερίκλειστη.

Βλ. Μετάφραση ἐγγράφων ἀρ. 25.

26

[1674-1678], 3 Φεβρουαρίου, Βουκουρέστι

Ὁ Γεώργιος Δούκας, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, ἐπικυρώνει στή μονή Κλοχοτσιόβ, τοῦ νομοῦ Ὅλτ (ἡγούμενός της ὁ Ἄντωνιος), μετόχι τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου, τήν κατοχή δέκα κτημάτων γύρω ἀπό τή μονή (τά ὅποια περιγράφονται ἀναλυτικά)· τά κτήματα αὐτά εἶχε κατά καιρούς ἀγοράσει ὁ νῦν ἡγούμενος ἀπό γείτονες –κληρικούς καί κοσμικούς– ἐναντι συνολικοῦ ποσοῦ 1.266 bani, τοῖς μετρητοῖς.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Ράδου Ναστουρέλ, μέγας μπάνος τῆς Κραγιόβας, Βάλχου μέγας βόρνικος, Σερμπάν μέγας [λογοθέτης], [...] μέγας λογοθέτης, Χρίζεα μέγας βεστιάρης, [...]χο μέγας σπαθάρης, Ἰβάσκο μέγας [...], Ἰορδάε μέγας [ποστέλνικος], Πρέδα μέγας παχάρνικος,

Κωνσταντίνος Καντακουζηνός μέγας στόλνικος, Βλάικου μέγας κόμισος, Κωνσταντίνος Μπραγκοβεάνου β' λογοθέτης.

Γραφείας ὁ Δουμηητράσκο.

Πρωτότυπο. Ρουμανικά, ἀρ. 33. Περιγραμμένη (33 x 56). Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο τὸ πρωτόγραμμα, τὸ ὄνομα τοῦ ἡγεμόνα, ὀρισμένα κεφαλαῖα γράμματα καὶ ἡ ἐπανάληψη τοῦ τίτλου. Μὲ μαῦρο ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ βοεβόδα. Ἐγγραφο σὲ πολὺ κακὴ καστάσταση, κολλημένο πάνω σὲ ὑφασμάτινη χαρτοταινία πορφυροῦ χρώματος. Σχίσματα στὶς διπλώσεις, μὲ ἀρκετὲς ἑλλείψεις στὸ κείμενο.

Βλ. Μετάφραση ἐγγράφων ἀρ. 26.

27

1732 (7240), 15 Μαΐου, Βουκουρέστι

Ὁ Κωνσταντίνος Ν. Μαυροκορδάτος, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, ἐπικυρώνει στή μονή Κλοκοτσιόβ (ἡγούμενός της ὁ Γεράσιμος), μετόχι τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου, παλαιότερες ἀπαλλαγές ἀγαθῶν καὶ ζώων ἀπὸ τοὺς σχετικούς φόρους. Συγκεκριμένα ἀπαλλάσσει –ὄπως καὶ προηγουμένοι ἡγεμόνες– ἀπὸ τῆ δεκάτη πού βαρύνει τίς κυψέλες καὶ τοὺς χοίρους, καθὼς καὶ ἀπὸ τοὺς ἀντίστοιχους φόρους ἐπὶ τῶν προβάτων καὶ τοῦ οἴνου. Ἐπίσης ἔλεεῖ τῆ μονή νά λαμβάνει ἐτησίως ἀπὸ τὸν ἡγεμονικό φόρο ἐπὶ τοῦ οἴνου ἀπὸ τὸν λόφο Δανέστι, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ κτῆμα τῆς μονῆς, 200 μεγάλα βαρέλια, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ otastina [= ἄλλος φόρος ἐπὶ τοῦ οἴνου, ἓνα βαρέλι στὰ 20], μὲ τὸ ὁποῖο εἶχε ἔλεήσει τῆ μονή ὁ Κωνσταντίνος Μπραγκοβεάνου. Ἐπιπροσθέτως, ὁ Μαυροκορδάτος ἀποφασίζει νά ἀπαλλάξει δέκα ζῶα τῆς μονῆς –λόγω μεγάλης ἔνδειάς της– ἀπὸ τὸν φόρο ἐπὶ τῶν βοοειδῶν καὶ ὀκτώ ἡμεκτάρια ἀπὸ τὸν φόρο ἐπὶ τῶν ἀμπελιῶν. Διαφορετικά, ἔστω ἀνάθεμα.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Ἰορδάκε Κρετζουλέσκου μέγας σπαθάρης, Μπαρμπου Μαρισάνου μέγας βόρνικος, Κωνσταντίνος Βακαρέσκου μέγας λογοθέτης, Ἄντωνάκης Βλαστός μέγας βεστιάρης, Γιαννάκης Ροσέτ μέγας κόμισος, Μιχαλάκης Ροσέτ μέγας ποστέλνικος, Κωνσταντίνος Τσιούκι μέγας παχάρνικος, Κωνσταντίνος Ραμαδάνης μέγας κλουτσιάρης, Κωνσταντίνος Μπραγκοβεάνου μέγας στόλνικος, Γρηγόριος Φιλίπέσκου μέγας σερδάρης, Κωνσταντίνος Λαμπρινός μέγας σλουτζιάρης, Μπάρμπου Βακαρέσκου μέγας πιτάρης, Ἰσπράβνικος ὁ Νικόλαος β' λογοθέτης.

Γραφέας ὁ Κωνσταντῖνος Βλαδούλοβιτσι, μυστικός logofetel (= βοηθὸς λογοδέτη).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 3. Χαρτί (47,7 x 32,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ πρώτου φύλλου. Μελάνι καστανό. Μὲ πράσινο καὶ μαῦρο τὸ μεγάλων διαστάσεων πρωτόγραμμα. Μὲ κόκκινο καὶ πράσινο τὸ πλαίσιο. Μὲ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, ἢ ἐπανάληψή του, ὀρισμένα κεφαλαῖα γράμματα. Μὲ μαῦρο ἢ ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα πάνω στὴν πολύχρωμη (πράσινο, κόκκινο, μαῦρο) ταινία. Ἐμπέστη ἐπικολλημένη σὲ χαρτί ταινία, χαρτοπερικλειστή. Σχίσματα στὶς διπλώσεις, μὲ μικρὲς ὀπές. Ἐπήρεια ὕγρασίας.

28

1749 (7275), 24 Φεβρουαρίου

Ὁ Γρηγόριος Β' Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, ἐπικυρώνει στὴ μονὴ Κλοκοτσιόβ, μετόχι τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου (ἡγούμενος τῆς πρώτης ὁ Ἰγνάτιος) τὴν κατοχὴ τοῦ χωριοῦ Χαρτέστι, τοῦ νομοῦ Μουστσέλ.

Γι' αὐτό, ἡ μονὴ (ἐπὶ ἡγεμονίας Μιχαήλ Ράκοβιτζα καὶ ἡγουμενίας Σεραφεῖμ) εἶχε διένεξη μὲ μερικοὺς χωρικοὺς ἀπὸ τὸ Χαρτέστι. Ἔγινε γνωστή, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς δίκης, ἢ ὑπαρξὴ ἑνὸς χρυσοβούλλου, τοῦ ἔτους 1640-1641, στὸ ὁποῖο ἀναφερόταν ὅτι οἱ μοναχοὶ κατεῖχαν τὸ κτῆμα ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Ράδου [τοῦ Μεγάλου (;)], μὲ ἐπικυρωτικὰ ἔγγραφα τοῦ Βλάδ τοῦ Μοναχοῦ (;) καὶ τοῦ Μωσῆ Μοβίλα, καὶ ἔτσι τὸ κτῆμα παρέμεινε στὴν ἰδιοκτησία τῆς μονῆς. Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Σεραφεῖμ ἔγινε καινούρια ἀπόπειρα χωρικῶν τοῦ Χαρτέστι νὰ ἀποκτήσουν τὸ κτῆμα, ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας τοῦ Γρηγορίου Γκίκα. Συγκεκριμένα, μετέβησαν ὁ Στέφανος Ἰωάννης, ὁ Μπαϊτζής, ὁ Μιχαήλ καὶ ὁ Στάν στὸν Μητροπολίτη Νέφντο καὶ ὑποστήριξαν ὅτι ὑπάρχουν δικαιολογητικά τους γιὰ τὸ κτῆμα Χαρτέστι στὸν ὄχι λογοδέτη Ἰωαννίτζη Μπεντζέσκου, ὁ ὁποῖος ὅμως τὸ ἀρνήθηκε.

Τὸ κτῆμα ὀριοθετήθηκε σύμφωνα μὲ σχετικὰ ἔγγραφα τῆς μονῆς. Ἀκολουθεῖ ἀναλυτικὴ περιγραφή τῶν συνόρων του.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Γρηγόριος Γκρετσεάνου μέγας βόρνικος, Κωνσταντῖνος Δουδέσκου μέγας σπαθάρης, Γιαννάκης Χρυσοσκουλαίου μέγας μπάνος, Κωνσταντῖνος Μπραγκοβεάνου μέγας λογοδέτης, Μάρκου Βακαρέσκου μέγας βεστιάρης, Στέφανος Βακαρέσκου μέγας κλουτσιάρης, Νικολάκης Ροσέτ μέγας ποστέλνικος, Θωμᾶς Γκουλιάνο

μέγας παχάρνικος, Μιχαήλ Φαλκοϊάν μέγας στόλνικος, Γρηγοράσκο Γκίκα μέγας κόμισος [...] μέγας σλουτζιάρης, Σταύρου μέγας πιτάρης. Ίσπράβνικος ὁ Κωνσταντίνος Μπραγκοβεάνου μέγας λογοδέτης.

Γραφέας ὁ Θωμᾶς Μαρασέσκου logofetei [= βοηθός τοῦ λογοδέτη], γιός τοῦ λογοδέτη Μίνκου.

Ἀντίγραφο Ρουμανικά, ἀρ. 15.

29

1766, 16 Μαΐου

Ὁ Σκαρλάτος Γρ. Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, διατάζει τόν ἰσπράβνικο τοῦ νομοῦ Ὅλτ νά μεταβεῖ στό Τσιρεσόβουλ, κτῆμα τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβουλ (διαχειριστής τῆς ὁ ἱεροδιάκονος Γρηγόριος, ἐκπρόσωπος τοῦ Μητροπολίτη Οὐγγροβλαχίας) καί νά ὑποχρεώσει τούς χωρικούς, οἱ ὅποιοι βόσκουν τά ζῶα τους, νά πληρώνουν στή μονή τόν σχετικό φόρο, σύμφωνα μέ τό ἐδιμικό δίκαιο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 10. Χαρτί (30 x 21,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καλύπτει τό recto τοῦ πρώτου φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐπανάληψη τοῦ τίτλου τοῦ ἡγεμόνα. Ἡ ὀκταγωνική σφραγίδα μέ σινικό μελάني.

30

1776, 7 Ὀκτωβρίου, Βουκουρέστι

Ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, ἐπικυρώνει στή μονή Κλοκοτσιόβ παλαιότερη ἐλεημοσύνη, ἡ ὁποία ὀρίζει νά λαμβάνει ἐτησίως τό ποσό τῶν 50 ταλήρων, προερχόμενο ἀπό τά ἀλατωρυχεῖα, καθώς καί τήν κατοχή μερικῶν κτημάτων καί βάλτων.

Ὅπως πληροφορήθηκε ἀπό χρυσόβουλλο τοῦ Μιχαήλ τοῦ Γενναίου τοῦ ἔτους 7102 (= 1593-1594), ὁ Νεαγκόε Μπασαράμπ εἶχε ἐνισχύσει τή μονή, παραχωρώντας τῆς τούς βάλτους τῶν χωριῶν Ρομουλέτζου, Φαντανέλε, Βισοάρα, Κακανάου καί Σοχάια, μαζί καί μέ ὄλο τό εἰσόδημα πού προέρχεται ἀπό τούς δασμούς, δηλαδή τή δεκάτη ἐπί τῶν ψαριῶν.

Όταν διαπίστωσε ότι τά κτήματα αυτά αγοράστηκαν από ἄρχοντες τοῦ γένους Καντακουζηνοῦ, ἐνῶ τό εἰσόδημα ἀπό τοὺς δασμούς τό εἰσέπραττε ἡ μονή τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ὁ Ὑψηλάντης ἀποφάσισε νά λαμβάνει ἡ μονή Κλοκοτσιόβ τό ποσό τῶν 50 ταλήρων ἐναντι τοῦ παλαιοῦ εἰσοδήματος.

Πιστοποίηση τοῦ ἴδιου τοῦ ἡγεμόνα καί τῶν γιῶν του Κωνσταντίνου καί Δουμητράσκου. Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Θωμᾶς Κρετζουλέσκου μέγας μπάνος, Νικόλαος Στιριμπέι μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, Μπάδεα Στιριμπέι μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας, Ἰωάννης Ἰουλιανοῦ μέγας λογοθέτης τῆς Ἄνω Χώρας, Δουμητράσκο Ράκοβιτσα μέγας λογοθέτης τῆς Κάτω Χώρας, Στέφανος Μεσόγκλου μέγας σπαθάρης, Νικόλαος Μπραγγοβεάν μέγας κλουτσιάρης, Σκαρλάτος Καρατζάς μέγας ποστέλνικος, Μανωλάκης Μπραγγοβεάν μέγας κλουτσιάρης, Σκαρλάτος Μάνος μέγας κόμισος, Νικόλαος Φιλιπέσκου μέγας παχάρνικος, Κωστάκης Γκίκας μέγας στόλνικος, Στέφανος Τσιοάνου μέγας σλουτζιάρης, Κωνσταντίνος Μπαράτοβ μέγας πιτάρης. Ἰσπράβνικος ὁ Ἰωάννης Ἰουλιανοῦ μέγας λογοθέτης. Ὑπογράφει καί ὁ Γεωργάκης Μανοροχορδάτος β' λογοθέτης.

Γραφέας ὁ Δημητράκης λογοθέτης.

Πρωτότυπο. Ρουμανικά, ἀρ. 2. Χαρτί (49,7 x 37). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι καστανό. Μέ κόκκινο τό πρωτόγραμμα, ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, ἡ ἐπανάληψή του, ὀρισμένες λέξεις καί κεφαλαῖα γράμματα. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἡ ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Μέ μαῦρο ἡ ὑπογραφή του μέ ἐκζητημένη μορφή πάνω σέ ταινία καφέ χρώματος.

31

1778, 13 Ἰουνίου

Ὅριοθεσία, τήν ὁποία ὑπογράφουν ὁ σετράρης Νεάξου (;) καί ὁ [...] cãpitan, τοῦ κτήματος Τουρτσέσκα, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ, στόν νομό Τέλεορμαν, πρὸς τήν πλευρά τοῦ κτημάτος Μόστριλα.

Ὑπογράφουν ὡς μάρτυρες δέκα χωρικοί, κυρίως ἀπό τό Μοδαένι.

Πρωτότυπο. Ρουμανικά, ἀρ. 23. Χαρτί (31,3 x 10,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

32

1779, 28 Αυγούστου

Δύο άξιωματοῦχοι τοῦ Ντιβανιοῦ τῆς Βλαχίας (ισπράβνικοι;)* συντάσσουν ὀριοθετική μαρτυρία γιά τά κτήματα Καλουγκαρένι τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ (ἡγουμένος τῆς ὁ Σάββας) καί Στρεχαρέτζ τῆς ὁμῶνυμης σκήτης (ἡγουμένος ὁ Γρηγόριος). Ἐφοῦ συγκέντρωσαν ἡλικιωμένους ἀνθρώπους καί γείτονες καί ὕστερα ἀπό τή μαρτυρία τοῦ ἑβδομηντάχρονου ἱερομονάχου τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ, Παρθένιου, οἱ δύο ὀριοθέτησαν τά κτήματα. Ἐκολουθεῖ ἀναλυτική περιγραφή τῶν συνόρων, ἡ ὁποία κοινοποιήθηκε στούς ἡγουμένους τῶν δύο ἰδρυμάτων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 8. Χαρτί (31,3 x 20,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

* κενό στό ἔγγραφο.

33

1794, 20 Νοεμβρίου

Ἐ Μιχαήλ Σουῦτσος, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, ἐπικυρώνει στή μονή Κλοκοτσιόβ τό δικαίωμα νά λαμβάνει ἐτησίως 50 τάληρα ἀπό τά ἀλατωρυχεῖα, ἔναντι ἄλλων παλαιῶν προνομίων πού δέν ἰσχύουν σήμερα. Ὁρίζει ἐπίσης νά λαμβάνει τή δεκάτη ἀπό τόν βάλτο τοῦ κτήματος Ὀχάια, τό ὁποῖο ἀνήκει στή μονή. Ἐκολουθεῖ τό ἱστορικό τῆς ὑπόθεσης. Ἐναφορές σέ χρυσόβουλλα τῶν ἐτῶν 7102 (=1593-1594) τοῦ Μιχαήλ τοῦ Γενναίου, 7240 (=1731-1732) τοῦ Μιχαήλ Ράκοβιτσα, καί 7224 (=1735-1736) τοῦ Νικολάου Μαυροκορδάτου.

Πιστοποιήση τοῦ ἴδιου τοῦ ἡγεμόνα, τῶν γιῶν τοῦ Ἰωάννη, Γρηγορίου καί Ἀλεξάνδρου. Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Δημητράκης Γκίκας μέγας μπάνος, Στέφανος (Μ)Ππραγκοβεάν μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, Γιαννάκης Μουρούζης μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας, Μανολάκης Μπραγκοβεάνου μέγας λογοθέτης τῆς Ἄνω Χώρας, Γρηγόριος Μπαλεάν μέγας λογοθέτης τῆς Κάτω Χώρας, Γρηγόριος Μπαλασάκης μέγας σπαθάρης, Γιαννάκης Βακαρέσκου μέγας βεστιάρης, Ἀλέξανδρος μέγας ποστέλνικος, Ἰστράτι Κρετζουλέσκου μέγας κλουτσιάρης, Δημητράκης Φαλκογιάν μέγας παχάρνικος, Γρηγόριος Χρυσοσκουλαίου μέγας στόλνικος, Ἀλέξανδρος Μάνος μέγας κόμισος, Γρηγόριος Δόνε μέ-

γας σλουτζιάρης, Κωστάκης Μπαλατσεάνου μέγας πιτάρης. Ίσπράβνικος ὁ μέγας λογοθέτης Μανωλάκης Μπραγκοβεάνου.

Πρωτότυπο. Ρουμανικά, ἀρ. 1. Χαρτί (50,5 x 35,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني καστανό. Μέ κόκκινο τό πρότογραμμά τοῦ κειμένου, ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα καί ἡ ἐπανάληψή του, ὀρισμένες λέξεις καί κεφαλαῖα γράμματα. Ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα μέ κόκκινη σινική μελάνη.

34

1806, 12 Μαρτίου

Ὁ Ἄθανάσιος Τσαούς καί ὁ ἀδελφός του Νικόλαος, πωλοῦν στόν ἀρχιμανδρίτη Γρηγόριο, ἡγούμενο τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ, ἕνα δάσος πού εἶχε ἤδη χρησιμοποιοῦν γιά βοσκή, εὐρισκόμενο σέ κτήμα τῆς μονῆς, ὅπου ὑπάρχουν καί ἀμπέλια τά ὅποια δέν τοῦ εἶναι ἀναγκαῖα, ἔναντι 35 ταλήρων.

Μάρτυρας ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἄνθιμος τῆς Ἐπισκοπῆς τοῦ Ράμνικ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 11.

35

1811, 1 Σεπτεμβρίου

Ὁ [...] ἀνταλλάσσει κτήματα μέ τή μονή Κλοκοτσιόβ τοῦ νομοῦ Ὁλτ, μετόχι τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου. Τῆς παραχωρεῖ τό κτήμα τοῦ Μογκοσέστι, στόν νομό Ὁλτ, τό ὅποιο εἶχε ἀγοράσει ἀπό τόν πρόην μέγα σετράρη Δημητράκη Σλαγκοβεάνου καί λαμβάνει τό Χαρέστσι-Κουτλουμούζ τῆς μονῆς.

Μάρτυρες ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἰγνάτιος Ραδουλιώτης καί ὁ Διονύσιος ἀρχιμανδρίτης Κοτροζανίου.

Μέ τήν ἐπιβεβαίωση τοῦ Μητροπολίτη Οὐγγροβλαχίας Ἰγνατίου καί τοῦ προηγούμενου τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου Πέτρου καί μέ τήν ἐπικύρωση –στίς 10 Σεπτεμβρίου– τοῦ Ντιβανίου τῆς Βλαχίας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 6.

36

1815, 13 Φεβρουαρίου

‘Ο Ἰωάννης [...] ανταλλάσσει τσιγγάνους μέ τή μονή Κλοκοτσιόβ· τῆς παραχωρεῖ τόν Στόικα καί λαμβάνει τή Ζμαράνδα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 9.

37

1818, 11 Ὀκτωβρίου

‘Ο Ἰωάννης Σλατι[νεάνου] ανταλλάσσει τσιγγάνες μέ τή μονή Κλοκοτσιόβ· τῆς παραχωρεῖ τήν Κατίνκα καί λαμβάνει τή Δημητράνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 7.

38

1834, 20 Ἀπριλίου

Καταγραφή τῆς περιουσίας τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἀνάληψης (προσωρινά) τῶν καθηκόντων τοῦ ἡγουμένου ἀπό τόν ἱερομόναχο Ἀμβρόσιο ἕως ὅτου ἔρθει ἀπό τό Βουκουρέστι ὁ ἀρχιμανδριτής Θεοδοσίος. Περιλαμβάνει ἱερά ὑφάσματα, βιβλία βλαχικά καί “γρεκικά”, βοήθητικά κτίρια, ζῶα, κτήματα, κατσιβέλες.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 73.

39

1837, 30 Ἰανουαρίου

α) Καταγραφή τῶν ἀντικειμένων τοῦ ἀρχιμανδριτή Θεοδοσίου, τά ὁποία παρέλαβε ὁ γερο-Συμεών, ἐκπρόσωπος τῆς μονῆς Κουτλουμου-

σίου· πρόκειται γιά ἄμφια, ρουῖχα τοῦ μακαρίτη κ.λπ. Ἡ καταγραφή ἔγινε στίς 27 Ἰανουαρίου.

β) Καταγραφή τῆς περιουσίας τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ, μετοχίου τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου, τήν ὁποία παρέδωσε στήν ἐπιτροπή τῆς μονῆς ὁ Ἀργύρης Μαμαλέσκου, ἐπίτροπος τοῦ πρώην οἰκονόμου Ἀμβροσίου.

Περιλαμβάνει ἱερά ἄμφια, βιβλία βλαχικά καί γραικικά, τήν περιγραφή τῆς ἐκκλησίας, τῶν βοηθητικῶν κτιρίων, τῶν δεκαέξι κτημάτων, τῶν ἀμπελιῶν, τῶν κατσιβέλων. Ὑπογράφουν ὁ γερο-Συμεών ἔξαρχος Κλοκοτσιοβίου καί ὁ Ἀργύρης Μαμαλέσκου.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. 72.

40

1837, 13 Μαΐου

Καταγραφή τῆς περιουσίας τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ τοῦ νομοῦ Ὀλτ. Περιλαμβάνει: ἱερά ὑφάσματα, ἱερά σκεύη, διακονικά, βιβλία βλαχικά καί γραικικά, καταγραφή τῆς κατάστασης τῆς ἐκκλησίας, τῆς αὐλῆς τῆς κατοικίας τοῦ ἡγουμένου, τήν κινητή καί ἀκίνητη περιουσία (ὄκτώ κτήματα, ἀμπέλια, δούλους τσιγγάνους, χρυσόβουλλα, φακέλους μέ δικαιολογητικά ἀνά κτήμα. Περιλαμβάνει ἐπίσης ὅσα πράγματα ἀφησε ὁ μακαρίτης Θεοδόσιος.

Ὑπογράφουν ὁ ἔξαρχος Συμεών ὁ ὁποῖος παρέδωσε, ὁ πρωτοσύγγελλος Ἰλαρίων ὁ ὁποῖος παρέλαβε, ὁ λογοθέτης Στέφανος καί ὁ Γρηγόριος Τιτζουλέσκου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 134.

41

1845, 20 Ἰανουαρίου

Ὁ Ἰωάννης Ἰζβοράνου căpitan, ὁ Γρηγόριος Λανάρου καί ὁ Νικόλαος Ρακοβιτσεάνου συντάσσουν ὀριοθετική μαρτυρία γιά ἓνα κτήμα (τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ), μετά ἀπό διαταγή τοῦ ἡγεμόνα, τήν ὁποία μεταβίβασαν οἱ πολιτικές ἀρχές. Τά ὄρια τοῦ κτήματος ἀκολουθοῦν.

Υπογράφουν ὡς μάρτυρες δέκα Ρουμάνοι καὶ δύο Ἕλληνες.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 22.

42

1855, 16 Μαρτίου

Καταγραφή κινητῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτη Ἰλαρίωνα Κλοκοτσιοβεάνου. Περιλαμβάνει ροῦχα, ράσα, κουβέρτες, στρώματα, μαχαιροπήρουνα, βάζα, χρήματα.

Υπογράφουν ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀθανάσιος Κλοκοβιτσιάνος, ὁ Γ. Μόσκου, πάντα ἐκ μέρους τῆς μονῆς, καὶ ὁ Γρ. Μικλέσκου (;). Σέ μία ἄλλη καταγραφή, τῆς 30 Νοεμβρίου 1856, συσταχωμένη μέ τὴν πρώτη, μνημονεύονται ἀντικείμενα πού χάθηκαν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 60.

43

1861, Ἰούλιος

Καταγραφή –46 σελίδων– τῆς περιουσίας τῆς μονῆς Σταυροπόλεως τοῦ Βουκουρεστίου, συνταγμένη μέ τὴν εὐκαιρία τῆς ἀνάληψης καθηκόντων ἀπὸ τὸν νέο ἡγούμενο Καλλίνικο.

Περιλαμβάνει: σύντομο ἱστορικό τῆς ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀνηγέρθη ἀπὸ τὸν ἀρχιμανδρίτη Ἰωαννίκιο ἀπὸ τὴν Πωγωνιανή στὶς 30 Ὀκτωβρίου 1724, περιγραφή τῆς (κακῆς) κατάστασῆς της καὶ τῶν ἀντικειμένων πού κατέχει –ιερά ἄμφια, εἰκόνες, βιβλία ἑλληνικά, ἀσημικά, καθὼς καὶ τὴν ἀκίνητη περιουσία της– καταστήματα, κτήματα, ἀμπέλια, γιὰ τὰ ὁποῖα, κυρίως γιὰ τὰ κτήματα, περιγράφονται (ἢ ὑπάρχουν ἀπλῶς μνεῖες) σχετικὰ χρυσόβουλλα, συνολικά 933· τέλος, μνημονεύονται τὰ ἀντικείμενα πού ἔλειπαν κατὰ τὴν καταγραφή. Υπογράφουν ὁ Β. Ἀλεξανδρέσκου, ὁ Καλλίνικος πρῶην Σταυρουπόλεως καὶ ὁ Μελέτιος Κλοκοτσιοβένης.

Στὶς 25 Μαρτίου 1863 ἡ ἐπιτροπή ἐλέγχει ἐκ νέου τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 83.

44

1862, 8/20 Μαρτίου

Ἡ μονή Κουτλουμουσίου ἐνημερώνει τή μονή Κλοκοτσιόβ ὅτι στέλνει ὡς ἀντιπρόσωπό της τόν Μελέτιο, ὅπως καί τόν ἀδελφό Χρυσανθο, γιά νά παραλάβουν τά ἐνοίκια ἀπό ἐκεῖ, καθῶς καί τίς ὀφειλές τοῦ πρώην ἡγουμένου, ἀρχιμανδριτή Ἀθανασίου. Γιά τοὺς δύο μοναχοὺς ἀπό τό Κουτλουμουσί, τό Κλοκοτσιόβ νά στείλει στό Τζιούρτζιου τήν ἄδεια εἰσόδου.

Ὑπογράφουν ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἰωακείμ καί ὁ Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας Νήφων.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, αρ. 85.

45

1862, 24 Μαΐου

Τό Ὑπουργεῖο Θρησκευμάτων τῶν Ἐνωμένων Πριγκηπάτων (ὑπογράφει ὁ Μπάρμπου Μπέλου) γνωστοποιεῖ στόν ἡγούμενο Μελέτιο ὅτι ἔλαβε τήν ἐγκύκλιο τῆς Μητροπόλης σχετικά μέ τόν ἔλεγχο τῶν ἐσόδων τῶν μονῶν. Στήν Κλοκοτσιόβ θά στείλει τόν Ἰ. Πεκροπίδη· τό Ὑπουργεῖο ζητᾶ ἀπό τόν Μελέτιο νά τόν συναντήσῃ καί νά τόν διευκολύνῃ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 124.

46

1862, 25 Μαΐου

Ὁ Ἰ. Πεκροπίδης γνωστοποιεῖ στόν ἡγούμενο τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ, Ἀθανάσιο, τήν πρόθεσή του νά ἔλθῃ στό μοναστήρι γιά νά ἐλέγξῃ τά ἔσοδά του καί τοῦ ζητᾶ νά τόν διευκολύνῃ στό ἔργο του.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 125. Κείμενο πολύ ἀχνό.

47

1862, 31 Μαΐου

Ὁ Ἰ. Πεκροπίδης γράφει στὸν οἰκονόμο τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ, Δανιήλ, γνωστοποιώντας του ὅτι τοῦ στέλνει ἕνα σφραγισμένο γράμμα τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς, Ἀθανασίου, ὅπου ἀναφέρει πῶς ὁ τελευταῖος συμφωνεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ ὁ ἀποστολέας ἔλεγχο στὰ οἰκονομικά τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 126.

48

1862, 31 Μαΐου

Ὁ οἰκονόμος τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ, Δανιήλ, ἐπιβεβαιώνει στὸν Ἰ. Πεκροπίδη ὅτι πράγματι ἔλαβε τὴν ἐπιστολή τοῦ ἡγουμένου τῆς, Ἀθανασίου, μέ τὴν ὁποία τὸν διατάζει νὰ ἀπαντᾷ σέ ὁποιαδήποτε ἐρώτηση τοῦ Πεκροπίδη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 127.

49

1862, 15 Νοεμβρίου

Συμβόλαιο ἐκμίσθωσης τοῦ κτήματος Τσιρεσόβουλ, ἰδιοκτησίας τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ, γιὰ πέντε χρόνια (23 Ἀπριλίου 1863 - 23 Ἀπριλίου 1868) στὸν Νικόλαο Λιβαδά (ὑπογράφει Ἑλληνικά) καί στὸν Πέτρο Δερεβέσκου. Ἐκ μέρους τῆς μονῆς ὑπογράφει ὁ ἱερομόναχος Μελέτιος, προηγούμενος τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου.

Ἔντυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 109.

50

1862, 15 Νοεμβρίου

Συμβόλαιο ἐκμίσθωσης τοῦ κτήματος Οὐνκιάσουλ, τοῦ νομοῦ Ὅλτ, ἰδιοκτησίας τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ, γιά πέντε χρόνια (23 Ἀπριλίου 1863 - 23 Ἀπριλίου 1868) στόν Νικόλαο Λιβαδά καί στόν Πέτρο Δερβέσκου. Ἐκ μέρους τῆς μονῆς ὑπογράφει ὁ ἱερομόναχος Μελέτιος Κουτλουμουσιανός.

Ἔντυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 110.

51

1862, 15 Νοεμβρίου

Συμβόλαιο ἐκμίσθωσης τοῦ κτήματος Μογκοσέστι, τοῦ νομοῦ Ὅλτ, ἰδιοκτησίας τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ, γιά πέντε χρόνια (23 Ἀπριλίου 1863 - 23 Ἀπριλίου 1868) στόν Νικόλαο Λιβαδά καί στόν Πέτρο Δερβέσκου. Ἐκ μέρους τῆς μονῆς ὑπογράφει ὁ ἱερομόναχος Μελέτιος Κουτλουμουσιανός.

Ἔντυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 111.

52

1862, 15 Νοεμβρίου

Συμβόλαιο ἐκμίσθωσης τῶν κτημάτων Δορομπάντζου, Σουχάια καί Κολτεάσα, τοῦ νομοῦ Τέλεορμαν, ἰδιοκτησιῶν τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ, γιά πέντε χρόνια (23 Ἀπριλίου 1863 - 23 Ἀπριλίου 1868) στόν Νικόλαο Λιβαδά καί στόν Πέτρο Δερβέσκου. Ἐκ μέρους τῆς μονῆς ὑπογράφει ὁ ἱερομόναχος Μελέτιος Κουτλουμουσιανός.

Ἔντυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 112.

53

1862, 15 Νοεμβρίου

Συμβόλαιο εκμίσθωσης τῶν κτημάτων Δονέστι καί Οὔδα, τῶν νομῶν Ὀλτ καί Τέλεορμαν, ἰδιοκτησιῶν τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ, γιά πέντε χρόνια (23 Ἀπριλίου 1863 - 23 Ἀπριλίου 1868) στόν Νικόλαο Λιβαδά καί στόν Πέτρο Δερβέσκου.

Ἔντυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 113.

54

1862, 8 Δεκεμβρίου

Μέ βάση τή μαρτυρία τοῦ ἴδιου τοῦ ἀρχιμανδρίτη Ἀθανασίου πρός τή μονή Κουτλουμουσίου, ὅτι δέν λειτούργησε οὐσιαστικά ὡς ἡγούμενος τοῦ μετοχίου Κλοκοτσιόβ ἀλλά περισσότερο ὡς ἐκμισθωτής τῆς περιουσίας του, ὁ Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας Νήφων καί ὁ ὑπουργός Θερησκευμάτων Ν.Δ. Ράκοβιτς συμφωνοῦν ὕστερα καί ἀπό ἐπιστολή τῆς κυρίαρχης μονῆς- τήν ἀντικατάσταση τοῦ Ἀθανασίου μέ τόν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο. Ὁ πρῶτος νά μεταβεῖ στή μονή του.

Στό ἴδιο ἔγγραφο ὁ ὑπουργός γνωστοποιεῖ -τήν ἴδια μέρα- τό θέμα στόν ἡγεμόνα πρός ἔγκριση.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 158.

55

1862, 26 Δεκεμβρίου

Ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ, Μελέτιος, γνωστοποιεῖ στόν νομάρχη τήν κατάχρηση εἰς βάρος τοῦ ἀνθρώπου τῆς μονῆς Ράδου Μέρφου, ὁ ὁποῖος ἐγκαταστάθηκε σέ σπίτι στό κτῆμα Τσιρεσόβ γιά νά φροντίσει τά βοηθητικά κτίρια τῆς μονῆς. Τόν ἡγούμενο ἐπισκέφθηκε ὁ πατέρας του, δασοφύλακας Μαρίν, διαμαρτυρόμενος ὅτι ὕστερα ἀπό ἔγγραφο τοῦ Οὐτςα Ποπέσκου, οἱ ἀρχές τοῦ χωριοῦ τόν εἰδοποίησαν

ὅτι ὁ Ράδου πρέπει νά φύγει ἀπό τό σπίτι. Ὁ ἡγούμενος ζητᾶ νά μὴν ἐνοχλεῖ κανεὶς στό ἐξῆς τόν ἄνθρωπο τῆς μονῆς.

Στίς 8 Ἰανουαρίου 1863 ὁ νεοδιορισμένος ἡγούμενος τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ γράφει πάντα στόν νομάρχη πὼς διαπίστωσε ὅτι λείπουν πολλὰ ἔγγραφα τοῦ μοναστηριοῦ. Θά ἤθελε νά μάθει ἐάν οἱ ἐκμισθωτές τῶν κτημάτων τῆς μονῆς Μογκοσέστι, Οὐγκέασα καὶ Δανεάσα ἀνανέωσαν τὰ συμβόλαιά τους καί γι' αὐτό τόν λόγο καλό θά ἦταν νά παρουσιασθοῦν στή Νομαρχία μέ ὅλα τους τὰ δικαιολογητικά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 122.

56

1863, 9 Ἰανουαρίου

Ὁ ἱερομόναχος Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ, γνωστοποιεῖ στόν νομάρχη ὅτι ὁ Οὐτζα Ποπέσκου ὁμολόγησε ὅτι δέν ἔχει συνάψει συμβόλαιο ἐκμίσθωσης τοῦ κτήματος Τσιρεσόβουλ. Μέχρι ὅμως νά βρεθεῖ μία λύση, ὁ Ποπέσκου μπορεῖ νά συνεχίσει νά ἀσχολεῖται μέ τίς ὑποθέσεις τοῦ κτήματος, χωρίς νά συνάψει συμφωνίες μέ τούς κατοίκους τοῦ χωριοῦ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 123.

57

1863, 27 Μαΐου, Σλάτινα

Ὁ Gerasimo P. Davis, ἐκμισθωτής τοῦ κτήματος τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ, Τσιρεσόβ, γράφει στόν ἡγούμενο Μελέτιο ὅτι, ὅταν τό παρέλαβε, δέν βρῆκε οὔτε τό ποτοπωλεῖο, οὔτε τήν ἀποθήκη, οὔτε τήν ἐγκατάσταση γιά τούς ἐξαρτημένους χωρικούς, οὔτε ἐξώπορτες γύρω ἀπό τό σπίτι πού μένει. Παρακαλεῖ, λόγω αὐτῆς τῆς κατάστασης, νά τοῦ δοθοῦν ὀρισμένα τεμάχια ἀπό τὰ δάση τοῦ κτήματος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 140.

58

1863, 17 'Ιουνίου

‘Ο ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ, ἀπευθύνεται στόν Ὑπουργό Θρησκευμάτων, ὑποστηρίζοντας ὅτι [καί] ὁ ἱερέας Πολύκαρπος Μιχαλιώτης, θεωρώντας τόν ἑαυτό του προκουράτορα τοῦ Ἀθανασίου, πρώην ἡγουμένου τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ, ὁ ὁποῖος τόν μήνυσε, πρέπει νά σεβαστεῖ τούς νόμους καί νά θέσει στή διάθεση τοῦ ὑπουργείου ὅλα τά δικαιολογητικά πού κατέχει.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 119.

59

1863, 28 'Ιουνίου

‘Ο Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ, γνωστοποιεῖ στόν ὑπονομάρχη τοῦ νομοῦ Ὅλα ὅτι ὀρίστηκε παρατηρητής στή συγγέντρωση τῆς παραγωγῆς καλαμποκιοῦ τοῦ κτήματος Τσιρεσόβ ἀπό τόν [ἐκμισθωτή] Οὐτζα Ποπέσκου. Διαπιστώθηκε ὅτι στό παρελθόν εἶχε πάρει ποσότητες δημητριακῶν χωρίς τήν ἐγκριση τῆς μονῆς ἢ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, παρ’ ὅλο πού οἱ ποσότητες αὐτές ἦταν ἀναγκαῖες γιά τούς μοναχοὺς. Ἡδη ἡ ὑπόθεση πῆρε τόν δρόμο τῆς Δικαιοσύνης. ‘Ο ἡγούμενος ζητᾷ νά διεξαχθεῖ ἔρευνα, καθῶς καί νά δοθεῖ ἐγγύηση ἐκ μέρους τοῦ ἐκμισθωτῆ. ‘Ο ὑπονομάρχης πρέπει ἐπίσης νά τόν καλέσει καί νά τοῦ ζητήσῃ τό συμφωνητικό πού ἔκλεισε μέ τόν προηγούμενο Ἀθανάσιο γιά τό κτήμα Τσιρεσόβ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 121.

60

1863, 1 'Ιουλίου

‘Ο [ἡγούμενος τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ] ἀπαντᾷ στόν δικηγόρο, ἐκπρόσωπο τοῦ Δημοσίου, στόν νομό Τέλεορμαν ὅτι ἡ μονή ἔχει δικούς της δικηγόρους στοὺς ὁποῖους καί ἀπευθύνεται γιά τήν διεκπε-

ραιώση τῶν ὑποθέσεών της. Γιά νά ἀπευθυνθεῖ στόν ἴδιο πρέπει νά ὑπάρξει ἐντολή τῆς κυβέρνησης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 120. Στό ἴδιο χαρτί μέ τό ἐπόμενο ἔγγραφο.

61

1863, 12 Ἰουλίου

Ἐπιπέτιος] ἡγούμενος τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ, ἀπαντᾷ σέ ἐπιστολή τοῦ νομάρχου σχετικά μέ τή γραπτή διαμαρτυρία τῶν κατοίκων τοῦ κτήματος Δανέστι, ἰδιοκτησίας τῆς μονῆς. Οἱ τελευταῖοι ὑποστήριζαν ὅτι ὁ Κωστάκης Κιριτσέσκου τούς ἐκμεταλλεύεται καί τούς καταπιέζει. Ἐπιπέτιος δηλώνει ὅτι δέν γνωρίζει τόν Κιριτσέσκου, ὁ ὁποῖος μέ δική του πρωτοβουλία ὀρίστηκε ἐκμισθωτής τοῦ κτήματος, ἐνῶ στήν πραγματικότητα –καί ἐπίσημα– ἄλλος εἶναι ὁ νόμιμος ἐκμισθωτής. Ἐπί πλέον ὁ Κιριτσέσκου ἔδωξε τόν δασοφύλακα Στάν Μαρίν, χωρίς τήν ἔγκριση τῆς μονῆς καί τόν ἀντικατέστησε μέ κάποιον τῆς ἀρεσκείας του. Ἐπιπέτιος ἀφίλει νά ξαναφέρει στά πλαίσια τῆς νομιμότητας τόν αὐτοδιορισμένο ἐκμισθωτή καί νά ἐπαναπροσλάβει τόν Μαρίν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 120. Στό ἴδιο χαρτί μέ τό προηγούμενο ἔγγραφο.

62

1863, 29 Αὐγούστου

Ἐξουσιοδότηση τοῦ ἀρχιμανδρίτη Δανιήλ, ἡγουμένου τῆς μονῆς Ζιτιάνου, πρὸς τόν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο, νά ὑπογράψει γιά λογιαρισμό του, καί νά κάνει ὅσες ἐνέργειες θεωρεῖ σωστές, ὥστε νά προστατευθῶνται τά συμφέροντα τῆς μονῆς Χοταράνι, ὅπου καί οἱ δύο διορίσθηκαν ἐπίτροποι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 138.

63

1863, 22 Ὀκτωβρίου

Τό Ὑπουργεῖο Θρησκευμάτων (ὕπογράφει ὁ Δ. Μπολιντινεάνου) δίνει ἐντολή στόν ἡγούμενο τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ [Μελέτιο] νά ζητήσῃ μαζί μέ τόν Ἀθανάσιο Λιβία, ἐπίτροπο τῆς μονῆς Ζλατάρι καί τόν ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἀπό τόν Ἀρχιερέα Κύριλλο Περιστερά νά στείλῃ μία κατάσταση μέ τά ἔσοδα καί τά ἔξοδα τοῦ Στεφάνου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Σαρινδάρι. Εἶχε ζητηθεῖ τόν Αὐγουστο μία τέτοια κατάσταση ἀπό τόν Στέφανο, ἀλλά τό αἴτημα ἔμεινε χωρίς ἀπάντησῃ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 137.

64

1863, 31 Ὀκτωβρίου, Κλοκοτσιόβ

Ὁ ἀρχιμανδριτίης Δ[ανιήλ], ἡγούμενος τῆς μονῆς Ζιτιάνου, πιστοποιεῖ τήν παραλαβή ἐκ μέρους τοῦ ἡγουμένου τῆς Κλοκοτσιόβ, Μελετίου (καί οἱ δύο ἐπίτροποι στή μονή Χοταράνι), τριῶν ἐνταλμάτων πληρωμῆς: γιά τά ἔξοδα τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀγίου πού τιμᾶ ἡ μονή (16 Ὀκτωβρίου), γιά τήν πληρωμή τοῦ προσωπικοῦ (στίς 24 Ὀκτωβρίου), γιά τά ὑλικά τά ὁποῖα ξοδεύθηκαν γιά λογαριασμό τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 139.

65

1863, 3 Νοεμβρίου

Ὁ Ἰω. Πόποβιτσι(;) δηλώνει ὅτι χρωστᾶ στόν ἀρχιμανδριτή Ἀθανάσιο Κουτλουμουσιανό, πρῶην ἡγούμενο στή μονή Κλοκοτσιόβ, τό ποσό τῶν 5.300 λεί, τό ὁποῖο ὑποχρεώνεται νά τοῦ ἐπιστρέψῃ μέχρι τόν ἐπόμενο Μάιο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 107.

66

Post 1863.

Κατάλογος έννεα σλαβονικῶν ἐγγράφων μεταφρασμένων στά Ἑλληνικά, χρονολογημένων μεταξὺ 1476-1641.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. 74.

67

Post 1863

Κατάλογος παλαιῶν ρουμανικῶν χρυσοβούλλων (ΙΕ'-ΙΖ' αἰῶνα) σέ ἑλληνικές καί γαλλικές μεταφράσεις καθώς καί ὑπό μορφή περιλήψεων γιά τά κτήματα πού εἶχε ἡ μονή Κουτλουμουσίου στή Βλαχία. Ἡ καταγραφή εἶναι ἀνά κτήμα καί κατά χρονολογική σειρά - ἀπό τό 1476 ἕως τό 1641.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά καί Γαλλικά, ἀρ. 84.

68

1864, 17 Μαρτίου

Ὁ Κραγιοβεάνου καταγράφει τήν ἔφεση πού ἄσκησε ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος Κλοκοτσιοβεάνουλ ἐναντίον τῆς ἀπόφασης τοῦ Δικαστηρίου τοῦ νομοῦ Ὁλτ, στή διένεξη πού ἔχει μέ τόν Οὐρσου Λουπάσκου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 71.

69

1864, 4 Μαΐου

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐφετείου (β' τμήματος) γνωστοποιεῖ στόν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο νά ἐμφανιστεῖ στό Δικαστήριο -μέ ὅλα τά δικαιολο-

γητικά- στή διένεξη πού ἔχει μέ τόν Ουῆτζα Πόπα γιά τήν ἐκμετάλλευση τοῦ κτῆματος Τσιρεσόβ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 99.

70

1864, 24 Ἰουνίου

Ὁ πρόην ἡγούμενος τῆς σκήτης Ροάμπα (μετόχι τῆς μονῆς Ξενοφώντος) δίνει τό δικαίωμα στόν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο νά λάβει ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων τό ἔνταλμα πληρωμῆς γιά τά ἔξοδα τοῦ προηγούμενου ἔτους γιά τή συντήρηση τῆς σκήτης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 141.

71

1864, 24 Ἰουνίου

Ἐγγραφο μέ τό ὅποιο ἕνας ἐκμισθωτής* δηλώνει ὅτι τό κτῆμα Τσιρεσόβ, τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ, τό ὅποιο εἶχε ἐκμισθώσει στίς 11 Μαΐου ὁ Ἀλέκος Κατσαρίτης πέρασε στή δικαιοδοσία του. Στό ἔξῃς θά εἶναι αὐτός ὑπεύθυνος ἀπέναντι στήν κυβέρνηση καί θά ἀναλάβει ὅλα τά ἔξοδα στό κτῆμα. Μέ τήν ἐπικύρωση, τήν ἴδια ἡμέρα, τοῦ ὑπονομάρχη τῆς περιοχῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 142.

* Δέν παραδίδεται τό ὄνομά του.

72

1865, 12 Ἀπριλίου, Πρόσποτζ

Ὁ G.P. Davis συμφωνεῖ μέ τόν πατέρα Θεόδωρο νά φέρει στό κτῆμα Πρόσποτζ ἕνα μυλωνά γιά ἕνα χρόνο, ἔναντι 8 galbeni αὐτοκρατορικῶν. Στίς 15 Αὐγούστου θά ἀλέσει [ἐπί πλέον] 500 ocale σι-

τάρι ἢ καλαμπόκι. Τὴν ἡμέρα τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου ἔλαβε τὰ μισὰ ἀπὸ τὰ χρήματα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 143.

73

1865, 7/19 Ἀπριλίου, Πιρόσποτς

Ὁ G.P. Davis συμφωνεῖ μὲ τούς μυλωνάδες Νάε Κοζολάν καὶ Στάν Οὐγγουρεάνου νὰ ἐργάζονται γιὰ τὸ κτῆμα γιὰ ἓνα χρόνον, ἕνα-ντι 8 galbeni αὐστρο-αὐτοκρατορικῶν καὶ ἐπὶ πλέον νὰ φέρουν σὸ κτῆμα στίς 15 Αὐγούστου 500 ocale [ἀλεύρι;].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 145.

74

1865, 20 Ἀπριλίου

Ὁ ἱερέας Μοράρου συμφωνεῖ μὲ τὴ [μονὴ Κλοκοτσιόβ] νὰ βόσκει τὰ πρόβατά του σὲ κτῆμα τῆς. Οἱ ὄροι τῆς συμφωνίας ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 146.

75

1865, 7/19 Μαΐου

Ὁ G.P. Davis συμφωνεῖ μὲ τὸν μυλωνά Δημήτριο νὰ ἐργάζεται [σὸ κτῆμα Πιρόσποτς] γιὰ ἓνα χρόνον μὲ ἀμοιβὴ 8 galbeni καὶ μὲ τὴν ὑποχρέωση νὰ ἀλέσει 200 ocale σιτάρι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 144.

76

Ante 1866

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Δανιήλ ἀπευθύνεται στὸν ἡγεμόνα [Κούζα], ἀναφέροντάς του ὅτι ἀπὸ τὸ 1858 καὶ μέχρι τὴν ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώση ὑπῆρξε ἡγούμενος τῆς μονῆς Ζιτίας (= Ζιτιάνου), [μετόχι τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Παύλου]. Τό [1863] ἐκδιώχθηκε καὶ τώρα εἶναι ἀνεργός. Ζητᾶ νὰ διορισθεῖ καὶ πάλι ἡγούμενος ἐκεῖ, ὅπως καὶ ἄλλοι ἐπίτροποι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 118.

77

1866, 29 Ἀπριλίου

Ὁ [ὑπογράφων Ἑλληνικά] ἱερομόναχος Συμεὼν ἐξουσιοδοτεῖ τὸν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο Κουτλουμουσιανὸ νὰ εἰσπράξει γιὰ λογαριασμὸ του ἀπὸ τὸ Θησαυροφυλάκιο τὸ ποσὸ τῶν 1.183 λεί καὶ 13 parale.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 147.

78

1866, 11 Ἰουλίου

Ὁ πρίγκιπας Κάρολος τῆς Ρουμανίας κοινοποιεῖ τὴν ψήφισι ἀπὸ τὴν Ἐθνοσυνέλευση τῆς χώρας –στὶς 27 Ἰουνίου– τῆς μείωσης γιὰ ἓνα ἐξάμηνο τῶν μισθῶν καὶ τῶν ἡμερησίων ἀποζημιώσεων τῶν συνταξιούχων καὶ τῶν κρατικῶν λειτουργῶν.

Ἐντυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 114.

79

1866, 14 'Ιουλίου

Ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν τῆς Ρουμανίας (ὑπογράφει ὁ Βίντερχαλ-
δερ) γνωστοποιεῖ σέ ἄλλο* ὑπουργεῖο τὴν ἐγκύκλιο τοῦ πρίγκιπα Καρό-
λου γιὰ τὴ μείωση τῶν ἀποδοχῶν τῶν κρατικῶν λειτουργῶν καὶ τῶν
συνταξιούχων γιὰ ἕξι μῆνες ὥστε νά δημουρρηθεῖ ἓνα εἰδικό ταμεῖο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 116.

* Δέν διευκρινίζεται γιὰ ποιὸ ὑπουργεῖο πρόκειται.

80

1866, 16 'Ιουλίου

Τὸ Ὑπουργεῖο Θρησκευμάτων τῆς Ρουμανίας στέλνει στὸν οἰκονό-
μο τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ τὴν ἐγκύκλιο τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν
τῆς Ρουμανίας, μαζί μέ ἓνα σχέδιο νόμου (σχετικά μέ τὴ μείωση τῶν
ἀποδοχῶν τῶν κρατικῶν λειτουργῶν καὶ τῶν συνταξιούχων ἀπὸ τὴν
1η 'Ιουλίου) καὶ τοῦ ζητᾶ νά ἐφαρμόσει τὰ ὅσα ἀναγράφονται ἐκεῖ.

Ἔντυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 115.

81

1866, 18 Αὐγούστου, Βουκουρέστι

Τὸ Ὑπουργεῖο Θρησκευμάτων τῆς Ρουμανίας ζητᾶ ἀπὸ τὸν ἀρχι-
μανδρίτη Μελέτιο, ἓναν ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους τῆς ἐκκλησίας Σταυρου-
πόλεως, νά τοῦ στείλει ἀνάλυση τῆς δαπάνης ἀπὸ τὸν Δεκέμβριο τοῦ
1862 μέχρι καὶ τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1863- τοῦ ποσοῦ τῶν 2.043 λεί καὶ
37 παραλ ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴ τῆς ἐκκλησίας (συνεπιτροπος ὁ Μελέτιος
Καστσιορεάνου).

Ὁ Ἰ. Νικολέσκου, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν περίοδο ἐκείνη ὑπῆρξε νεω-
κόρος, διαμαρτυρήθηκε στὸ Ὑπουργεῖο ὅτι δέν ἔλαβε τοὺς μισθοὺς
πού τοῦ ἀναλογοῦσαν καὶ τὸ Ὑπουργεῖο θέλει νά ξέρει τί ἔγινε τὸ πο-
σό αὐτὸ ἀπὸ τὸ ὁποῖο θά πληρωνόταν ὁ Νικολέσκου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 149.

82

1866, 23 Αύγουστου

Ὁ [ὑπογράφων Ἑλληνικά] ἱερομόναχος Συμεών ἐξουσιοδοτεῖ τὸν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο νά εἰσπράξει γιά λογαριασμό του ἀπὸ τὸ Θησαυροφυλάκιο τὸ ποσό τῶν 200 λεί.

Μέ τήν ἐπικύρωση τῆς ὑπογραφῆς του μία ἡμέρα ἀργότερα ἀπὸ τίς διοικητικές ἀρχές τῆς περιοχῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 148.

83

1866, 31 Ὀκτωβρίου

α). Ἐξι σύντομες περιλήψεις ἐγγράφων τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνα ἀναφορικά μέ τὰ κτήματα τῆς μονῆς Κλοζοτσιόβ στή Βλαχία.

β). Αἴτηση τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν τῶν Ἐνωμένων Ἡγεμονιῶν πρὸς τοὺς Ἐπιτρόπους τοῦ Ἁγίου Ὁρους, μέ τήν ὁποία ζητᾶ νά σταλεῖ ἀντίγραφο τῆς ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἀθανασίου Πέτρου σχετικά μέ τὰ χάνια τῆς μονῆς.

γ). Αἴτηση τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν τῶν Ἐνωμένων Ἡγεμονιῶν πρὸς τοὺς Ἐπιτρόπους τοῦ Ἁγίου Ὁρους μέ τήν ὁποία ζητᾶ νά μεσολαβήσουν ὥστε νά σταλεῖ τὸ ἐγγυητικό γράμμα τοῦ Ἀθανασίου Πέτρου πρὸς τὴ μονή μέ χρονολογία 1862 [σέ πρωτότυπο] σχετικά μέ τήν ἐκμίσθωση τῶν κτημάτων τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 82.

84

1872, 4/16 Φεβρουαρίου, Σλάτινα

Ὁ Φιόριο (;) ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς Σιδηροδρομικῶν Γραμμῶν,

του παραρτήματος τῆς Σλάτινας, ἐρωτᾷ τὴν Αἰκατερίνη Προκοποία, ἡ ὁποία εἶχε πωλήσει δύο δάση, μὲ ποιὸν μπορεῖ νά συνεννοηθεῖ γιὰ νά ἀγοράσει ξύλα ἀπὸ αὐτά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 150.

85

1877, 28 Σεπτεμβρίου, Ὁρλέστι δέ Σούς

Ὁ χωρομέτρης Κ. Λουπέσκου, ἐπιφορτισμένος μὲ τὴν ὀριοθεσία τοῦ κτήματος Ὁρλέστι δέ Σούς, ἰδιοκτησίας τῶν δύο ἀδελφῶν Ζίνκα καὶ Μαργκιοάλα Προκοπίου, ὅπως καὶ ἄλλων μὲ τὰ ὁποῖα συνορεύουν, ἐρωτᾷ τὸν Πάνο [Φίλιππα], ἐκμισθωτὴ τοῦ κτήματος, ἐάν οἱ Προκοπίου ἦλθαν μὲ τὰ δικαιολογητικά στό κτῆμα ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι ἢ ὄρισαν τὸν ἐκμισθωτὴ νά τίς ἀντιπροσωπεύει.

Περιμένει ἐπείγουσα ἀπάντηση.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 151.

86

1880, 8 Σεπτεμβρίου

Συμβόλαιο μὲ τὸ ὁποῖο ἡ Μαργκιοάλα Προκοπίου Κανούση ἐκμισθώνει στὸν Πάνο Φίλιππα π. Ἰωάννου τὸ κτῆμα τῆς Ὁρλέστι, τοῦ νομοῦ Βάλτσεα plasa Ὁλτ γιὰ πέντε χρόνια (23 Ἀπριλίου 1881-23 Ἀπριλίου 1886), γιὰ 400 napoleoni σέ δύο ἑξαμηνιαῖες δόσεις. Θὰ ἐκμεταλλεῦεται ὅλη τὴν ἀκίνητη καὶ τὴν κινητὴ περιουσία καὶ θὰ οἰκοδομήσει ὅποιοδήποτε κτίριο. Οἱ ὀκτὼ ἀναλυτικοὶ ὄροι τοῦ συμβολαίου ἀκολουθοῦν.

Μὲ τὴν ἐπικύρωση τῶν ὑπογραφῶν ἀπὸ τίς ἀρχές τοῦ Βουκουρεστίου στίς 14 Σεπτεμβρίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 64.

87

1880, 8 Σεπτεμβρίου

Ἡ Μαριόαρα Προκοπίου, ἰδιοκτῆτρια τοῦ κτήματος Ὁρλέστι, ἔξουσιοδοτεῖ τόν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο Κουτλουμουσιανό νά καλέσει σέ δίκη ὅποιον ἀπό τούς γείτονες καταπατήσει τό κτῆμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 67.

88

1881, 6 Ἰουνίου

Ὁ δήμαρχος τῆς κομόπολης Ὁρλέστι βεβαιώνει ὅτι ὁ Πάνος Φίλιππας, ἐκμισθωτής τοῦ κτήματος μέ τό ἴδιο ὄνομα, ἰδιοκτησίας τῆς Μαργκιόλας Προκοπίου Κανούση, φορτώνει γιά τό Βουκουρέστι 20 बोβοоасе κρασί (περίπου 1.300 vedre), ἀπό τό ὅποιο ἡ μισή ποσότητα παρήχθη τό 1879, ἐνῶ ἡ ὑπόλοιπη τό 1880.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 66.

89

1885, 20 Μαρτίου

Ὁ Κατσιούλα (;) Ναούμ ἐκμισθώνει στόν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο Κουτλουμουσιανό μία ἀποθήκη [στό Βουκουρέστι], κάτω ἀπό τό ξενοδοχεῖο Londra, γιά ἕξι χρόνια.

Στίς 12 Ὀκτωβρίου τοῦ ἴδιου ἔτους, ὁ ἀποστολέας βεβαιώνει ὅτι ἔλαβε ἀπό τόν ἀρχιμανδρίτη τό ποσό τῶν 150 λεί, πού ἀντιπροσώπευε τό ἐνοίκιο γιά ἕξι μῆνες.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 58.

90

1885, 24 Αύγουστου

Ὁ δήμαρχος τῆς κομόπολης Ὁρλέστι, Δημήτριος Στάν Πρεστεάσα, πιστοποιεῖ ὅτι ὁ Πάνος Φίλιππας, ἐκμισθωτὴς τοῦ κτήματος πού κατέχει ἐκεῖ ἢ Μαρία Προκοπίου Κανούση, φόρτωσε 17 बोβοасаε κρ-ασί (περίπου 1.100 vedre), παραγωγῆς 1884, γιὰ νά τὰ πωλήσει στό Βουκουρέστι ἢ ὅπου ἄλλοῦ μπορέσει.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 54.

91

1886, 8 Ἀπριλίου, Βουκουρέστι

Ὁ Κορνέλιου Καλινδέρου ἐκμισθώνει στὸν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο Κουτλουμουσιανὸ μία ἀποθήκη πού βρίσκεται κάτω ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο Londra, δίπλα στό κατάστημα τοῦ μαραγκοῦ Hess, γιὰ πέντε χρόνια (Ἀγίου Γεωργίου 1886 - Ἀγίου Δημητρίου 1891).

Ἀκολουθοῦν σημειώσεις τοῦ Καλινδέρου –ἀνά ἕξι μῆνες– μέχρι καί τῆς 29 Ἀπριλίου 1891, ὅτι ἔλαβε τὰ καθιερωμένα ποσά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 56.

92

1886, 21 Μαΐου

Ἡ Μαρία Προκοπίου Κανούση ὑπογράφει ἀπόδειξη παραλαβῆς τοῦ ἐνοικίου –250 galbeni– ἀπὸ τὸν ἐκμισθωτὴ τῶν δασῶν τοῦ κτήματός της Ὁρλέστι, στὸν ὁποῖο παρατείνει γιὰ πέντε χρόνια (19 Ἰουνίου 1888 - 19 Ἰουνίου 1893) τὸ δικαίωμα νά κόβει ξύλα ἀπὸ τὰ συγκεκριμένα δάση.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 92.

93

1886, 31 Αύγουστου

‘Ο δήμαρχος τοῦ Ὁρλέστι ἐνημερώνει τόν Πάνο Φίλιππα, ἐκμισθωτή τοῦ κτήματος τῆς Μαρίας Προκοπίου, ὅτι τοῦ στέλνει τήν ἐγκύκλιο τοῦ ὑπονομάρχου, μέ τήν ὁποία καλοῦνται ὅλοι οἱ ἰδιοκτῆτες, ἀπό τά οἰκόπεδα τῶν ὁποίων θά περνᾶ ἡ σιδηροδρομική γραμμή, νά μὴν ἐπιδιώξουν καμμία ἀποζημίωση [ἀπό τίς ἀρχές]. Σέ ἀντίθετη περίπτωση θά αὐξηθεῖ ἡ τιμὴ τοῦ κάθε τετραγωνικοῦ μέτρου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 63.

94

1886, 30 Σεπτεμβρίου, Βουκουρέστι

Ἡ Μαργκιόλα Προκοπίου Κανούση, ἰδιοκτῆτρια τοῦ κτήματος Ὁρλέστι, τά δάση τοῦ ὁποίου ἐκμεταλλεύεται ὁ Πάνος Φίλιππας, παρατείνει γιά ἄλλα πέντε χρόνια τό συμβόλαιο (19 Ἰουνίου 1888 - 19 Ἰουνίου 1893). Ὁ Φίλιππας εἶχε πληρώσει ἤδη ἀπό τό 1873 γιά ὅλοκληρη τήν ποσότητα τῶν ξύλων, ἀλλά γιά διάφορους λόγους δέν κατάφερε νά τά κόψει ὅλα. Τό ἐνοίκιο γιά πέντε χρόνια εἶναι 200 galbeni ἢ 2.350 λεί, τά ὁποία καί πληρῶσε τώρα. Παρουσιάζει καί μία ἀπόδειξη τῆς 21 Μαΐου 1886 γιά τήν παραλαβή 200 galbeni γιά τήν περίοδο 1888 - 19 Ἰουνίου 1893.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 65.

95

1887, 12 Μαΐου, Βουκουρέστι

‘Ο [...] παρακαλεῖ τόν πατέρα [Μελέτιο] νά τοῦ δώσει μία βοήθεια διακοσιῶν ἢ τουλάχιστον ἑκατόν πενήντα φράγκων γιά νά ἀνεγείρει ἕνα σχολεῖο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 152.

96

1887, 20 Αύγούστου

‘Ο Κόστε Κοάζζγκα, δήμαρχος τῆς κωμόπολης ‘Ορλέστι, πιστοποιεῖ ὅτι ὁ Πάνος Φίλιππας, ἐκμισθωτής τοῦ κτήματος τό ὁποῖο κατέχει ἐκεῖ ἡ Μαρία Προκοπίου Κανούση, φόρτωσε 26 holoboace (περίπου 1.600 vedre), ἀπό τήν παραγωγή τοῦ 1886 γιά νά τά πωλήσει στό Βουκουρέστι ἢ ὅπου θά ἦταν δυνατόν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 55.

97

1888, 19 Μαρτίου

‘Ο δήμαρχος τοῦ ‘Ορλέστι βεβαιώνει ὅτι ὁ Πάνος Φίλιππας, ἐκμισθωτής τοῦ κτήματος πού ἔχει ἐκεῖ ἡ Μαρία Προκοπίου Κανούση, φορτώνει 8 holoboace κρασί (περίπου 550 vedre) γιά τό Βουκουρέστι, μέ σκοπό νά τά πωλήσει. Τό κρασί εἶναι παραγωγῆς 1887.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 62.

98

1889, 28 ‘Ιουνίου, Βουκουρέστι

‘Ο Μ[ιχαλάκης] Μοῖσέσκου ρωτᾶ τόν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο Κουτλουμουσιανό ἐάν ἔχει καλό κρασί, ὥστε νά πωλήσει δύο ἢ τρία βαγόνια στόν Κίρχνερ. Τοῦ στέλνει τή διεύθυνσή του γιά νά τοῦ ἀπαντήσει.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 153.

99

1889, 1 ‘Ιουλίου

‘Ο ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος ἀπαντᾶ στόν Μιχαλάκη Μοῖσέσκου ὅτι

πράγματι έχει καλό κρασί τό όποιο πωλεί στην τιμή των έξι λεί [τό λίτρο;] τό όποιο θά παραδίδει στον πελάτη. Περιμένει την άπάντησή του, ώστε σε περίπτωση ανάγκης νά στείλει ένα βαγόνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 154.

100

1891, 10 Νοεμβρίου, Βουκουρέστι

‘Ο Βινέσκου γράφει στον πατέρα [Μελέτιο] ότι δέν έλαβε άπάντηση στό τελευταίο γράμμα πού του έστειλε. Θεωρεί ότι είναι σκόπιμο νά έλθει στό Βουκουρέστι τον ‘Ιανουάριο και τον παρακαλεί νά του φέρει ένα μπουκάλι μαστίχα. Νά τον ενημερώσει για την ήμερομηνία της άφιξής του.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 155.

101

1891, 10/22 Δεκεμβρίου

‘Ο Κ. Ζερλέντης ενημερώνει τον Μελέτιο Κουτλουμουσιανό ότι, επειδή ό Κριτικός δήλωσε πτώχευση, κατέθεσε στό Δικαστήριο την έπιταγή των 2300 λεί.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 128.

102

1892, 23 Μαρτίου

‘Ο ‘Ι. Μινκουλέσκου εκμισθώνει στον αρχιμανδρίτη Μελέτιο Κουτλουμουσιανό μία άποθήκη [στό Βουκουρέστι], κάτω από τό ξενοδοχείο Londra για ένα χρόνο (23 ‘Απριλίου-23 ‘Απριλίου 1893) έναντι 300 λεί έτησίως, τά όποια θά λάβει σε δύο δόσεις. Μέ την σημείωσή του ότι την ίδια μέρα έλαβε τό ένοίκιο για έξι μήνες.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 59.

103

1892, 30 Νοεμβρίου

Ὁ γαιοκτήμονας Πάνος Φίλιππας, κάτοικος Λευκάδος, ὀρίζει ἐνώπιον μαρτύρων (Κωνσταντίνου Χόρτη καὶ Θεμιστοκλῆ Καραμπάλη) τὸν ἀδελφὸ του ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο Κουτλουμουσιανὸ ἐκπρόσωπό του ὥστε νὰ ἐκμισθῶσει τὸ κτῆμα Ὅρλέστι, τοῦ νομοῦ Βάλτσα, τὸ ὁποῖο εἶναι ἰδιοκτησία τῆς μακαρίτισσας Μαργκιούλας Προκοπίου Κανούση. Τὸ συμβόλαιον φέρει ἡμερομηνία 25 Μαΐου 1889 καὶ ὁ γαιοκτήμονας ἀφήνει στὴν κρίση τοῦ ἀδελφοῦ του νὰ ἐκμισθῶσει τὸ κτῆμα ὅποτε θεωρήσει ἀναγκαῖο. Νὰ λαμβάνει τακτικὰ στὸ ὄνομά του τὸ ποσὸ τῆς ἐκμισθώσεως καὶ νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύει ἐνώπιον τῶν ρουμανικῶν ἀρχῶν.

Μετὴν ἐπικύρωση τοῦ Ἰταλικοῦ Προξενείου τῆς Ἀγίας Μαύρας (ὑπογράφει ὁ πρόξενος Σπ. Βλανδής), καθὼς καὶ τὸ Μάρτιο 1893-τοῦ ρουμανικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 52.

104

1893, 5 Φεβρουαρίου, Βουκουρέστι

Ὁ Νουσέσκου γράφει στὸν πατέρα Μελέτιο ὅτι δὲν ἐπικοινωνῆσε μαζί του μέχρι τώρα ἐπειδὴ περίμενε τὸ ἀποτέλεσμα καὶ τῶν δύο δικῶν. Ἡ μία, πού ἐκδικάστηκε στίς 5 Φεβρουαρίου, ἀφοροῦσε ὑπόθεση κληρονομιάς, γιὰ τὴν ὁποία, ὡς ξένος, ὑποχρεώθηκε ἀπὸ τὸ Δικαστήριον νὰ καταθέσει τὸ ποσὸ τῶν 4.000 λεί, σαν ἐγγύηση καὶ ἔτσι ἡ δίκη ἀναβλήθηκε γιὰ τὶς 14 Ἀπριλίου. Καὶ ἡ δευτέρα ὑπόθεση, ἡ ὁποία ἀφοροῦσε τὴν κληρονομία τῆς μακαρίτισσας Προκοπούλας, ἀναβλήθηκε τὸ Δικαστήριον ὀρίζει ἓνα δικὸν τοῦ ἀνδρωπο γιὰ νὰ ἐξετάσει ἐκ νέου τὰ δικαιολογητικά. Τοῦ προτείνει νὰ ἔλθει [στὸ Βουκουρέστι] πρὶν τὰ τέλη Φεβρουαρίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 156.

105

1893, 17 Μαΐου, Ὁρλέστι

Ὁ Μ. Ἰονέσκου, δήμαρχος τῆς κομόπολης Ὁρλέστι, plasa Ὀλτουλ δέ Σούζ, τοῦ νομοῦ Βάλτσα, πιστοποιεῖ ὅτι ὁ ἀρχιμανδριτῆς Μελέτιος Κουτλουμουσιανός φόρτωσε 16 holoboace κρασί (περίπου 1.000 vedre) γὰ νά τά πωλήσει στό Βουκουρέστι ἢ ὅπου θά εἶναι δυνατόν.

Τό κρασί, παραγωγῆς 1892, ἀνήκει σέ κτῆμα τῆς μακαρίτισσας Μαργκιιάλα Προκοπίου, τό ὁποῖο ὁ ἀρχιμανδριτῆς ἐκμισθώνει (γιά λογαριασμό τοῦ ἀδελφοῦ του).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 53.

106

1893, post 25 Μαρτίου

Ὁ Γεώργιος Φίλιππας, δικηγόρος, γιός τοῦ Πάνου Φίλιππα, γνωστοποιεῖ στόν ἀρχιμανδριτῆ Μελέτιο Κουτλουμουσιανό στό ξενοδοχεῖο Κυριαζῆ τοῦ Βουκουρεστίου ὅτι τοῦ στέλνει τήν ἀκύρωση τῆς ἐξουσιοδότησης μέ τήν ὁποία ὁ τελευταῖος μποροῦσε νά ὑποεκμισθώνει τό κτῆμα Ὁρλέστι τῆς Μαργκιιάλας Προκοπίου. Τοῦ ζητᾶ νά παραδώσει τόσο τό κρασί ὅσο καί ὁποιοδήποτε προϊόν ἢ περιουσιακό στοιχεῖο ἔχει στά χέρια του ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀδελφοῦ του Πάνου.

Συρραμμένη ἢ πράξη τῆς ἀκύρωσης, μέ ἡμερομηνία 25 Μαρτίου 1893. Μέ αὐτήν ὁ Πάνος Φίλιππας, γιός τοῦ Ἰωάννου, ἀκυρώνει τήν ἀπό 30 Νοεμβρίου 1892 ἐξουσιοδότηση τοῦ ἀδελφοῦ του νά ὑποεκμισθώνει γιά λογαριασμό του τό κτῆμα Ὁρλέστι, τοῦ νομοῦ Βάλτσα, τό ὁποῖο ὁ Πάνος ἐκμίσθωσε γιά δέκα χρόνια μέ συμβόλαιο τῆς 25 Μαΐου 1889. Στή θέση του ὁ Φίλιππας ὀρίζει ἀντιπρόσωπο τόν γιό του Γεώργιο, νά εἰσπράττει χρήματα, νά πωλεῖ τά προϊόντα τοῦ κτήματος, κ.λπ.

Ἀκολουθεῖ ἡ ἐπικύρωση τοῦ Ἰταλοῦ προξένου στήν Ἁγία Μαύρα, τῆς Ἰταλικῆς Πρεσβείας στήν Ἀθήνα καί τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας.

Πρωτότυπο (ἢ γνωστοποίηση), Ρουμανικά, ἀρ. 68.

107

1893, 5 'Απριλίου

Ὁ δήμαρχος τῆς κωμόπολης Ὁρλέστι τῆς plasa Ὀλτουλ σέ Σούς βεβαιώνει ὅτι ὁ Πάνος Φίλιππας, ἐκμισθωτής τοῦ κτήματος τῆς Προκοπίου Κανούση μέ τό ἴδιο ὄνομα, φορτώνει γιά Βουκουρέστι 18 boloboace κρασί (περίπου 1.100 vedre) ἀπό τήν παραγωγή τοῦ 1892.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 57.

108

1893, 23 'Απριλίου

Ὁ Μαρίν Ἰονέσκου, δήμαρχος τοῦ Ὁρλέστι, παρουσιάζει τή διένεξη μεταξύ τοῦ Γεωργίου Φίλιππα, πού δηλώνει γιός τοῦ Πάνου, ἐκμισθωτῆ τοῦ κτήματος τό ὁποῖο κατέχει στήν κωμόπολη ἡ Μαρία Προκοπίου, καί τοῦ Μελετίου Κουτλουμουσιανού, νομίμου ἐκπρόσωπου τοῦ ἀδελφοῦ του.

Ὁ Ἀριστείδης Ζέβης εἶχε παρουσιάσει ἐκ μέρους τοῦ Γεωργίου ἕνα πιστοποιητικό ὅπου ὀριζόταν, στίς 25 Μαρτίου 1893, νόμιμος ἐκπρόσωπος τοῦ Πάνου Φίλιππα. Ὁ Μελέτιος ὁμως δήλωσε ἄγνοια ὡς πρὸς τό πρόσωπό του καί ἐπέδειξε ἕνα συμφωνητικό, μέ τό ὁποῖο ὁ ἴδιος ὀριζόταν ἐκπρόσωπος τοῦ ἀδελφοῦ του, μέ δικαίωμα νά πληρῶνει ὅ,τι χρήματα χρειάζεται, νά χειρίζεται τήν περιουσία του κ.λπ. Ὁ Γεώργιος θά πρέπει νά ἀπευθυνθεῖ στή δικαιοσύνη γιά νά τόν ἀναγνωρίσουν ὡς ἀντιπρόσωπο τοῦ Πάνου Φίλιππα.

Μάρτυρες ὁ Γεώργιος Καραουδεάνου καί ὁ Νικόλαος Κωνσταντινέσκου.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 61, ἐπικυρωμένο στίς 23 'Απριλίου 1893 ἀπό τό Δημαρχεῖο.

109

1893, post 23 'Απριλίου

Ὁ Γεώργιος Φίλιππας, δικηγόρος στή Λευκάδα, γενικός πληρεξού-

σιος (ἀπό τίς 23 Μαρτίου 1893) τοῦ πατέρα του Πάνου Φίλιππα καλεῖ σέ δίκη τόν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο Κουτλουμουσιανό Φίλιππα.

Τό ἱστορικό τῆς ὑπόθεσης: Ὁ πατέρας του εἶχε ἐκμισθώσει τό 1889 γιά δέκα χρόνια τό κτῆμα Ὁρλέστι, τό ὁποῖο εἶναι ἰδιοκτησία τῆς μακαρίτισσας τώρα Μαργκιόλας Προκοπίου Κανούση. Ἀργότερα ἀναγκάστηκε νά φύγει ἀπό τή Ρουμανία καί ὄρισε μέ πληρεξούσιο –στίς 30 Νοεμβρίου 1892– τόν ἀδελφό του ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο νά τόν ἀντιπροσωπεύει ἐνώπιον τῶν ρουμανικῶν ἀρχῶν. Ὁ ἀρχιμανδρίτης ζημίωσε ἐξαιτίας τοῦ τρόπου πού διαχειρίστηκε τά συμφέροντα τοῦ ἀδελφοῦ του καί ἔτσι ὁ Γεώργιος, στίς 22 Ἀπριλίου, τοῦ γνωστοποίησε ὅτι παύει νά εἶναι διαχειριστής τῆς περιουσίας τοῦ Πάνου, καί τοῦ ζήτησε νά τοῦ παραδώσει τό κτῆμα, μαζί μέ τήν κινήτῃ του περιουσία. Ὁ ἀρχιμανδρίτης ἀρνήθηκε νά ἐγκαταλείψει τό κτῆμα ἀλλά καί νά τοῦ παραδώσει τό πληρεξούσιο, δηλώνοντας ὅτι δέν ἀναγνωρίζει τόν Γεώργιο ὡς γενικό πληρεξούσιο τοῦ πατέρα του. Ἔτσι ὁ Γεώργιος τόν καλεῖ σέ δίκη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 69.

110

1893, post 23 Ἀπριλίου

Ἀναφορικά μέ τό αἴτημα τοῦ Γεωργίου Φίλιππα νά καταδικαστεῖ ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος Κουτλουμουσιανός καί νά παραδώσει τό κτῆμα τοῦ πατέρα του, Ὁρλέστι, ὁ δικηγόρος τοῦ ἀρχιμανδρίτη ἀμφισβητεῖ ὅτι ἡ ἐξουσιοδότηση τοῦ Πάνου Φίλιππα πρὸς τόν γιό του, τήν ὁποία παρουσιάζει ὁ τελευταῖος, εἶναι γνήσια. Προσθέτει ὅτι, κατὰ τήν ἀποψή του, ὁ ἴδιος ὁ Πάνος δέν γνωρίζει τίποτα γιά τήν ἐξουσιοδότηση αὐτή. Ἀντιθέτως ἀναγνωρίζει μέ παλαιότερο ἔγγραφο του ὅτι ὁ Μελέτιος εἶναι ἀντιπρόσωπός του, καί ἐκμισθωτής τοῦ κτήματος Ὁρλέστι γιά λογαριασμό του. Δηλώνει ὅτι ὁ πελάτης του θά ἀναγνωρίσει τόν Γεώργιο ὡς πληρεξούσιο μόνο σέ περίπτωση πού ὁ Πάνος θά τό ἀναφέρει ὁ ἴδιος γραπτῶς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 70.

111

1893, 16 Μαΐου, Ράμνικουλ Βάλτσεα

‘Ο Ν. Έμ. Μπόντσιου ἐνημερώνει τόν πατέρα (Μελέτιο) ὅτι δέν τοῦ ἔστειλε τό ἀντίγραφο τῶν Πρακτικῶν τοῦ Δικαστηρίου ἐπειδή ὁ γραμματεὺς λείπει στήν ἐπαρχία. Ἐάν φύγει σέ δύο-τρεῖς ἡμέρες γιά τό Βουκουρέστι θά τοῦ τό στείλει στό ξενοδοχεῖο “Κυριαζή”.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 97.

112

1893, 2 Ἰουνίου

‘Ο Ν. Έμ. Μπόντσιου γράφει στόν πατέρα (Μελέτιο) ὅτι συνάντησε τόν ἀπεσταλμένο του ὁ ὁποῖος πήγαινε ἀπό τό Ἰορλέστι πρὸς τό Βουκουρέστι καί τόν ἐνημέρωσε ὅτι ὁ Μελέτιος θέλει νά προσλάβει καί ἄλλο δικηγόρο γιά τή δίκη τῆς 12 Ἰουνίου. Ὁ Μπόντσιου μίλησε ἤδη μέ τόν Σινέσκου, πρῶην βουλευτή καί πρόεδρο Δικαστηρίου, ὁ ὁποῖος εἶναι σίγουρος ὅτι δέν θά τόν ἀπογοητεύσει.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 98.

113

1895, 3 Μαρτίου, Σλαβέστι

‘Ο [ἄγνωστος] δικηγόρος ἀπευθύνεται σέ ἕναν ἱερέα, γράφοντάς του ὅτι ἡ ἐξουσιοδότηση, γιά τήν ὁποία ρωτᾶ, βρίσκεται στόν φάκελο τοῦ Δικαστηρίου ἢ τοῦ Ἐφετείου, ὡς ἀποδεικτικό στοιχεῖο στή δίκη μέ τόν Πάνο Φίλιππα. Ὁ ἴδιος δέν μπορεῖ νά ὑπερασπίζεται τόν Μελέτιο διότι ἔχει ἀποσυρθεῖ καί δέν εἶναι πλέον δικηγόρος. Νά μὴν παρυσιάζεται πιά σέ δίκες, ὥστε οἱ ὑποθέσεις νά θεωρηθοῦν κλειστές, ἕως ὅτου στείλει ὁ Μελέτιος τήν ἐξουσιοδότηση καί τότε οἱ φάκελοι μποροῦν νά ἀνοιχθοῦν ἐκ νέου. Νά συνεννοηθεῖ μέ τόν Μποερέσκου, ὥστε νά τοῦ στείλει 200 λέι γιά δύο ταξίδια στό Βουκουρέστι, τά ὁποῖα πραγματοποιοῖησε γιά τή δίκη μέ τόν Φίλιππα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 106.

114

1896, 12 Μαρτίου, Ράμνικουλ Βάλτσα

Ὁ Ν. Ἐμ. Μπόντσιου ἐφέτης στό Σλαβέστι, γράφει στόν Μελέτιο ὅτι συνάντησε τόν Ζένοβιτσι-Μοσόιου καί συζήτησαν περὶ ἐπιχειρήσεων. Ὁ τελευταῖος γνωστοποίησε στόν ἐφέτη πὼς διαπραγματεύεται τὴν ἀγορά ἄλλου κτήματος ἀπὸ τόν Κίτσου στό Μπάλς. Προσέφερε στόν Μελέτιο [γιά ἓνα κτῆμα] 15.000 λεί, ποσό πού μαζί μέ τούς τόκους ὁ Μπόντσιου θεωρεῖ καλό. Τοῦ συνιστᾶ νά μὴν χάσει τὴν εὐκαιρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 103.

115

1896, 23 Μαρτίου, Στανέστι

Ὁ Ν. Ἐμ. Μπόντσιου, ἐφέτης, γράφει στόν [ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο] ὅτι δέν ἔλαβε ἀκόμα ἀπάντηση στό γράμμα του γιά νά μάθει ἐάν πρέπει νά ἔλθει στό Ὁρλέστι ὥστε νά διαπραγματευθεῖ μέ τόν Ζένοβιτσι. Τόν παρακαλεῖ νά τοῦ στείλει μέ ταχυδρομική ἐπιταγή τό ποσό τῶν 150 λεί, τά ὁποῖα τοῦ εἶχε ὑποσχεθεῖ καί στό Βουκουρέστι. Καί ὁ Μπούερέσκου τοῦ εἶπε ὅτι θά λάβει τά χρήματα μόλις ἔλθει στή χώρα ὁ [Μελέτιος].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 104.

116

Ὁ Γεώργιος Καραουλεάνου γράφει στόν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο, πού εἶναι στό Βουκουρέστι, ὅτι ἀπορεῖ μέ τὴν ἀπόφαση τοῦ τελευταίου νά μὴν τοῦ πωλεῖ πλέον σιτάρι ὅπως καί πρίν. Ἔχει ἀρχετές δυσκολίες μέχρι νά πετύχει τὴν τιμὴ τῶν 54 λεί γιά μία chila. Ἀκόμα καί σέ περίπτωση πού θά βρεθοῦν ἄλλοι ἀγοραστές, ὁ ἴδιος ἔχει προτεραιότητα. Ἐλπίζει ὅτι ἡ ἀπόφαση τοῦ ἀρχιμανδρίτη θά τόν εὐνοήσει.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 96.

117

1896, 3 Αύγουστου

Ὁ Ἰ. Κ. Νουσέσκου ἐνημερώνει τόν [ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο] γιά τίς προετοιμασίες πού ἔκανε μετά τήν ἀναχώρησή του καθὼς καί γιά διάφορες χρηματικές ὑποθέσεις. Στέλνει χαιρετίσματα στόν πατέρα Χαρίτωνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 130.

118

Τέλη τοῦ 10' αἰῶνα

Ὁ [...] ἐξουσιοδοτεῖ στόν Δ. Κ. Μποϊερέσκου νά τόν ἀντιπροσωπεύσει σέ ὅ,τι σχετίζεται μέ τή μυστική διαθήκη τῆς μακαρίτισσας Μαργκιοάλας Προκοπίου Κανούση: ἀγωγές, ἐνστάσεις, διορισμό δικηγόρου, κ.λπ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 100.

119

Τέλη τοῦ 10' αἰῶνα

Ἡ Μαρία Φίλιππα παρακαλεῖ τόν θεῖο της [ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο] νά τῆς στείλει τή διεύθυνση τῆς κυρίας Μπόρις Λαυσαϊκά (;). Τοῦ χρωστᾶ ἀκόμα καί τή ζωή της. Στέλνει χαιρετισμούς στόν Παναγιώτη, παρ' ὅλο πού δέν πῆγε νά τή δεῖ ὅταν ἡ ἴδια ἦταν στή Βραΐλα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 101.

120

Τέλη τοῦ 10^{ου} αἰῶνα

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος γράφει [Ἑλληνικά μέ ρουμανικά γράμματα] στόν Χαρίτωνα Κουτλουμουσιανό, ὁ ὁποῖος βρισκόταν στό Βουκουρεστί, στό ξενοδοχεῖο “Κυριαζή”, ὅτι ἀναχωρεῖ γιά τή Μόσχα καί περιμένει ἐκεῖ, ἀπάντηση στήν προηγούμενη ἐπιστολή του. Δέν τοῦ ἔγραψε γιά πολύ καιρό, ἐπειδή ἦταν ιδιαίτερα ἀπασχολημένος.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά καί Ρουμανικά, κολοβό, ἀρ. 102.

121

Τέλη τοῦ 10^{ου} αἰῶνα

Ὁ Ἰωάννης Ν. Νουσέσκου γράφει σέ ἕναν ἱερέα [τόν ὁποῖον δέν κατονομάζει] ὅτι τοῦ ἔστειλε ἕνα τηλεγράφημα γιά νά τοῦ ἀναγγεῖλει ὅτι ἡ δίκη του ἀναβλήθηκε ἐπειδή ἡ ἄλλη πλευρά δέν παρουσιάσθηκε. Τοῦ ζητᾶ λεπτομέρειες γιά τό τόσο μακρᾶς διαρκείας ταξίδι πού πραγματοποιήσε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 105.

122

Τέλη τοῦ 10^{ου} αἰῶνα

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος Κουτλουμουσιανός καί ὁ Κοσμάς, ἀπεσταλμένοι τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου, ἦλθαν στή Ρουμανία γιά ζητεία, ἐπειδή ἡ μονή, μετά ἀπό πυρκαγιές, εἶναι πολύ φτωχή. Φέρουν μαζί τους καί ἕνα ἐπίσημο κατάστιχο, θεωρημένο ἀπό τήν Ἱερά Κοινότητα καί ἀπό τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη, στό ὁποῖο θά καταγραφοῦν τά ὀνόματα τῶν δωρητῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 117.

123

Post 1900, κελί τοῦ Ἁγίου Μητροφάνη ἀπό τήν Καψάλα

Ἐπισημαίνεται ὅτι ὁ ἱερομόναχος Νεῖλος Γκριπ, γέρον τοῦ κελιοῦ, παρακαλεῖ τόν Ν. Shaross νά βοηθήσει στήν ἐπισκευή του –ὅπως ἔπραξε καί μέ ἄλλες μονές τοῦ Ἁγίου Ὁρους– καί νά κοινοποιήσει καί σέ ἄλλους τίς ἀνάγκες πού ἀντιμετωπίζει τό συγκεκριμένο κελί.

Πρόχειρο, Ρουμανικά, ἀρ. 86.

124

Ἀρχές τοῦ ΙΘ' αἰῶνα

Ἐπισημαίνεται ὅτι ὁ [ἄγνωστος] ἀποστολέας ἀπευθύνεται στήν ἀδελφή Μαρία, τήν ὁποία ἐνημερώνει ὅτι ἔλαβε τό γράμμα της καί τῆς δίνει λεπτομερεῖς πληροφορίες γιά ἄλλους μοναχοὺς. Βρῆκε ράσο πρόσφατα ραμιμένο πού στοιχίζει 1.000 δραχμές (= 2.230 λεί).

Πρόχειρο, Ρουμανικά, ἀρ. 133.

125

1904, 24 Ὀκτωβρίου, Βουκουρέστι

Ἐπισημαίνεται ὅτι ὁ δικηγόρος Α. Ριοσάνου ἐνημερώνει τόν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο Κουτλουμουσιανό ὅτι ἡ χήρα τοῦ Τσερλέντι ἀρνήθηκε νά τοῦ ἀπατήσει ἐάν ἐπιθυμῆ νά τοῦ δώσει τήν συγκατάθεσή της ὥστε νά παρυσιασθεῖ στόν Ἄρειο Πάγο στή δίκη πού ἀφοροῦσε τή συναλλαγματική τῶν 20.000 λεί πού ἔχει εἰσπράξει ὁ Μελέτιος ἀπό τοὺς κληρονόμους τῆς Προκοραία (= Προκοπίου). Μέ αὐτό τόν τρόπο ὁ ἀρχιμανδρίτης κινδυνεύει νά χάσει τή δίκη λόγω παραγραφῆς τῆς ὑπόθεσης. Ὁ μακαρίτης εἶχε δώσει στόν Μελέτιο μία βεβαίωση μέ τήν ὁποία ὑποχρεώνεται νά τοῦ πληρώσει τό παραπάνω ποσό. Ὁ τελευταῖος πρέπει νά ἐνημερώσει τή χήρα καί νά τοῦ ἀναθέσει νά προχωρήσει τή δίκη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 157.

126

Post 1920

Ἐπίδειξη πληρωμῆς ποσοῦ πού στέλνει ἡ μονή Κουτλουμουσίου στόν Κωστάκη Μπουλγκάρου στό Γαλάτσι καί ἐκδίδουν τά Ἑλληνικά Ταχυδρομεῖα.

Ἐντυπο, Ἑλληνο-Γαλλικά, ἀρ. 129.

127

1930, 20 Αὐγούστου, κελί τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Σταυρονικήτα

Ὁ μοναχός Ἰωαννίκιος, γέρον τοῦ κελιοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἀπό τό κτήμα τῆς μονῆς Σταυρονικήτα, παρακαλεῖ τόν Πατριάρχη τῆς Ρουμανίας νά τοῦ ἐπιτρέψει νά γυρίσει στή χώρα, ὥστε νά μεταβεῖ στήν ἀδελφή του στήν κωμόπολη Δόρ(;) Βέκι τοῦ νομοῦ Λαπούσνα, λόγω ἀσθένειας καί φτώχειας.

Πρόχειρο, Ρουμανικά, ἀρ. 93.

128

1935, 25 Ἰανουαρίου

Ὁ Κλιμίντε Καταράου καί ἡ Παρασκευή, ὁ Γρηγόριος Καταράου καί ἡ Προφίρα ζητοῦν ἀπό τόν γέροντα Ἰωάσαφ Νικουλέσκου ἀπό τό κελί τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς κωμόπολης Φεστελίτζα τοῦ νομοῦ Τιγκίνα, διάφορες ἐπιστολές. Ὁ Γρηγόριος π.χ. τοῦ ζητᾷ τό γράμμα ἐκείνου τοῦ ὁποίου ἡ κόρη εἶχε ἀποβίωσει.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 131.

129

1936, 10 'Ιουλίου

Ὁ μοναχὸς Ἰωάσαφ Νικολέσκου, γέρον τοῦ κελιοῦ “Παναγία Ἰβι-
ρίτζα” [τοῦ Ἁγίου Ὁρους], παρακαλεῖ τὸν Μητροπολίτη Βεσσαραβίας
Γκουριέ, νὰ δώσει τὴν εὐλογία ὥστε νὰ συγκεντρώνονται εἰσφορές
ἀπὸ χριστιανούς τῆς ἐπαρχίας του, ἀναγκαῖες γιὰ τὴν ἐπισκευὴ τοῦ
κελιοῦ.

Δακτυλογραφημένο, Ρουμανικά, ἀρ. 88. Ὁ Μητροπολίτης δίνει τὴ συγκα-
τάθεσή του στὸ ἴδιο χαρτί. Ἄλλο ἀντίτυπο, δακτυλογραφημένο καὶ πάλι,
ἀλλὰ χωρὶς τὴν ἔγκριση τοῦ Μητροπολίτη, ἀρ. 95.

130

1936, 1 Σεπτεμβρίου

Ἐγγραφο μὲ τὸ ὅποιο ἡ κυρία [...] ἀπὸ τὴν πόλη (χωριό) [...] γίνε-
ται ἐπίτροπος [τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου], ἀρμόδια γιὰ τὴ συγκε-
ντρῶση χρημάτων ὑπὲρ τῆς μονῆς. Τὰ ἄτομα τὰ ὅποια θὰ ἐνισχύουν
τὴ μονή θὰ μνημονεύονται ἐκεῖ.

Πρόχειρο, Ρουμανικά, ἀρ. 87.

131

[1936]

Ἐπιστολὴ μοναχῶν πρὸς τὸν γέροντα Ἰωάσαφ Νικουλέσκου, τὸν
ὁποῖον πληροφοροῦν ὅτι χτίστηκε πρόσφατα “ἡ καλύτερη καὶ μεγαλύ-
τερη ἀπ’ ὅλες τὶς ρουμανικὲς ἐκκλησίες τοῦ Ἁγίου Ὁρους”. Ἀναλυτι-
κὴ παρουσίαση τῶν Ἁγίων Λειψάνων - τῆς Ἁγίας Χαπάτζας, τοῦ
Εὐλογίου Ἰγνατίου, τοῦ Ἀκακίου, κ.λπ.

Πρόχειρο, Ρουμανικά, ἀρ. 132.

132

1937, 15 Ιουλίου

‘Ο Ίωάσαφ Νικολέσκου, γέρον τῶ ρουμανικοῦ κελιοῦ “Παναγία Ἰβιρίτζα” παρακαλεῖ τὸν Πατριάρχη Ρουμανίας νά τοῦ ἐπιτρέψει νά γυρίσει στή χώρα γιά νά φροντίσει τήν ὑγεία του.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 94.

133

1937, τέλη Δεκεμβρίου

Εἰκοσιτέσσερα ἄτομα στέλνουν στόν γέροντα Ίωάσαφ Νικολέσκου, μέσω τῆς Μαρίας Ί. Δήμα, διάφορα ποσά ὥστε ὁ μοναχός νά προσεύχεται γιά τήν ὑγεία τῶν οικογενειῶν, γιά κέρδη στό μαγαζί, γιά νά σταματήσει ὁ ἄνδρας νά πίνει, γιά νά λυθοῦν τά μάγια κάποιου ἀτόμου, γιά γρήγορο γάμο, γιά νά διαλυθεῖ ἕνας ἀρραβῶνας, γιά προκοπή στό σπίτι, καθῶς καί γιά τίς ψυχές τῶν νεκρῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 90.

134

/1937/

Ἡ Μαρία [Δήμα], μέ τίς κόρες καί τά ἐγγόνια της, γράφει στόν γέροντα Ίωάσαφ Νικολέσκου ὅτι δέν θά τοῦ στείλει τά χρήματα ἕως ὅτου λάβει τήν ἀπάντησή του. Συγκέντρωσε 3.500 λεί, τά ὁποῖα θά τοῦ στείλει μέ δικό του ἄνθρωπο.

Πρόχειρο, ἀκέφαλο, Ρουμανικά, ἀρ. 89.

135

/1937/

Ἐννέα ἄτομα ἀπευθύνονται στόν γέροντα Ίωάσαφ Νικολέσκου γιά

νά προσεύχεται γι' αὐτά. Ἐν συνεχείᾳ, ἡ Μαρία Δήμα τοῦ ζητᾶ νά προσεύχεται γιά τήν ὑγεία τῆς οἰκογένειάς της καί γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ γιοῦ της στίς ἐξετάσεις. Συγκέντρωσε 1.050 λεί καί τά Χριστούγεννα θά στείλει περισσότερα μέσω τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας τῆς Ρουμανίας. Ὁ μοναχός νά στέλνει στόν καθένα πού τοῦ ἔδωσε χρήματα εὐχαριστήρια ἐπιστολή μαζί μέ ἓνα σταυρουδάκι, ὅπως τούς ἔστελνε παλιά ὁ Γεδεών.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 91.

136

1939, 7 Νοεμβρίου

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ρουμανίας ἀπαντᾶ στόν γέροντα τοῦ κελιοῦ Παναγία [Ἰβιρίτζα] ὅτι δέν τοῦ δίνει τήν ἔγκριση νά ἐπιστρέψει στή Ρουμανία, διότι μπορεῖ νά φροντίσει τήν ὑγεία του καί μέ Ἑλληνες γιαιτρούς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 108.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΕΙΚΟΝΩΝ

1. Ὁ πύργος τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου. Ἀνηρέθη ἀπό τόν ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας Ράδου τόν Μέγα.
2. Ὁ Νεαγκόε Μπασαράμπ, β' κτίτωρ τῆς μονῆς. Ἀπεικόνιση στή Λυτή.
3. Ὁ πύργος τῆς Καλλιάγρας, πιθανότατα ἔργο τοῦ Νεαγκόε Μπασαράμπ.
4. Ποδέα τοῦ 16ου αἰώνα πού φιλοτέχνησε γιά τή μονή ἡ Ράδα, σύζυγος τοῦ ἡγεμόνα Βλάδ Βίντιλα.
5. Παρόμοια ποδέα τοῦ 16ου αἰώνα, ἔργο τῆς Ράδας.
6. Σκίτη Κλοκοτσιόβ, μετόχι τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου. Ἀπό τό βιβλίο τοῦ Δημήτρη Δεληγιάννη, *Ρουμανία. Ἑλληνισμός-Τέχνη-Ὄρθοδοξία*, ἐκδ. Ἀδάμ, Ἀθήνα 1995, σελ. 173.
7. Χρυσόβουλλο τοῦ ἡγεμόνα Ματθαίου Μπασαράμπ μέ ἡμερομηνία 8 Ἰουνίου 1641. Συλλογή τῆς μονῆς.
8. Κάλυμμα ρουμανικῆς ἐκδοσης Καινῆς Διαθήκης, Βουκουρέστι 1857. Συλλογή τῆς μονῆς.
9. Ἐγγραφο ἀρ. 46, τοῦ Αὐγούστου 1372, πού ἀπέλυσε ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Φιλόθεος Κόκκινος.
10. Ἐγγραφο ἀρ. 47, μέ ἡμερομηνία 21 Νοεμβρίου [1398], τό ὁποῖο ὑπογράφει ὁ βογιάρος τῆς Βλαχίας Ἄλδεα.
11. Χρυσόβουλλο τοῦ ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας Βλάδ Δ' τοῦ Μοναχοῦ μέ ἡμερομηνία 29 Αὐγούστου 1492 (ἔγγραφο ἀρ. 36).
12. Χρυσόβουλλο τοῦ ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας Ράδου Παῖσιε μέ ἡμερομηνία 29 Ἰανουαρίου 1542 (ἔγγραφο ἀρ. 38).
13. Χρυσόβουλλο τοῦ ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας Μίρτσαε Τσιομπάνουλ μέ ἡμερομηνία 27 Αὐγούστου 1547 (ἔγγραφο ἀρ. 16).
14. Χρυσόβουλλο τοῦ ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας Ἀλεξάνδρου Κοκόνουλ μέ ἡμερομηνία 14 Ἰουλίου 1625 (ἔγγραφο ἀρ. 35).
15. Χρυσόβουλλο τοῦ ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας Ράδου, μέ ἡμερομηνία Αὐγουστος 1665 (ἔγγραφο ἀρ. 31).
16. Χρυσόβουλλο τοῦ ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας Μιχαήλ Σούτσου μέ ἡμερομηνία 20 Νοεμβρίου 1794 (ἔγγραφο ἀρ. 1).
17. Χαλκογραφία I.M. Κουτλουμουσίου (Ἅγιον Ὄρος. Στά μέσα τοῦ ΙΘ' αἰ.)

Ημερολόγιον του αγίου βασιλεως αντωνου του κωνσταντινου του πρώτου βασιλεως της βουλγαρίας, που εκδόθηκε στο Βελιγράδι το 1372. Το έγγραφο περιγράφει τα γεγονότα της βασιλείας του βασιλιά Αντωνίου Α΄, συμπεριλαμβανομένης της ίδρυσης του κράτους και της εκστρατείας του κατά των οσμανών. Το κείμενο είναι γραμμένο σε σλαβονική γλώσσα (κυρίως βουλγαρική) με χρήση του αλφάβητου της Κυριλλικής.

Η αρχή του κειμένου περιγράφει την ίδρυση του κράτους και την εκστρατεία του βασιλιά Αντωνίου Α΄ κατά των οσμανών. Το κείμενο είναι γραμμένο σε σλαβονική γλώσσα (κυρίως βουλγαρική) με χρήση του αλφάβητου της Κυριλλικής.

Ημερολόγιον του αγίου βασιλεως αντωνου του κωνσταντινου του πρώτου βασιλεως της βουλγαρίας, που εκδόθηκε στο Βελιγράδι το 1372. Το έγγραφο περιγράφει τα γεγονότα της βασιλείας του βασιλιά Αντωνίου Α΄, συμπεριλαμβανομένης της ίδρυσης του κράτους και της εκστρατείας του κατά των οσμανών.

Η αρχή του κειμένου περιγράφει την ίδρυση του κράτους και την εκστρατεία του βασιλιά Αντωνίου Α΄ κατά των οσμανών. Το κείμενο είναι γραμμένο σε σλαβονική γλώσσα (κυρίως βουλγαρική) με χρήση του αλφάβητου της Κυριλλικής.

Ημερολόγιον του αγίου βασιλεως αντωνου του κωνσταντινου του πρώτου βασιλεως της βουλγαρίας, που εκδόθηκε στο Βελιγράδι το 1372.

Ημερολόγιον του αγίου βασιλεως αντωνου του κωνσταντινου του πρώτου βασιλεως της βουλγαρίας, που εκδόθηκε στο Βελιγράδι το 1372.

Είχ. 9. Έγγραφο αρ. 46 με ημερομηνία Αύγουστος 1372. Βλ. περίληψη αρ. 1.

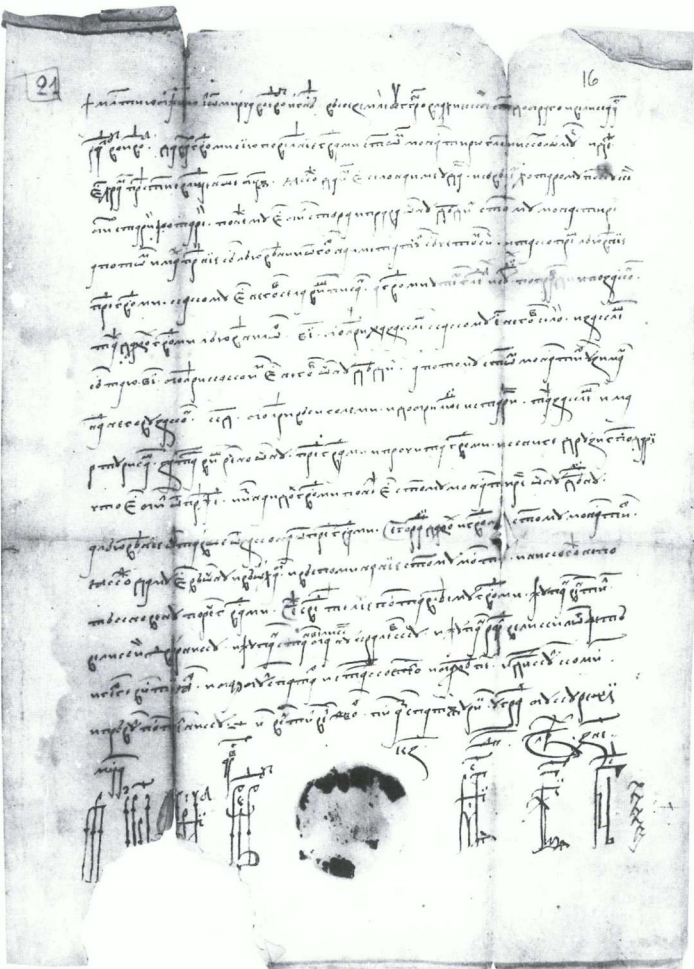
(1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (9) (10) (11) (12) (13) (14) (15) (16) (17) (18) (19) (20) (21) (22) (23) (24) (25) (26) (27) (28) (29) (30) (31) (32) (33) (34) (35) (36) (37) (38) (39) (40) (41) (42) (43) (44) (45) (46) (47) (48) (49) (50) (51) (52) (53) (54) (55) (56) (57) (58) (59) (60) (61) (62) (63) (64) (65) (66) (67) (68) (69) (70) (71) (72) (73) (74) (75) (76) (77) (78) (79) (80) (81) (82) (83) (84) (85) (86) (87) (88) (89) (90) (91) (92) (93) (94) (95) (96) (97) (98) (99) (100)

+ 436 * ΠΑ
 44 Б Н С 4

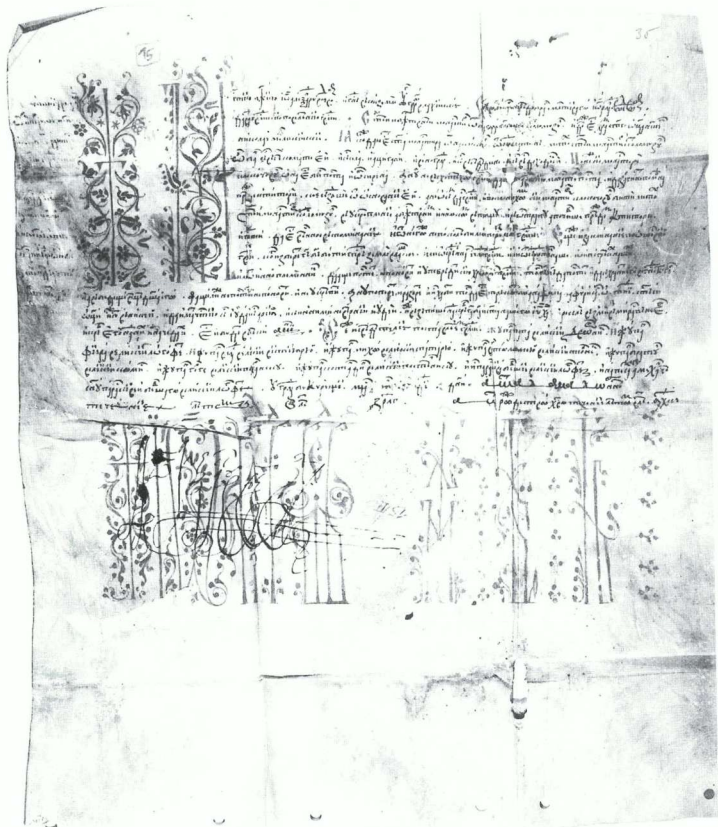
Είχ. 10. Έγγραφο αρ. 47 με ημερομηνία 21 Νοεμβρίου [1398]. Βλ. περίληψη αρ. 2.

Είχ. 11. Έγγραφο αρ. 36 με ημερομηνία 29 Αυγούστου 1492. Βλ. περίληψη αρ. 5.

Ειχ. 13. Έγγραφο αρ. 16 με ημερομηνία 27 Αυγούστου 1547. Βλ. περίληψη αρ. 12.

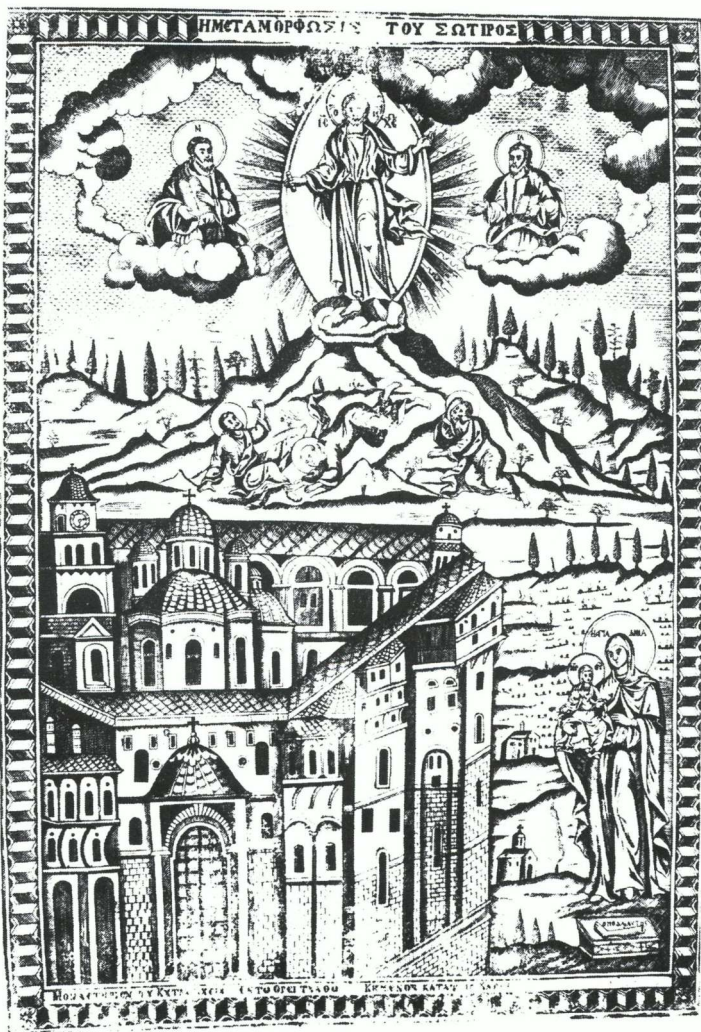
Εικ. 14. Έγγραφο αρ. 35 με ημερομηνία 14 Ιουλίου 1625. Βλ. περιλήψη αρ. 20.

Handwritten text in a historical script, likely Greek, with various annotations and a date at the bottom right.

Εις. 15. Έγγραφο αρ. 31 με ημερομηνία Αύγουστο 1665. Βλ. περίληψη αρ. 25.

Εικ. 17. Χαλκογραφία τῆς I.M. Κουτλουμουσίου. (Ἅγιον Ὄρος, Στά μέ-
σα τοῦ 10' αἰ.). Χαράκτης ἄγνωστος.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

A

- Ἄγκα (*Agca*), μάρτυρας: 2
 Ἀθανάσιος (*Athanasie*) Κουτλουμουσιανός, ἀρχιμανδριτής, ἡγούμενος
 τῆς σκήτης Κλοκοτσιόβ: 42, 46, 47, 48, 54 - προηγούμενος: 59, 65
 - πρώην ἡγούμενος: 44
 Ἄλδεα (*Aldea*), λογοθέτης στή Βλαχία: 2
 Ἀλεξανδρέσκου Β. (*Alexandrescu V.*): 43
 Ἀλέξανδρος Ἰλιάς (*Alexandru Ilias*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας: 24
 Ἀλέξανδρος Κοκόνουλ (*Alexandru Coconul*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας: 20
 Ἀλέξανδρος Β' Μίρτσα (*Alexandru II Mircea*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας:
 17, 18
 Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης (*Alexandru Ipsilanti*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας: 30
 Ἀλέξανδρος Ἰ. Κούζα (*Alexandru I. Cuza*), ἡγεμόνας (Πρίγκιπας) τῶν
 Ἐνωμένων Ἡγεμονιῶν: 76
 Ἀλέξανδρος (*Alexandru*), μέγας ποστέλνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας,
 μάρτυρας: 33
 (Ἀλεξεάνου) Γκιόρμα (*Alexeanu Ghiorma*), μέγας μπάνος τῆς Κραγιό-
 βας, μάρτυρας: 24
 Ἀμβρόσιος Κουτλουμουσιανός (*Ambrosie Cullumusianu*), ἱερομόναχος,
 πρώην οἰκονόμος τῆς σκήτης Κλοκοτσιόβ, προσωρινός ἡγούμενος
 τῆς: 38, 39
 Ἀνανίας (*Anania*), ἡγούμενος τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου: 21
 Ἀνδρέας (Κορκοδέλ) (*Andrei Corcodel*), μέγας λογοθέτης στό Ντιβάνι
 τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 15
 Ἄνθιμος (*Anthim*), Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας: 1
 Ἄνθιμος (*Anthim*), ἀρχιμανδριτής στήν Ἐπισκοπή τοῦ Ράμνικ, μάρ-
 τυρας: 34
 Ἀντόνιος (*Antonie*), ἡγούμενος τῆς σκήτης Κλοκοτσιόβ: 26

B

- Βαχαρέσκου (*Văcărescu*) Γιαννάκης (*Ianache*), μέγας βεστιάρης στό Ντι-
 βάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 33 - Κωνσταντίνος (*Constantin*), μέγας
 λογοθέτης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 27 - Μπάριμπου
 (*Barbu*), μέγας βεστιάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 28 -
 μέγας πιτάρης: 27 - Στέφανος (*Stefan*), μέγας κλουτσιάρης στό Ντι-
 βάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 28
 Βάλκα (*Vâlca*), ἡγεμονικός τσιγγάνος: 25

- Βάλκου - βλ. Γκραδιστεάνου Βάλκου
 Βαρθολομαῖος - βλ. Μινέτι Βαρθολομαῖος
 Βασίου (*Vasiu*), γραφέας: 14
 Βινέσκου (*Vinescu*): 100
 Βίντερχάλδερ (*Vinterhalder*), ύπουργός Οικονομικῶν τῆς Ρουμανίας: 79
 Βιντίλα (*Vintilă*), παχάρνικος στή Βλαχία, πατέρας τοῦ Ράδου: 11 - ἀπό
 τό Κορνατζέني, μέγας στόλνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας:
 9, 10, 12
 Βισάν (*Vișan*), ἰσπράβνικος: 9
 Βλάδ (*Vlad*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, πατέρας τοῦ ἡγεμόνα Ράδου Παῖσιε:
 11
 Βλάδ Βιντίλα (*Vlad Vintilă*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας: 8, 9, 10
 Βλάδ Δράκουλ (*Vlad Dracul*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, σύζυγος τῆς (μο-
 ναχῆς) Εὐπραξίας, πατέρας τοῦ βοεβόδα Βλάδ Δ' τοῦ Μοναχοῦ: 5
 Βλάδ (Δράκουλ); (*Vlad Dracul ?*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας: 17
 Βλάδ Δ' ὁ Μοναχός (*Vlad IV Călugăru*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, γιός τοῦ
 βοεβόδα Βλάδ Δράκουλ καί τῆς (μοναχῆς) Εὐπραξίας, πατέρας τοῦ
 βοεβόδα Βλάδ τοῦ Νεοτέρου: 4, 5, 7, 18, 28
 Βλάδ (ὁ Νεότερος ἢ Βλαδούτζ) (*Vlad (cel Tânăr ἢ Vlăduț)*), ἡγεμόνας
 τῆς Βλαχίας, γιός τοῦ ἡγεμόνα Βλάδ Δ' τοῦ Μοναχοῦ: 5
 Βλάδ - βλ. Ρουδεάνου Βλάδ
 Βλάδισλαβ ὁ Β' ἢ ὁ Γ' (;) (*Vladislav*): 17, 23
 Βλαδούλοβιτσι Κωνσταντίνος (*Vladulovici Constantin*), μυστικός lo-
 gofetel: 26
 Βλαῖκου (*Vlăicu*), μέγας κόμισος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 26
 Βλαντής Σπυριδων, πρόξενος τῆς Ἰταλίας στή Λευκάδα: 103
 Βλαστός Ἀντωνάκης (*Vlastos Antonache*), μέγας βεστιάρης στό Ντιβάνι
 τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 27
 Βουτσίνα Σάρμπουλ (*Vucina Sărbul*), μέγας παχάρνικος στό Ντιβάνι
 τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 23

Γ

- Γαβριήλ Μοβίλα (*Gavril Movilă*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, γιός τοῦ βοε-
 βόδα Συμεών: 16, 17, 18
 Γεδεών (*Ghedeon*), μοναχός: 135
 Γεράσιμος (*Gherasim*), ἡγούμενος τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ: 27
 Γεώργιος (*Gheorghe*), μέγας στόλνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυ-
 ρας: 14 - γραμματικός, γραφέας: 15 - ἀπό τό Πιετροσάνι, μέγας βε-
 στιαρῆς στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 12
 Γεώργιος Γκίκας (*Gheorghe Ghica*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας: 25
 Γεώργιος Δούκας (*Gheorghe Duca*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας: 26
 Γιάγκος (*Iancu*), μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 13

- Γιαννάκης (*Ianache*), μέγας μπάνος της Κραγιόβας, μάρτυρας: 16, 17
 Γιάννης (Καντακουζηνός ;) (*Iane (Cantacuzino ?)*), μέγας βεσιδάρης στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 14
 Γερόργκε (*Gherghe*), από τό Μαγκουρένι, μέγας κόμισος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 16, 20
 Γκίκας (*Ghica*) Γκριγοράσκου (*Grigorașcu*), μέγας κόμισος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 28 - Δημήτριος (*Dimitrie*), μέγας μπάνος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 33 - Κωστάκης (*Costache*), μέγας στόλνικος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 30
 Γκιόρμα - βλ. (Άλεξέανου) Γκιόρμα
 Γκουλιάνου Θωμάς (*Gulianu Toma*), μέγας παχάρνικος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 28
 Γκούριε (*Gurie*), Μητροπολίτης της Βεσσαραβίας: 129
 Γκραδιστεάνου Βάλκου (*Grădișteanu Vălcu*), μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 26
 Γρετσεάνου Γρηγόριος (*Greceanu Gligorie*), μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 28
 Γρηγόριος (*Grigore*), αρχιμανδρίτης, ήγούμενος της μονής Κλοχοτσιόβ: 34 - ήγούμενος της σκήτης Στρεχαρέτζ: 32 - ιεροδιάκονος, εκπρόσωπος του Μητροπολίτη Ούγγροβλαχίας, διαχειριστής της μονής Κλοχοτσιόβ: 29
 Γρηγόριος (*Gligorie*), από την Πογιάνα, μέγας κόμισος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 17, 18 - μέγας λογοθέτης, μάρτυρας: 23
 Γρηγόριος Α' Γκίκας (*Grigore Ghica I*), ήγεμόνας της Βλαχίας: 25
 Γρηγόριος Β' Γκίκας (*Grigore Ghica II*), ήγεμόνας της Βλαχίας: 28

Δ

- Δανιήλ (*Daniil*), αρχιμανδρίτης, ήγούμενος της μονής Ζιτιάνου: 62, 64 - πρόην ήγούμενος: 76 - επίτροπος της μονής Χοταράνι: 62 - οικονόμος της μονής Κλοχοτσιόβ: 48
 Δάνου (*Danu*), χωρικός: 14
 Δάντσιου (*Danciu*), κόμισος στη Βλαχία, μάρτυρας: 11 - μάρτυρας: 4
 Δάντσιου (Β') (*Danciu (II)*) από τό Ποπέστι, μέγας σπαθάρης στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 14
 Δεάτκο (*Deatco*), μάρτυρας: 2
 Δελεάνου Δραγκουσίν (*Deleanu Drăgușin*), μέγας παχάρνικος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 24
 Δερβέσκου Πέτρος (*Dervescu Petre*), έκμισθωτής του κτήματος Κλοχοτσιόβ: 49, 50, 51, 52, 53
 Δήμα Ι. Μαρία (*Dima I. Maria*): 133, 134, 135
 Δημητράκης (*Dumitrache*), λογοθέτης στη Βλαχία, γραφέας: 30 - σπαθάρης: 15

- Δημητράνα (*Dimitrana*), τσιγγάνα: 37
- Δημήτριος (*Dumitru*), μέγας παχάρνικος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 14 - βόρνικος στη Βλαχία: 16 - λογοθέτης στη Βλαχία, γραφέας: 24 - από τό Τσεπτούρι, μέγας μπάνος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 14 - ήγεμονικός τσιγγάνος, γιός του Μός, αδελφός του Δραγκίνα και του Στάντσιου: 25
- Δίκου - βλ. Μπουιτσέσκου Δίκου
- Δίνκου (*Dincu*), κόμισος στη Βλαχία, μάρτυρας: 12
- Διονύσιος αρχιμανδρίτης Κοτροζανίου: 35
- Δόνε Γρηγόριος (*Done Grigore*), μέγας σλουτζιάρης στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 35
- Δουδέσκου Κωνσταντίνος (*Dudescu Constantin*), μέγας σπαδάρης στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 28
- Δουμητράσκο(υ) (*Dumitrașco(u)*), γραφέας: 26· λογοθέτης στη Βλαχία, γραφέας: 25
- Δραγκίνα (*Drăghina*), ήγεμονικός τσιγγάνος, γιός του Μός, αδελφός του Δημητρίου και του Στάντσιου: 25
- Δραγκίτσι (*Drăghici*) από τό Μαρτζινέι, μέγας σπαδάρης στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 9
- Δραγκίτσι [Βιντιλέσκου] (*Drăghici [Vintilescu]*), μέγας βόρνικος στο ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 7, 9 - πρώην μέγας βόρνικος: 10 - μέγας παχάρνικος, μάρτυρας: 6
- Δραγκίτσι - βλ. Καντακουζηνός Δραγκίτσι: 25
- Δραγκόι Βλάδ (*Drăgoi Vlad*), μάρτυρας: 2
- Δραγκομίρ (*Dragomir*), μάρτυρας: 3, 4 - μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 24 - μέγας κλουτσιάρης, μάρτυρας: 23 - στόλνικος στη Βλαχία, μάρτυρας: 11- από τό Μπολδέστι, μέγας ποστέλνικος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 11
- Δραγκουσίν - βλ. Δελεάνου Δραγκουσίν
- Davis P. Gerasimo, έκμισθωτής του κτήματος Τσιρεσόβουλ: 57, 72, 73, 75

E

- Εύπραξία (*Efpraxia*), μοναχή, μητέρα του ήγεμόνα Βλάδ Δ' του Μοναχού: 5

Z

- Ζέβης Άριστειδης (*Zevs Aristide*): 108
- Ζένοβιτσι (*Zenovici*): 114
- Ζένοβιτσι - Μοσόιου (*Zenovici - Mosoiu*): 114
- Ζερλέντης Κ. (*Zerlendi C.*): 101

Ζιτεάν (η Ζιτιάνου) (*Jitian* ή *Jitianu*), μέγας στόλνικος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 7
 Ζμαράνδα (*Zmaranda*), τσιγγάνα: 36
 Ζρεάν (*Zrean*), χωρικός από τό Γχορναλόβ: 14

Θ

Θεοδόσιος (*Theodosie*), γέροντας από τή μονή Κουτλουμουσίου: 21 - Κουτλουμουσιανός (*Cultumusiianul*), άρχιμανδρίτης: 38, 39 - μακαρίτης: 40
 Θεοδόσιος - βλ. Κορμπεάνου Θεοδόσιος
 Θεοδόσιος - βλ. Ρουδεάνου Θεοδόσιος
 Θεόδωρος (*Tudor* ή *Teodor*), μοναχός: 72 - από τό Δραγκοέστι, μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 9 - πρώην μέγας λογοθέτης: 10 - από τό Όρμποέστι, βεστιάρης στή Βλαχία, μάρτυρας: 11

I

Ίάνε (*Iane*), μέγας μπάνος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 18
 Ίβάν (Νορότσεα) (*Ivan* (*Norocea*)), μέγας ποστέλνικος στο ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 13
 Ίβάντσια (*Ivancia*), στόλνικος στή Βλαχία, μάρτυρας: 13
 Ίβάσκο (*Ivasco*) από τό Τσεπάρι (;), μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 16, 17, 18, 19
 Ίγνάτιος (*Ignatie*), Μητροπολίτης της Ούγγροβλαχίας: 35
 Ίγνάτιος (*Ignatie*), ήγούμενος της μονής Κλοκοτσιόβ: 28 - Ραδουλιώτης, μάρτυρας: 35
 Ίερεμίας (*Ieremia*), ήγούμενος της μονής Κουτλουμουσίου: 2
 Ίζβοράνου Ίωάννης (*Izvoranu Ion*), capitán, χωρομέτρης: 41
 Ίλαρίων (*Iarion*), ήγούμενος της μονής Κουτλουμουσίου: 14 - πρωτοσύγκελλος: 40 - Κλοκοτσιοβεάνου (*Clococioueanu*), μοναχός, μακαρίτης: 42
 Ίονέσκου Μαρίν (*Ionescu Marin*), δήμαρχος της κωμόπολης Όρλέστι: 105, 108
 Ίορδάκε - βλ. (Παρσκοβεάνου) Τρουφαντά Ίορδάκε
 Ίορδάκε - βλ. Ρουσέτ Ίορδάκε
 Ίουλιανού Ίωάννης (*Iulianu Ion*), μέγας λογοθέτης της Άνω Χώρας, Ισπράβνικος, μάρτυρας: 30
 Ίωακείμ, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως: 44
 Ίωάννης [...] (*Ion [...]*): 36
 Ίωαννίκιος (*Ioanichie*), άρχιμανδρίτης από τήν Πωγωνιανή, κτήτωρ της μονής Σταυροπόλεως: 43 - μοναχός, γέρων του κελιού του Άγίου

- Γεωργίου: 127 - πνευματικός στή μονή Κουτλουμουσίου: 21 - ιερομόναχος στό Κουτλουμουσί: 22
 Ίωάσαφ Νικολέσκου (*Ioasaf Nicolescu*), γέρων τοῦ κελιοῦ Παναγία
 Ίβριτίτσα: 134
 Ίώβ Μπορέτζκι, Μητροπολίτης Κιέβου, Γαλιτζίας καί πάσης Ρωσίας: 22

Κ

- Καλινδέρου Κορνέλιου (*Calinderu Corneliu*): 91
 Καλλίνικος (*Calinic*), ἡγούμενος τῆς μονῆς Σταυρουπόλεως τοῦ Βουκουρεστίου: 43
 Καλομφιρέσκου Ράδου (*Calomfirescu Radu*), βεσιάρης στή Βλαχία, μάρτυρας: 18
 Κάλοτα (*Calotă*), μέγας βόρνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 7
 Καντακουζηνός (*Cantacuzino*) Δραγκίτσι (*Drăghici*), μέγας σπαθάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 25 - Κωνσταντίνος (*Constantin* ἢ *Costandin*), μέγας ποστέλνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 20, 23, 24 - Σερμπάν (*Serban*), μέγας λογοθέτης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 26
 Καντακουζηνοῦ (*Cantacuzino*), οἰκογένεια: 30
 Καραμπάλης Θεμιστοκλῆς, μάρτυρας: 103
 Καραουδεάνου Γεώργιος (*Cărăuđeanu Gheorghe*), μάρτυρας: 108, 116
 Καρατζᾶς (*Caragea*), Μιχάλτσεα(τσιου) (*Mihalcea[ciu]*), πρόην μέγας μπάνος στο Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 14 - Νικόλαος (*Necula*), μέγας ποστέλνικος στο Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 18 - Σκαρλάτος (*Scarlat*), μέγας ποστέλνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 30
 Κάρολος (*Carol*), Πρίγκιπας τῆς Ρουμανίας: 78, 79
 Κάρστεα (*Cârstea*), ἀξιωματοῦχος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 11
 Καταράου (*Catarău*) Γρηγόριος (*Grigore*): 128 - Κλιμίντε (*Climinte*): 128 - Παρασενή (*Paraschiva*): 128 - Προφίρα (*Profira*): 128
 Καταρτζῆς Νικόλαος (*Catargi Necula(i)*), μέγας ποστέλνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 16
 Κατίνκα (*Catinca*), τσιγγάνα: 37
 Κατσαρίτης Αλέκος (*Cațariti Alecu*): 71
 Κατσιούλα (;) Ναούμ (*Căciula (?) Naum*): 89
 Κιριτσέσκου Κωστάκης (*Chiriceșcu Costache*), ἐκμισθωτής τοῦ κτήματος Δανέστι: 61
 Κίρχα (*Chircă*): 11
 Κίρχνερ (*Chirxner*): 98
 Κίτσιου (*Chiciu*): 114
 Κοάζγκα Κόστε (*Coajgă Coste*), δήμαρχος τῆς κομόπολης Ὁρλέστι: 96
 Κοκολάν Νάε (*Cocolan Nae*): 73

- Κοκοράσκου Ράδου Α' (*Cocorăscu Radu I*), μέγας λογοθέτης στό Ντιβά-
νι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 24
- Κωνσταντινέσκου Νικόλαος (*Constantinescu Nicolae*), μάρτυρας: 108
- Κορέσι (*Coresi*), γραφέας: 10
- Κορμπεάνου Θεοδόσιος (*Corbeanu Theodosie*), μέγας λογοθέτης στό Ντι-
βάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 16, 17, 18
- Κορνατζεάνου Σοκόλ (*Cornăeanu Socol*), μέγας στόλνικος στό Ντιβάνι
τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 23
- Κοσμάς (*Cosma*), πρῶην Πρῶτος, ἱερομόναχος στήν ἐκκλησία τοῦ Προ-
φήτη Ἡλία: 5
- Κοσμάς Κουτλουμουσιανός: 122
- Κοτζοφεάνου Μιχαήλ (ἢ Μιχαλάκης) (*Cotjofeanu Mihai* ἢ *Mihalache*),
στόλνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 16
- Κότσι (Νικόλαος) (*Coci (Nicolae)*), μέγας ποστέλνικος στό Ντιβάνι τῆς
Βλαχίας, μάρτυρας: 15
- Κούτσα - βλ. Κότσι (Νικόλαος)
- Κραγιοβεάνου (*Craioveanu*): 68
- Κραγιοβέσκου Μπάρμπου (*Craiovescu Barbu*), ἀξιωματοῦχος στό Ντι-
βάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 11 - μπάνος: 7
- Κραγιοβέσκου (;) Μπάρμπου (*Craiovescu (?) Barbu*), στόλνικος στό Ντι-
βάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 6
- Κράλεβ (*Cralev*), μέγας κόμισος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 13
- Κρετζουλέσκου (*Crefulescu*) Θωμάς (*Toma*), μέγας μπάνος στό Ντιβάνι
τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 30 - Ἰορδάκε (*Iordache*), μέγας σπαθάρης
στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 27 - Ἰστράτι (*Istrati*), μέγας
κλουτσιάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 33 - Ράδου
(*Radu*), μέγας λογοθέτης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 25
- Κριτικός (*Criticos*): 101
- Κωνσταντίνος Μαυροκορδάτος (*Constantin Maurocordat*), ἡγεμόνας
τῆς Βλαχίας: 27
- Κωνσταντίνος Μπραγχοβεάνου (*Constantin Brâncoveanu*), ἡγεμόνας
τῆς Βλαχίας: 27
- Κωνσταντίνος - βλ. Καντακουζηνός Κωνσταντίνος

Λ

- Λάιοτα (;) Μπασαράμπ (*Laiotă (?) Basarab*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας: 18
- Λαμπρινός Κωνσταντίνος (*Lambrino Constantin*), μέγας σλουτζιάρης
στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 27
- Λανάρου Γρηγόριος (*Lănaru Grigore*), χωρομέτρης: 41
- Λαυσαικά Μπόρις (*Lafsaica Boris*): 119
- Λέον (*Leon*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, πατέρας τοῦ βοεβόδα Ράδου: 25
- Λιβαδάς Νικόλαος, ἐκμισθωτής τοῦ κτήματος Τσιρεσόβουλ: 49

- Λιβίας Ἀθανάσιος (*Livia Athanasie*), ἐπίτροπος τῆς μονῆς Ζλατάρι: 63
 Λουπάσκου Οὐρσου (*Lupascu Ursu*): 68
 Λουπέσκου Κ. (*Lupescu C.*), χωρομέτρης: 85
 Λούπου - βλ. Μεχεδιντζεάνου Λούπου

Μ

- Μαμαλέσκου Ἀργύρης (*Mamalescu Arghir*), ἐπίτροπος τοῦ πρώην οἰκονόμου Ἀμβροσίου: 39
 Μάνεα (*Manea*), μάρτυρας: 4
 Μανέσκου Ράδου (*Mănescu Radu*), μέγας βεστιάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 23
 Μάνος Ἀλέξανδρος (*Manu Alexandru*), μέγας κόμισος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 33
 Μάνος Σκαρλάτος (*Mano Scarlat*), μέγας κόμισος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 30
 Μάντα (*Mania*), μέγας παχάρνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 15
 Μανώλης (*Manole*), μέγας κλουτσιάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 25
 Μαρασέσκου Θωμᾶς (*Mărășescu Toma*), logofetel, γιός τοῦ λογοδέτη Μίνκου: 28
 Μάρες - βλ. Μπαζέσκου Μάρες: 25
 Μαρία (*Maria*), μοναχή: 124
 Μαρίν Στάν (*Marin Stan*), δασοφύλακας στό κτήμα Τσιρεσόβ, πατέρας τοῦ Ράδου Μέρφου: 55, 61
 Ματθαῖος Μπασαράμπ (*Matei Basarab*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας: 23, 24
 Μαυροκορδάτος Γεωργάκης (*Mavrocordat Gheorgache*), β' λογοδέτης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας: 30
 Μέχεια (*Mechea*), βεστιάρης στή Βλαχία, μάρτυρας: 16 - μέγας βεστιάρης: 18 - στόλνικος: 17
 Μελέτιος Κουτλουμουσιανός (*Meletie Cutlumusianu*), ἀρχιμανδρίτης: 45, 54, 70, 77, 82, 87, 89, 91, 95, 98, 99, 100, 101, 104, 105, 106, 109, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 120, 122, 125 - ἱερομόναχος: 51, 52 - ἀντιπρόσωπος τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου: 44 - προηγούμενος τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου: 49 - ἐκπρόσωπος τῆς σκήτης (μονῆς) Κλοκτσιόβ: 50, 51, 52 - ἡγούμενος τῆς σκήτης (μονῆς) Κλοκτσιόβ: 56, 57, 58, 59, 61, 63, 64, 68 - ἱερομόναχος, ἐκπρόσωπος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Πάνου Φίλιππα: 103, 108 - θεῖος τῆς Μαρίας Φιλίππου: 119 - ἐπίτροπος τῆς μονῆς Χοταράνι - 62, 64
 Μελέτιος Καστιορεάνου (*Meletie Căsciooreanu*), ἐπίτροπος τῆς ἐκκλησίας Σταυρουπόλεως: 81
 Μερσιάνου Μπάρμπου (*Merizanu Barbu*), μέγας βόρνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 27

- Μέρφου Ράδου (*Merfu Radu*), ἐργάτης στή μονή Κλοκοτσιόβ, γιός τοῦ δασοφύλακα Στάν Μαρίν: 55
- Μεσόγλου Στέφανος (*Mezoglu Stefan*), μέγας σπαδάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 30
- Μεχεδιντζεάνου Λούπου (*Mehedinjeanu Luru*), μέγας σπαδάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 16
- Μικλέσκου (;) Γρ. (*Miclescu (?) Gr.*): 42
- Μινέτι Βαρθολομαῖος (*Minetti Bartolomeu ἢ Vartolomei*), μέγας στόλνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 20
- Μίνκου (*Mincu*), λογοθέτης στή Βλαχία, πατέρας τοῦ logofetel Θωμᾶ Μαρασέσκου: 28
- Μινκουλέσκου I. (*Minculescu I.*): 102
- Μιροσλάβ (*Miroslav*) ἀπό τό Ράφοβ, μέγας λογοθέτης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 14
- Μίρτσα (*Mircea*), γιός τοῦ ἡγεμόνα Βλάδ Δ' Μοναχοῦ: 5A
- Μίρτσα Β' Τσιομπάνουλ (*Mircea Ciobanul II*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, πατέρας τοῦ βοεβόδα Πέτρου τοῦ Νεοτέρου: 12, 13, 17, 18
- Μίρτσα ὁ Πρεσβύτερος (*Mircea cel Bătrân*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας: 2, 14, 23
- Μίτρεα (*Mitreia*), ἀπό τό Χοταράνι, μέγας βόρνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 15
- Μιχαήλ ὁ Γενναῖος (*Mihai Viteazul*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας: 15, 16, 17, 18, 19, 24, 30, 33
- Μιχαήλ Ράκοβιτζα (*Mihai Racoviță*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας: 28, 33
- Μιχαήλ Σούτζος (*Mihai Suru*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας: 33
- Μιχαήλ (*Mihai*), ἡγούμενος τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ: 19 - χωρικός ἀπό τό Χαρτέστι: 28
- Μιχαλάκης (*Mihalachi*), μέγας στόλνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 18, 19
- Μιχαλάκης - βλ. Κοτζοφεάνου Μιχαήλ
- Μιχάλτσα (*Mihalcea*), γραφέας, γιός τοῦ πρῶην μεγάλου λογοθέτη Παρσκεινᾶ: 20
- Μιχάλτσα Ράδου (*Mihalcea Radu*), μέγας κόμισος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 24
- Μιχάλτσίου - βλ. Καρατζᾶς Μιχάλτσα
- Μίχνεα [ὁ Ἐκτουρητισμένος] (*Mihnea [Turcitul]*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας: 17, 18
- Μίχνεα [Γ' Ράδου] (*Mihnea [al III- lea Radu]*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας: 25
- Μίχο(υ) - βλ. Ράκοτα Μίχο
- Μοῖσέσκου Μιχαλάκης (*Moisescu Mihalache*): 98, 99
- Μοράρου (*Moraru*), ἱερέας: 74
- Μός (*Mos*), ἡγεμονικός τσιγγάνος, πατέρας τοῦ Δραγκίνα, τοῦ Δημητρίου καί τοῦ Στάντσίου: 25

- Μόσκου Γ., εκπρόσωπος τῆς μονῆς Κλοχοτσιόβ: 42
- Μουρούζης Γιαννάκης (*Muruzi Ianache*), μέγας βόρnikovος τῆς Κάτω Χώρας, μάρτυρας: 33
- Μπάδε(α) (*Bade(a)*), μέγας κόμισος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 14 - πρῶην βόρnikovος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 11
- Μπάδεα Ἰαΐζ [Ιζβοράνου] (*Badea Aiaz [Izvoranu]*), μέγας ποστέλνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 10
- Μπάδεα [Ζαλμπάου] (*Badea [Zălbău]*), μέγας παχάρnikovος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 12
- Μπάδεα - βλ. Μπουξάνου (;) Μπάδεα
- Μπαζέσκου Μάρες (*Băjescu Mareș*), μέγας βεστιάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 25
- Μπαλασάκης Γρηγόριος (*Balasache Grigore*), μέγας σπαδάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 33
- Μπαλατσεάνου Κωστάκης (*Bălăceanu Costache*), μέγας πιτάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 33
- Μπαλδοβίν (*Baldovin*), λογοθέτης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 2
- Μπαλεάν Γρηγόριος (*Bălean Grigore*), μέγας λογοθέτης τῆς Κάτω Χώρας, μάρτυρας: 33
- Μπαλεάνου Γκέργκε (*Băleanu Gherghe*), μέγας μπάνος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 25
- Μπαρατόβ Κωνσταντίνος (*Baratov Constantin*), μέγας πιτάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 30
- Μπάριμπου (*Barbu*), ἀπό τό Πιτροσάνι (;), μέγας σπαδάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 12
- Μπάριμπου [Δέτκοβιτσι] (*Barbu [Detcovici]*), σπαδάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 10
- Μπάριμπου - βλ. Κραγιοβέσκου Μπάριμπου
- Μπασαράμπ Β' (*Basarab al II - lea*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας: 3
- Μπασαράμπ ὁ Νεότερος (*Basarab cel Tânăr*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας: 17
- Μπάτζκο (*Băico*), ἡγεμονικός τσίγγανος: 25
- Μπέλου Μπάριμπου (*Belu Barbu*), ὑπουργός Ὀρησκευμάτων τῶν Ἐνωμένων Πριγκιπάτων: 45
- Μπεντζέσκου Ἰωαννίτζης (*Bengescu Ioniță*), γ' λογοθέτης στή Βλαχία: 28
- Μπογκδάν (*Bogdan*), μέγας λογοθέτης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 13
- Μποερέσκου Δ.Κ. (*Boerescu D.C.*): 113, 115, 118
- Μπολιντινεάνου Δημήτριος (*Bolintineanu Dimitrie*), ὑπουργός Ὀρησκευμάτων τῶν Ἐνωμένων Πριγκιπάτων: 63
- Μπόντσιου Ν. Ἐμ. (*Bonciu N. Em.*), ἐφέτης στό Σλαβέστι: 111, 112, 114, 115
- Μπουϊτσέσκου Διϊκου (*Buicescu Diicu*), μέγας σπαδάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 24
- Μπούκουρ (*Bucur*): 3, 4

- Μπουλγκάρου Κωστάκης (*Bulgaru Costache*): 126
 Μπούξα Ράδου (*Bucsa Radu*), σπαθάρης στο Ντιβάνι τής Βλαχίας, μάρτυρας: 7
 Μπουζάνου (;) Μπάδεα (*Bucsanu (?) Badea*), μέγας παχάρνικος στο Ντιβάνι τής Βλαχίας, μάρτυρας: 25
 Μπραγκοβεάν(ου) (*Brâncoveanu*) Κωνσταντίνος (*Constantin*), β' λογοθέτης στή Βλαχία: 26 - μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι τής Βλαχίας, ισπράβνικος, μάρτυρας: 28 - μέγας στόλνικος, μάρτυρας: 27 - Μανολάκης (*Manolache*), μέγας κλουτσιάρης στο Ντιβάνι τής Βλαχίας, μάρτυρας: 30 - μέγας λογοθέτης τής Άνω Χώρας, ισπράβνικος, μάρτυρας: 33 - Νικόλαος (*Nicolae*), μέγας κλουτσιάρης στο Ντιβάνι τής Βλαχίας, μάρτυρας: 30 - Πρέδα (*Preda*), μέγας κλουτσιάρης στο Ντιβάνι τής Βλαχίας, μάρτυρας: 24
 Μπραδέσκου Μπάρμπου (*Brădescu Barbu*), μέγας στόλνικος στο Ντιβάνι τής Βλαχίας, μάρτυρας: 24
 Μπρακοβέσκου Πρέδα (*Bracovescu Preda*), μέγας σπαθάρης στο Ντιβάνι τής Βλαχίας, μάρτυρας: 23
 Μπράτου (*Bratu*) από τό Ούέστι, μέγας κόμισος στο Ντιβάνι τής Βλαχίας, μάρτυρας: 20
 Μουσής Μοβίλα (*Moise Movilă*), ήγεμόνας τής Βλαχίας: 23, 28

N

- Ναστουρέλ Ράδου (*Năsturel Radu*), β' λογοθέτης στή Βλαχία, μάρτυρας: 25 - μέγας μπάνος τής Κραγιόβας: 26
 Νεαγκόε (*Neagoe*), μάρτυρας: 4 - από τό Περίς, μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι τής Βλαχίας, μάρτυρας: 10 - λογοθέτης στή Βλαχία, γραφείας: 17, 18, 19 - λογοθέτης στή Βλαχία, μάρτυρας: 16
 Νεαγκόε Μπασαράμπ (*Neagoe Basarab*), ήγεμόνας τής Βλαχίας: 6, 15, 17, 30
 Νεάξου (;) (*Neacșu* (;)): 31
 Νεγκουϊτζα (*Neguiță*), γραφείας: 9
 Νέγκρε (*Negre*), μέγας μπάνος στο Ντιβάνι τής Βλαχίας, μάρτυρας: 13
 Νεδέλκο (*Nedelco*), από τό Μπάλατσι, μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι τής Βλαχίας, μάρτυρας: 13
 Νεϊλος Γκρίπ (*Nilos Grip*), μοναχός στο κελί τοῦ Ἁγίου Μητροφάνη στήν Καψάλα: 123
 Νεόφυτος (*Neofit*), ήγούμενος τής μονῆς Κουτλουμουσίου: 13
 Νεόφυτος (*Neofit*) Κρητός, πρώην Μύρων, Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας: 28
 Νήφων (*Nifon*), Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας: 44, 54
 Νικόλαος (*Neculai*), β' λογοθέτης στή Βλαχία, ισπράβνικος: 27
 Νικόλαος - βλ. Καρατζᾶς Νικόλαος

- Νικόλαος - βλ. Καταρτζής Νικόλαος
 Νικόλαος Μαυροκορδάτος (*Nicolae Maurocordat*), ήγεμόνας τῆς Βλαχίας: 33
 Νικολέσκου Ι. (*Nicolescu I.*), νεωκόρος στήν ἐκκλησία Σταυρουπόλεως: 81
 Νικολέσκου Ἰωάσαφ (*Nicolescu Ioasaf*), γέρον τοῦ κελιοῦ "Παναγία Ἰβιρίτζα": 129, 131, 132, 133, 135 - γέρον τοῦ κελιοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς χωμόπολης Φεστελίτζα τοῦ νομοῦ Τιγκίνα: 128
 Νουσέσκου (*Nușescu*): 104
 Νουσέσκου Ι.Κ. (*Nușescu I.C.*): 117 - Ἰωάννης Ν. (*Ion N.*): 121

Ο

- Ούγγουρεάνου Στάν (*Ungureanu Stan*): 73
 Οὔδριστε (*Udriște*) ἀπό τό Μαρτζινένι, μέγας βεστιάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 10

Π

- Παγκράτιος (*Pangratie*), βεστιάρης στή Βλαχία, μάρτυρας: 15
 Παναγιώτης (*Panaïot*): 119
 Πανδούρ Βασίλειος (*Pandur Vasile*), μέγας μπάνος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 23
 Πάνος (*Pană*), μέγας κόμισος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 15
 Πάπα - βλ. Γκρετσεάνου Πάπα
 Παρασκευᾶς (*Paraschiva*), ἀπό τό Δραγκανέστι, πρῶην μέγας λογοθέτης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, Ἰσπράβνικος, μάρτυρας, πατέρας τοῦ Μιχάλτσα: 20
 Πάρβου (*Pârnu*), ἀπό τό Δραγκανέστι, μέγας ποστέλνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 12 - μέγας βόρνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 11 - ἀπό τό Τσιοροϊάσι (;), ἀξιωματοῦχος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 4
 Παρθένιος (*Parthenie*), ἱερομόναχος στή μονή Κλοχοτσιόβ: 32
 Πατράσκου ὁ Καλός (*Pătrașcu cel Bun*), ήγεμόνας τῆς Βλαχίας, πατέρας τοῦ βοεβόδα Πέτρου Τσερτσέλ: 14, 17, 18
 Πεχροπίδης Ι. (*Pecropide I.*), ἐλεγχτής Οἰκονομικῶν τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων: 45, 46, 47, 48
 Περιστεράς Κύριλλος (*Perîstera Chiril*), ἀρχιερέας: 63
 Πέτρος (*Petru*), ήγεμόνας τῆς Βλαχίας, γιός του βοεβόδα Μίρτσα τοῦ Β' Πέτρου (*Pătru*), προηγούμενος τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου: 35 - ἀπό τό Σταβιλέστι, χωρομέτρης: 10
 Πέτρος ὁ Νεότερος (*Petru cel Tânăr*), ήγεμόνας τῆς Βλαχίας, γιός τοῦ βοεβόδα Μίρτσα Τιμπάνουλ: 13, 14, 17

- Πέτρος Τσερτσέλ (*Petru Cercel*), ήγεμόνας τῆς Βλαχίας, γιός τοῦ βοεβόδα Πατράσκου τοῦ Καλοῦ: 14, 17, 18
 Πέτρος Ἀθανάσιος (*Petru Athanasie*): 83
 Πολύκαρπος Μιχαλιώτης (*Policarp Mihaliotul*), ἱερέας: 58
 Πόπα Οὔτζα (*Popa Uḃă*): 69
 Ποπέσκου Οὔτζα (*Popescu Uḃă*), ἐκμισθωτής τοῦ κτήματος Τσιρεσόβ: 55, 56, 59, 69
 Πόποβιτσι I. (*Porovici I.*): 65
 Προκοπίου Κανούση ἢ Προκοποαία (*Procopiu Canusi ἢ Procoroaiă*) - Αἰκατερίνη (*Ecaterina*): 84 - Ζίνκα (*Zinca*), ἀδελφή τῆς Μαρίας: 85 - Μαρία (*Maria, Marghioala*), ἀδελφή τῆς Ζίνκας, ἰδιοκτήτρια τοῦ κτήματος Ὁρλέστι: 86, 87, 88, 90, 92, 93, 94, 96, 97, 103, 106, 107, 108, 109: - μακαρίτισσα: 103, 104
 Πρότσιου (*Prociu*), χωρικός: 14

P

- Ράδου (*Radu*), ήγεμόνας τῆς Βλαχίας (ἀδιευκρίνιστο ποιός): 17, 18
 Ράδου [ὁ Μέγας] (*Radu [cel Mare]*) ήγεμόνας τῆς Βλαχίας: 28
 Ράδου [ὁ Ὁραῖος] (*Radu [cel Frumos]*), ήγεμόνας τῆς Βλαχίας, γιός τοῦ βοεβόδα Βλάδ Δ' Μοναχοῦ: 5
 Ράδου (*Radu*), ήγεμόνας τῆς Βλαχίας, γιός του βοεβόδα Λέον: 25
 Ράδου (*Radu*), μέγας λογοθέτης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 12 - ποστέλνικος στη Βλαχία, μάρτυρας: 11 βεστιάρης στη Βλαχία: 15 - ἀπό τό Φλότσι, παχάρνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 9 - ἀπό τό Παταρλάτζε, μέγας κόμισος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 23 - γιός τοῦ Βιντίλα παχάρνικου, μάρτυρας: 11 - μάρτυρας: 4
 Ράδου Μίχνεα (*Radu Mihnea*), ήγεμόνας τῆς Βλαχίας: 16, 17, 18
 Ράδου Παῖσιε (= ὁ Μοναχός) (*Radu Paisie = Călugărul*), ήγεμόνας τῆς Βλαχίας, γιός τοῦ ήγεμόνα Βλάδ: 11, 17
 Ράδου Σερμπάν (*Radu Șerban*), ήγεμόνας τῆς Βλαχίας: 17, 18
 Ράδου [Καπατζάνα] (*Radu [Căpățâna]*), μέγας σπαθάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 6
 Ράδου [Πασαδία] (*Radu [Pașadia]*), μέγας ποστέλνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 9 - μέγας παχάρνικος, μάρτυρας: 10
 Ράδου [Φούρκοβιτσι] (*Radu [Furcovici]*), μέγας βεστιάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 9
 Ράδου - βλ. Κοχοράσκου Ράδου (Α')
 Ράδου - βλ. Κρετζουλέσκου Ράδου
 Ράκοβιτζα (*Racoviță*) Δουμητράσκο (*Dumitrașco*), μέγας λογοθέτης τῆς Κάτω Χώρας, μάρτυρας: 30 - Ν.Δ. (*N.D.*), ὑπουργός Ἐρησκυμάτων τῶν Ἐνωμένων Περιγηπάτων: 54
 Ρακοβιτσεάνου Νικόλαος (*Racoviceanu Nicolae*), χωρομέτρης: 41

- Ράκοτα Μίχο(ν) (*Racotă Miho* (ή *Mihu*), μέγας σπαθάρης στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 18, 20
 Ραμαδάνης Κωνσταντίνος (*Ramadan Constantin*), μέγας κλουτσιάρης στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 27
 Ριοσάνου Α. (*Rioșanu A.*), δικηγόρος: 125
 Ρομίλ (*Romil*), ήγούμενος της μονής Κουτλουμουσίου: 4
 Ροσέτ (*Roset*) Γιαννάκης (*Ianache*), μέγας κόμισος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 27 - Νικολάκης (*Nicolache*), μέγας ποστέλνικος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 28
 Ρουδεάνου (*Rudeanu*), Βλάδ (*Vlad*), μέγας παχάρνικος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 16, 17, 18 - μέγας βεσιτάρης, μάρτυρας: 20 - Θεοδόσιος (*Teodosie*), μέγας σπαθάρης στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 14
 Ρουσέτ (:) Ίορδάκε (*Ruset (?) Iordache*), μέγας ποστέλνικος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 26

Σ

- Σάββας (*Sava*), ήγούμενος της σκήτης Κλοκοτσιόβ: 32
 Σάρμπου (*Sârbu*), από τό Τσερνέτσι, μέγας στόλνικος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 15
 Σεραφείμ (*Serafim*), ήγούμενος της μονής Κλοκοτσιόβ: 28
 Σερμπάν - βλ. Καντακουζηνός Σερμπάν
 Σινέσκου (*Sinescu*), πρώην βουλευτής στη Ρουμανία, πρόεδρος Δικαστηρίου: 112
 Σκαρλάτος Γρ. Γκίκας (*Scarlat Gr. Ghica*), ήγεμόνας της Βλαχίας, μάρτυρας: 29
 Σλαγκοβεάνου Δημητράκης (*Slagoveanu Dimitrache*), μέγας σερατάρης στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 35
 Σλατινεάνου Ίωάννης (*Slătineanu Ion*): 37
 Σοάρε (*Soare*), γραφέας: 23
 Σοκόλ - βλ. Κορνατζεάνου Σοκόλ
 Σούτζος (*Suși*), Γρηγόριος (*Grigore*), γιός του ήγεμόνα της Βλαχίας, Μιχαήλ, αδελφός του Ίωάννη: 33 - Ίωάννης (*Ioan*), γιός του ήγεμόνα Μιχαήλ Σούτζου, αδελφός του Γρηγορίου: 33
 Σπάτα (*Spata*), γραφέας: 12
 Στάικο (*Staiico*) από τό Κορνατζέني, μέγας στόλνικος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 12 - από τό Σινέστι, μέγας κόμισος στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 9, 10 - μέγας λογοθέτης, μάρτυρας: 11
 Στάν (*Stan*), μέγας μπάνος της Κραγιόβας, μάρτυρας: 12
 Στάν [ό Παχής] (*Stan [cel Gros]*), μέγας σπαθάρης στο Ντιβάνι της Βλαχίας, μάρτυρας: 13

- Στάν Πρεοτεάσα Δημήτριος (*Stan Preoteasa Dumitru*), δήμαρχος τῆς
 κοινοπόλης Ὁρλέστι: 909
- Στάνα (*Stana*), σύζυγος τοῦ ποστέλνικου Φώτα: 16
- Στάνκο (*Stanco*), μέγας ποστέλνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 14
- Στάντσιου (*Stanciu*), ἡγεμονικός τσιγγάνος, γιός τοῦ Μός, ἀδελφός τοῦ
 Δραγκίνα καί τοῦ Δημητρίου: 25
- Σταύρου (*Stauru*), μέγας πιτάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 28
- Στέφανος (*Stefan*), ἡγούμενος τῆς μονῆς Σαρινδάρι: 63 - λογοθέτης στή
 Βλαχία: 40
- Στέφανος Ἰωάννης (*Stefan Ion*), χωρικός ἀπό τό Χαρτέστι: 28
- Στέφανος ὁ Κωφός (*Stefan Surdul*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας: 17, 18
- Στιρμπέι (*Stirbei*) Μπάδεα (*Badea*), μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας,
 μάρτυρας: 30 - Νικόλαος (*Nicolae*), μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώ-
 ρας, μάρτυρας: 30
- Στόϊκα (*Stoica*), γραφέας: 6 - τσιγγάνος: 36
- Στρό(ι)ε (*Stro(i)e*) ἀπό τό Χοταράνι, μέγας ποστέλνικος στό Ντιβάνι τῆς
 Βλαχίας, μάρτυρας: 7 - ἀπό τό Ὁρμποέστι, μάρτυρας: 11
- Στρώε [*Παρέπα*;] (*Stroe [Parepa?]*), μέγας βόρνικος στό Ντιβάνι τῆς Βλα-
 χίας, μάρτυρας: 25
- Στρώε Χιέρα (*Stroe Hiera*), μέγας βεστιάρης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας,
 μάρτυρας: 24
- Συμεών (*Simion*), ἐκπρόσωπος τῆς μονῆς Κουτλουμουσιού, ἔξαρχος Κλο-
 κοτιοβίου: 39, 40 - ἱερομόναχος: 77, 82
- Συμεών Μοβίλα (*Simion Movilă*), ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, πατέρας τοῦ
 βοεβόδα Γαβριήλ: 18
- Shaross N.: 123

T

- Τάτου (*Tatu*): 12 - β' λογοθέτης στό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, ἱσπράβνικος:
 10 - χωρικός ἀπό τό Γκορναλόβ: 14
- Τζαμπίσα (*Tabisa*), γραφέας: 2
- Τιτζουλέσκου Γρηγόριος (*Timulescu Grigore*): 40
- Τσαούς (*Ceauș*) Ἄθανάσιος (*Tănase*), ἀδελφός τοῦ Νικολάου: 34 - Νι-
 κόλαος: 34
- Τσερλέντι (*Cerlendi*): 125
- Τσιοάνου Στέφανος (*Cioanu Stefan*), μέγας σλουτζιάρης στό Ντιβάνι
 τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 30
- Τσιούκι Κωνσταντίνος (*Ciuchi Constantin*), μέγας παχάρνικος στό Ντι-
 βάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 27

Υ

- Υάκινθος (*Iachint*), Μητροπολίτης Ούγγροβλαχίας: 1
 Υψηλάντης (*Ipsilanti*) Δουμητράσκου (*Dumitrașcu*), γιός του ἡγεμόνα
 Ἀλεξάνδρου, ἀδελφός του Κωνσταντίνου: 30 - Κωνσταντίνος (*Con-*
stantin): 30

Φ

- Φαλκοϊάν Μιχαήλ (*Fălcoian Mihai*), μέγας στόλνικος στο Ντιβάνι τῆς
 Βλαχίας, μάρτυρας: 28
 Φιέρα (*Fiera*), μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 20
 Φιλίπέσκου (*Filipescu*) Γρηγόριος (*Grigore*), μέγας σεργάρης στο Ντιβά-
 νι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 27 - Νικόλαος (*Nicolae*), μέγας παχάρνι-
 κος στο Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 30
 Φίλιππας (*Filipa(s)*) Γεώργιος (*Gheorghe*), δικηγόρος, γιός του Πάνου:
 106, 108, 109, 110 - Μαρία (*Maria*), ἀνηψιά του Μελετίου: 119 -
 Πάνος (*Panu*), γαιοκτήμονας, ἐκμισθωτής κτημάτων τῶν ἀδελφῶν
 Προκοπίου - Κανούση, γιός του Ἰωάννου, πατέρας του Γεωργίου καί
 τῆς Μαρίας, ἀδελφός του ἀρχιμανδρίτη Μελετίου Κουτλουμουσιαν-
 οῦ, κάτοικος Λευκάδας: 86, 88, 90, 93, 94, 96, 97, 103, 106, 107,
 108, 109, 110, 113
 Φιλόθεος Κόκκινος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως: 1
 Φιόριο(;) (*Fiorio* (?)), ἐκπρόσωπος τῆς Ἐπιτροπῆς Σιδηροδρομικῶν Γραμ-
 μῶν, παράρτημα Σλάτινας: 84
 Φώτα (*Fota*), ποστέλνικος στή Βλαχία, σύζυγος τῆς Στάνας: 16

Χ

- Χάμζα (*Hamza*), μέγας μπάνος στοῦ Ζίου, μάρτυρας: 9 - ἀπό τό Ὀμπι-
 σλάβ, μέγας κόμισος στο Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 7
 Χάρβατ (*Harvat*), μέγας λογοθέτης στο Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 7
 Χαρίτων (*Hariton*), Μητροπολίτης Ούγγροβλαχίας, ἡγούμενος τῆς μονῆς
 Κουτλουμουσίου
 Χαρίτων (*Hariton*), μοναχός: 117 - Κουτλουμουσιανός: 120
 Χόρτης Κωνσταντίνος, μάρτυρας: 103
 Χρίζ(ε)α (*Hziz(e)a*), ἀπό τό Μπαλτένι, μέγας βόρνικος στο Ντιβάνι τῆς
 Βλαχίας, μάρτυρας: 23
 Χρίζεα [Καρύδης] (*Hrizea [Caridi]*) ἀπό τό Ποπέστι, μέγας βεστιάρης
 στο Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 26
 Χρυσάνθος (*Hrisant*), μοναχός στο Κουτλουμουσί: 44
 Χρυσοσκουλαίου (*Hrisosculeu*), Γιαννάκης (*Ianache*), μέγας μπάνος στο
 Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 28 - Γρηγόριος (*Grigore*), μέγας
 στόλνικος στο Ντιβάνι τῆς Βλαχίας, μάρτυρας: 33

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΤΟΠΩΝ

Α

- Άγιον Όρος, Ίερά Κοινότητα: 122
Άγιου Γεωργίου (*Sfântul Gheorghe*), κελί στήν έκταση τής μονής Σταυροικήτα: 127 - κελί στή Βεσσαραβία, κωμόπολη Φεστελίτζα, στόν νομό Τιγκίνα: 128
Άγιου Μητροφάνη (*Sfântul Mitrofan*), κελί στήν Καψάλα: 123
Άγιου Παντελεήμονος (*Sfântul Pantelimon*), εκκλησία στό Βουκουρέστι: 30
Άθήνα, Ίταλική Πρεσβεία: 106
Άμιάσεια (*Amasia*), αρχαία πόλη τοῦ Πόντου: 1
Άρτζεσέλ (*Argeşel*), ποταμός στή Βλαχία: 3, 4

Β

- Βισοάρα (*Viişoara*), χωριό στή Βλαχία, στόν νομό Τέλεορμαν: 15, 17, 30
Βλαχία: 1, 5, 7, 18, 67, 83 - Μητρόπολη: 1
Βουκουρέστι (*Bucureşti*): 7, 8, 12, 15, 20, 30, , 38, 81, 85, 88, 90, 91, 96, 97, 98, 100, 102, 104, 105, 107, 112, 113, 116, 125 - εκκλησία Σταυρουπόλεως: 43, 81 - μονή Ζλατάρι: 63 - μονή Σαρινδάρι: 63 - ξενοδοχείο Κυριαζή: 111, 120 - ξενοδοχείο Londra: 89, 102
Βραϊλα (*Brăila*): 119

Γ

- Γαλάτζι (*Galafi*): 126
Γορναλόβ (*Gornalou*), χωριό στή Βλαχία: 13, 14
Γκρεάκα (*Greaca*), χωριό στή Βλαχία, στόν νομό Ίλφοβ: 18
Γκρέτσι (ή Γρέτσι Καλουγκαρένι ή Καλουγκαρένι (*Greci* ή *Greci - Călugăreni* ή *Călugăreni*), χωριό στή Βλαχία, στόν νομό Όλτ: 3, 4, 6, 8, 9, 18, 23, 32

Δ

- Δανεάσα -βλ. Δανέστι
Δα(ο)νέστι (*Dăneşti* ή *Doneşti*), χωριό στή Βλαχία, στόν νομό Όλτ: 3, 6, 8, 9, 11, 18, 23 - κτήμα τής μονής Κλοκοτσιόβ: 53, 61
Δόρ (;) Βέκι (*Dor* (?) *Vechi*), κωμόπολη στή Βεσσαραβία, στόν νομό Λαπούσνα: 127

Δόρι Ίζβόρ (*Dori Izvor*), περιοχή στή Βλαχία, στόν νομό Τέλεορμαν: 13, 14
 Δορομπάντζου (*Dorobanți*), κτήμα τῆς σκήτης Κλοκοτσιόβ στόν νομό
 Τέλεορμαν: 52

E

Ἐνωμένα Πριγκιπάτα (*Principatele Unite*), Μητρόπολη: 45 - Ὑπουργεῖο
 Οἰκονομικῶν (*Ministerul Finanelor*): 83

Z

Ζιτιάνου (*Jitianu*), μονή στή Βλαχία, μετόχι τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Παύ-
 λου: 62, 64, 76
 Ζλατάρι - βλ. Μπουκουρέστι

I

Ἰποτέστι (*Ipotesti*), χωριό στή Βλαχία, στόν νομό Ὁλτ: 16

K

Κακανά(ε)ου(λ) (*Căcănău, Căcănău* ἢ *Căcănel*), χωριό στή Βλαχία στόν
 νομό Τέλεορμαν: 15, 17
 Κακατζόι (*Căcărți*), χωριό στή Βλαχία, στόν νομό Τέλεορμαν: 24
 Καλματζούι (*Călmățui*), ποταμός στή Βλαχία: 6, 9, 23 - περιοχή: 4
 Καλουγκαρένι - βλ. Γκρέτσι
 Καμπαναριό (*Cabanarie*), τοποθεσία κοντά στή μονή Κουτλουμουσίου: 2
 Κλοκοτσιόβ (*Clocociov*), σκήτη (ἢ μονή) στή Βλαχία, στήν πόλη Σλάτι-
 να, μετόχι τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου: 16, 19, 20, 24, 26, 27, 30,
 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 48, 52, 53, 54,
 55, 58, 59, 60, 61, 63, 64, 65, 71, 74, 83
 Κολτσεάσα (*Colceasa*), κτήμα τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ στόν νομό Τέλεορ-
 μαν: 52
 Κομάνκα (*Comanca*), χωριό στή Βλαχία: 3, 4, 6, 8, 9, 18, 23
 Κουτλουμούσι (*Cutulmuș*): 1, 3, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18,
 20, 21, 23, 28, 35, 39, 44, 54, 67, 126, 130 - ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου
 Νικολάου: 2

Λ

Λαιόβ (ἢ Λαιόβα, ἢ Λαιόβουλ ἢ Λαιόβουλ λούι Στρώε) (*Laiou* ἢ *Laioua*
 ἢ *Laiouul* ἢ *Laiouul lui Stroe*): 3, 4, 6, 9, 12, 14, 18, 23
 Λευκάδα (Ἁγία Μαύρα): 103, 106

Μ

- Μαζγκάνι (*Măzganî*), χωριό στή Βλαχία, στόν νομό Μουστσέλ: 18
 Μαρατσόινα (*Mărăcină*), χωριό στή Βλαχία, στόν νομό Τέλεορμαν: 3, 4, 6, 8, 23
 Μιχαηλόβσκι (*Mihailovskî*), μονή στό Κίεβο: 22
 Μογκοσέστι (*Mogoșești*), χωριό στή Βλαχία, στόν νομό Όλτ: 35, 51, 55
 Μοδαένι (*Modăeni*), χωριό στή Βλαχία, στόν νομό Τέλεορμαν (;): 31
 Μοστρίλα (*Moștrila*), χωριό στή Βλαχία στόν νομό Τέλεορμαν (;): 31
 Μόσχα (*Moscova*): 120
 Μπάλς (*Bals*), χωριό στή Βλαχία, στόν νομό Όλτ: 114

Ο

- Όλτ (*Olt*), ποταμός στή Βλαχία: 3, 4 - κοιλάδα: 18 - νομός: 29, 59 - Δικαστήριο τοῦ νομοῦ: 68
 Όμοράζα (*Omraza*), κοιλάδα στή Βλαχία, στόν νομό Μουστσέλ (;): 9
 Όρλέστι (*Orlești*), κομόπολη στή Βλαχία, στόν νομό Βάλτσεα, plasa Όλτουλ δε Σούς: 86, 87, 90, 92, 93, 94, 96, 97, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 112
 Όρλέστι δε Σούς (*Orlești de Sus*): 85
 Ούγγαρία: 25
 Ούγγροβλαχία - βλ. Βλαχία
 Ούγκεάσ(ου)λα (*Uncheasa* ἢ *Unchiașul*), κτήμα τῆς σκήτης Κλοκοτσιόβ στόν νομό Όλτ: 50, 55
 Οὔδα (ἢ Λαίοβένι) (*Uda* ἢ *Laioueni*), κτήμα τῆς σκήτης Κλοκοτσιόβ στόν νομό Τέλεορμαν: 12, 13, 14, 18
 Οὔϊμπαρέστι (*Uibărești*), χωριό στή Βλαχία: 3, 11
 Όχάια (*Ohaia*), χωριό στή Βλαχία: 33

Π

- Παναγία Ίβιρίτζα (*Măica Domnului Ivirița*), ρουμανικό κελί στό Άγιον Όρος, στήν ἔκταση τῆς μονῆς Κουτλουμουσιόου: 129
 Πριλόπ(ου)λ, χωριό στή Βλαχία, στόν νομό Ίλφοβ (;): 3, 6, 8, 9, 23
 Πρόσποτζ (*Proșor*), κτήμα τῆς σκήτης Κλοκοτσιόβ στή Βλαχία: 72, 73, 75

Ρ

- Ράμνικουλ Βάλτσεα (*Râmnicul Vâlcea*), πόλη στή Βλαχία: 111
 Ροάμπα (ἢ Ζδρέλεα) (*Roaba* ἢ *Jdrelea*), σκήτη στή Βλαχία, στόν νομό Δόλζ, μετόχι τῆς μονῆς Ξενοφώντος: 70
 Ρομολέτζ(ου)νι (*Romuleți* ἢ *Romuleu*), χωριό στή Βλαχία: 15, 18, 30

Ρουμανία (*România*), Ἐθνική Τράπεζα: 135 - Ἐθνοσυνέλευση: 78 -
 Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν: 106 - Ὑπουργεῖο Θρησκευμάτων: 80, 81 -
 Ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν: 80
 Ρωσία: 21

Σ

Σ(ε)άκα (*S(e)aca*), παλαιοχώρι στή Βλαχία, στὸν νομὸ Τέλεορμαν (;): 6,
 8, 9, 23
 Σβίστοβ (*Svištou*), περιοχὴ στή Βλαχία, στὸν νομὸ Τέλεορμάν (;): 4, 6,
 8, 15, 18 - λίμνη στή Βλαχία: 23
 Σε(ι)κίρα (*Sechira* ἢ *Sichira*), περιοχὴ στή Βλαχία στὸν νομὸ Τέλεορμαν
 (;): 15, 18 - ποταμὸς στή Βλαχία: 23
 Σλαβέστι (*Slăvești*), χωριὸ στή Βλαχία στὸν νομὸ Τέλεορμαν: 35
 Σλάτινα (*Slatina*), πόλη στή Βλαχία: 10, 16, 20, 84
 Σούρα (*Sura*), παλαιοχώρι στη Βλαχία, στὸν νομὸ Τέλεορμαν (;): 6, 8, 9, 23
 Σου(χ)ράια (*Suraia* ἢ *Suhaia*), παλαιοχώρι στή Βλαχία, στὸν νομὸ Τέλε-
 ορμαν: 6, 8, 9, 15, 17, 18, 23, 30
 Στανέστι (*Stănești*), περιοχὴ στή Βλαχία: 115
 Στρεχαρέτζ (*Strehareț*), σκίτη στήν πόλη Σλάτινα: 32
 Στρούγκα Χρατέστιλορ (*Strunga Hrăteștilor*), περιοχὴ στή Βλαχία, στὸν
 νομὸ Ἄρτζες: 3, 4

Τ

Τέλεορμαν (*Teleorman*), νομός: 60
 Τζιουρτζίου (*Giurgiu*), περιοχὴ στή Βλαχία: 3, 4, 6, 8, 9, 18, 23 - λι-
 μάνι: 44
 Τιργκόβιστε (*Târgoviște*): 9, 16, 18, 24
 Τολοτσέστι (*Tolocēști*), χωριὸ στή Βλαχία, στὸν νομὸ Τέλεορμαν: 24
 Τουρτσέασκα (*Turceasca*), κτῆμα τῆς σκίτης Κλοκοτσιόβ στὸν νομὸ Τέ-
 λεορμαν: 31
 Τσιοάρα (*Cioara*), παλαιοχώρι στή Βλαχία, στὸν νομὸ Τέλεορμαν (;): 6,
 8, 9, 23
 Τσιρεσόβ(ουλ) (*Cireșou (ul)*), χωριὸ καὶ κτῆμα τῆς σκίτης Κλοκοτσιόβ
 στὸν νομὸ Ὅλτ: 2, 3, 4, 6, 8, 9, 23, 49, 55, 56, 57, 59, 69, 71
 Τσιρεσόβουλ δε Σούς (*Cireșouul de Sus*), χωριὸ στη Βλαχία, στὸν νομὸ
 Ὅλτ: 18

Φ

Φαντανέλε (*Fântânele*), χωριὸ στή Βλαχία, στὸν νομὸ Τέλεορμαν: 15, 30

X

Χαρτέσι ή Χρατέσι (*Hârtești* η *Xrătești*), χωριό στή Βλαχία, στόν νομό
Μουστσέλ (ή Άρτζεζ ;): 4, 6, 8, 9, 23, 28
Χοταράνι (*Hotărani*), μονή στή Βλαχία, στόν νομό Όλτ: 62, 64
Χρατέσι - βλ. Χαρτέσι

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΩΝ
 ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΤΟΥ ΑΡΧΕΙΟΥ
 ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΥΞΟΝΤΑ ΑΡΙΘΜΟΥ ΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

1	=	33	35	=	20	70	=	110
2	=	30	36	=	5	71	=	68
3	=	27	37	=	4	72	=	39
4	=	24	38	=	11	73	=	38
5	=	16	39	=	15	74	=	66
6	=	35	40	=	σερβικό	75	=	14
7	=	37	41	=	3	76	=	3
8	=	32	42	=	17	77	=	23
9	=	36	43	=	7	78	=	23
10	=	29	44	=	6	79	=	13
11	=	34	45	=	8	80	=	14
12	=	13	46	=	1	81	=	13
13	=	14	47	=	2	82	=	83
14	=	22	48	=	23	83	=	43
15	=	28	49	=	9	84	=	67
16	=	12	50	=	18	85	=	44
17	=	9	51	=	23	86	=	123
18	=	21	52	=	103	87	=	130
19	=	10	54	=	90	88	=	129
20	=	17	55	=	96	89	=	134
21	=	19	56	=	91	90	=	133
22	=	41	57	=	107	91	=	135
23	=	31	58	=	87	92	=	92
24	=	9	59	=	102	93	=	127
25	=	3	60	=	42	94	=	132
26	=	12	61	=	108	95	=	129
27	=	20	62	=	97	96	=	116
28	=	10	63	=	93	97	=	111
29	=	11	64	=	86	98	=	112
30	=	24	65	=	94	99	=	69
31	=	25	66	=	88	100	=	118
32	=	16	67	=	87	101	=	119
33	=	26	68	=	106	102	=	120
34	=	19	69	=	109	103	=	114

104	=	115	123	=	56	142	=	71
105	=	121	124	=	45	143	=	72
106	=	113	125	=	46	144	=	75
107	=	65	127	=	47	145	=	73
108	=	136	127	=	48	146	=	74
109	=	49	128	=	101	147	=	77
110	=	50	129	=	126	148	=	82
111	=	51	130	=	117	149	=	81
112	=	52	131	=	128	150	=	84
113	=	53	132	=	131	151	=	85
114	=	78	133	=	124	152	=	95
115	=	80	134	=	40	153	=	98
116	=	79	135	=	20	154	=	99
117	=	122	136	=	5	155	=	100
118	=	76	137	=	63	156	=	104
119	=	58	138	=	62	157	=	125
120	=	60, 61	139	=	64	158	=	54
121	=	59	140	=	57			
122	=	55	141	=	70			

Ἐνῶ ζοῦσε ἀκόμα ὁ Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας κύριος Ἰάκινθος, ἐπειδὴ ὁ λαὸς του ἦταν μέγας καὶ πολυάριθμος, δέν ἦταν ἀρκετός ἕνας μόνον ἀρχιερέας σέ ἕνα λαὸ τόσο μέγας καὶ τόσο πολυάριθμος, γιὰ νά τόν ἐνδυναμῶνει πνευματικά, νά τόν προστατεύει καὶ νά τόν ὁδηγεῖ στόν δρόμο τῆς σωτηρίας. Κρίθηκε σκόπιμο ἀπό τήν Ἁγιότητά μου καὶ ἀπό τήν εὐρισκόμενη κοντά μου Σύνοδο, τήν ἀγία καὶ πιστή, τῶν ἀγίων καὶ πολυευλαβῶν ἀρχιερέων, νά τοποθετήσουμε ἐκεῖ καὶ ἕναν ἄλλον ἀρχιερέα, ὅπως εἶχε ζητήσει καὶ ὁ ἡγεμόνας ἐκείνου τοῦ τόπου. Ἔτσι χειροτονήθηκε ἅγιος Μητροπολίτης ἑνός τμήματος τῆς Οὐγγροβλαχίας ὁ κύριος Ἄνθιμος, ἀρχιερεὺς τῆς μισῆς χώρας τῆς Οὐγγροβλαχίας.

Καί ἐπειδὴ τώρα αὐτός ὁ Μητροπολίτης κύριος Ἰάκινθος ἀπεβίωσε, ἔπρεπε νά τοποθετηθεῖ ἄλλος στή θέση του. Ἡ Ἁγιότητά μου καὶ ἡ εὐλαβής καὶ ἀγία Σύνοδος πού βρίσκεται γύρω μου, (δηλαδή) οἱ ἅγιοι καὶ πολυευσεβεῖς ἀρχιερεῖς τῆς Ἡρακλείας, τῆς Νικαίας, τῶν Ἰβήρων, τῆς Σιδῶνος, τῆς Ἀδριανουπόλεως, τῆς Σωζοπόλεως, τῆς Ἰωνίας, τῆς Σηλυβρίας, τῆς Τενέδου καὶ τῆς Βάρνας, ἐκλέξαμε τόν ἰδιαιτέρως σεβαστό (καί) ἅγιο μοναχὸ κύριο Χαρίτωνά ἀπό τό Κουτλουμούσι, τόν ὁποῖο καὶ σέ ἐκείνη τὴ χώρα τήν Οὐγγροβλαχία τόν ἐπαινοῦν καὶ τόν τιμοῦν, ὄχι μόνον τό πλῆθος πού βρίσκεται ἐκεῖ, ἀλλὰ καὶ ὁ ἡγεμόνας καὶ οἱ ἄρχοντές της. Εἶναι ἕνας ἄνδρας σοφός, ἐλεήμων, ὁ ὁποῖος ἐπιθύμησε ἀπό τὰ νιάτα του τὴ μοναχικὴ ζωὴ καὶ ἔτσι ἦταν ἐνδεδυμένος πρόσωπο ἀγιοσύνης.

Ἀρχικά λοιπὸν ὑπῆρξε ἀρκετὰ ἐξασκημένος στό νά εἶναι ὑπάκουος καὶ νά ὑποτάσσεται στους ἁγίους καὶ ἐλεήμονες ἄνδρες, ἔπειτα ἀποδείχθηκε ἔμπειρος στή διεύθυνση. Γι' αὐτό τόν λόγο τόν ἐπέλεξε ὁ Θεὸς νά ἰδρύσει στό Ἅγιο Ὄρος τοῦ Ἄθωνα μονὴ σέ κατάλληλη τοποθεσία καὶ νά εἶναι ἐκεῖ ἡγούμενος. Καὶ πολὺ κοπίασε γι' αὐτό, οἰκοδομώντας τοίχους, περιβάλλοντας τὴ μονὴ μὲ ἐξωτερικὰ τεῖχη, ἐγκαθιστώντας ἐκεῖ ἀδελφούς. Μὲ τὴ φιλοπονία καὶ τὴν προσπάθειά του ἔλαβε πολλές ἐλεημοσύνες ἀπὸ τό τέκνο μου ὑψηλότατο καὶ μέγας βοεβόδα καὶ ἡγεμόνα πάσης Οὐγγροβλαχίας καὶ κτήτορα τοῦ κα-

ταγωγίου, παρακινούμενος σέ αυτό από τόν κύριο Χαρίτωνα, ό όποίος και τόν παρακάλεσε νά γίνει κτήτωρ.

Γι' αυτό τόν λόγο ό Θεός τόν άντέμειψε, αποκτώντας μεγάλο όφελος γιά τήν ψυχή του, συγκεντρώνοντας πολλούς μοναχούς οί όποιοι προσεύχονταν γιά τόν κτήτορα μέρα-νύχτα. Καί χειροτονήθηκε από μάς αυτός ό Μητροπολίτης γιά ένα τμήμα τής Ούγγροβλαχίας, στό όποιο ήταν υπεύθυνος ό κύριος Υάκινθος. Τό άλλο τμήμα όμως έπρεπε νά έχει ως άρχιερέα εκείνον πού ήταν πρίν, τόν κύριο "Ανθιμο, ένω τόν νεοδιορισμένο άγιο Μητροπολίτη ένός τμήματος τής Ούγγροβλαχίας, τόν τίμο και πρός τό "Άγιο Πνεύμα αγαπημένο άδελφό τής ταπεινότητάς μου κύριο Χαρίτωνα νά τόν δεχθεί ως συλλειτουργό. Νά (συν)κυριαρχεί σέ αυτή τήν εκκλησία, νά διδάσκει τούς άνθρώπους τά —στό όνομα του Χριστου— θεϊκές άξίες, καθώς και εκείνα τά χρήσιμα και τά όσα σώζουν τίς ψυχές. Νά όρίζει λοιπόν και άρχιδιακόνους, νά χειροτονεί διακόνους, ιερείς, ακόμα και επισκόπους. "Όλα αυτά, συνοδικώς, του τά παραχωρώ ή ταπεινότητά μου. Καί άφου πρώτα θά κοπιάζει και θά έρευνά με τή μεγαλύτερη φροντίδα νά τοποθετεί πνευματικούς πατέρες και ήγουμένους στά εκεί τίμα καταγωγή, νά αγιάζει εκκλησίες. Νά εκτελεί τά υπόλοιπα καθήκοντά του και έπειτα νά κάθεται στον άγιο θρόνο αυτής τής εκκλησίας. "Όλοι όσοι βρίσκονται εκεί, ιερείς, άγιοι πατέρες, άρχοντες και όλος ό χριστιανικός λαός του όφείλουν τιμή, ύπακοή, ταπεινώση και νά υποτάσσονται σέ αυτόν όπως σέ έναν ποιμένα, προστάτη, σέ έναν πού πλάθει ψυχές, έπειδή ό Θεός τόν όρισε γιά νά τούς οδηγήσει καλά. Η τιμή, έξάλλου, ό έπαινος και ή ταπεινώση στρέφονται πρός τήν ταπεινότητά' μας, άρα άνήκουν στον Θεό τόν ίδιο.

Κατέχει αυτός και τή θέση του τιτουλαρίου εκείνου τής "Αμασειάς και από εδώ και στό έξής θά συμμετέχει στην "Ιερά Σύνοδο και στό (έκκλησιαστικό) δικαστήριο.

"Επειδή ό άγιος Μητροπολίτης του Βιδίν, εκδιωγμένος από τήν εκκλησία του, ήλθε και μένει σέ κάποιο μέρος τής Ούγγροβλαχίας, και επειδή τό ζητά και ό μέγας βοεβόδας αυτής τής χώρας, ό τίμος ήγεμόνας, νά συμφωνήσει και ή ταπεινότητά μου νά πραγματοποιήσει λειτουργίες εκεί. "Αποφασίζει συνοδικώς ή ταπεινότητά μου, μιά πού όλόκληρη ή Ούγγροβλαχία είναι χωρισμένη στα δύο και κάθε τμήμα έχει τόν δικό της άρχιερέα, σέ εκείνο πού θά τύχει νά κατοικεί ό Μητροπολίτης του Βιδίν νά του τό παραχωρεί ως δωρεά ό άρχιερεύς του έφ' όρου ζωής: έπειτα ό επικυρωμένος Μητροπολίτης θά αναλάβει εκ νέου αυτό τό τμήμα τής χώρας. "Ο προαναφερόμενος άγιος Μητροπολίτης τής Ούγγροβλαχίας, ό όποίος θά άντικαταστήσει (ως τίτλος)

τόν Μητροπολίτη Ἀμασειάς, εἰς τό ὄνομα τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἀδελφός καί συλλειτουργός τῆς ταπεινότητάς μου, νά ἔχει τό δικαίωμα –συνοδικῶς– νά λειτουργεῖ.

Μη(ν)ί Αὐ(γού)στοῦ ἰν(δικτιῶ)νος δεκ(ά)τ(ης).

(Ἀπό τό χέρι τοῦ Χαρίτωνος):

Καί πάλι βεβαιῶνω ἐγώ στό ὄνομα τοῦ Πατρός Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅποιον θά ἐκλέξει ὁ Θεός νά εἶναι Μητροπολίτης τῆς χώρας Οὐγγροβλαχίας, νά εἶναι (καί) κτήτωρ τῆς μονῆς Κουτλουμουσίον καί νά τή βοηθᾷ μέ πάθος, ὅπως καί ἐμεῖς, ἐνῶ ἡ μονή θά εἶναι ὑποχρεωμένη νά τόν ἐγγράφει στήν ἱερά Προσκομιδῆ ὡς κτήτορα καί νά τόν ὑμνεῖ ὡς κτήτορα. Ὅποιον θά ἀνατρέψει τήν ἰσχύ τῆς αὐτόγραφης ἐπιστολῆς μας, νά τόν ἐκδικηθεῖ ἡ Μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅποιος ὅμως θά σεβαστεῖ (τά ὅσα ἀναγράφονται) νά τόν προστατεύει ὁ Κύριος ὁ Θεός καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!

Ὁ ταπεινός Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας Χαρίτων.

2

[1398], 21 Νοεμβρίου

Στόν Μωσαϊκό Νόμο (= Παλαιά Διαθήκη) ὁ Κύριος καί Θεός διέταξε τούς γιούς τοῦ Ἰσραήλ νά παραχωροῦν τό ἕνα δέκατο ἀπό ὅτιδήποτε θά ἀποκτοῦν (Λευϊτ. 27, 30-32).

Γνωρίζοντας αὐτή (τήν ἐντολή) οἱ Ἅγιοι Θεοφόροι πατέρες μᾶς συμβούλευαν –γιά τή βοήθεια καί τή σωτηρία τῶν ψυχῶν μας– καί μᾶς προέτρεπαν νά ἀπέχουμε ἀπό κάθε κακό μέ προσευχές, νηστείες καί ζέση ψυχῆς.

Γι' αὐτό τόν λόγο καί ἐγώ ὁ ἁμαρτωλός καί ἀσήμαντος ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους, κύριος Ἄλδσα, σύμφωνα μέ τό παράδειγμα τῶν Αὐτοκρατόρων καί τῶν ἡγεμόνων, θυμῆθηκα ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἔδωσαν τό αἷμα τους γιά τόν Χριστό, ἀπαρνήθηκαν τά ἐγκόσμια καί κέρδισαν τήν οὐράνια αὐτοκρατορία. Ἴδου λοιπόν, ἀπό ὅσα μοῦ χάρισε ὁ Θεός καί ὁ ἡγεμόνας Ἰω ὁ Μίρτσα γιά τήν ἀφοσίωση καί τήν πίστη μέ τήν ὁποία τόν ὑπηρετήσα, χωρίς προσποίηση, μέ εὐλικρίνεια καί ἀληθινή πίστη, ἐκπλήρωσα τήν ἐπιθυμία νά δωρίσω στό Ἅγιο Ὅρος, στή μονή τοῦ Ἀγίου Ἱεράρχου Νικολάου, θαυματουργοῦ τοῦ Χριστοῦ, πού βρίσκεται στό Κουτλουμουσί στοῦ Καμπαναριό, τό χωριό ποῦ λέγεται Τσιρεσόβουλ, γιά νά μνημονεῦεται κάθε Κυριακή πρῶτα ὁ Αὐθέντης μας Ἰω ὁ Μίρτσα βοεβόδας, ἔπειτα οἱ γονεῖς μας, ἐγώ καί ἡ σύζυγός μου, ἐπειδή εἶναι μονή μας.

Καί ἦλθα στόν πολύτιμο ιερέα, στόν ιερομόναχο Ἱερεμία καί τόν παρακαλῶ νά προσεύχεται γιά τίς ψυχές μας ὥστε ὁ Θεός νά μᾶς ἐλεήσει τήν ἡμέρα τῆς δίκης χάρις στίς προσευχές του.

Γι' αὐτό λοιπόν νά μήν πειράξει [τή δωρεά μας] οὔτε ὁ ἀδελφός μας, οὔτε ἀνιψιός μας, οὔτε κανένας ἄλλος συγγενής. Ὅποιοι ὁμως προσπαθήσει, εἴτε ἀπό τούς συγγενεῖς μας, εἴτε ὅποιοσδήποτε ἄλλος, ἢ ὁ ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, ἢ βογιάρος, ἢ δικαστής, νά πάρει [πίσω] τό χωριό πού δώρισα στή μονή Κουτλουμουσίου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἐκεῖνος νά εἶναι καταραμένος ἀπό τόν Πατέρα, τόν Υἱό καί τό Ἅγιο Πνεῦμα καί ἀπό ὅλους τούς Ἁγίους, τούς ὁποίους ἀγαπᾷ ὁ Θεός, καί νά ἔχει τήν τύχη τοῦ Ἰούδα καί τοῦ Ἀρείου.

Γι' αὐτό τόν λόγο γράφτηκε αὐτή ἡ ἐπιστολή μας καί δόθηκε στόν πατέρα ἡμῶν, ἡγούμενο ιερομόναχο κύριο Ἱερεμία στίς 21 Νοεμβρίου, ἡδικοτιδῶνος 7.

Μάρτυρες αὐτῆς τῆς ἐπιστολῆς εἶναι: ὁ κύριος Βλάδ Δραγκοί μπάνος, ὁ κύριος Ἄγκα, ὁ κύριος Δεάτκο καί ὁ Μπαλδοβίν λογοθέτης.

Κύριος Ἄλδεα ὑπέγραψα. Καί ἐγώ κύριος Τζαμπίσα ὑπέγραψα.

3

1475, 1 Σεπτεμβρίου - 1476, 31 Αὐγούστου (6984)

Στόν Μωσαϊκό Νόμο (ἢ στήν Παλαιά Διαθήκη) ὁ Κύριος καί Θεός ὄρισε οἱ υἱοί τοῦ Ἰσραήλ νά χαρίζουν κάθε χρόνο τό ἕνα δέκατο ἀπό ὅτιδήποτε θά ἀποκτήσουν (ἢ ἀπό τά προϊόντα τους) (Λευϊτ. 27, 30-32).

Γνωρίζοντας λοιπόν αὐτή τήν ἐντολή, καί οἱ Ἅγιοι Θεοφόροι Πατέρες μας, μᾶς συμβουλεύουν –γιά τή βοήθεια καί τή σωτηρία τῶν ψυχῶν μας– καί προτρέπουν ἐμᾶς τά παιδιά τους, νά ἀπέχουμε ἀπό κάθε κακό, ἄλλοι μέ προσευχή, ἄλλοι μέ ἀγρυπνίες καί νηστείες, ἄλλοι μέ ἐλεημοσύνες καί ἄλλοι μέ πίστη καί ζέση ψυχῆς, ὥστε νά εἴμαστε ἔτοιμοι νά ἀκούσουμε ἐκεῖνη τή φωνή: «Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τόν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καί μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶος εἰμί καί ταπεινός τῇ καρδίᾳ, καί εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γάρ ζυγός μου χαρστός καί τό φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστί» (Ματθ. 11, 28-30).

«Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τήν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπό καταβολῆς κόσμου. Ἐπεινάσα γάρ καί ἐδώκατέ μου φαγεῖν, ἐδίψησα, καί ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην καί συνηγάγετέ με [...] ἐν φυλακῇ ἤμην καί ἤλθετε πρὸς με» (Ματθ. 25, 34-36).

Γι' αυτό ακριβώς, και ἐγώ ὀρθόδοξος πιστός και θεοφιλής [...] Ἴω ὁ Μπασαράμπ βοεβόδας και υἱός τοῦ μεγάλου βοεβόδα [...], ἡγεμόν σέ ὀλόκληρη τήν Οὐγγροβλαχία και στά μέρη πού βρίσκονται πέρα ἀπό τά βουνά, ἄρχοντας/ τοῦ Ἄμλὰς και τοῦ Φαγαράσι, ἐπιθυμῶ νά ἀκολουθήσουμε τούς παλαιούς ἡγεμόνες και βοεβόδες οἱ ὅποιοι πέρασαν τήν ἐπίγεια ζωή τους ἐν εἰρήνῃ και μέ εὐεργεσίες κατακτώντας τήν οὐράνια βασιλεία [...] διότι στοὺς ἀγαπῶντες τόν Κύριο ὅλα ἐκπληρώνονται [...] Νά λοιπόν θυμῆθηκα και ἡ Αὐθεντία μου τούς λόγους τοῦ προφήτου και βασιλέως Δαβίδ, ὁ ὅποιος λέγει: «Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι και ὧν ἀπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι, μακάριοι ὧν οὐ μή λογίσθῃται Κύριος ἁμαρτίας» (Ψαλ. 31, 1-2). Και πάλιν «ὄν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπί τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σε, ὁ Θεός» (Ψαλ. 41,1-2). «Οὕτως ἐπιπόδησα» και ἡ Αὐθεντία μου στόν οἶκο και στόν ναό τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν και Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ και στό μοναστήρι τῆς Αὐθεντίας μου, τό λεγόμενο Κουτλουμουσίου, στό Ἱερό και Ἅγιο Ὅρος [...] νά κατέχει τά χωριά πού ὀνομάζονται Τζιουρτζιου, Πρισλόπ, τον βάλτο [...] ἀπό τό Σβίστοβ, δίπλα στόν Ἰποταμό! Καλυμτσούι, Κομάνκα, Λαιόβουλ τοῦ Στρέε, Δανέστι μέ τά σύνορα ὅσα ἀπό τό Οὐῦμπαρέστι νά λαμβάνουν οἱ μοναχοὶ τῆ δεκάτῃ και Τσιρεσόβουλ δίπλα στόν Ὅλτ και Γκρέτσι [...] πρὸς τά κάτω και Χρατέστι δίπλα στό Ἄρτζεσελ και τό κτήμα του Μπούκουρ, τό κτήμα ἀπό τό Στρούνγκα Χρατέστιλορ και τό χωριό Μαρατσίνα.

Γι' αὐτό λοιπόν παρεχώρησα ἡ Αὐθεντία μου ὅλα αὐτά στήν Ἱερά Μονή και στοὺς εὐσεβεῖς Μοναχοὺς, [...] πού θά βρίσκονται σέ ἐκεῖνο τό μέρος ὡς κτήμα και κληρονομιά εἰς αἰῶνιο μνημόσυνο τῶν γονέων μου και τῆς Αὐθεντίας μου· [ὀρίζω] νά εἰσπράττουν ἀπό τόν φόρο ἐπί τῶν προβάτων, ἐπί τῶν χοίρων, ἐπί τῶν κυψελῶν τῆ δεκάτῃ [...] και κανεῖς νά μήν τολμήσει νά ἐνοχλήσει αὐτά τά χωριά [...] εἴτε κάποιος ἀπό τούς ὑπηρετές μου ἢ τούς ἀπεσταλμένους τῆς Αὐθεντίας μου [...] Ἐάν δέ κάποιος τούς ἐνοχλήσει ἔστω και (τό παραμικρό) πολὺ λίγο, θά ὑποστεῖ μεγάλο κακό και θά ἔχει τήν ὀργή τῆς Αὐθεντίας μου, ὡς ἕνας ἄπιστος και καταπατητῆς αὐτῆς τῆς διαταγῆς τῆς Αὐθεντίας μου.

Καταραμένος νά εἶναι λοιπόν, αὐτός τόν ὀποῖο μετά τόν θάνατο τῆς Αὐθεντίας μου θά ἐκλέξει ὁ Θεός ὡς ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας, εἴτε ἀπό τά παιδιά μου εἴτε ἀπό τῆ γενιά μου εἴτε ἀπό τούς [...], ἐάν ὅμως τολμήσει και τηρήσει τά ὅσα προαναφέρονται, νά τόν τιμῆσει και ὁ Θεός και νά τόν στερεώσει στήν ἡγεμονία του. Ἐάν ὅμως δέν τηρήσει αὐτή τήν ἀπόφασή μου ἰτή θέλησή μου και ἐάν τήν καταπατήσει!

καταστρατηγήσει και τήν ντροπιάσει, εκείνον ό Άγιος Θεός [...] στήν ψυχή και στό σώμα [...] μέ τόν Ίούδα και τόν Άρειο [...] πάνω στόν Κύριο ήμών Ίησού Χριστό τό αίμα αυτού έπ' αυτούς και επί τών τέκνων μας είναι και θά είναι εις τούς αιώνας τών αιώνων. Άμήν.

Μάρτυρες αυτής τής διαταγής τής Αύθεντίας μου όρισα τόν κύριο Ντραγκομίρ [...] τό έτος 6984.

Ίω ό Μπασαράμπ Βοεβόδας, έλέφ Θεού Ήγεμόνας.

4

1489 (6997), [12 Άπριλίου - Αύγουστος]

Μέ βάση τόν νόμο (σέ θέλει) ή ψυχή (μου έσένα Κύριε). (Έτσι δόρισα ή Αύθεντία μου) στόν οίκο και ιερό καταγώγιο τής Μεταμόρφωσης του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ήμών Ίησού Χριστού και στή μονή τής Αύθεντίας μου από τό μεγάλο Άγιον Όρος, όνομαζόμενη Κουτλουμουσίου, στόν ήγούμενο κύριο Ρομίλ και όλους τούς έν Χριστώ αδελφούς οι όποιοι βρίσκονται σέ εκείνο τό ιερό μοναστήρι, νά έχουν στήν κατοχή τους τά χωριά όνομαζόμενα Τζιούρτζιου, τούς βάλτους που αρχίζουν από τό Σβίστοβ, δίπλα στόν ποταμό Καλματζούι, (τά χωριά) Κομάνκα, Λαιόβουλ λούι Στρός και Τσιρεσόβουλ δίπλα στόν ποταμό Όλτ, Γκρέτσι-Καλουγκαρένι και Χρατέστι δίπλα στόν ποταμό Άρτζεσέλ, τό κτήμα του Μπούκουρ, τούς λόφους από τό Στρούγκα-Ρατέστι και τό χωριό Μαρατσάινα.

Γ' αυτό όλα αυτά νά είναι [...] τής μονής και τών ευσεβών μοναχών, οι όποιοι θά βρίσκονται εκεί, ως κτήμα, κληρονομιά για τή συντήρησή τους εις αιώνιο μνημόσυνο τών έν Κυρίω μακαριτών γονέων τής Αύθεντίας μου και τής (ιδίας τής) Αύθεντίας μου. Αρχίζοντας από τούς δασμούς επί τών προβάτων, τών χοίρων, επί του οίνου, τά πρόστιμα, τίς άγγραφείες, όλες δηλαδή τίς ύποχρεώσεις, τά μεγάλα και μικρά χρηματικά ποσά όσα θά είναι στήν επικράτεια τής Αύθεντίας μου, κανείς, ούτε οι δικαστές, ούτε οι φοροεισπράκτορες [...] και οι αξιωματούχοι, νά μήν τολμήσει νά ένοχλήσει τά χωριά εκείνα [...] μέ βάση τίς έλεημοσύνες και τίς πράξεις τής Αύθεντίας μου [...] όποιος τολμήσει νά τούς καταπιέζει ή νά τούς ένοχλεί, νά τούς πειράξει έστω και μία τρίχα, εκείνον θά τόν τιμωρήσει ή Αύθεντία μου ως άπιστο, που άγνοεί και έμπαιζει τή διαταγή αυτή τής Αύθεντίας μου.

Άνάθεμα θέτω εγώ ή Αύθεντία μου σέ αυτή τή διαταγή τής Αύθεντίας μου [...] μετά τόν θάνατο τής Αύθεντίας μου όποιον θά εκλέξει ό Άγιος ό Θεός νά είναι ήγεμόνας τής Βλαχίας, είτε καρπός τής καρ-

διᾶς μου, εἴτε ἀπό τό γένος τῆς Αὐθεντίας μου, εἴτε λόγω ἀμαρτιῶν μας ἀπό ἄλλο γένος, ἐάν τά τιμᾶ καί τά ἀνανεώνει, ὁ Ἅγιος Θεός θά ἐπικυρῶνει τήν ἡγεμονία του. Ἐάν ὁμως ἀκυρῶσει, ντροπιᾶσει καί δέν τά ἐπικυρῶσει, ἐκεῖνον ὁ Ἅγιος ὁ Θεός νά τόν τιμωρήσει καί ὅσο ζεῖ καί στή μεταθανάτια ζωή [...] καί νά ἔχει τό μερίδιο τοῦ Ἰούδα (καί τοῦ Ἀρείου καί τῶν ἀπίστων Ἰουδαίων, οἱ ὅποιοι κραύγαζαν περί τοῦ αἵματος) τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ: τό αἷμα αὐτοῦ (ἐπ' αὐτούς καί ἐπί τῷ τέκνῳ αὐτῶν) εἶναι καί θά εἶναι εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Μάρτυρες (ὄρισα ἡ Αὐθεντία μου) τόν [...] κύριο Δραγκομίρ, Μά-
νεα, τόν κύριο Νεαγκόε [...] Πάρβου μέγα βόρνικο, τόν κύριο [...] λο-
γοδέτη, τόν Δάντσιου κόμισο [...] βεσιάρη [...] Ράδου.

Τό ἔτος 6997

Ἴω ὁ Βλάδ βοεβόδας, ἐλέφ Θεοῦ ἡγεμόνας.

5

1492 (7000), 29 Αὐγούστου

Ἐλέφ Θεοῦ Ἴω ὁ Βλάδ βοεβόδας καί ἡγεμόνας πάσης χώρας τῆς Οὐγγροβλαχίας, δίνω ἡ Αὐθεντία μου αὐτή τῇ διαταγῇ τῆς Αὐθεντίας μου πρὸς τήν ἱερά ἐκκλησία καί καταγῶγιο τοῦ Ἁγίου Προφήτη Ἡλία, ὅπου βρῖσκεται τό κελί τοῦ πατρός ἡμῶν πρώην πρώτου ἱερομονάχου Κοσμᾶ. Ἀφιερώνω σέ αὐτήν ἕνα βοήθημα ἀπό τόν οἶκο μας γιά ὅσο θά ζοῦμε ἐμεῖς καί οἱ γιοί μας καί ὅσο καιρό θά μέ κρατήσει ὁ Ἅγιος ὁ Θεός στή χώρα μας, τήν ὁποία ὁ ἴδιος μᾶς ἔδωσε. Νά στέλνει (ὁ Κοσμᾶς) τό γράμμα του μέσω τῶν ἀδελφῶν οἱ ὅποιοι θά ἐρχονται ἀπό τήν ἱερά μονή μας Κουτλουμουσίου γιά νά τῆς στείλουμε 1.000 ἄσπρα καθὼς καί 100 γιά τά ἐξοδα, γιά νά πληρώνει μέ αὐτά κάθε χρόνο ὅλα τά ἐκεῖ ἀναγκαῖα καί νά κάνει ἐπισκευές. Καί αὐτός νά προσεύχεται στόν Θεό γιά τίς ψυχές τοῦ πατέρα μου Βλάδ βοεβόδα, τῆς μητέρας μου μοναχῆς Εὐπραξίας, γιά μᾶς καί γιά τά παιδιά μας, τά ὁποία μᾶς χάρισε ὁ Θεός: τόν Ράδου βοεβόδα, τόν Μίρτσεα καί τόν Βλάδουλ. Ὅλα ὅσα προανέφερα γι' αὐτό τό ἱερό καταγῶγιο νά ἰσχύουν ἀδίκτως. Ὅταν θά δίνεται ἡ βοήθεια πρὸς τήν ἱερά μονή Κουτλουμουσίου, τότε νά δίνονται καί τά προαναφερόμενα. Καί πάλι ὁ πατήρ μας πρώην πρῶτος νά φροντίζει καί τῇ μονή μας Κουτλουμουσίου.

Συντάχθηκε στίς 29 Αὐγούστου τοῦ ἔτους 7000.

6

[1512-1513], 23 \Ιουλίου

[Στό όνομα] τοῦ τά πάντα όρῶντος καί τοῦ Παναγάθου (τοῦ εἰς Τριάδα [προσώπων]) δοξασμένου Θεοῦ, [ῶ πρέπει πᾶσα] τιμή καί δόξα. Ὁ όποῖος τά πάντα ἐκ τοῦ μή ὄντος εἰς τό εἶναι παρήγαγε καί μέ τόν Λόγο [ἤ «διά τοῦ Λόγου»] Του ἐδημιούργησε καί διά τοῦ Πνεύματος του τοῦ Ἁγίου ἐνδυνάμωσε. Καί ὁ όποῖος ἐκείνον πού, λόγω τῆς ραδιουργίας τοῦ ἀρχικάκου [Διαβόλου], ἀμαρτάνοντας ἐκούσια ἀπομακρύνθηκε ἀπό τόν Θεό, [αὐτός ὁ Θεός] εἰς τό [μέγα] ἔλεός Του δέν τόν ἄφησε [τόν ἄνθρωπο], δηλαδή τό ἀνθρώπινο γένος, νά πεθάνει [νά χαθεῖ] ἐπειδή οἱ προπάτορές μας στόν Παράδεισο ἀπλώσαν κάποτε τά χέρια [στό μῆλο τῆς γνώσεως], ἀλλά κλίνοντας τούς οὐρανούς κατέβηκε καί τόν ἀπελευθέρωσε ἀπό τή φθορά καί τοῦ ἔδειξε [χάρισε] πολλούς τρόπους μετανοίας ad litteram: μέ πολλούς τρόπους τοῦ ἔδειξε τήν ὁδό τῆς μετανοίας. Καί ἀπό ὀλόκληρο τό [ἀνθρώπινο] γένος ἐπέλεξε ὁ Θεός ἐκείνους οἱ όποιοί ἐγιναν ἀρεστοί [στόν Θεό] μέ τίς εὐεργεσίες τους καί [αὐτούς] τούς ἔκανε υἱούς καί κληρονόμους τῆς Βασιλείας Του.

Γ' αὐτό τόν λόγο κι ἐγώ ὁ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ὀρθόδοξος πιστός καί φιλόχριστος καί μονάρχης Ἰω Μπασαράμπ ἔλεῶ Θεοῦ βοεβόδας καί κύριος [ἄρχοντας] ὀλοκλήρου τῆς Οὐγγροβλαχίας χώρας ἐπεθύμησα [νά μιμηθῶ τούς παλαιούς ἡγεμόνες]. Οἱ εὐλαβεῖς καί φιλόχριστοί [πρόγονοί μας] οἱ νῦν μεταστάντες, ἔκτισαν ἱερές θεῖες ἐκκλησίες καί τίς στόλισαν ὅπως [ἔκαναν] καί οἱ μακάριοι καί εὐλαβεῖς βασιλεῖς καί κτήτορες, οἱ όποιοί στόλιζαν τό περιβόλι τῆς Παναγίας Μητέρας τοῦ Θεοῦ στό Ἅγιο Ὅρος Ἄθω [...]. Ἐκεῖ ὁ εὐσεβής καί θεοφιλῆς πρόγονός μας Ἰω ὁ Μίρτσα μέγας βοεβόδας ἀνανέωσε τήν ἰδιοκτησία τῆς Ρουμανικῆς χώρας στό κτίσμα στή μονή πού τιμᾶται στή μνήμη τῆς ἐνδόξου Μεταμορφώσεως τοῦ Θεοῦ καί Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀργότερα ὅμως, ἐξαιτίας τῶν ἀμαρτιῶν μας, αὐτή ἡ ἱερά μονή πού ὀνομάζεται Κουτλουμούσι, λόγω πολλῶν ἐλλείψεων παλαίωσε καί ἐφθάρη. Ἀφοῦ τή βρῆκε τόσο παλαιά, ὁ πατήρ ἡμῶν Ἰω ὁ Μπασαράμπ βοεβόδας, τήν ἀνακαίνισε καί τήν ἐνίσχυσε ὅσο μπόρεσε. Ἐπειτα καί ἐμεῖς, ὅσο μπορέσαμε, τήν ἐνισχύσαμε καί θά τήν ἐνισχύουμε καί θά τήν ἀνακαίνιζουμε πάντα μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ. Συγκεκριμένα γιά τήν ἐνίσχυση τῆς ἱερᾶς μονῆς, ἐπικυρώσαμε σέ αὐτήν τά χωριά τά όποῖα εἶχαν παραχωρηθεῖ ἀπό παλαιά, ἀπό τούς εὐσεβεῖς ἡγεμόνες γιά τό μνημόσυνό τους.

Ἐπειδὴ μάδαμε ὅτι πολλὰ χωριά τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καταπατήθηκαν ἀπὸ γείτονες, στείλαμε γι' αὐτὸ τὸν λόγον [...] τὸν κύριον Μίλκα στόλνικο καὶ τὸν κύριον Τσίτσιου ὥστε μαζί με 12 βογιάρους ἀπὸ κάθε χωριὸ νά ὀριοθετήσουν τὰ παλαιὰ σύνορα τῶν χωριῶν τῆς μονῆς. Εἰδικότερα γιὰ τὰ χωριά Τσιρεσόβουλ, Καλουγκαρένι καὶ Μαρατσίνα πῆραν μαζί τους ἐκείνους τοὺς ντόπιους πού βρῖσκονταν ἐδῶ: τὸν κύριον Καζάν ἀπὸ τὸ Τσιρεσόβουλ δέ Σούς, [τὸν κύριον Μπόικα ἀπὸ τὸ Σερμπανέστι], τὸν κύριον Τσιοκαρλίε, [τὸν ἱερέα Δημήτριον], Κάλτσεα, τὸν Ράδου Πασγκιζδάβ, τὸν Ραδιμιλ, τὸν Στόια (Γκομὸι), τὸν Ράδου γιὸ τοῦ Φετέα, [ὄλοι] ἀπὸ τὴ Σλάτινα, τὸν [Δραγκομίρ] καὶ τὸν Ράδου ἀπὸ τὸ Σερμπανέστι, [τὸν Δραγκομίρ ἀπὸ τὸ Τσιρεσόβουλ, τὸν Μιχαήλ Σάρμπουλ καὶ τὸν Ραδομίρ ἀπὸ τὴ Μίλκοβα, [τὸν Γκόια ἀπὸ τὸ Δομπρέστι].

[Ἵλοι αὐτοὶ ἐντόπισαν τὰ σύνορα τοῦ Τσιρεσόβ] σύμφωνα με τὰ παλαιὰ ὄρια. [Αὐτὰ ἀρχίζουν] ἀπὸ τὰ σύνορα τοῦ Σερμπανέστι, διασχίζουν τὸν ποταμὸ Ὅλτ ἀπέναντι στό σημεῖο Ὅστρόβ, συνεχίζουν πρὸς τὰ κάτω δίπλα στό ποταμάκι μέσῳ τοῦ Ὅστρόβ, περνοῦν ἀπέναντι ἀπὸ τὸ ποταμάκι, φθάνουν στὴ λίμνη καὶ χωρίζουν τὰ σύνορα μετὰ τὸ κτῆμα Δανέστι.

[Ἐπειτα] διασχίζουν ξανά τὸν ποταμὸ Ὅλτ, συνεχίζουν παράλληλα μετὰ τὸ ρυάκι καὶ χωρίζουν τὸ κτῆμα Δρεανοβάτζ. Διασχίζουν μετὰ [τὸν δρόμον καὶ χωρίζουν τὸ κτῆμα Στρεχαρέτζ, ἔπειτα τὴ λίμνη καὶ φθάνουν [...] στὴν πεδιάδα καὶ περνοῦν] τὴ μεγάλη λίμνη καὶ μέσῳ τοῦ κάμπου φθάνουν στό ρυάκι Ζένσκι (Μουερέσκ) ἕως τὸ στόμιον τῆς Τόπλιτσα. Αὐτὸ [τὸ τεμάχιον] εἶχε ὀριοθετηθεῖ παλιότερα ὁ κύριος Μπαλίκα, ἔπειτα ὁ σπαθάρης Ράδου, ἔπειτα ὁ Θεόδωρος βεστιάρης καὶ τέλος ὁ Λαουδάτ· ὄλοι ὀριοθέτησαν σύμφωνα με τὰ παλαιὰ σημάδια. Τὰ ὄρια τοῦ Καλουγκαρένι ἀρχίζουν ἀπὸ τὸν δρόμον πού λέγεται Πάζιστε, ἀνεβαίνουν πρὸς τὸν λόφον Ποτάν, ἔπειτα πηγαίνουν ἀνατολικά, χωρίζουν τὸ κτῆμα Σερμπανέστι, διασχίζουν τὸ δάσος καὶ τὸν κάμπο, περνοῦν τὸ ρυάκι Ροταρέστι, κοντὰ στό παλαιοχώρι Ροταρέστι, [μετὰ] περνοῦν [...] καὶ βγαίνουν στὸν δρόμον πρὸς τὰ ἀνατολικά, πρὸς τὸ [κτῆμα] Τούφελε, ἔπειτα στὶς πηγές τοῦ ποταμοῦ Πραδέσκου, ὅπου ἀκουμποῦν τὰ σύνορα τοῦ Μπουίτσεστι, συνεχίζουν δίπλα στὸν ποταμὸ πρὸς τὸν νότον, βγαίνουν στὴν πεδιάδα κοντὰ στὰ σύνορα τοῦ Πρεδέστι, φθάνουν στό μοναστηριακὸ ρυάκι, προχωροῦν ἔπειτα πρὸς τὸ στόμιον τοῦ Τοπίλιστα [...] καὶ βγαίνουν στὸν [ποταμὸ] Μαριτζα.

[Τὸ χωριὸ αὐτὸ] ὀριοθετήθηκε ἀπὸ τὸν κύριον Μπαλίκα [καὶ ἀργότερα] ἀπὸ τὸν Δημητράν, σύμφωνα με τὰ παλαιὰ σύνορα.

Γιά τό χωριό Δανέστι μάρτυρες ἦταν οἱ ἐξῆς: Ράδου, Δραγκομίρ, Δουράζα καί Νάν ἀπό τό Μπερινδέι, ὁ Πάρδα καί ὁ Πέτρος ἀπό τό Κρατσιουνέι, ὁ Πέρον καί ἡ Δομπρίνα ἀπό τό Κόρμπουλ, ὁ Φράνκου ἀπό τό Ἴζβόρ, ὁ Φράτεα ἀπό τό Κρατσιουνέι, ὁ Βλάδ καί ὁ Νεάξου ἀπό τό Μπασέστι, ὁ σπαθάρης Βλάικου ἀπό τό Νουτσέτ. Τά ὄρια αὐτοῦ τοῦ χωριοῦ ἀρχίζουν ἀπό τό [...] συνεχίζουν πρὸς τὰ ἀνατολικά στήν κοιλάδα Δραγκίτσι, ἐφάπτονται μέ τὰ σύνορα τοῦ Σουϊμπαρέστι, ἀνεβαίνουν πρὸς τόν λόφο καί μέσῳ τῆς Δουμπράβα φθάνουν στόν δρόμο Ρουτσιούκ. Ἐπειτα στή Βάλεα Σεάκα, καί πάλι στόν δρόμο, βγαίνουν [...] ἀφήνουν τόν δρόμο πρὸς τή δεξιὰ πλευρά, φθάνοντας στόν κάμπο καί μετὰ στόν ποταμὸ Καλματζοῦ πού λέγεται καί Λίμπα Βάτσιλορ. Ἐπειτα φθάνουν στὰ σύνορα τοῦ κτήματος Στοϊκανέστι, ἔπειτα [Ξανά] δίπλα στό Καλματζοῦ μέχρι τό στόμιο τοῦ Μπαδίδα, φθάνουν τὰ ὄρια τοῦ [...] Κρασιούνα, μετὰ καί πάλι πρὸς τὰ νότια μέσῳ τῆς Δουμπράβα, ὅπου χωρίζουν [...] ἀνατολικά, φθάνουν στή μικρὴ κοιλάδα, στό δασύλλιο, ἔπειτα στόν λοφίσκο καί τέλος φθάνουν μέχρι τό ρυάκι. [Τό κτῆμα αὐτό] ὀριοθέτησαν στὰ χνάρια τῶν παλαιῶν σημαδιῶν ὁ σπαθάρης Ράδου καί ὁ βεστιάρης Θεόδωρος.

Γιά τό χωριό Λαϊόβουλ μάρτυρες ἦταν οἱ ἐξῆς: Κόδρεα καί ὁ Δράτσα ἀπό τό Λαϊόβουλ δέ Ζός, ὁ [...] καί ὁ Δραγκομίρ, γιὸς τοῦ Νεάξου ἀπό τό Πλεσόβ, ὁ Μάνεα Τσεκίκα καί ὁ Τσερνάτ ἀπό τό Σκέ Ὅστρα, ὁ Σέρμπ ἀπό τό Μπακαλέστι, ὁ Μπράτα καί ὁ Βλάδ ἀπό τό Μπασέστι, ὁ Ράδου Μάλκα ἀπό τό Κραντζένι, ἡ Δραγιά καί ὁ Τροσάν ἀπό τό Κρετζέστι, ὁ [...] Βάλκου ἀπό τό Ὅστρα [...], ὁ Μπάνιτζα Οὐδόμπα ἀπό τή Λαϊόβα, ὁ [...] [Δρα]γκομίρ γιὸς τοῦ Νεάσκα ἀπό τό ἴδιο μέρος, ὁ Μπράτ καί ὁ Μίλκου ἀπό τό Λαϊόβουλ δέ Ζός.

Τὰ σύνορα αὐτοῦ τοῦ χωριοῦ ἀρχίζουν ἀπὸ τόν Ὅλτ, πάνω ἀπὸ τό Κριβίνα Κορνέτ, βγαίνουν στή μεγάλη ἀχλαδιά, φθάνουν στήν κορυφὴ τοῦ Βρανέστι, [ἔπειτα] στόν λόφο, συνεχίζουν ἀνατολικά μέσῳ τοῦ δασυλλίου, [βγαίνουν στόν δρόμο] στήν κοιλάδα πού λέγεται Ρωσική, συνεχίζουν στόν δρόμο πρὸς τὴν πηγὴ, δίπλα στό ρυάκι μέχρι τόν Ὅλτ καί ἀπὸ ἐκεῖ πρὸς τόν λόφο μέχρι τό σημεῖο πού ἀρχίζουν τὰ ὄρια [τοῦ κτήματος]. Αὐτὰ εἶναι τὰ ὄρια πού ἐντόπισε ὁ σπαθάρης Ράδου καί ἄλλοι μετὰ ἀπὸ αὐτόν.

[Γιά τό χωριό Κομάνκα] καί Τζιουρτζέβ-Πρισλόπ ὀρίστηκαν οἱ ἐξῆς μάρτυρες: [οἱ Τσερνάτ καί Μάνεα] Κέτσικα ἀπό τό Σκέ Ὅστρα, ὁ Σερμπ ἀπὸ τό Μπακαλέστι, ἡ [Μπράτα καί ὁ Βλάδ] jude ἀπὸ τό Μπασέστι, ὁ Ράδου ἀπὸ τό Κραντζένι, [ἡ Δραγιά] καί ὁ Τροσάν ἀπὸ τό Κρετζέστι, ὁ Δράτσα, ὁ Στάν καί ὁ Οὐδόβα ἀπὸ τό Λαϊόβουλ δέ Ζός, ὁ Δραγκομίρ, γιὸς τοῦ Νεάσκου, καί ἡ Μπάκα ἀπὸ τό Πλεσόβ.

Τά ὄρια αὐτοῦ τοῦ χωριοῦ ἀρχίζουν ἀπό τόν δρόμο τῆς Νικόπολης μέχρι τούς πρόποδες τοῦ Σάσκου, καί μέσω τοῦ λοφίσκου φθάνουν στή λίμνη, βγαίνουν [ἔπειτα] στόν λοφίσκο τοῦ Βόινεα, ἔπειτα στό μικρό ρυάκι ἀπ' ὅπου διασχίζουν τήν ξερή λίμνη, βγαίνουν στήν πεδιάδα, μετά στόν λοφίσκο, συνεχίζουν πρὸς τὰ κάτω στόν πρίνο τοῦ Κοσιμᾶ, ὅπου ἐφάπτονται μέ τὰ σύνορα τοῦ κτήματος τοῦ Ἰβανέτζ, διασχίζουν τήν κοιλάδα, κατευθύνονται πρὸς τήν πεδιάδα, ἐκεῖ ὅπου ἐνώνονται καί οἱ δύο Τρογιάνε, ἀκουμποῦν ἔπειτα τὰ σύνορα τῶν κτημάτων Σάρμπι καί Ρούσι, κατευθύνονται πρὸς τόν βορρᾶ στόν δρόμο πρὸς τό Χανσαρέστι μέχρι τῆ διασταύρωση, ὅπου συναντοῦν τόν δρόμο πού ἔρχεται ἀπό το Σκέ Ὁάστρε, ἔπειτα συνεχίζουν δυτικά στόν κάμπο, κοντά στή Μάγκουρα Μπασέστιλορ, χωρίζουν τὰ σύνορα μέ τό Μπασέστι, συνεχίζουν δίπλα στόν ποταμό Ὁμπρέζα, στή μέση τῆς κοιλάδας φθάνουν στόν ποταμό Καλματζού καί βγαίνουν [μετά] στό σημεῖο Βρανέστι, συναντοῦν τόν δρόμο γιά τό Νικόπολε στό δασύλλιο, ἐφάπτονται μέ τὰ σύνορα τῶν κτημάτων Κραντζεάνι καί Ματσέστι, μέχρι τόν δρόμο τοῦ Νικόπολε.

Τό κτήμα αὐτό τό ὀριοθέτησαν ὁ σπαδάρης Ράδου καί ἀργότερα ὁ κύριος Κοτάνα. [Οἱ ἴδιοι ἐντόπισαν] τὰ παλαιοχώρια Σούρα, Σάκα, Τσιοάρα, Σουχάια, ὅλα γύρω ἀπό τούς βάλτους τοῦ ποταμοῦ Καλματζού μέχρι πού συναντοῦν τόν δρόμο πρὸς τό Σβίστοβ, ἀρχίζοντας ἀπό τόν φράχτη τοῦ Σβίστοβ πρὸς τὰ πάνω, ἕως τῆ Σικίρα.

Γιά τό χωριό Χρατέστι χωρομέτρες ὑπῆρξαν ὁ Στέφανος Σάρμπου ἀπό τό Ναγκοιμέστι, [ὁ Στρέε καί ὁ Μπαδέα ἀπό τό Λουτσιάνι], οἱ Ρέπεδε, Ραζόρ καί Μιχαήλ ἀπό τό [Βουλτουρέστι], Σέρμπ ἀπό τό Βοροβένι, [Δραγκοσλάβ] ἀπό τό Μποτένι.

Τά ὄρια αὐτοῦ τοῦ χωριοῦ ἀρχίζουν ἀπό τή Βαλέα [Ὁμράζεϊ], μέχρι τό σημεῖο Μλαξέσι [...] διασχίζουν τήν κορυφή, βγαίνουν στόν δρόμο στή μεγάλη φλαμουριά, χωρίζουν τό κτήμα Τζέμενε, συνεχίζουν πρὸς τίς Μορμίντε, στά σύνορα μέ τό Μποτένι, διασχίζουν [πάλι] τήν κορυφή στό ρυάκι, στά ὄρια μέ τό Λουτσιάνι, ἔπειτα προχωροῦν παράλληλα μέ τόν [ποταμό] Ἀρτζεσέλ ὡς τό Σλέμε, μετά στά ὄρια μέ τό Δραγκίτσι, φθάνουν στό Σλέμε, μετά στά ὄρια μέ τό Δραγκίτσι, ξανά στό Σλέμε, διασχίζουν δύο δρόμους καί χωρίζουν τὰ σύνορα τοῦ Μιχαέστι. Στή συνέχεια ἀπό τήν κορυφή Μπολδέστι, φθάνουν στόν γαρεμό τοῦ Πόδ, διασχίζουν τόν λειμώνα μέχρι τῆ μεγάλη πασχαλιά, ἐφάπτονται μέ τό κτήμα Μπατιέστι, ἀπέναντι ἀπό τόν ποταμό Ἀρτζισέλ, καί ἀπό τόν λόφο, βγαίνουν στήν κοιλάδα [Ὁμράζεϊ] ἀπό τήν περιοχή Ἀρτζισέλ - τεμάχιο τό ὁποῖο ἀγόρασαν [οἱ μοναχοί

κατά τήν περίοδο τῆς ἡγεμονίας τοῦ βοεβόδα] Ράδου τοῦ πρεσβυτέρου [ἀπό τόν ἀρμάση Καζάν].

Γιά τά χωριά Σουχάια [...] ὀριοθέτησαν [...] ἔστειλε ὁ Ράδου βοεβόδας τόν Βλάικου ἀπό τό Νουτσέτ μαζί μέ 12 βογιάρους [...] μαζί μέ 15 βογιάρους, οἱ ὅποιοι καί ἐντόπισαν τά σημάδια [τῆς ὀριοθεσίας] τοῦ Βλάικου ἀπό τό Νουτσέτ καί [...] διασταύρωση στόν λόφο εἶναι μιὰ στήλη [...] πηγαίνουν πάλι πρὸς τόν κάμπο, στήν ἄκρη τοῦ Γκαβάν εἶναι μιὰ στήλη, ξανά πρὸς τόν κάμπο [...] βρῖσκεται ἓνας δρόμος καί στόν δρόμο εἶναι μιὰ στήλη, συναντοῦν πάλι δρόμο [...] λίμνη, ἀπό ἐκεῖ στό φράγμα, ἐδῶ εἶναι [...]

Τά σύνορα ὀριοθετήθηκαν ἀπό τούς προαναφερόμενους 12 βογιάρους καί ὅλα τούς ἀνήκουν ὡς κτῆμα καί κληρονομιά, σύμφωνα μέ τή διαταγή τῆς Αὐθεντίας μου.

Μετά τόν θάνατο τῆς Αὐθεντίας μου, αὐτόν τόν ὁποῖο θά ἐκλέξει ὁ Ἅγιος ὁ Θεός νά εἶναι ἡγεμόνας τῆς Ρουμανικῆς χώρας, εἴτε ἀπό τά παιδιά μου, εἴτε ἀπό τούς συγγενεῖς μου, εἴτε ἀπό ἄλλο γένος, [ἐάν τιμῆσει, ἀνανεώσει καί ἐπικυρώσει αὐτή τή διαταγή τῆς Αὐθεντίας μου] νά τόν τιμῆσει ὁ Θεός καί νά τόν στερεώσει [στήν ἡγεμονία του].

Ἐάν ὅμως δέν τήν τιμῆσει, οὔτε τήν ἐπικυρώσει, ἀλλά ἐάν τήν καταπατήσει, τήν καταστρατηγήσει καί τήν ντροπιάσει, ἐκείνον ὁ Ἅγιος ὁ Θεός νά τόν τιμωρήσει ὅσο ζεῖ ἀλλά καί στή μεταθανάτια ζωή [...] καί νά ἔχει τό μερίδιό τοῦ Ἰούδα καί τοῦ τρισκαταραμένου Ἀρείου καί τῶν ὑπολοίπων Ἰουδαίων, οἱ ὅποιοι κράτυναζαν περί τοῦ αἵματος τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτήρος ἡμῶν: «Τό αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς καί ἐπὶ τῷ τέκνῳ αὐτῶν».

Μάρτυρες: ὁ κύριος [...] Χάρβατ βεστιάρης, ὁ Ράδου σπαδάρης [...] Δραγκίτσι παχάρνικος, Μπάρμπου στόλνικος, Ράδου ποστέλνικος. Καί ἐγώ ὁ Στόικα γραμματικός ἔγραψα στήν πόλη [...] στίς 23 Ἰουλίου τοῦ ἔτους [...]

Ἰω ὁ Μπασαράμπ βοεβόδας, ἑλέφ Θεοῦ ἡγεμόνας.

7

1514 (7023), 7 Δεκεμβρίου, Βουκουρέστι

Τῷ παναγάθῳ καί τά πάντα ὀρῶντι καί ἐν Τριάδι (προσώπων) δοξασιμένῳ Θεῷ, ἐγκώμιον καί δόξα. Σέ Αὐτόν πού ὅλα ἐκ τοῦ μή ὄντος εἰς τό εἶναι παρήγαγε καί διά τοῦ Λόγου Του ἐδημιούργησε (τά πάντα) καί μέ τό Πανάγιό Του Πνεῦμα (τά) ἐστήριξε. Ὁ Θεός ἐκείνους, πού μέ τή θέλησή τους λόγῳ ἁμαρτίας, ἐξαιτίας τῆς πανουργίας τοῦ

ἀρχικάκου (Διαβόλου), ἀπομακρύνθηκαν ἀπὸ Αὐτόν, [ὁ Θεός] στό ἔλεος του, δὲν τοὺς ἄφησε νὰ χαθοῦν, [δὲν ἐξαφάνισε] τὸ ἀνθρώπινο γένος ἐπειδὴ οἱ προπάτορές μας ἄπλωσαν κάποτε τὰ χέρια στὸν Παράδεισο, δείχνοντάς του πολλοὺς τρόπους μετανοίας. Καὶ διάλεξε ἀπὸ κάθε ἔθνος ἐκείνους, πού μὲ τίς εὐεργεσίες τους ἔγιναν εὐάρεστοι μπροστὰ στὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἔκανε υἱοὺς καὶ κληρονόμους τῆς Βασιλείας Του.

Ἔχοντας ὑπόψη μου ὅλα αὐτὰ καὶ ἐγὼ ὁ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστότατος καὶ φιλόχριστος καὶ μοναδικὸς κυρίαρχος Ἰω ὁ Μπασαράμπ, βοεβόδας καὶ ἐλέφ Θεοῦ κύριος ὀλοκλήρου τῆς Οὐγγροβλαχίας, ἐπιθυμώντας καὶ ἐγὼ [νὰ ἀκολουθήσω τὸ παράδειγμα] τῶν ὀρθοδόξων καὶ φιλοχρίστων [ἡγεμόνων], τῶν νῦν μεταστάντων, οἱ ὁποῖοι ἀνήγειραν τίμιους θεῖους ναοὺς καὶ τοὺς διακόσμησαν, [ὅπως] αὐτοὶ οἱ κτήτορες καὶ τιμώτατοι Βασιλεῖς πού ἐκόσμησαν τὸ περιβόλι τῆς Παναγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει [...] ὅπου καὶ ὁ τιμώτατος καὶ φιλόχριστος προπάτοράς μας καὶ μεγάλος βοεβόδας Ἰω ὁ Μίρτσεα ἀνακαίνισε τὸ κτίσμα πού ἔκτισε ἡ Ρουμανικὴ χώρα, κτίσμα πού ἔχει ὡς ἱερὸ προστάτη τὴ Μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου [...]

Ἀργότερα ὁμως, ἐξαιτίας τῶν ἁμαρτιῶν μας, αὐτὴ ἡ ἱερά μονὴ ὀνομαζόμενη Κουτλουμουσίου, λόγῳ πολλῶν ἀναγκῶν παλαιώσε [καὶ ἐφθάρη]. [Ἄφοῦ τὴν εἶδε ἔτσι] [...] ὅσο μπόρεσε τὴν ἀνανέωσε καὶ τὴν ἐνίσχυσε ἀργότερα καὶ ὁ ἀδελφός του Ἰω ὁ Βλάδ βοεβόδας [...] Ἀργότερα καὶ ἐμεῖς διαπιστώσαμε ὅτι ἡ ἱερά αὐτὴ μονὴ εἶναι φθαρμένη καὶ ἡμιτελής, γι' αὐτὸ ὅσο ἐξαρτόταν ἀπὸ τὴ δύναμὴ μας [...] καὶ τὴν κτίσαμε μέχρι πού τὴν ὀλοκληρώσαμε καὶ τὴν συμπληρώσαμε [...] ὅσο μπορέσαμε, ἀπὸ τὸ κοπιῶδες κέρδος πού μᾶς ἔδωσε ὁ Θεὸς προσδέσαμε περισσότερο στὴ βοήθειά μας πρὸς τὴν ἱερά μονή [...] ἀπὸ ἐμᾶς κάθε χρόνο 10.000 ἄσπρα βοήθεια καὶ 500 ἄσπρα γιὰ τὰ ἔξοδα καὶ 700 ἄσπρα γιὰ τὸ νοσοκομεῖο. [Ὀρίσαμε] νὰ ἔρχονται οἱ μοναχοὶ ἀπὸ τὴν ἱερά μονὴ κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριου γιὰ νὰ παίρνουν τὴν προαναφερμένη βοήθεια πρὸς αὐτήν.

Ἔτσι λοιπὸν, προσδέσαμε καὶ ὑποσχεθήκαμε νὰ παρέχουμε χωρὶς διακοπὴ [τὸ ποσὸ] ὅσο θὰ ὑπάρχει ἡ ἱερά μονή. Ἔπειτα, μετὰ τὸν θάνατο τῆς Αὐθεντίας μου, ὅποιον θὰ ἐκλέξει ὁ Ἅγιος ὁ Θεὸς ὡς ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας, ἐάν προσπαθήσει νὰ ἀνανεώσει καὶ νὰ ἐπικυρώσει αὐτὸ τὸ χρυσόβουλλο, σὲ ἐκείνον ὁ Ἅγιος ὁ Θεὸς νὰ ἐπιτρέψει νὰ καθίσει δεξιὰ τοῦ θρόνου, ἀντιθέτως ὀφείλει νὰ ἀπολογηθεῖ –ἐάν τοιμήσει νὰ τὸ καταπατήσῃ– ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Μάρτυρες αὐτῆς τῆς διαταγῆς τῆς Αὐθεντίας μου: ὁ κύριος Μπαρμπου μπάνος, ὁ κύριος Κάλοτα μέγας βόρνικος, ὁ κύριος Χάρβατ λο-

γοδέτης, ὁ κύριος Δημήτριος βεστιάρης, ὁ κύριος Ράδου Μπούξα σπαθάρης, ὁ κύριος Δραγκίτσι παχάρνικος, ὁ Χάμιζα κόμισος, ὁ Ζιτεάν στόλνικος, ὁ Στρόε ποστέλνικος. Καί ἐγώ [...] ὁ ὁποῖος ἔγραψα στίς 7 Δεκεμβρίου, στό Βουκουρέστι, τοῦ ἔτους 7023.

Ἰω ὁ Μπασαράμπ βοεβόδας, ἔλεψ Θεοῦ ἡγεμόνας.

8

Circa 1532, Βουκουρέστι

Τῷ παναγάθῳ καί τά πάντα ὀρῶντι καί ἐν Τριάδι δοξασμένῳ, αἶνος καί δόξα. Σέ Αὐτόν πού ὅλα ἐκ τοῦ μή ὄντος εἰς τό εἶναι παρήγαγε καί διά τοῦ Λόγου Του ἐδημιούργησε καί μέ τό Πανάγιό του Πνεῦμα ἐστήριξε. Αὐτός, ἐκείνον πού μέ τή δική του θέληση ἀπό σφάλμα, λόγω τῆς πανουργίας τοῦ ἀρχικάκου (Διαβόλου), ἀπομακρύνθηκε ἀπό τόν Θεό, κατά τό μέγα ἔλεός Του δέν τόν ἄφησε νά χαθεῖ [δέν ἐξαφάνισε δηλαδή ὁ Θεός] τό γένος τῶν ἀνθρώπων ἐπειδή οἱ προπάτορές μας ἄπλωσαν τά χέρια στόν Παράδεισο, ἀλλά κλίνοντας τούς οὐρανούς, κατέβηκε [ἐπί τῆς γῆς], τούς ἔσωσε ἀπό τή φθορά καί τούς χάρισε πολλούς τρόπους μετανοίας· ἀπό κάθε ἔθνος διαλέγοντας ὁ Θεός ἐκείνους πού μέ τίς εὐεργεσίες τους ἔγιναν εὐάρεστοι σέ Αὐτόν, τούς ἔκανε υἱούς καί κληρονόμους τῆς Βασιλείας Του.

Ἐχοντας ὑπόψη μου ὅλα αὐτά καί ἐγώ ὁ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ὀρθόδοξος καί φιλόχριστος καί εὐσεβής Ἰω Βλάδ βοεβόδας, ἔλεψ Θεοῦ κύριος ὀλοκλήρου τῆς Οὐγγροβλαχίας χώρας, ἐπεθύμησα [νά ἀκολουθήσω τό ἴδιο παράδειγμα] ὅπως οἱ εὐσεβεῖς καί φιλόχριστοι, οἱ νῦν μεταστάντες, οἱ ὁποῖοι ἔκτισαν ἅγιες καί θεῖες ἐκκλησίες καί τίς διακόσμησαν, ὅπως [δηλαδή] οἱ μακάριοι κτήτορες καί εὐσεβεῖς Βασιλεῖς οἱ ὁποῖοι ἐκόσμησαν τό περιβόλι τῆς Παναμώμου Μητρός τοῦ Θεοῦ τό ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὁρει Ἄθῳ, ἐκεῖ [δηλαδή] ὅπου καί ὁ καλόπιστος καί φιλόχριστος πρόγονός μας [ὀρθόδοξος] καί μέγας βοεβόδας Ἰω Μίρτσα ἀνακαίνισε τήν ἁγία καί πανάμωμο ἐκκλησία τῆς δοξασμένης Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ [πού ἀποτελεῖ] ἴδρυμα (κτίσμα) τῆς Ρουμανικῆς χώρας.

Ἵστερα ἀπό αὐτό ὅμως, ἔξαιτίας τῶν ἁμαρτιῶν μας, αὐτή ἡ μονή πού ὀνομάζεται Κουτλουμουσίου, λόγω πολλῶν ἀναγκῶν παλαιώσε καί ἐφθάρη. Ἀφοῦ τή βρῆκε ἔτσι παλαιωμένη ὁ πατήρ ἡμῶν ὁ Βλάδ βοεβόδας τήν ἀνανέωσε καί τήν ἐνίσχυσε, ὅσο μπόρεσε. Ἀργότερα καί ἐμεῖς, ὅσο μπορέσαμε τήν στηρίζαμε καί θά τήν στηρίζουμε καί θά τήν ἀνανεώνουμε μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ.

Συγκεκριμένα, για τήν ένίσχυση τῆς ἱερᾶς μονῆς, πρόσδεσα σέ αὐτήν τὰ χωριά πού δόθηκαν ἀπό τοὺς εὐσεβεῖς ἡγεμόνες καί κυρίαρχους γιά μνημόσυνο τοὺς. Ἐπειδὴ ἔμαθα ὅτι πολλά χωριά τῆς ἱερᾶς μονῆς καταπατήθηκαν ἀπὸ κτήματα γειτόνων, στάλθηκαν οἱ τίμιοι καί πιστοὶ ἄρχοντες ὁ κύριος Μίλα στόλνικος καί ὁ κύριος Τσίντσιουλ γιά νά ἐπιλέξουν ἀπὸ δώδεκα βογιάρους γιά κάθε χωριό, ὥστε νά ὀριοθετήσουν πρὸς ὅλες τὶς πλευρὲς –στά χνάρια τῶν παλαιῶν σημαδιῶν– τὰ χωριά τῆς μονῆς.

Γιά τὰ χωριά Τσιρεσόβουλ, Καλουγκαρένι καί Μαρατσίνα νά πάρουν αὐτοὺς πού εἶναι ἐδῶ: τὸν κύριο Καζάν ἀπὸ τὸ Τσιρεσόβουλ δὶν Δεάλ, τὸν κύριο Μπόικα ἀπὸ τὸ Σερμπανέστι, τὸν κύριο Τσιοκαρλίε, τὸν ἱερέα Δημήτριο Κάλτσα, τὸν Ράδου Πεσγκιζδάβ, τὸν Ραδιμίλ, τὸν Στόια Γκομόι, τὸν Ράδου γιὸ τοῦ Φέτσα, ὄλοι ἀπὸ τὴ Σλάτινα, τὸν Δραγκομίρ καί τὸν Ράδου ἀπὸ τὸ Σερμπανέστι, τὸν Γκόια ἀπὸ τὸ Δομπρέστι.

Αὐτοὶ διαπίστωσαν ὅτι τὰ σύνορα τοῦ Τσιρεσόβ ἀρχίζουν δίπλα ἀπὸ ἐκεῖνα τοῦ Σερμπανέστι, περνοῦν ἀπέναντι ἀπὸ τὸν Ὀλτ στό σημεῖο Ὀστρόβ, κατεβαίνουν παράλληλα μὲ τὸ ρυάκι στή μέση τοῦ Ὀστρόβ, φθάνουν στή λίμνη, ὅπου ἐφάπτονται στά σύνορα τοῦ κτήματος Κανέστι, περνοῦν ξανά ἀπέναντι ἀπὸ τὸν ποταμὸ Ὀλτ, δίπλα στό ποταμάκι καί ἐφάπτονται στό κτήμα Δραενοβάτζ. Μετὰ χωρίζουν τὸ κτήμα Στρεχαρέτζ διασχίζουν τὴ λίμνη, συνεχίζουν παράλληλα μὲ τὸ ρυάκι, μετὰ τὴ μεγάλη λίμνη, διασχίζουν τὸν κάμπο, φθάνουν στό Παράουλ Μουερέσκ καί τελειώνουν στό στόμιο τῆς Τόπλιτζα.

Τὸ κτήμα αὐτὸ ὀριοθετήσε ἀρχικά ὁ κύριος Μπαλίκα, ἐνῶ ἀργότερα ὀριοθετήθηκε ἀπὸ τὸν σπαδάρη Ράδου, τὸν βεστιάρη Θεόδωρο καί ἀπὸ τὸν Λαουδάτ, στά χνάρια τῶν ὀρίων πού ἐντόπισε ὁ πρῶτος.

Τὰ σύνορα τοῦ κτήματος Καλουγκαρένι ἀρχίζουν ἀπὸ τὸν δρόμο πού λέγεται Πάζιστε, φθάνουν στὸν λόφο στό Ποτάν, συνεχίζουν μετὰ ἀνατολικά στά ὄρια τοῦ κτήματος Σερμπανέστι, διασχίζουν τὸ δάσος, φθάνουν στὸν κάμπο, διασχίζουν τὸ ρυάκι Ροταρέστι ἀπέναντι ἀπὸ τὸ παλαιοχώρι μὲ τὸ ἴδιο ὄνομα, φθάνουν στό ρυάκι [...] βγαίνουν [Ξανά] στὸν δρόμο, πρὸς τὰ ἀνατολικά, φθάνουν στό σημεῖο Τούφελε καί ἔπειτα στὶς πηγὲς τοῦ ρυακιοῦ Πραδέσκου, ὅπου εἶναι τὰ σύνορα τοῦ κτήματος Μπουϊτσέστι. Συνεχίζουν δίπλα στό ρυάκι πρὸς τὰ νότια, βγαίνουν στὸν κάμπο, ἀπ' ὅπου προχωροῦν δυτικά, ἐφάπτονται στά ὄρια τοῦ κτήματος Πρεδέστι καί προχωροῦν μέχρι τὸ μοναστηριακὸ ρυάκι, ἔπειτα στὶς πηγὲς τοῦ ποταμοῦ Τόπλιτζα καί καταλήγουν στή Μαρίτζα.

Τό χωριό αυτό όριοθετήσε αρχικά ό κύριος Μπαλίκα και μετά από αυτόν –μέ παρόμοιο τρόπο– ό Δημητράν. Για τό χωριό Δανέστι μάρτυρες ήταν οι έξης: οι Ράδου, Δραγκομίρ, Δουράζα και Νάν από τό Μπερινδέι, ό Φράντσα από τό Κρατσιουνένι, ό Βλάδ και ό Νεάξου από τό Μπασέστι, ό σπαθάρης Βλάικου από τό Νουτσέτ. Τά όρια του αρχίζουν από τον ποταμό Όλτ, πάνω από τό σημείο Κριβίνα Κορνέτ, προχωρουν προς τή μεγάλη άχλαδιά, φθάνουν στην κορυφή του Βρανέστι, συνεχίζουν μετά ανατολικά μέσω της Δουμπράβα, έφάπτονται στα όρια του κτήματος Όστρα, στή συνέχεια κινούνται προς τή μεγάλη βελανιδιά, βγαίνουν στον θάμνο στον δρόμο προς τή Νικόπολη. Έδώ βρίσκεται μία πέτρα απ' όπου [τά σύνορα] προχωρουν προς τά νότια, έπειτα δυτικά, και από τον κάμπο μέσω του άλλους βγαίνουν στην κοιλάδα Ρουσεάσκα μέχρι τίς πηγές. Από εκεί στο ρυάκι μέχρι τον ποταμό Όλτ, από όπου φθάνουν στον λόφο, εκεί πού ξεκινούν τά σύνορα.

Τό χωριό όριοθετήθηκε από τον σπαθάρη Ράδου.

Για τό χωριό Κομάνκα, Τζιούρτζεβ και Πρισλόπουλ μάρτυρες ήταν: οι Τσερνάτ και Μάνεα Κέτσικα από τό Σκέι, ό Σέρμπ από τό Μπακαλέστι, ό Μπράτα και ό δικαστής Βλάδ από τό Μπασέστι, ό Ράδου από τό Κραντζένι, ό Δραγκίτσι και ό Τροσάν από τό Κρετζέστι, ό Δράτσα, ό Σπάντσιου και ό Ουδόμπα από τό Λαϊόβουλ δέ Ζός, ό Δραγκομίρ, ό γός του Νεάξου και ό Μπάκα από τό Πλεσόβ.

Τά όρια αυτού του χωριού αρχίζουν από τον δρόμο της Νικόπολης, προχωρουν προς τήν επικλινή πλευρά Σάσκου, μετά μέσω του θάμνου μέχρι τή λίμνη, βγαίνουν στον θάμνο του Βόινεα, έπειτα στο ρυάκι Καλματζούι μέχρι τήν άχλαδιά, φθάνουν στον μικρό θάμνο. Από εκεί στα ανατολικά μέχρι τό μικρό ρυάκι, ξεπερνούν τό σημείο Τουφέλε στην ξερή λίμνη και βγαίνουν στον κάμπο, στον θάμνο, προχωρουν προς τήν πεδιάδα, φθάνουν μέχρι τό πουρνάρι του Κοσμα, χωρίζουν τό κτήμα Ίβανέτζ, περνούν απέναντι από τήν κοιλάδα στον κάμπο, στο σημείο πού συναντούν και τίς δύο Τροϊάνε, έφάπτονται μέ τά σύνορα των κτημάτων Σάρμπι και Ρούσι, συνεχίζουν προς τον βορρά στον δρόμο πού λέγεται Χανσαρέστι, στή διασταύρωση μέ τον δρόμο που έρχεται από τό Σκέ Όστρα, μετά δυτικά από τον κάμπο κοντά στην Μάγκουρα Μπασέστιλορ, έφάπτονται μέ τά σύνορα του Μπασέστι. [Από εκεί] διαγράφονται παράλληλα μέ τον ποταμό Όμπρέζα, φθάνουν στον λειμώνα μέσω της κοιλάδας και έπειτα στον ποταμό Καλματζούι. Βγαίνουν έπειτα στην κορυφή Βρανέστι, στον δρόμο προς τή Νικόπολη, χωρίζουν τό κτήμα Κραντζένι καθώς και τό Ματσέστι, και [ξανά] προς τή Νικόπολη από όπου αρχίζουν τά όρια. Τό χωριό αυτό

οριοθετήθηκε αρχικά από τόν Ράδου σπαθάρη και αργότερα από τόν κύριο Κοτάνα, σύμφωνα μέ τά σημάδια του πρώτου.

Τά παλαιωχόρια Σούρα, Σάκα, Τσιόρα, Σουχία και άλλα, όλα όσα βρίσκονται γύρω από τόν βάλτο του Καλματζού μέχρι τόν δρόμο του Σβίστοβ, αρχίζουν από τό φράγμα του Σβίστοβ προς τά πάνω έως τή Σιζίρα.

Γιά τό χωριό Χρατέστι, τό όποιο οριοθετήσε ό σπαθάρης Στέφανος, μάρτυρες ύπήρξαν οι: Μπάδεα Κοτέσκου Σάνδρου από τό Δραγκίτσι, Δάν και Σάριπου από τή Ναγκομιρέστι, Στρώιε και Μπάδεα από τό Λουτσιάνι, Ρέπεδε, Ράζο και Μιχαήλ από τό Βαλτουρέστι, Σέρμπ από τό Βοροβένι, Δραγκοσλάβ από τό Μποτένι.

Τά όρια αυτού του χωριού αρχίζουν από τή Βάλεα Όμράζεϊ, φθάνουν στη θέση Μλακεσικόνε, διασχίζουν τή κορυφή, βγαίνουν στον δρόμο στη μεγάλη φλαμουριά, στά όρια του κτήματος Τζέμινε, συνεχίζουν πάλι στο Μορμίντε, όπου χωρίζουν τά σύνορα του Μποτένι, διασχίζουν τή κορυφή, φθάνουν στο ρυάκι, στά όρια του Λουτσιάνι, διασχίζουν τόν ποταμό Άρτζεσέλ, πηγαίνουν πάλι στην κορυφή, χωρίζουν τά όρια του κτήματος Δραγκίτσι. Από εκεί βγαίνουν ξανά στην κορυφή, διασχίζουν δύο δρόμους, εφάπτονται μέ τά όρια του κτήματος Μιχαέστι, φθάνουν στην κορυφή Μπολδέστι, από όπου πέφτουν στον γκρεμό, περνούν τόν λειμώνα μέχρι τή μεγάλη μελιά, στά σύνορα του κτήματος Μπατιέστι. Ξεπερνούν πάλι τό Άρτζεσέλ και τή κορυφή, φθάνουν στη Βάλεα Όμράζεϊ, έκταση που αγόρασαν οι μοναχοί κατά τή διάρκεια της ήγεμονίας του ήγεμόνα Ράδου του Πρεσβυτέρου από τόν Καζάν Άρμάση.

[Όρίζω] όλα αυτά να τους ανήκουν (στους μοναχούς) ως κληρονομιά, να μην τα πειράξει κανείς, σύμφωνα με τή διαταγή της Αϋθεντίας μου. Και κανείς να μην τολμήσει να καταπατήσει τά σύνορα των προαναφερομένων κτημάτων. Ήπειδή, όποιος προσπαθήσει να καταπατήσει, εκείνος [...] τήν όργη της Αϋθεντίας μου [...] ανάθεμα έδεσε ή Αϋθεντία μου μετά τόν θάνατο της Αϋθεντίας μου, όποιον εκλέξει ό Άγιος ό Θεός να είναι ήγεμόνας της Βλαχίας, είτε από τόν καρπό της καρδιάς μου, είτε από τους συγγενείς μας, είτε, εξαιτίας των άμαρτιών της Αϋθεντίας μου, από άλλο γένος, εάν τιμήσει, ανανεώσει και επικυρώσει αυτή τή διαταγή της Αϋθεντίας μου, εκείνον ό Άγιος ό Θεός να τόν τιμή στην ήγεμονία του. Εάν όμως δεν τιμήσει και δεν ανανεώσει, αλλά εάν σχίσει, χάσει ή ντροπιάσει αυτή τή διαταγή της Αϋθεντίας μου, εκείνον ό Άγιος ό Θεός ό όποιος δημιούργησε τόν ουρανό και τή γη [...] ή ψυχή του και να έχουν τό μερίδιο του Ίούδα και του Άρειού και μέ τους Ίουδαίους, οι όποιοι κραύγαζαν περι

τοῦ Ἁγίου καὶ Πατρὸς καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Πόντιο Πιλάτο καὶ εἶπαν [...] «Σταύρωσέ τον, τό αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν».

Γραμμένο στό Βουκουρέστι [...]

Ἰω ὁ Βλάδ βοεβόδας, ἐλέφ Θεοῦ ἡγεμόνας.

Στίς ἡμέρες τοῦ ἡγουμένου ιερομονάχου Συμεών.

9

1533. (7041) 18 Ἀπριλίου, Τιργχόβιστε

Τῷ παναγᾷ καὶ τὰ πάντα ὀρῶντι καὶ τῷ ἐν Τριάδι [προσώπων] δοξασμένῳ Θεῷ, αἶνος καὶ δόξα. Σέ Αὐτόν πού τὰ πάντα ἐκ τοῦ μή ὄντος εἰς τό εἶναι παρήγαγε καὶ διά τοῦ Λόγου Του ἐδημιούργησε καὶ μέ τό Πανάγιόν του Πνεῦμα ἐστήριξε. Ὁ [Θεός], ἐκεῖνον πού μέ τό δικό του θέλημα, λόγφ τῆς πανουργίας τοῦ ἀρχικάκου [Διαβόλου] ἀπομακρύνθηκε ἀπό τόν Θεό, [ὁ Θεός] κατά τό ἔλεός Του δέν τόν ἄφησε νά χαθεῖ [δέν ἐξαφάνισε δηλαδή ὁ Θεός] τό ἀνθρώπινο γένος ἐπειδή οἱ προπάτορές μας ἄπλωσαν κάποτε τὰ χέρια στόν Παράδεισο, ἀλλά κλίνοντας τοὺς οὐρανοὺς κατέβηκε [ἐπὶ τῆς γῆς] καὶ ἀπό τή φθορά τό ἀπελευθέρωσε δείχνοντάς του [συγχρόνως] καὶ πολλοὺς τρόπους μετανοίας καὶ ἐπιλέγοντας ἀπό κάθε ἔθνος ἐκείνους πού μέ τίς εὐεργεσίες τους ἔγιναν εὐάρεστοι στόν Θεό. Αὐτούς τοὺς ἔκανε [ὁ Θεός] υἱούς καὶ κληρονόμους τῆς Βασιλείας Του.

Ἐχοντας λοιπόν ὑπόψη μου ὅλα αὐτά, καὶ ἐγὼ ὁ ἐν τῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ εὐπίστος [= ὀρθόδοξος] καὶ φιλόχριστος Αὐθέντης Ἰω Βλάδ, βοεβόδας καὶ Κύριος ἐλέφ Θεοῦ ὀλοκλήρου τῆς Ρουμανο-Μουντενίας χώρας ἐπεθύμησα [νά ἀκολουθήσω τό παράδειγμα] τῶν εὐπίστων καὶ φιλοχρίστων, τῶν νῦν μεταστάντων, οἱ ὅποιοι ἔχτισαν τίς ἅγιες ἐκκλησίες καὶ τίς διακόσμησαν, [ὅπως ἐκεῖνοι] οἱ μακάριοι κτήτορες καὶ εὐσεβέστατοι βασιλεῖς, οἱ ὅποιοι διακόσμησαν τό περιβόλι τῆς Παναγίας Μητρὸς τοῦ Θεοῦ τό ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὁρει Ἄθῳ, [ὅπου κεῖται] καὶ τό κτίσμα (ἴδρυμα) μέ προστάτη τῆς ἐνδόξου Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ὀποῖου κτήτορας καὶ ἀνακαινιστής τυγχάνει ὁ εὐσεβέστατος καὶ φιλόχριστος προπάτοράς μας Ἰω Μίντσα βοεβόδας, ὁ ὀποῖος [βοεβόδας] τὴν ἔκτισε γιά τή Ρουμανική χώρα.

Ἀργότερα, λόγφ τῶν ἁμαρτιῶν μας, αὐτή ἡ ἱερά μονή, ἡ ὀποία ὀνομάζεται Κουτλουμουσίου, ἔξαιτίας πολλῶν ἀναγκῶν παλαιώσε καὶ

ἐφθάρη. Ἄφου τή βρῆκαν τόσο κατεστραμμένη, οἱ ἡγεμόνες πού ἦταν πρὶν ἀπὸ μᾶς τή βοήθησαν καὶ τὴν ἀνανέωσαν. Μετὰ καὶ ἐμεῖς ὅσο μπορέσαμε τὴν ἐνισχύσαμε καὶ θά τὴν ἐνισχύουμε γιὰ πάντα μὲ τὸ δῶρο τοῦ Χριστοῦ. Ἐπικυρώσαμε ἐκ νέου παλαιές ἀφιερώσεις χωριῶν πού εἶχαν γίνει ἀπὸ τίμιους ἡγεμόνες καὶ ἡγέτες γιὰ μνημόσυνο τους. Αὐτὸ ἔγινε γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῆς ἱερᾶς μονῆς. Καὶ διαπιστώσαμε ὅτι τὰ χωριά τῆς ἱερᾶς μονῆς καταπατοῦνται σέ μεγάλη ἔκταση ἀπὸ ἐκεῖνα τῶν γειτόνων. Διάβασα καὶ ἐγὼ τὸ ἔγγραφο τοῦ μακαρίτη βοεβόδα Μπασαράμπ, καθὼς καὶ τοῦ βοεβόδα Ράδου τοῦ Νεοτέρου καὶ ἔμαθα πὼς ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνα Μπασαράμπ ὁ στόλνικος Μίλκο καὶ ὁ σπαθάρης Τσίντσιου ὀριοθέτησαν τὰ χωριά τῆς ἱερᾶς μονῆς μαζί μὲ 12 βογιάρους χωρομέτρεις, μὲ βάση τὰ παλαιὰ ὀριοθετικά σημάδια.

Χωρομέτρεις ὑπῆρξαν οἱ: Καζάν ἀπὸ τὸ Τσιρεσόβουλ δέ Σούς, Μπόικο ἀπὸ τὸ Σερμπανέστι, Τσιοκαρλίε ἀπὸ τὴ Σλάτινα, ὁ ἱερέας Δημήτριος Κάλτσα, ὁ Ράδου Πεσκιζδάβουλ, ὁ Ραδιμίλ, ὁ Στόι Γκομόιου γιὰ λογαριασμό τοῦ γιοῦ του Φέλεα, ὁ Δραγκόιου καὶ ὁ Ράδου ἀπὸ τὸ Σερμπανέστι, ὁ Δραγκομίρ ἀπὸ τὸ Τσιρεσόβουλ, ὁ Μιχαήλ Σάρμπου καὶ ὁ Ραδομίρ ἀπὸ τὴ Μίλκοβα καὶ ὁ Γκόια ἀπὸ τὸ Δουμπρέστι καὶ ἐντόπισαν τὰ ὄρια τοῦ Τσιρεσόβ σύμφωνα μὲ τὰ παλαιὰ σύνορα.

Αὐτὰ ἀρχίζουν ἀπὸ τὰ ὄρια τοῦ Σερμπανέστι, διασχίζουν τὸν ποταμὸ Ὅλτ στό σημεῖο Ὅστρόβ, συνεχίζουν πρὸς τὰ κάτω στό ρυάκι, μετὰ στή μέση τοῦ κάμπου, περνοῦν ἀπέναντι ἀπὸ τὸ ρυάκι μέχρι τὴ λίμνη, ἀκουμποῦν τὰ ὄρια τοῦ [κτῆματος] Κανέστι, διασχίζουν ξανά τὸν Ὅλτ, μετὰ δίπλα στό ρυάκι ἕως τὰ ὄρια τοῦ κτῆματος Δρανοβέστι, περνοῦν ἀπέναντι ἀπὸ τὸν δρόμο ὅπου συναντοῦν τὰ σύνορα τοῦ κτῆματος Στρεχαρέστι, συνεχίζουν μετὰ τὴ λίμνη καὶ προχωροῦν πρὸς τὰ ἀνατολικά. Ἐπειτα φθάνουν στή μεγάλη λίμνη καὶ μέσω τοῦ κάμπου καταλήγουν στό ρυάκι Ζέσκι (ἢ Μονερέσκ) καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μέχρι τὸ στόμιο Τοπιλίτσα.

Τὰ σύνορα [αὐτοῦ τοῦ κτῆματος] ὀριοθετήθηκαν ἀρχικά ἀπὸ τὸν κύριο Σακίρα, καὶ ἀργότερα ἀπὸ τὸν Δουμτράν, σύμφωνα μὲ τὰ σημάδια τοῦ πρώτου.

Τὰ ὄρια τοῦ Καλουγκαρένι ἀρχίζουν ἀπὸ τὸν δρόμο πού λέγεται Πάζιστε, προχωροῦν πρὸς τὸν λόφο ὡς τὸ Ποτάν, συνεχίζουν ἀνατολικά, χωρίζουν τὰ ὄρια τοῦ Σερμπανέστι, περνοῦν ἀπέναντι ἀπὸ τὸ δάσος, φθάνουν στὸν κάμπο, περνοῦν ἀπέναντι ἀπὸ τὸ ρυάκι Ροταρέστι, κοντὰ στό παλαιοχώρι μὲ τὸ ἴδιο ὄνομα. Ἄπὸ ἐκεῖ [ξανά] στὸν κάμπο καὶ [ἔπειτα] ξανά στὸν δρόμο ἀνατολικά, ἀπὸ ὅπου διασχίζουν τοὺς θάμινους καὶ φθάνουν στὶς πηγές τοῦ ποταμοῦ Πρεδέστι, ὅπου ἀκουμποῦν τὰ ὄρια τοῦ κτῆματος Πουϊτσέστι, φθάνουν στό ρυάκι,

προχωρούν προς τὰ νότια, βγαίνουν δυτικά από τόν κάμπο στά ὄρια τοῦ Σπραδέστι, φθάνουν ἔπειτα στό ρυάκι τῆς μονῆς, μέχρι τίς πηγές τῆς Τοπιλίστας καί καταλήγουν στή Μαρίτζα.

[Τό χωριό αὐτό] τό ὀριοθέτησε ὁ κύριος Σαζίρα στά χνάρια τῶν ὀρίων πού ἐντόπισε ὁ ἴδιος ὁ Δουμιτράν.

Γιά τό χωριό Δανέστι μάρτυρες ὑπῆρξαν οἱ: Ράδου, Δραγκομίρ, Δρουζα καί Νάν από τό Μπερινδέι, Πάρδα καί Δημήτριος από τό Κρατσιουνεάνι, Πέρεα καί Δομπρίν από τό Κόρμπουλ, Φλάνκου από τό Ἴζβόρουλ, Φράτεα από τό Κρατσιουνέι, Βλάδ καί Νεάξου από τό Μπασέστι, Βλάικου σπαδάρης από τό Νουτσέτ.

Τά ὄρια αὐτοῦ τοῦ χωριοῦ ἀρχίζουν από τό ρυάκι τοῦ Σίν, προχωροῦν ἀνατολικά μέχρι τήν κοιλάδα τοῦ Δραγκίτσι, χωρίζουν τά ὄρια τοῦ Σουϊμπαρέστι, φθάνουν στόν λόφο καί, μέσω τῆς λόχμης, συνεχίζουν μέχρι τόν δρόμο πρὸς τό Ρούσκου μέχρι τό Σοχοδόλ (ἢ Βάλεα Σεάκα). Ἀπό ἐκεῖ, ξανά στόν δρόμο, βγαίνοντας ἀπό τή λόχμη, φθάνουν ἔως τό Καλματζούι (ἢ Βάδουλ Βάτσιλορ), ὅπου χωρίζουν τά ὄρια τοῦ Στοϊκανέστι, ἔπειτα προχωροῦν μέχρι τίς πηγές Μπαδιδένι, χωρίζουν τά σύνορα μέ τό Κρατσιουνέι, συνεχίζουν νότια μέσω τῆς λόχμης, φθάνουν στό κτήμα Νουτσέτ καί ἀπό ἐκεῖ στό πυκνό δάσος, στή μικρή κοιλάδα. Στή συνέχεια διασχίζουν τό δασύλλιο φθάνοντας στόν λοφίσκο καί μετά στό ρυάκι πρὸς τὰ πάνω.

Τά σύνορα αὐτοῦ τοῦ χωριοῦ ὀριοθέτησαν ἀρχικά ὁ σπαδάρης Ράδου καί ἔπειτα ὁ βεστιάρης Θεόδωρος.

Γιά τό χωριό Λαϊόβουλ μάρτυρες ὑπῆρξαν οἱ: Κόδρα καί Δράτσια ἀπό τό Λαϊόβουλ δέ Ζός, Γκίντσα, Περιμπάκα καί Δραγκομίρ γιός τοῦ Νεάξου ἀπό τὰ Πλεσόβ, Τσερνάτ καί Μάνεα Τσέτσικα ἀπό τό Σκεόστρα (= Βάδουλ Ἀσκουτζίτ), Σερμπάν ἀπό τό Μπακαλέστι, Μπράτα καί Βλάδ ἀπό τό Μπασέστι, Ράδου καί Μλάκουλ ἀπό τό Κραντζεάνι, Δρογκία καί Τροσάν ἀπό τό Κρετζέστι, Δάν γιός τοῦ Στόια ἀπό τήν Ὀστρα, Βλάκου ἀπό τό Λαϊόβουλ, Μπάνιτζα καί Στανιμίρ γιός τοῦ Νεάξου ἀπό τή Δόμπα, Μπράτα καί Μίλκου ἀπό τό Λαϊόβουλ δέ Ζός.

Τά σύνορα τοῦ κτήματος αὐτοῦ ἀρχίζουν ἀπό τόν ποταμό Ὀλτ, πάνω ἀπό τή θέση Κρίβινα τοῦ Κορνέτ, βγαίνουν στή μεγάλη ἀχλαδιά, φθάνουν στήν κορυφή τοῦ Βρανέστι, προχωροῦν πρὸς τόν λόφο, [ἔπειτα] ἀνατολικά μέσω τῆς τοποθεσίας Δουμπράβα, χωρίζουν τά ὄρια τοῦ [κτήματος] Ὀστρα (= Ἀσκουτζίτα). (Ἀπό ἐκεῖ) φθάνουν στό μεγάλο [...], συνεχίζουν μέσω τοῦ κάμπου μέχρι τόν λόφο, βγαίνουν στόν δρόμο πρὸς τή Νικόπολη, ὅπου εἶναι τοποθετημένη μία πέτρα, προχωροῦν νότια, μετά δυτικά. Μετά, μέσω τοῦ κάμπου, φθάνουν στή λόχμη, ἀπό ὅπου κατεβαίνουν στή θέση Ρούσκα, ἔπειτα στό

σημείο Ἴζβόρ καὶ καταλήγουν στὸν [ποταμὸ] Ὅλτ ὅπου ἀρχίζουν τὰ σύνορα.

Τὸ χωριὸ αὐτὸ ὀριοθῆτηκε ὁ Ράδου σπαθάρης.

Γιὰ τὸ χωριὸ Κομάνκα-Γκιούργκιουβα μαζί μὲ τὸ Πρεασλόπου, μάρτυρες ὑπῆρξαν οἱ: Τσερνάτ καὶ Μάνεα Κέτσικα ἀπὸ τὸ Σκέι Ὅστρι (= Βάδουλ Ἀσκουτζίτ), Σέρμπουλ ἀπὸ τὸ Μπακαλέστι, Μπράτα καὶ Βλάδ-δικαστής ἀπὸ τὸ Μπασέστι-, Ράδου ἀπὸ τὸ Κραντζεάνι, Δραγκία καὶ Τροσάν ἀπὸ τὸ Κρετζέστι, Δράτσεα καὶ Στάν ἀπὸ τὸ Λαιόβουλ δέ Ζός, Οὐδόμπα Δραγκομίρ γιὸς τοῦ Νεάξου καὶ Μπάκα ἀπὸ τὸ Πλεσόβ.

Τὰ σύνορα αὐτοῦ τοῦ χωριοῦ ἀρχίζουν ἀπὸ τὸν δρόμο πρὸς τὴ Νικόπολη, συνεχίζουν πρὸς τὸν βάλτο Σάσκου, ἔρχονται στὸν λοφίσκο, μετὰ φθάνουν στὴ λίμνη καὶ στὸν λοφίσκο Βοϊνεάγκ, κατεβαίνουν στὸ ρυάκι Καλματζοῦ στὴν ἀχλαδιά, φθάνουν στὸν μικρὸ λοφίσκο ἀπὸ ὅπου συνεχίζουν ἀνατολικά στὴ μικρὴ ἀχλαδιά, διασχίζουν τοὺς θάμνους στὸ Λάκουλ Σέκ, προχωροῦν [ξανά] πρὸς τὸν λόφο καὶ μέσῳ τοῦ κάμπου φθάνουν στὸ σημεῖο Γκορούνουλ Κόζιμ, ὅπου χωρίζουν τὰ ὄρια μὲ τὸ κτῆμα Ἰβανέστι, κατεβαίνουν πρὸς τὰ κάτω, στὸ σημεῖο ὅπου συναντιοῦνται τὰ δύο ὑψώματα καὶ χωρίζουν τὰ κτήματα Σάρμπι καὶ Ρούσι. [Ἀπὸ ἐκεῖ] προχωροῦν νότια στὸν δρόμο πρὸς τὸ Χανσαρέστι μέχρι τὴ διασταύρωση ὅπου συναντοῦν τὸν δρόμο πρὸς τὸ Σκέι-Ὅστρι (= Βάδουλ Ἀσκουτζίτ), συνεχίζουν δυτικά μέσῳ τοῦ κάμπου δίπλα στὸ Μάγκουρα Μπασέστιλορ, χωρίζουν τὰ ὄρια τοῦ Μπασέστι, φθάνουν στὸ ὄροπέδιο, διασχίζουν τὸ δασύλλιο, φθάνουν πάνω ἀπὸ τὸν [ποταμὸ] Καλματζοῦ, βγαίνουν στὴν κορυφὴ Βρανέστι, ἔπειτα στὸν δρόμο πρὸς τὴ Νικόπολη καὶ στὸν λοφίσκο συναντοῦν τὰ ὄρια τοῦ Κραντζεάνι καὶ τοῦ Ματσέστι, φθάνοντας [πάλι] στὸν δρόμο πρὸς τὴ Νικόπολη, ὅπου συναντῶνται ὅλα τὰ σύνορα.

Τὸ κτῆμα αὐτὸ ὀριοθετήθηκε ἀρχικά ἀπὸ τὸν σπαθάρη Ράδου καὶ μετὰ, στὰ σημάδια πού ἐντόπισε ὁ πρῶτος, ἀπὸ τὸν κύριο Κοτάνα.

Τὰ παλαιωχώρα πού λέγονται Σούρα, Σάκα, Τσιόαρα καὶ Σουκάια, καθὼς καὶ ὅλα τὰ ἄλλα πού βρίσκονται γύρω ἀπὸ τὸν βάλτο Καλματζοῦ μέχρι τὸν δρόμο πρὸς τὸ Σβίστοβ, ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ φράγμα τοῦ Σβίστοβ πρὸς τὰ πάνω ἕως τὰ Σίκιρα (=Τοπόρα).

Τὸ χωριὸ Χρατέστι εἶχε ὡς χωρομέτρη τὸν σπαθάρη Σερμπάν. Μάρτυρες ἦταν οἱ ἐξῆς: ὁ Μπαδέα Κοτέσκου, ὁ Σάνδρου, ὁ Δάν καὶ ὁ Σάρμπου ἀπὸ τὸ Δραγκίτσι, ὁ Στρέε καὶ ὁ Μπαδέα ἀπὸ τὸ Νεαγκοιμέστι, Ρεάπεδε καὶ Ραζόρ ἀπὸ τὸ Λουτσιάνι, Μιχαήλ ἀπὸ τὸ Βλατουρένι, Σέρμπου ἀπὸ τὸ Βοροβεάνι, Δραγκοσλάβ ἀπὸ τὸ Μποτεάνι.

Τὰ ὄρια αὐτοῦ τοῦ χωριοῦ ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ Βάλεα Ὅμοράζεϊ (=Βάλεα Οὐρατσιούνεϊ), συνεχίζουν στὴν τοποθεσία Μλακεί Σικάνι, περ-

νοῦν πρὸς τοὺς λόφους ὡς τῆ μεγάλη φλαμουριά καὶ παράλληλα μὲ τὰ σύνορα τοῦ Τζέμενι, συνεχίζουν στους τάφους, ὅπου χωρίζουν τὰ ὄρια τοῦ Μποτεάνι, πηγαινουν ἀπέναντι ἀπὸ τοὺς λόφους μέχρι τὸ ρυάκι καὶ χωρίζουν τὰ ὄρια τοῦ Λουτσιάνι, διασχίζουν τὸ Ἄρτζες, προχωροῦν πρὸς τὴν κορυφή, χωρίζουν τὰ ὄρια τοῦ Δραγκίτσι, φθάνουν πάλι στὴν κορυφή, διασχίζουν δύο δρόμους μέχρι τὸ σημεῖο ποῦ συναντοῦν τὸ κτήμα Μιχαέστι, φθάνουν στὸν λόφο Μπολδέστι, ἔπειτα συνεχίζουν πρὸς τὰ κάτω, περνοῦν τὸ δασύλλιο μέχρι τῆ μεγάλη φλαμουριά, παράλληλα μὲ τὸ Μπατιέστι, διασχίζουν τὸν ποταμὸ Ἄρτζες καὶ τὸν λόφο, ἀπὸ ὅπου φθάνουν ἐκ νέου στὴ Βάλεα Ὀμράζει (=Βάλεα Οὐρατσιούνεϊ), τὸ ὁποῖο [χωριό] ἀγόρασαν οἱ μοναχοὶ κατὰ τῆ διάρκειά τῆς ἡγεμονίας τοῦ Ράδου βοεβόδα ἀπὸ τὸν ἀρμιάση Καζάν.

Τὸ χωριὸ Σουχάια ὀριοθετήθηκε ἀπὸ τὸν portar Ράκα μαζί μὲ τοὺς ἐξῆς 12 βογιάρους: Δάντσιου ἀπὸ τὸ Κολιμπάσι, Κόστεα καὶ Δάν ἀπὸ τὸ Βατασάνι, Μπάλοτα ἀπὸ τὴν Πιάτρα, Σέρμπου ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι, Ραζμίρ καὶ Νάν ἀπὸ τὸ Μπερέστι, Δαδέδ καὶ Μίκου ἀπὸ τὸ Κρατζέστι, Νεάξου ἀπὸ τὸν Σίνγκουρου, Μιχαήλ ἀπὸ τὸ Μιτρέστι καὶ ἐπικυρώθηκε ἀπὸ τὸν Μπασαράμπ βοεβόδα. Παλαιότερα ὁ πατέρας τῆς Αὐθεντίας μου εἶχε στείλει [...] τὸν Βλάικου ἀπὸ τὸ Νουτσέτ μὲ 12 βογιάρους [...] Τώρα ἐπικύρωσα καὶ ἡ Αὐθεντία μου τὰ ὅσα ὄρισαν προγενέστεροι ἡγεμόνες.

Τὰ σύνορα εἶναι: ἀπὸ τίς πηγές [...] τοῦ ποταμοῦ προχωροῦν παράλληλα μὲ τὸ ρυάκι μὲσω τοῦ κάμπου, μέχρι τῆ διασταύρωση καὶ τὸν ἐπιμήκη λόφο. [Ἐπειτα] τοποθετήθηκε στὴν ἄκρη τοῦ Γκαβάν στήλη. Στὴ συνέχεια φθάνουν πάλι μὲσω τοῦ κάμπου στὴ θέση Γκαβάν, ὅπου τοποθετήθηκε ἄλλη στήλη [...] ξανά μὲσω τοῦ κάμπου σὲ ἄλλον ἐπιμήκη λόφο, ξανά στὸν κάμπο μὲσω τοῦ μικροῦ ἐπιμήκη λόφου ἐκεῖ ποῦ κόβουν τὸν δρόμο, στὸν ὁποῖο βρίσκεται ἄλλη στήλη ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Μπασαράμπ βοεβόδα. Καὶ ἡ Αὐθεντία μου ἐπικύρωσα στὴν ἱερά μονὴ τὰ προαναφερόμενα κτήματα, ὡς ἀδικτη κληρονομιά, σύμφωνα μὲ τὰ ὅσα ἀποφάσισα ἡ Αὐθεντία μου.

Καὶ ὅποιον ἐκλέξει ὁ Ἅγιος ὁ Θεὸς νὰ εἶναι ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, εἴτε ἀπὸ τὸν καρπὸ τῆς καρδιάς τῆς Αὐθεντίας μου, εἴτε ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς μου, ἢ ἐξαιτίας τῶν ἁμαρτιῶν μας ἀπὸ ξένο γένος, ἐάν τιμῆσει, ἀναενώσει καὶ ἐπικυρώσει [τὸ χρυσόβουλλό μου], ἐκεῖνον ὁ Ἅγιος ὁ Θεὸς νὰ τὸν τιμῆσει καὶ νὰ τὸν στερεώσει.

Ἐάν [ἀντιθέτως] δέν τιμῆσει καὶ δέν ἐπικυρώσει, ἀλλὰ χαλάσει καὶ καταπατήσει τὰ λεγόμενα τῆς Αὐθεντίας μου, ἐκεῖνον ὁ Ἅγιος ὁ Θεὸς νὰ τὸν τιμωρήσει ὅσο ζεῖ ἀλλὰ καὶ στὴ μεταθανάτια ζωὴ καὶ νὰ ἔχει

τό μερίδιο τοῦ Ἰούδα καί τοῦ τρισκαταραμμένου Ἀρείου καί τῶν ὑπολοίπων Ἰουδαίων, οἱ ὅποιοι κραύγαζαν περί τοῦ αἵματος τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν: «Τό αἶμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς καί ἐπί τῷ τέχνῳ αὐτῶν».

Μάρτυρες: ὁ κύριος Χάμιζα μέγας μπάνος τοῦ Ζίου, ὁ κύριος Δραγκίτσι μέγας βόρnikovος, ὁ κύριος Θεόδωρος μέγας λογοθέτης, ὁ Ράδου βεσιάρης, ὁ Δραγκίτσι σπαδάρης, ὁ Στάικο κόμισος, ὁ Ράδου παχάρnikovος ἀπό τό Φλότσι, ὁ Βιντίλα στόλnikovος, ὁ Ράδου μέγας ποστέλnikovος. Ἰσπράβnikovος Βι(σάν) λογοθέτης. Καί ἐγώ ὁ Νεγκουίτζα ὁ ἀμαρτωλός ἔγραψα στό Τιργκόβιστε, στίς 18 Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 7041.

Ἰω ὁ Βλάδ βοεβόδας, ἐλέω Θεοῦ ἡγεμόνας.

10

1535 (7043), 5 Ἰουνίου, Σλάτινα

Ἐλέω Θεοῦ Ἰω ὁ Βλάδ βοεβόδας καί ἡγεμόνας πάσης χώρας τῆς Οὐγγροβλαχίας, γιός τοῦ ἀγαθοῦ καί μεγάλου Ράδου βοεβόδα, δίνω ἡ Αὐθεντία μου αὐτή τῇ διαταγῇ τῆς Αὐθεντίας μου στήν ἱερά μονή Κουτλουμουσίου, νά τῆς ἀνήκει τό κτῆμα πού βρίζεται στό Οὐμπιπαρέστι. Τό κτῆμα αὐτό τό εἶχε πάρει (ἀπό τή μονή) ὁ Νεαγκόε βόρnikovος στά χρόνια τῆς ἡγεμονίας τοῦ βοεβόδα Ράδου, ἄν καί τῆς ἀνήκε δίκαια ἀπό παλιά ὡς κληρονομιά. Ἀλλά ἔτσι ἔπραξε ὁ Νεαγκόε βόρnikovος, χωρίς νά ἔχει τό δικαίωμα.

Ἡ Αὐθεντία μου, γι' αὐτό τόν λόγο, κοίταξα καί δίκασα μαζί μέ τούς τίμιους δικαστές τῆς Αὐθεντίας μου καί διαπίστωσα ἡ Αὐθεντία μου ὅτι τό κτῆμα ὑπῆρξε πατρική γῆ τῆς ἱεράς μονῆς, πού εἶχε ἀγοράσει ὁ μακαρίτης Ράδου βοεβόδας, γιός τοῦ ἡγεμόνα Βλάδ τοῦ Μοναχοῦ ἀπό τόν Κίρκα ἔναντι 10.000 ἄσπρων καί ὅτι τό χρησιμοποιοῦ ἡ μονή γιά τή διατροφή καί τήν ἐνίσχυση τῶν μοναχῶν. Ἐτσι ἡ Αὐθεντία μου παραχώρησα στούς μοναχοῦς τῆς ἱεράς μονῆς ὡς χωρομέτρη τόν Πρέδα ἀπό τό Σλαβιλέστι, μαζί μέ 12 βογιάρους γιά νά ὀριοθετήσουν μαζί (τό κτῆμα) στά χνάρια τῶν παλαιῶν ὀριοθετικῶν σημαδιῶν. Καί ἔτσι περπάτησαν ὁ χωρομέτρης μαζί μέ τούς 12 ἄρχοντες καί τό ὀριοθέτησαν, τοποθετώντας πασσάλους στά σημεία ὅπου ὑπῆρξαν τά παλαιά ὄρια. Καί τά παιδιά τοῦ βόρnikovου Νεαγκόε νά μὴν ἀνακατεύονται πλέον μέ αὐτό τό προαναφερόμενο κτῆμα. Γι' αὐτό τόν λόγο ἡ Αὐθεντία μου ἔδωσα τό κτῆμα στήν ἱερά μονή ὡς πατρική γῆ καί κληρονομιά ἄδικτα εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, σύμφωνα μέ τήν ἀπόφαση τῆς Αὐθεντίας μου.

Μάρτυρες ὄρισα ἡ Αὐθεντία μου τόν κύριο Δραγκίτσι πρώην βόρ-
νικο, τόν κύριο Θεόδωρο πρώην λογοθέτη, τόν κύριο Σερμπάν μέγα
βόρνικο, τόν κύριο Βλάικου μέγα λογοθέτη, τόν κύριο Μπάρμπου μέ-
γα μπάνο τῆς Κραγιόβας, τόν κύριο Θωμᾶ μπάνο, τόν Δραγκίτσι σπα-
θάρη, τόν Οὐδριστε βεσιάρη, τόν Ράδου παχάρνικο, τόν Στάικο κό-
μισο, τόν Βιντίλα στόλνικο καί τόν Μπάδεα [...] μέγα ποστέλνικο.
Ἰσπράβνικος ὁ Τάτου β' λογοθέτης. Καί ἐγὼ Κορέσι ἔγραψα στήν πρω-
τεύουσα Σλάτινα στίς 5 Ἰουνίου τοῦ ἔτους 7043.

Ἴω ὁ Βλάδ βοεβόδας, ἐλέω Θεοῦ ἡγεμόνας.

11

1542 (7050), 29 Ἰανουαρίου

Ἐλέω Θεοῦ Ἴω ὁ Ράδου βοεβόδας καί ἡγεμόνας πάσης τῆς Ρουμα-
νικῆς χώρας, γιός τοῦ ἀγαθοῦ Βλάδ ἡγεμόνα, δίνω ἡ Αὐθεντία μου
αὐτῇ τῇ διαταγή τῆς Αὐθεντίας μου στήν ιερὰ μονή Κουτλουμουσί-
ου, ἡ ὁποία βρίσκεται στό Ἅγιο Ὅρος καί τιμᾶται στή μνήμη τῆς
Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά
κατέχει τό χωριό Δανέστι, μέ ὅλα τά σύνορα καθώς καί νά λαμβάνει
τή δεκάτη ἀπό τό Οὐίμπαρέστι, ὅπως ἐλάμβανε καί ἀπό τούς γονεῖς
καί τούς προπάππους τῆς Αὐθεντίας μου. Ἀφοῦ ἡ Αὐθεντία μου ἐξα-
γόρασα ἀπό τόν Κίρκα ἔναντι πέντε ἄσπρων (τό χωριό), τό παραχώρη-
σα καί ἡ Αὐθεντία μου στήν ιερὰ μονή γιά νά εἶναι κληρονομιά καί
ιδιοκτησία της, γιά αἰώνιο μνημόσυνό μας. Κανείς νά μήν πειράξει
αὐτή τήν ἀπόφαση τῆς Αὐθεντίας μου.

Μάρτυρες ὄρισα ἡ Αὐθεντία μου τόν κύριο Μπάρμπου Κραγιοβέ-
σκου, τόν κύριο Κάρστεα, τόν Μπάδεα ὁ ὁποῖος ἦταν βόρνικος, τόν
κύριο Πάρβου μέγα βόρνικο, τόν κύριο Στάικο μέγα λογοθέτη, τόν
κύριο Θεόδωρο βεσιάρη, τόν Δάντσιου κόμισο, τόν Ράδου γιό τοῦ Βι-
ντίλα παχάρνικου, τόν Στρέε σπαθάρη, τόν Δραγκομίρ στόλνικο, τόν
Ράδου καί τόν Δραγκομίρ, καί οἱ δύο ποστέλνικοι.

Καί ἔγραψα ἐγὼ ὁ γιός τοῦ λογοθέτη στήν πόλη Ταργκοβίστε, στίς
29 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 7050.

(Πιό κάτω, ἀπό ἄλλο χέρι)

Αὐτό τό ἀντίγραφο μεταφράστηκε στή ρουμανική γλῶσσα ἀκριβῶς
ἀπό τό σλαβονικό χρυσόβουλλο, ἀπό τόν Λούππ ιεροψάλτη, στά σλα-
βονικά, στήν Ἠγεμονική Σχολή τοῦ Βουκουρεστίου.

Ἐγὼ ὁ Λούππ ιεροψάλτης στά σλαβονικά ὑπέγραψα 1791.

1547 (7055), 27 Αυγούστου, Βουκουρέστι

Ἐλέω Θεοῦ Ἴω ὁ Μίρτσεα βοεβόδας καί ἡγεμόνας πάσης χώρας Οὐγγροβλαχίας, γιός τοῦ ἀγαθοῦ καί μεγάλου Ράδου βοεβόδα, δίνω ἡ Αὐθεντία μου αὐτῇ τῇ διαταγῇ τῆς Αὐθεντίας μου στήν ἱερά μονή πού ὀνομάζεται Κουτλουμούσι καί τιμᾶται στή μνήμη τῆς Παναγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, νά τῆς ἀνήκει τό χωριό Οὔδα μέσα στά παλαιά σύνορα, ἐπειδὴ ὑπῆρξε παλαιό καί δίκαιο κληρονομικό κτῆμα τῆς ἱερᾶς μονῆς. Κάποια στιγμή ἡ μονή εἶχε διένεξη μέ τόν Τάτου καί τά παιδιά του, κατοίκους τοῦ Ἄνω Λαϊοβένι πού ὑποστήριξαν ἐνώπιον τῆς Αὐθεντίας μου ὅτι τό λεγόμενο χωριό τούς ἀνήκει. Τότε ἡ Αὐθεντία μου τούς δίκασα ὀρθῶς καί σύμφωνα μέ τόν νόμο καί τούς ἔδωσα 12 βογιάρους νά ὀρκισθοῦν ὅτι τό χωριό εἶναι δικό του καί οἱ ἴδιοι –παρουσία τῶν 12 ἀρχόντων– ὑποστήριξαν ὅτι πράγματι εἶναι δικό του, κληρονομικό κτῆμα.

Ἐπειτα ἡ ἱερά μονή πῆρε σύμφωνα μέ τόν νόμο 24 βογιάρους, ὅλους μεγάλους, καλούς καί ἡλικιωμένους καί ὀρκίσθηκαν γι' αὐτό τό προαναφερόμενο κτῆμα ἐνώπιον τῆς Αὐθεντίας μου. Καί διάβασα ἡ Αὐθεντία μου (ἐπί πλέον) καί τά δικαιολογητικά προηγούμενων ἡγεμόνων καί διαπίστωσα ὅτι εἶναι κληρονομικό κτῆμα τῆς ἱερᾶς μονῆς, ἐνῶ οἱ κάτοικοι τοῦ Ἄνω Λαϊοβένι ἔχασαν τή δική ἐνώπιον τῆς Αὐθεντίας μου.

Γι' αὐτό τόν λόγο ἔδωσα καί ἡ Αὐθεντία μου (τό χρυσόβουλλό μου) στήν ἱερά μονή γιά νά τῆς ἀνήκει (τό Οὔδα) ὡς κτῆμα, γιά μνημόσυνο (τῶν κτητόρων τῆς), ἀδικτο μετά τήν ἀπόφαση τῆς Αὐθεντίας μου.

Καί μάρτυρες ὄρισα ἡ Αὐθεντία μου τόν κύριο Βιντίλα μέγα βόρνικο, τόν κύριο Στάν, μέγα μπάνο τῆς Κραγιόβας, τόν κύριο Ράδου μέγα λογοθέτη, τόν Γεώργιο βεστιάρη, τόν Μπάριμπου σπαδάρη, τόν Στάικο στόλνικο, τόν Μπάδα παχάρνικο, τόν Δίνκου κόμισο καί τόν Πάρβου ποστέλνικο. Ἰσπράβνικος ὁ Βιντίλα, μέγας βόρνικος. Ἐγραψα ἐγώ ὁ Σπάτα γραφεύς στό φρούριο Βουκουρέστι, στίς 27 Αυγούστου, τό ἔτος 7055.

Ἴω Μίρτσεα βοεβόδας, ἔλέω Θεοῦ ἡγεμόνας.

1562 (7070), 28 Αυγούστου

Ἐλέφ Θεοῦ Ἰω ὁ Πέτρος βοεβόδας, ἡγεμόνας και κυρίαρχος πάσης Ρουμανικῆς χώρας, γιός τοῦ μεγάλου και ἀγαθοῦ Μίρτσεα βοεβόδα, ἀποφάσισα ἡ Αὐθεντία μου μαζί μέ ὄλο τό Ντιβάνι νά παραχωρῶ στήν ιερὰ και θεϊκή μονή Κουτλουμουσίου, ἡ ὁποία βρίσκεται στό Ἅγιο Ὅρος τοῦ Ἄθωνα, και τιμᾶται στή μνήμη τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου και Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στόν τίμιο ἡγούμενο ιερομόναχο Νεόφυτο και σέ ὄλους τούς εὐσεβεῖς μοναχοῦς, οἱ ὁποῖοι ζοῦν σέ ἐκεῖνη τήν ιερὰ μονή, τό χωριό Οὔδα, μέ ὄλα τα σύνορα και τό κτήμα ἀπό τό δασύλλιο Δόριο Ἰζβόρ, ἐπειδή ἀνήκουν στή μονή ἐξ ἀρχῆς. Ἀργότερα οἱ μοναχοί τῆς ιερᾶς μονῆς Κουτλουμουσίου εἶχαν διένεξη και δίκη ἐνώπιον τῆς Αὐθεντίας μου και ὄλου τοῦ Ντιβανίου μέ τόν Ζρουν και τόν Τάτουλ και ἄλλους χωρικούς ἀπό τό Γχορναλόβ για τό κτήμα ἀπό τό δασύλλιο. Αὐτό εἶναι παράρτημα τοῦ προαναφερομένου κτήματος Οὔδα, τό ὁποῖο τώρα λέγεται Λαϊοβένι. Αὐτοί ἰσχυρίζονταν ὅτι τό κτήμα πού βρίσκεται δίπλα στο δασύλλιο τούς ἀνήκε ἐξ ἀρχῆς. Γι' αὐτό ἡ Αὐθεντία μου, μαζί μέ τό τίμιο και δίκαιο Ντιβάνι ἐρευνήσαμε και δικάσαμε δικαίως και σύμφωνα μέ τόν νομοκάνονα και ἀντιλήφθηκα ὅτι οἱ εὐσεβεῖς μοναχοί εἶχαν διένεξη μέ τούς προαναφερόμενους χωρικούς ἐνώπιον τοῦ πατέρα τῆς Αὐθεντίας μου μακαρίτη βοεβόδα Μίρτσεα για τό προαναφερόμενο κτήμα. Και ὑπό ἀνάθεμα οἱ χωρικοί ὁμολόγησαν μαζί μέ 12 βογιάρους ὅτι τό κτήμα τούς ἀνήκε ἐξ ἀρχῆς. Μετά, οἱ μοναχοί τοῦ Κουτλουμουσίου ὑπό ἀνάθεμα ἀνέφεραν –μέ μάρτυρες 24 βογιάρους– ὅτι ἦταν δικό τους και ἔλαβαν ἀπό τόν πατέρα τῆς Αὐθεντίας μου και χρυσόβουλλο μέ σφραγίδα, ὑπογραμμμένο ἀπό 12 ἄρχοντες και μέ αὐτό τόν τρόπο ἔμεινε τό Λαϊοβένι στήν κατοχή τῶν μοναχῶν, μετά τήν ἐπικύρωσή του ἐκ μέρους τοῦ πατέρα μου.

Ἀργότερα και πάλι οἱ μοναχοί τοῦ Κουτλουμουσίου δέν μπόρεσαν νά ἡσυχάσουν ἐξαιτίας τῶν χωρικῶν, οἱ ὁποῖοι ὑποστήριξαν ὅτι οἱ μοναχοί δέν ἔφεραν τούς 24 βογιάρους στίς ἡμέρες τῆς δίκης ἐνώπιον τοῦ πατέρα μου Μίρτσεα βοεβόδα. Ἔτσι οἱ μοναχοί ἔφεραν πάλι (ὡς μάρτυρες) ἐνώπιον τῆς Αὐθεντίας μου, για δεύτερη φορά, τούς 24 βογιάρους, οἱ ὁποῖοι ὁμολόγησαν ὑπό ἀνάθεμα ὅτι δέν εἶχαν οἱ χωρικοί κανένα μετόχι στό δασύλλιο, ἐπειδή ἐξ ἀρχῆς τό κτήμα στό Λαϊοβένι ἀνήκε στήν ιερὰ μονή. Και παρέμεινε τό Λαϊοβένι σύμφωνα μέ τόν νόμο και μετά τήν ἀπόφαση τῆς Αὐθεντίας μου στήν ιερὰ μονή.

Γ' αὐτό τόν λόγο ἔδωσα ἡ Ἀϋθεντία μου (τό κτῆμα) στήν ἱερά καί θεϊκή μονή καί στούς τίμιους μοναχούς, οἱ ὅποιοι διαμένουν σέ αὐτό τό ἱερό καταγώγιο, ὡς κληρονομιά γιά τή διατροφή τους. Καί κανεῖς νά μὴν τούς ἐνοχλεῖ σύμφωνα μέ τήν ἀπόφαση τῆς Ἀϋθεντίας μου.

Ἡ Ἀϋθεντία μου ὄρισε λοιπόν μάρτυρες ὅλα τά μέλη τοῦ Ντιβανίου, δηλαδή τόν μέγα μπάνο κύριο Νέγκρε, τόν κόμισο κύριο Κράλεβ, τόν κύριο Νεδέλκο μέγα βόρνικο, τόν Μπογκδάν μέγα λογοδέτη, τόν κύριο Στάν μέγα σπαδάρη, τόν κόμισο Μπαρκάν, τόν Γιαγκο μέγα βόρνικο, τόν Ἰβάντσια στόλνικο, τόν Ἰβάν μέγα ποστέλνικο, τόν Μπογκδάν μέγα λογοδέτη.

Ἰω ὁ Πέτρος βοεβόδας, ἐλέω Θεοῦ ἡγεμόνας. Ἔτος 7070.

14

1694 (7202) [recte 1584 (7092)], 28 Αὐγούστου

Ἐλέω Θεοῦ Ἰω ὁ Πέτρος βοεβόδας, ἡγεμόνας καί κυρίαρχος ὅλης τῆς Ρουμανικῆς χώρας, γιός τοῦ μεγάλου καί πολυαγάδου Πατράσκου βοεβόδα, διατάζω μαζί μέ ὅλο τό Ντιβάνι τῆς Ἀϋθεντίας μου νά ἀνήκει στήν ἱερά μονή Κουτλουμουσίου, πού βρίσκεται στό Ἅγιο Ὄρος τοῦ Ἄθω, τιμᾶται δέ στή μνήμη τῆς Μεταμόρφωσης τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στόν ἡγούμενο ἱερομόναχο κύριο Ἰλαρίωνα καί σέ ὅλους τούς τιμίους καί εὐλαβεῖς μοναχούς, οἱ ὅποιοι διαμένουν σέ αὐτή τήν ἱερά μονή, τό χωριό πού λέγεται Οὐδα, μέ ὅλα τά σύνορα καί αὐτό τό δασύλλιο πού λέγεται Δόρι Ἰζβόρ, ἐπειδή εἶναι ἐξαρχῆς ἰδιοκτησία του. Ἀργότερα οἱ μοναχοὶ τῆς ἱερᾶς μονῆς Κουτλουμουσίου εἶχαν διένεξη καί δίκη ἀπό τήν ἐποχή τοῦ μακαρίτη Μίρτσα βοεβόδα μέ τόν Ζρεάν, τόν Τάτουλ καί ἄλλους ἀνθρώπους ἀπό τό Γχορναλόβ γιά τό δασύλλιο, τό ὅποιο εἶναι παράρτημα τοῦ προαναφερόμενου Οὐδα καί τώρα λέγεται Λαιοβένι. Ὑποστηρίζαν οἱ μοναχοὶ ὅτι ἐκεῖνοι κατεῖχαν τό κτῆμα αὐτό δίπλα στή Λούνκα ἐξαρχῆς. Γ' αὐτό τόν λόγο ὁ μακαρίτης Μίρτσα βοεβόδας δίκασε τή διένεξη καί ὕστερα ἀπό ὀρθή δίκη ἐπικύρωσε στήν ἱερά μονή τήν κατοχή τοῦ Λαιοβένι. Παράλληλα, καί οἱ 12 βογιάροι ὁμολόγησαν ὑπό ἀνάθεμα ὅτι ἔδω καί πολύ καιρό ἦταν ἐνωμένο τό Λαιοβένι μέ τό δασύλλιο. Μετά τή δίκη, οἱ μοναχοὶ ἀπό τό Κουτλουμουσί λάμβαναν γιά τό Λαιοβένι συνεχεῖς ἐπικυρώσεις. Ἄλλοι 24 ἄρχοντες ὁμολόγησαν ὑπό ἀνάθεμα ἐνώπιον τοῦ βοεβόδα Μίρτσα ὅτι οἱ χωρικοὶ ἐκεῖνοι δέν εἶχαν στό Λαιοβένι κανένα μετόχι δίπλα στό δασύλλιο καί ἔτσι οἱ μοναχοὶ ἔλαβαν ἀπό τόν μακαρίτη βοεβόδα Μίρτσα χρυσόβουλλο μέ τή

σφραγίδα του για τὸ κτῆμα αὐτό, ἐνῶ ὑπέγραψαν καὶ οἱ 12 βογιάροι καὶ μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο, σύμφωνα μὲ τὸν νομοκανόνα τοῦ Λαϊοβένι, ἔμεινε στὴν ιδιοκτησία τῶν μοναχῶν. Οὔτε ἀργότερα ἡσύχασαν ὁ Ζράν, ὁ Τάτουλ καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι καὶ εἶχαν ξανά δίκη μὲ τοὺς μοναχοὺς τοῦ Κουτλουμουσίου ἐνώπιον τοῦ μακαρίτη βοεβόδα Πέτρου γιὰ τὸ Λαϊοβένι, λέγοντας οἱ χωρικοὶ ὅτι οἱ καλόγεροι δὲν εἶχαν τοὺς 24 βογιάρους ὡς μάρτυρες ἐνώπιον τοῦ μακαρίτη βοεβόδα Πέτρου. Καὶ ἔφεραν (τότε) ξανά οἱ μοναχοὶ –γιὰ δευτέρα φορά– ἐνώπιον τοῦ μακαρίτη βοεβόδα Πέτρου τοὺς 24 βογιάρους, οἱ ὅποιοι, ὑπὸ ἀνάθεμα, ὁμολόγησαν μὲ τὴν ψυχὴ τους ὅτι οἱ χωρικοὶ δὲν εἶχαν κανένα μετόχι Λαϊοβένι δίπλα στὸ δασύλλιο. Καὶ ἔμεινε πάλι τὸ Λαϊοβένι, σύμφωνα μὲ τὸν νόμο, στὴν κατοχὴ τῆς μονῆς.

Οὔτε ἀργότερα δὲν εἶχαν οἱ μοναχοὶ τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου ἡσυχία μὲ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς γιὰ τὸ Λαϊοβένι. Καὶ εἶχαν πάλι δικαστήριον ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνα Πέτρου, ὑποστηρίζοντας οἱ τελευταῖοι ὅτι δὲν ὁμολόγησαν τελείως ὑπὸ ἀνάθεμα (οἱ μοναχοὶ) μαζί μὲ τοὺς 24 ἄρχοντες. καὶ ἔφεραν ξανά οἱ μοναχοὶ ἐνώπιον τοῦ βοεβόδα Πέτρου τοὺς 24 βογιάρους, οἱ ὅποιοι ὁμολόγησαν καὶ πάλι ὑπὸ ἀνάθεμα ὅτι δὲν εἶχε τὸ γένος (τῶν χωρικῶν) κανένα μετόχι στὸ Λαϊοβένι. Καὶ ἔτσι τὸ Λαϊοβένι ἔμεινε καὶ πάλι σύμφωνα μὲ τὸν νομοκανόνα στὴν ιδιοκτησία τῶν μοναχῶν. Καὶ τὸ κατεῖχαν ὅλο τὸ κτῆμα ἐν εἰρήνῃ.

Ἀργότερα, κατὰ τὴν περίοδο [...] ἡ Αὐθεντία μου ἤμουν ἡγεμόνας τῆς Ρουμανικῆς χώρας· τότε οἱ μοναχοὶ τῆς ἱερᾶς μονῆς Κουτλουμουσίου εἶχαν πάλι δικαστήριον ἐνώπιον τῆς Αὐθεντίας μου μὲ τὸν Δάνου, τὸν Πρότσιου καὶ μὲ ἄλλους, οἱ ὅποιοι ὑποστήριζαν ὅτι τὸ κτῆμα δὲν ἦταν ὀριοθετημένο. Γι' αὐτὸ τὸν λόγο ἡ Αὐθεντία μου, μαζί μὲ ὅλο τὸ τίμιο καὶ σοφὸ Ντιβάνι, ἐρεῦνησα καὶ ἐκδίκασα σύμφωνα μὲ τὸν νομοκανόνα, διάβασα μαζί μὲ ὅλο τὸ Ντιβάνι καὶ τὸ δικαστικὸ ἔγγραφο τοῦ μακαρίτη βοεβόδα Πέτρου, ἔμαθα καὶ κατάλαβα μαζί μὲ ὅλο τὸ Ντιβάνι ὅτι οἱ μοναχοὶ ὁμολόγησαν ὑπὸ ἀνάθεμα –μαζί μὲ τοὺς 24 βογιάρους– κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἡγεμονίας τοῦ μακαρίτη Πέτρου βοεβόδα, ἀπὸ τὸν ὅποιο ἔλαβαν καὶ χρυσόβουλλο μὲ σφραγίδα, στὸ ὅποιο ὑπογράφουν ὡς μάρτυρες ὑπὸ ἀνάθεμα καὶ 12 ἄρχοντες ὅτι τὸ Λαϊοβένι ἦταν ἐξαρχῆς –μαζί μὲ τὸ δασύλλιο– κτῆμα (τῶν μοναχῶν) γιὰ τὰ ὅποια τρεῖς φορές οἱ 24 βογιάροι ὁμολόγησαν ὑπὸ ἀνάθεμα. Ἔτσι ἔμεινε τὸ Λαϊοβένι σύμφωνα μὲ τὸν νομοκανόνα στὴν ιδιοκτησία τῆς μονῆς. Διέταξα ἐπίσης ἡ Αὐθεντία μου μαζί μὲ ὅλο τὸ Ντιβάνι τοῦ Δάνου, τὸν Πρότσιου καὶ τοὺς ἄλλους, νὰ μὴν ἔχουν μετόχι στὸ Λαϊοβένι ἐπειδὴ εἶναι κτῆμα τῆς ἱερᾶς μονῆς.

Γι' αυτό ἡ Αὐθεντία μου καί ὄλο τό Ντιβάνι ἀποφασίσαμε νά ἀνήκει τό Λαϊοβένι, μέσα στά (παλαιά) ὄρια ἀδικτα στήν ἱερά μονή καί στούς εὐσεβεῖς μοναχοὺς οἱ ὁποῖοι διαμένουν ἐκεῖ γιά τή συντήρησή τους.

Μάρτυρες ὄρισα ἡ Αὐθεντία μου τόν κύριο Μιχάλτσιου πρῶην μέγα μπάνο, τόν κύριο Δημήτριο μέγα μπάνο, τόν κύριο Δάντσιου μέγα βόρικο, τόν κύριο Μιροσλάβ μέγα λογοδέτη, τόν κύριο Θεοδόσιο μέγα σπαθάρη, τόν κύριο Γιανακάκη μέγα βεστιάρη, τόν κύριο Μπάδε μέγα κόμισο, τόν κύριο Γεώργιο μέγα στόλνικο τόν Δημήτριο μέγα παχάρικο, τόν Στάνκο μέγα ποστέλνικο, τόν Μιροσλάβ μέγα λογοδέτη.

Τό χρυσόβουλλο αὐτό συντάχθηκε στό Ντιβάνι, στήν πόλη πού λέγεται Τιργκόβιστε τό ἔτος 7202, στίς 28 Αὐγούστου.

Ἴω ὁ Πέτρος βοεβόδας, ἑλέφ Θεοῦ κυρίαρχος.

Μεταφράστηκε ἀπό τά σλαβονικά ἀπό τοὺς μοναχοὺς τῆς Μολδαβίας Μητροφάνη καί Νικηφόρο τό ἔτος 1735, 8 Σεπτεμβρίου καί μαρτυροῦμε.

15

1594 (7102), 15 Μαΐου, Βουκουρέστι

Ἐλέφ Θεοῦ Ἴω ὁ Μιχαήλ, βοεβόδας καί ἡγεμόνας πάσης χώρας τῆς Οὐγγαρίας, γιός τοῦ μεγάλου καί ἀγαθοῦ Πετράσκου βοεβόδα, δίνω ἡ Αὐθεντία μου αὐτῇ τῇ διαταγῇ τῆς Αὐθεντίας μου στήν ἱερά καί θεϊκή μονή ὀνομαζομένη Κουτλουμουσίου, ἡ ὁποία τιμᾶται στή μνήμη τῆς Ἱερᾶς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά τῆς ἀνήκουν οἱ βάλτοι τῶν χωριῶν Ρομολέτζι, Φαντανέλε, Σουχάια, Βισοάρα καί Κακανένου, μαζί μέ τά τελωνεῖα καί μέ ὄλο τό εἰσόδημα. Ἄλλά νά γίνει γνωστό [...] ἀπό τή γέφυρα Σβίστοβ μέχρι τά σύνορα Σικίρι, μέ ὄλα τά ὄρια τῆς καί τά ποταμάκια, ὅπως ἀναφέρουν τά παλαιά δικαιολογητικά. Ἐπειδή εἶναι παλιά ποταμάκια καί δικαιωματικῶς τῆς ἀνήκουν ὡς κληρονομιά ἀπό τόν βοεβόδα Μπασαράμπ.

Οἱ μοναχοί τῆς προαναφερόμενης ἱερᾶς μονῆς [...] εἶχαν διένεξη ἐνώπιον τῆς Αὐθεντίας μου μέ τόν βογιάρο τῆς Αὐθεντίας μου Ράδου βεστιάρη, γι' αὐτό τό ποταμάκι ἀπό τό Ρομολέτζι, ἐπειδή ὁ βογιάρος τῆς Αὐθεντίας μου Ράδου βεστιάρης [...] Ρομολέτζι στή διάρκεια τῆς ἡγεμονίας τοῦ βοεβόδα Μίχγεα καί (ἐνῶ) τό χωριό Ρομαλέτζ δέν εἶχε κανένα ποταμάκι, ὁ ἄρχων τῆς Αὐθεντίας μου, ὁ βεστιάρης Ράδου, ἤθελε νά κατέχει καί τά ποταμάκια (ἢ βάλτους) τῆς ἱερᾶς μονῆς, πού βρίσκονται κοντά στό χωριό Ρομολέτζ.

Γι' αυτό τόν λόγο έρευνήσα και δίκασα ή Αύθεντία μου σύμφωνα μέ τόν νόμο, μαζί μέ όλους τούς τίμους άρχοντες τής Αύθεντίας μου. Καί διαπίστωσα και είδα και διάβασα και τά έγγραφα του βοεβόδα Μπασαράμπ καθώς και άλλα χρυσόβουλα παλαιότερων ήγεμόνων και διαπίστωσα και έμαθα ή Αύθεντία μου πολύ καλά ότι οι βάλτοι αυτοί που προαναφέρθηκαν ανήκουν όλοι στην ιερά μονή, ενώ ό βογιάρος τής Αύθεντίας μου, ό βεστιάρης Ράδου, δέν είχε καμμία ανάμιξη μέ αυτούς ούτε κατείχε τό χωριό Ρομολέτζ κανέναν, αλλά όλοι είναι τής ιεράς μονής και τούς έδωσε ως έλεημοσύνη ό βοεβόδας Μπασαράμπ γιά αιώνιο μνημόσυνό του.

Γι' αυτό τόν λόγο ό βογιάρος τής Αύθεντίας μου έχασε τή δίχη (πού είχε) ενώπιον τής Αύθεντίας μου, έπειδή όμολόγησαν όλοι οι βογιάροι τής χώρας και όλοι [...] δέν είχαν καμμία ανάμιξη (νά διεκδικήσουν) τά προαναφερόμενα ποταμάκια.

Γι' αυτό και ή Αύθεντία μου (έδωσα) στην ιερά μονή [...] άδικτα σύμφωνα μέ τή διαταγή τής Αύθεντίας μου.

Μάρτυρες ήρρισαν λοιπόν τόν κύριο Μίτρεα μέγα [...], Παγκράτιο βεστιάρη, Δημητράχη σπαδάρη, Πάνα κόμισο, Σάρμπον στόλνικο, Μάντα παχάρνικο, Κούτσεα μέγα ποστέλνικο [...], Άνδρέα μέγα λογοθέτη. Καί έγω ό γραμματικός Γεώργιος έγραψα στην πρωτεύουσα Βουκουρέστι, στις 15 Μαΐου 7102 από κτήσεως κόσμου.

Ίω ό Μιχαήλ βοεβόδας, έλέω Θεού ήγεμόνας.

16

1618 (7127), 19 Σεπτεμβρίου, Τιργκόβιστε

Έλέω Θεού Ίω ό Γαβριήλ Μοβίλα, βοεβόδας και ήγεμόνας πάσης τής χώρας τής Ούγγροβλαχίας, γιός του μεγάλου και αγαθοῦ μακαρίτη Ίω Συμεών Μοβίλα βοεβόδα, δίνει ή Αύθεντία μου αυτή τή διαταγή τής Αύθεντίας μου προς τήν ιερά και θεϊκή μονή ονομαζομένη Κλοκοτσιόβ, δίπλα στη Σλάτινα, ή όποία τιμάται στη μνήμη του άρχιστρατήγου Άγγελου Μιχαήλ και των λοιπών, προς τούς ιερομονάχους και τούς αδελφούς οι όποιοι ζουν στό Ίερό Καταγώγιο, νά κατέχουν κτήμα στό χωριό Ίποτέστι, μισό χωριό, μαζί μέ όλους τούς έξαρτημένους χωρικούς και τό σύνολο του εισοδήματος συγκεντρωμένο από όλη τήν έκτασή του. Τό μισό από τό προαναφερόμενο χωριό Ίποτέστι ανήκε από παλαιά -δικαίως και κληρονομικά- στόν κύριο Δημήτριο, πρώην μέγα βόρνικο. Άργότερα, κατά τήν περίοδο τής ήγεμονίας του μακαρίτη ήγεμόνα Μιχαήλ, ό βόρνικος Δημήτριος πώλησε αυτό τό μι-

σό χωριό στόν βοεβόδα Μιχαήλ γιά νά ἀνήκει πλέον κληρονομικῶς στήν Αὐθεντία του. Ἀργότερα ἡ ἴδια ἡ Αὐθεντία του ὁ Μιχαήλ, ἔδωσε καί ἀφιέρωσε αὐτό τό μισό χωριό μαζί μέ τούς ἐξαρτημένους χωρικούς –ὄσοι θά βρισκόνταν– στήν ιερὰ μονή τῆς Αὐθεντίας του, τήν ὁποία ἀνήγειρε ἐκ θεμελίων γιά μνημόσυνό του. Κατεῖχε (λοιπόν) ἡ ιερὰ μονή τό μισό χωριό ἐν εἰρήνῃ μέχρι τήν περίοδο ἡγεμονίας τοῦ βοεβόδα Ράδου, γιοῦ τοῦ ἡγεμόνα Μίχνεα. Τότε, κατά τήν ἡγεμονία του βοεβόδα Ράδου, ξεσηκώθηκε ἕνας ἰσχυρός βογιάρος, ὀνόματι Φώτης ποστέλνικος, πρῶνν μέγας ποστέλνικος, ὁ ὁποῖος εἶχε παντρευτεῖ μία κυρία ἀπό τό Μπραγκοβένι, ὀνόματι Στάνα, ἀδελφή τοῦ ποστέλνικου Πρέδα. (Αὐτός) ὑποστήριξε ὅτι ὁ ποστέλνικος Δαυίδ ἦταν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀγόρασε αὐτό τό μισό χωριό ἀπό τόν κύριο Δημήτριο τόν βόρνικο, κατά τή διάρχεια τῆς ἡγεμονίας τοῦ βοεβόδα Μιχαήλ, καί ὄχι ὁ ἡγεμόνας. Ἀργότερα, μέ τή θέλησή του, μιά πού κανεῖς δέν ἀμφισβήτησε (τήν ἐξουσία του) οὔτε κινήθηκε (ἐναντίον του), ἔγινε κυρίαρχος αὐτοῦ τοῦ μισοῦ χωριοῦ. Καί ἀπό τότε μέχρι σήμερα ἀνέχθησαν (αὐτά) οἱ μοναχοί τῆς ιερᾶς μονῆς.

Τώρα, στίς ἡμέρες τῆς Αὐθεντίας μου, οἱ μοναχοί ἀπό τήν ιερὰ μονή καί ὁ ἡγούμενος Μιχαήλ εἶχαν διένεξη καί παρουσιάστηκε ἐνώπιον τῆς Αὐθεντίας μου –μέ τόν ποστέλνικο Πρέδα, γιοῦ τοῦ Δαυίδ ποστέλνικου ἀπό τό Μπραγκοβένι καί μέ τήν κυρία Στάνα, τήν ἀδελφή του– γι' αὐτό τό προαναφερόμενο μισό χωριό Ἰποτέστι. Ὑποστήριξαν λοιπόν ἐνώπιον τῆς Αὐθεντίας μου οἱ τελευταῖοι ὅτι ἀγόρασε ὁ πατέρας του Δαυίδ ποστέλνικος ἐκεῖνο τό μισό χωριό ἀπό τόν κύριο Δημήτριο βόρνικο, ἐνῶ ὁ ἡγεμόνας Μιχαήλ οὔτε ἀγόρασε, οὔτε πλήρωσε κανένα ἄσπρο στόν βόρνικο Δημήτριο. Σέ αὐτά τά λεγόμενα ὁ ἡγούμενος Μιχαήλ ὑποστήριξε ἐνώπιον τῆς Αὐθεντίας μου –παρουσία πολλῶν ἀρχόντων, πρῶτα τοῦ κυρίου Θεοδοσίου μεγάλου λογοθέτη, (ἔπειτα) τοῦ κυρίου Νίκα μεγάλου λογοθέτη, τοῦ κυρίου Στόικα πρῶνν μεγάλου βεσιτάρη, τοῦ κυρίου Βλάδ μεγάλου παχάρνικου, τοῦ κυρίου Πρέδα μεγάλου σλουτζιάρη, τοῦ κυρίου Στόικα β' κόμισου, ἐγγονοῦ (ἢ ἀνιψιοῦ) τοῦ βόρνικου Δημητρίου, ὁ ὁποῖος πώλησε αὐτό τό μισό χωριό στόν ἡγεμόνα Μιχαήλ καί ἔπειτα (ὁ τελευταῖος) τό ἔδωσε στήν προαναφερομένη αὐτή μονή, παρουσία καί πολλῶν ἄλλων ἀρχόντων, μεγάλων καί μικρῶν– ὅτι δέν πώλησε ὁ κύριος Δημήτριος βόρνικος αὐτό τό μισό χωριό στόν ποστέλνικο Δαυίδ, ἀλλά τό πώλησε στόν βοεβόδα Μιχαήλ καί ἔπειτα ἡ Αὐθεντία του παραχώρησε αὐτό τό μισό χωριό στή μονή του –ὅπως προαναφέρθηκε– γιά αἰώνιο μνημόσυνο τῆς Αὐθεντίας του.

Καί ὁ Πρέδα βόρνικος μαζί μέ τήν ἀδελφή του κυρία Στάνα ἔχασαν τή δίκη καί στό ἐξῆς (ὀρίζω) νά μήν ἔχουν κανένα δικαίωμα πάνω σέ αὐτό τό μισό χωριό.

Γι' αὐτό ἔδωσα καί ἡ Αὐθεντία μου (αὐτό τό χρυσόβουλλο) νά ἀνήκει στήν ἱερά μονή τό προαναφερόμενο κτῆμα ὡς κληρονομιά αἰώνια στους εὐσεβεῖς μοναχοὺς γιά τροφή καί συντήρηση, καί στους κτήτορες αἰώνιο μνημόσυνο ἀδικτο, κατά τή διαταγή τῆς Αὐθεντίας μου.

Καί μάρτυρες ὄρισα ἡ Αὐθεντία μου τόν κύριο Γιαννάκη μέγα μπάνο τῆς Κραγιόβας, τόν κύριο Ἰβάσκου μέγα βόρνικο, τόν κύριο Θεοδόσιο μέγα λογοθέτη, τόν Μέεκα βεστιάρη, τόν Λούπου σπαδάρη, τόν Μιχαλάκη στόλνικο, τόν Γκέργκε κόμισο, τόν Βλάδ παχάρνικο καί τόν κύριο Νικόλα μέγα ποστέλνικο [...] μέγα λογοθέτη. Καί ἐγώ ὁ Νεαγκόε λογοθέτης ἔγραφα γρήγορα στό φρούριο Πηργκόβιστε, στίς 19 Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 7127.

Ἰω ὁ Γαβριήλ βοεβόδας, ἔλεω Θεοῦ ἡγεμόνας.

17

1618 (7127), 24 Νοεμβρίου

Ἐλέω Θεοῦ Ἰω ὁ Γαβριήλ Μοβίλα, ἡγεμόνας πάσης χώρας τῆς Οὐγγροβλαχίας, γιός τοῦ μακαρίτη Ἰω Συμεών Μοβίλα βοεβόδα, δίνω ἡ Αὐθεντία μου αὐτή τή διαταγή τῆς Αὐθεντίας μου στήν ἱερά δεϊκή μονή ὀνομαζόμενη Κουτλουμουσίου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἡ ὁποία τιμᾶται στή μνήμη τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά ἀνήκουν στήν ἱερά μονή οἱ βάλτοι τῶν χωριῶν πού ὀνομάζονται Οὐλμουλέτζι, Φαντανέλε, Βισοάρα, Κακανέουλ καί ὄλο τό χωριό Σουχάια μέ τούς βάλτους, τούς ἐξαρτημένους χωρικούς καί μέ ὄλα τά εἰσοδήματα πού προέρχονται ἀπό τά τελονεῖα ἐκείνων τῶν χωριῶν.

Γνωστοποιούνται ὅμως καί τά ὀριοθετικά σημάδια ἀπό τή γέφυρα Φίστοβ μέχρι ἐκεῖ πού τά ὄρια στενεύουν, μέ ὄλους τούς βάλτους - ἔτσι ὅπως ἀναφέρονται στά ἔγγραφα. Ἐπειδή αὐτοὶ οἱ προαναφερόμενοι βάλτοι ἀφιερώθηκαν ἐδῶ καί πολύ καιρό στήν ἱερά μονή ἀπό τόν μακαρίτη βοεβόδα Μπασαράμπ γιά μνημόσυνο του. Καί εἶδα ἡ Αὐθεντία μου καί τά χρυσόβουλλα ἀφιέρωσης τῶν προαναφερόμενων βάλτων τοῦ μακαρίτη ἡγεμόνα Μπασαράμπ, καθώς καί ἄλλα πολλά ἔγγραφα ἄλλων προγενέστερων ἡγεμόνων: τοῦ μακαρίτη βοεβόδα Βλάδ, τοῦ μακαρίτη Βλαδισλάβ βοεβόδα, τοῦ μακαρίτη καί ἀγαθοῦ Ράδου βοεβόδα, τοῦ μακαρίτη βοεβόδα Ράδου τοῦ Μοναχοῦ, τοῦ μα-

καρίτη βοεβόδα Μπασαράμπ τοῦ Νέου, τοῦ πρεσβύτερου βοεβόδα Μίρτσε, τοῦ Πετράσκου βοεβόδα, τοῦ βοεβόδα Μίρτσεα τοῦ β', τοῦ γιοῦ τοῦ βοεβόδα Πέτρου, τοῦ πρεσβυτέρου βοεβόδα Ἀλεξάνδρου, τοῦ βοεβόδα Πέτρου Τσερτσέλ, τοῦ Μίχνεα βοεβόδα, τοῦ Στεφάνου βοεβόδα, τοῦ Μιχαήλ βοεβόδα, τοῦ πατρὸς μου μακαρίτη Συμεὼν βοεβόδα, τοῦ Σερμπάν βοεβόδα, τοῦ Ράδου βοεβόδα, γιοῦ τοῦ ἡγεμόνα Μίχνεα.

Τὰ προαναφερόμενα ἔγγραφα καὶ χρυσόβουλλα ἀφιέρωσης αὐτῶν τῶν βάλτων, τὰ εἶδα καὶ τὰ διάβασα ἢ Αὐθεντία μου. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Αὐθεντία μου ἀνανέωσα μὲ τὴ σειρά μου αὐτὰ τὰ ἔγγραφα καὶ χρυσόβουλλα ἐλεημοσύνης πρὸς τὴν ἱερά μονή, γι' αὐτούς τοὺς βάλτους, μὲ τὸ παρὸν χρυσόβουλλο τῆς Αὐθεντίας μου.

Καὶ διέταξα ἡ Αὐθεντία μου νὰ ἀνήκουν στὴν ἱερά καὶ θεϊκὴ μονὴ ὅλοι αὐτοὶ οἱ βάλτοι μὲ τὸ τελωνεῖο καὶ μὲ ὅλο τὸ εἰσόδημα ὡς κληρονομία καὶ ἀδίκτως. Στους εὐσεβεῖς μοναχοὺς νὰ χρησιμεύουν γιὰ τὴν τροφή τους, νὰ γίνεῖ αἰώνιο μνημόσυνο στους προαναφερομένους κτήτορες, ἀδίκτως σύμφωνα μὲ τὴ διαταγὴ τῆς Αὐθεντίας μου.

Καὶ μάρτυρες ὄρισα ἡ Αὐθεντία μου τὸν κύριο Γιαννάκη μέγα μπάνο τῆς Κραγιόβας, τὸν κύριο Ἰβάσκο μέγα βόρνικο, τὸν κύριο Θεοδόσιο μέγα λογοδέτη, τὸν Μέκκα βεσιάρη καὶ [...] σπαδάρη, τὸν Μιχαλάκη στόλνικο, τὸν Γρηγόριο κόμισο, τὸν Βλάδ παχάρνικο, τὸν Νικόλαο μέγα ποστέλνικο, (καὶ) ἰσπράβνικο τὸν μέγα λογοδέτη Θεοδόσιο. Καὶ ἐγὼ ὁ Νεαγκόε λογοδέτης (ἔγραψα) στὸ Τιργκόβιστε, στίς 24 Νοεμβρίου τοῦ ἀπὸ κτήσεως κόσμου ἔτους 7127.

Ἰω ὁ Γαβριήλ βοεβόδας, ἐλέω Θεοῦ ἡγεμόνας.

1618 (7127), 8 Δεκεμβρίου

Στὸν Μωσαϊκὸ Νόμο (ἢ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη) ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ὄρισε οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ νὰ χαρίζουν κάθε χρόνο τὸ ἓνα δέκατο ἀπὸ ὅτιδήποτε θὰ ἀποκτήσουν (ἢ ἀπὸ τὰ προϊόντα τους) (Λευϊτ. 27, 30-32).

Γνωρίζοντας αὐτὴ τὴν ἐντολή καὶ οἱ Ἅγιοι Θεοφόροι Πατέρες μας μᾶς συμβούλεψαν –πρὸς βοήθεια καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν μας– καὶ προέτρεψαν ἐμᾶς, τὰ τελευταῖα τους παιδιὰ, νὰ ἀπέχουμε ἀπὸ κάθε κακὸ, ἄλλοι μὲ προσευχή, ἄλλοι μὲ νηστεῖες καὶ ἀγρυπνίες, ἄλλοι μὲ πίστη καὶ ζέση ψυχῆς, ὥστε νὰ εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ ἀκούσουμε ἐκεῖνῃ τῇ φωνῇ: «Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ἡμᾶς, ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ'

έμοῦ, ὅτι πρῶος εἰμί καί ταπεινός τῇ καρδίᾳ καί εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ὁ γάρ ζυγός μου χρηστός καί τό φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστί» (Ματθ. 11, 28-30).

«Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τήν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπό καταβολῆς κόσμου. Ἐπεινάσα γάρ καί ἐδώκατέ μου φαγεῖν, ἐδίψασα καί ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην καί συνηγάγετέ με, γυμνός καί περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καί ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἤμην καί ἤλθετε πρὸς με» (Ματθ. 25, 34-36).

Γι' αὐτό καί ἐγὼ ὁ ὀρθόδοξος πιστός καί θεοφιλὴς μόνος κυρίαρχος Ἰω ὁ Γαβριήλ Μοβίλα βοεβόδας, γιός τοῦ μεγάλου καί ἀγαθοῦ ἡγεμόνα Ἰω Συμεών Μοβίλα, ἐλέω Θεοῦ καί μέ τῇ χάρι τῶ Θεοῦ κυρίαρχος καί ἡγεμόνας ὅλης τῆς χώρας τῆς Οὐγγροβλαχίας, ἀκόμη καί τμημάτων πέραν τῶν βουνῶν, «χέρτζεγκ» (= ἡγέτης) τοῦ Ἀμλάς καί τοῦ Φαγκαράς, ἤθελα ἡ Αὐθεντία μου μέ τῇ θέλησὶ μου, μέ τήν καλή καί φωτισμένη καρδιά τῆς Αὐθεντίας μου νά δοξάσω τόν Θεό, ὁ ὁποῖος μέ ἀνέβασε στόν θρόνο τῶν μακαριτῶν γονέων τῆς Αὐθεντίας μου.

Ἴδού, παραχώρησα ἡ Αὐθεντία μου αὐτό τόν διαυγῆ θρόνο καί τίμιο χρυσόβουλλο τῆς Αὐθεντίας μου, τό ὁποῖο εἶναι ἀνώτερο ἀπό ὅλα τά τίμια δῶρα, στήν ἱερά καί θεϊκή μονή τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἄδω, ἡ ὁποία τιμᾶται στή μνήμη τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Θεοῦ καί Κυρίου Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στοὺς ἱερομονάχους καί τοὺς ἀδελφούς, οἱ ὁποῖοι ζοῦν στό ἱερό καταγῶγιο. Δώρισα στήν ἱερά καί θεϊκή μονή τά χωριά καί τοὺς βάλτους, τά ὁποῖα ἔδωσε καί μέ τά ὁποῖα ἐλέησε τήν ἱερά μονή ὁ μακαρίτης Ἰω ὁ Μπασαράμπ βοεβόδας πού ἔκτισε καί ἀνύψωσε τήν ἱερά μονή Κουτλουμουσίου, πού προαναφέραμε, ἐκ θεμελιῶν. Πρόκειται γιά τό χωριό Σουχάια, ὀλόκληρο, μέ ὅλα τά ὄρια του, μέ ὅλους τοὺς βάλτους καί τά ρυάκια πού βρῖσκονται παντοῦ. Τά δέ ὄρια τῶν ρυακιῶν ἐκτείνονται ἀπό τῇ γέφυρα Φιστόβ μέχρι τά Σέκιρα. Ἐδωσα ἀκόμα στήν ἱερά μονή τό χωριό Κομάνεα, δίπλα στόν ποταμό Καλματζούι, μέ ὅλα τά σύνορα, μέ ὅλους τοὺς ἐξαρτημένους χωρικούς καί μέ ὅλο τό εἰσοδήμα καί τό παλαιοχώρι Γιούργεβο μέ ὅλα τά σύνορά του.

Δώρισα ἐπίσης στήν ἱερά μονή τό χωριό Δανέστι, ὀλόκληρο, μέ ὅλα τά σύνορα, μέ τό ἀμπέλι, μέ τόν φόρο ἐπὶ τοῦ οἴνου, ὑπὲρ τοῦ ἡγεμόνα ἢ τῶν ἀρχόντων. Καί πάλι νά ἀνήκει στήν ἱερά μονή τό χωριό Τσερεσόβουλ ἀπό τήν κοιλάδα τοῦ Ὀлт ἀπὸ τῇ Σλάτινα, δίπλα στόν ποταμό Ὀлт, ὀλόκληρο, μέ ὅλα τά σύνορα, μέ ὅλους τοὺς ἐξαρτημένους χωρικούς, μέ ὅλα τά εἰσοδήματά τους. Καί πάλι ὄρισα νά ἀνήκει στήν ἱερά μονή τό χωριό Χρατέστι, τοῦ νομοῦ Μουστεέλ, δίπλα στόν ποταμό Ἀρτζεσέλ, μέ ὅλα τά σύνορα, μέ ὅλους τοὺς ἐξαρτημένους χω-

ρικούς και μέ όλα τά εισοδήματά τους. Ἀκόμη [νά ἀνήκει στήν ιερὰ μονή] τό χωριό Μαζγκάνι, τοῦ νομοῦ Μουστσελ, ὀλόκληρο, μέ ὅλους τοὺς ἐξαρτημένους χωρικούς, μέ ὅλο τό εισόδημά τους. Νά ἀνήκει πάλι στήν ιερὰ μονή τό χωριό Λαϊόβουλ λουί Στρώε μέ ὅλα τά σύνορά του καθῶς και τό Γκρέτσι Καλουγκαρένι [...] και τό χωριό [...] μέ ὅλα τά σύνορα και τοὺς βάλτους τῆς ιερᾶς μονῆς [...] νά γνωρίζουν [...] Σβίστοβουλ [...] και ὁ βάλτος μέχρι τό Σεκίρα, τό παλαιοχώρι Σουράια, τά [χωριά] Γκρεάκα, Τσιοάρα, Σουχάια. Ἀπό τό ἡγεμονικό και τό ἀρχοντικό [τελωνεῖο] νά εἶναι ἐλεύθεροι οἱ μοναχοί νά λαμβάνουν δασμό ἀπό τό [...] ὅπως ὀρίζεται και στά παλαιὰ χρυσόβουλλα. Καί πάλι νά τῆς ἀνήκει [...] μέ ὅλο τό εισόδημα [...] γνωστοποιεῖται ἀπό τή γέφυρα Φίστοβ ὡς τό Σεκίρα, τά σύνορα μέ ὅλο [...] και μέ ὅλους τοὺς βάλτους [...] στά χρυσόβουλλά τους.

Ἔπειτα οἱ μοναχοί τῆς ιερᾶς μονῆς εἶχαν διένεξη ἐνώπιον τοῦ βοεβόδα Μιχαήλ μέ τόν βεστιάρη Ράδου Καλομφιρέσκου, ἐπειδή καταπατᾶ ὅλα τά ὄρια τοῦ βάλτου τῆς ιερᾶς μονῆς Ρομουλέτζ. Καί [...] Μιχαήλ βοεβόδα, ἡ Αὐθεντία του βεβαίωσε, ἀφοῦ εἶδε τά παλαιὰ χρυσόβουλλα τῆς ιερᾶς μονῆς ἀπό τόν μακαρίτη βοεβόδα Μπασαράμπ, και διαπίστωσε ὅτι ὁ βεστιάρης Ράδου Καλομφιρέσκου δέν εἶχε κανένα δικαίωμα νά κατέχει αὐτό τόν βάλτο ἀπό τό Ρομουλέτζ, ἐξέδωσε τήν ἀπόφαση εἰς βάρος του, ἐπειδή αὐτά τά χωριά και οἱ βάλτοι ἀνήκουν ἀπό παλιά στήν ιερὰ μονή. Ὁ μακαρίτης βοεβόδας Μπασαράμπ τῆς τά εἶχε ἀφιερώσει. Ὁ ἴδιος ἔχτισε ἐκ θεμελίων τήν ιερὰ και θεϊκή μονή τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Εἶδα ἡ Αὐθεντία μου ἕνα-ἕνα περισσότερα χρυσόβουλλα και ἔγγραφα πού ἀπέλυσαν τίμιοι χριστιανοί ἡγεμόνες γι' αὐτά τά χωριά και βάλτους. Πρῶτα-πρῶτα τό χρυσόβουλλο τοῦ μακαρίτη Ἰω Μπασαράμπ βοεβόδα, (ἔπειτα) τό χρυσόβουλλο τοῦ βοεβόδα Ράδου, τό χρυσόβουλλο τοῦ Βλάδ βοεβόδα, τό χρυσόβουλλο τοῦ Βλάδισλαβ βοεβόδα, τό χρυσόβουλλο τοῦ καλοῦ ἡγεμόνα Ράδου, ἄλλο χρυσόβουλλο τοῦ Μπασαράμπ τοῦ Νεότερου βοεβόδα, ἐκεῖνο τοῦ Πετράσκου βοεβόδα, ἐκεῖνο τοῦ Μίρτσα βοεβόδα, τοῦ γιοῦ τοῦ Πέτρου βοεβόδα. [Ἔπειτα εἶδα] τό χρυσόβουλλο τοῦ πρεσβυτέρου Ἀλεξάνδρου βοεβόδα, τό χρυσόβουλλο τοῦ βοεβόδα Πέτρου Τσερτσέλ, τό χρυσόβουλλο τοῦ Μίχνεα βοεβόδα, τό χρυσόβουλλο τοῦ Στεφάνου βοεβόδα, τό χρυσόβουλλο τοῦ ἡγεμόνα Μιχαήλ και τό χρυσόβουλλο τοῦ μακαρίτη πατέρα τῆς Αὐθεντίας μου Συμεών βοεβόδα, τό ἔγγραφο τοῦ Σερμπάν βοεβόδα, τό ἔγγραφο τοῦ ἡγεμόνα Ράδου, γιοῦ τοῦ Μίχνεα βοεβόδα.

Ὅλα αὐτά τά ἔγγραφα και τά χρυσόβουλλα πού προανέφερα τά εἶδα ἡ Αὐθεντία μου, ἀκόμα και ἄλλα πολλά τά ὅποια δέν ἀναφέρο-

νται ἐδῶ [...] τὰ ὅποια ρίχνουν ἀνάθεμα γι' αὐτά τὰ χωριά καί τούς βάλτους τῆς ἱερᾶς θεϊκῆς μονῆς πού προαναφέρθηκε.

Γι' αὐτό τόν λόγο λοιπόν καί ἡ Αὐθεντία μου ἀνανέωσα καί ἐπικύρωσα ὅλα αὐτά τὰ ἐγγράφα καί χρυσόβουλλα μέ αὐτό τό χρυσόβουλλο τῆς Αὐθεντίας μου καί ὄρισα ἡ Αὐθεντία μου στήν ἱερά θεϊκή μονή νά τῆς ἀνήκουν ὅλα αὐτά τὰ χωριά καί οἱ βάλτοι πού προαναφέρονται ὡς κληρονομιά καί ἰδιοκτησία. [Ὁφείλουν] νά βοηθοῦν τούς εὐσεβεῖς μοναχοῦς στή συντήρησή τους, ἐνῶ νά εἶναι πρὸς αἰώνιο μνημόσυνο τῶν κτητόρων καθῶς καί δικό μας [μνημόσυνο].

Μετά τόν θάνατό μας σέ ὅποιον παραχωρήσει ὁ Ἅγιος ὁ Θεός τόν θρόνο τῆς Βλαχίας, εἴτε ἀπό τὰ παιδιά μας, εἴτε ἀπό τούς συγγενεῖς μας, εἴτε –ἐξαιτίας τῶν ἁμαρτιῶν μας– ἀπό ἄλλο γένος, ὅλοι εὐσεβεῖς καί ἀγαπῶντες τόν Χριστό ἡγεμόνες οἱ ὅποιοι θά τιμοῦν, θά ἀνανεώσουν καί θά ἐπικυρώσουν αὐτό τό χρυσόβουλλο τῆς Αὐθεντίας μου, αὐτόν ὁ Ἅγιος ὁ Θεός νά τόν τιμᾷ, νά τόν προστατεύει καί νά τόν ἐνδυναμώνει στήν ἡγεμονία του. Καί στόν μέλλοντα αἰῶνα νά τούς βοηθήσει κατά τή φοβερή δίκη τῆς Ἱερᾶς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τῆς παναμόμου αὐτοῦ Μητρός καί ὄλων τῶν Ἁγίων Του τῶν ἀπ' αἰῶνος τῷ Θεῷ εὐαριστησάντων. Ἄμην.

Καί ἐάν δέν ἀνανεώνει, δέν ἐνδυναμώνει καί δέν φυλάξει καί δέν (θυμηθεῖ), ἀλλά ἐάν τό ξεχάσει, τότε ἐκεῖνος νά δώσει ἀπάντηση (λόγο) στή φοβερή ἡμέρα τῆς Κρίσεως καί ἡ ψυχὴ του στόν μέλλοντα αἰῶνα νά ἔχει μερίδα μαζί μέ τόν Ἰουδα καί μέ τόν τρισκατάρατο Ἄρειο καί μέ τούς ἄλλους Ἰουδαίους, οἱ ὅποιοι φώναζαν γιά τό αἷμα τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί εἶπαν «Ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν» καί «τό αἷμα Του ἐπ' αὐτούς καί τὰ τέκνα αὐτῶν» (ὁ καί) εἶναι καί θά εἶναι εἰς τούς αἰῶνας. Ἄμην.

Σύ, ὑπεραγία Θεοτόκε, δέξου ἀφ' ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καί ἀπίστων δούλων σου τήν μικρὴ αὐτὴ προσθήκη, διότι «τά σά ἐκ τῶν σῶν σοί προσφέρομεν», ἐπειδὴ ὁ Υἱός σου καί Θεός ἡμῶν δι' ἐλέου σου τά πάντα μᾶς προσέφερε. Γι' αὐτό ἀκριβῶς, Δέσποινα, γενοῦ ἡμῖν προστατίδα κατά τήν Δευτέρα Ἐλευση τοῦ Υἱοῦ σου καί Θεοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ πρέπει (πᾶσα) δόξα καί προσκύνησις σὺν τῷ πατρὶ καί τῷ Παναγίῳ Πνεύματι εἰς τούς αἰῶνας. Ἄμην.

Ἰδοὺ ἡ Αὐθεντία μου θέτω καί μάρτυρες τόν κύριο Ἰάνε μέγα μπάνο τῆς Κραϊόβας, καί τόν κύριο Ἰβάσκη, μέγα βόρνικο καί τόν κύριο Θεοδόσιο, μέγα λογοδέτη, καί τόν κύριο Μέεα, μέγα βεστιάρη, τόν κύριο Μίχου, μέγα σπαθάρη καί τόν κύριο Μιχαλάκε, μέγα στόλνικο, καί τόν κύριο Γλιγόριο, μέγα κόμισο καί τόν κύριο Βλάδ μέγα

παχάρνικο και τόν κύριο Νικόλα, μέγα ποστέλνικο. Ίσπράβνικος ήμουν ή ίδια ή Αύθεντία μου και έγώ ό Νεαγός, λογοδέτης έγραψα στην πόλη Τιργόβιστε, τόν μήνα Δεκέμβριο και ήμέρες 8 και στό έτος από Άδάμ 7127.

Έγώ ό Γαβριήλ βοεβόδας μέ τό Έλεος του Θεου ήγεμόνας.

19

1620 (7128), 26 Ίανουαρίου

Έλέφ Θεου Ίω ό Γαβριήλ Μοβίλα βοεβόδας (της Βλαχίας), γιός του μεγάλου και μακαρίτη Συμεών Μογκίλα βοεβόδα, έδωσα ή Αύθεντία μου αυτή τή διαταγή της Αύθεντίας μου στην ιερά και θεϊκή μονή που λέγεται [...] και τιμάται στη μνήμη του Άρχαγγέλου Μιχαήλ και των ύπολοιπων αγγέλων και στον ιερομόναχο ήγούμενο Μιχαήλ, ήγέτη της ιερās μονής και στους αδελφούς μοναχούς [...] τό χωριό της ιερās μονής Ίποτέστι, δίπλα στην ιερά μονή, από τό όποιο τό μισό νά απαλλάσσεται από τόν φόρο, από τήν καταβολή της φοράδας, μιās ποσότητας ξεροχόρτου [...] της δεκάτης επί των κυψελών, επί των προβάτων, επί των χοίρων, επί των βοειδών, επί των άλόγων.

(Τήν απαλλάσσει επίσης) από τό «uscataloii» από όλες τις ύπηρεσίες προς τόν ήγεμόνα, από τήν καταβολή φόρου προς τόν δικαστή, από τήν καταβολή της δεκάτης επί των άλόγων μεταφοράς και όλων των άλλων φόρων και ύπηρεσιών που καταβάλλονται κάθε χρόνο προς τήν Αύθεντία μου. (Έπειδή) ή προαναφερομένη θεϊκή μονή (είναι) έρημη και φτωχή, χωρίς καμμία βοήθεια γι' αυτό τόν λόγο ή Αύθεντία μου εύπλαχνίσθηκα και ό ίδιος παραχώρησα και πρόσδεσα ως βοήθεια προς τήν ιερά μονή αυτό τό μισό χωριό Ίποτέστι [...] μισό χωριό νά απαλλάσσεται από τήν καταβολή του φόρου και όλων των προαναφερομένων (ύποχρεώσεων) γιά νά είναι χρήσιμο -ως βοήθεια και απαλλαγές- γιά τις ανάγκες της ιερās μονής. (Απήλλαξα) αυτό τό μισό χωριό από τόν φόρο προς τό θησαυροφυλάκιο της Αύθεντίας μου επειδή επεδύμησα και ή Αύθεντία μου σε αυτά που προσέφεραν οι κτήτορες σε αυτή τήν ιερά μονή, ή όποία οικοδομήθηκε [...] από τόν μακαρίτη βοεβόδα Μιχαήλ. Και άγόρασα ή Αύθεντία μου αυτό τό μισό χωριό και τό πρόσδεσα (στην περιουσία) της ιερās μονής γιά τό αίώνιο μνημόσυνο της Αύθεντίας μου. Και έβγαλα ή Αύθεντία μου [...] μέχρι τώρα τό κατείχαν μέ τήν ήσυχία τους. Έπειτα και ή Αύθεντία μου έδωσα επίσης και ανανέωσα και επικύρωσα αυτή τήν έλεημοσύνη μέ αυτό τό έγγραφο της Αύθεντίας μου και έγραψαν τό

ὄνομα τῆς Ἀϋθεντίας μου καὶ τῶν γονέων τῆς Ἀϋθεντίας μου στήν Ἱερά Προσκομιδῆ [...] μνημόσυνο.

Γι' αὐτό ἔδωσα καὶ ἡ Ἀϋθεντία μου στήν ἱερά καὶ θεϊκή μονή νά τῆς ἀνῆκει αὐτό τό προαναφερόμενο μισό χωριό ἐν εἰρήρῃ καὶ ἀπαλλαγμένο ἀπό ὅλα, ὅπως εἶναι γραμμένο πῶς πάνω [...] ὅλους τοὺς εὐσεβεῖς ἡγεμόνες αἰώνιο μνημόσυνο ὅσο θά ὑπάρχει ἡ ἱερά μονή καὶ ἀκόμα καὶ μετὰ τόν θάνατο τῆς Ἀϋθεντίας μου, ὅποιον θά θελήσει ὁ Θεός νά ἐκλέξει ἡγεμόνα τῆς Ρουμανικῆς χώρας, σᾶς παρακαλῶ στό ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ μέ τῆ βοήθεια τοῦ μεγάλου βοεβόδα Μιχαήλ καὶ τῶν ἄλλων ἀγγέλων, νά ἐπικυρώσετε τήν ἐλεημοσύνη αὐτή πού προαναφέρεται γιά νά κερδίσετε ἀπό τόν Θεό τό δῶρο [...] ἐπειδή ὁ ἴδιος ὁ Θεός διατάζει καὶ λέει: ἐπαγρυπνεῖτε καὶ προσευχηθεῖτε [...] καὶ ἐγώ περισσότερο. Καί γι' αὐτό μέ συντριβή φωνάζετε! Ἐκεῖνος πού δέν θά ἀνανεώσει, ἀλλά θά ντροπιᾶσει καὶ θά καταστρέψει (τήν ἐλεημοσύνη), ἐκεῖνον ὁ Ἅγιος ὁ Θεός νά τόν ἀτιμάσει στήν ἡγεμονία του καὶ νά τοῦ φονεῦσει ἐδῶ τό σῶμα του, ἐνῶ στόν ἐπόμενο αἰώνα τήν ψυχή του. Καί νά εἶναι [...] καὶ ἀναθεματισμένος ἀπό τοὺς 318 Ἁγίους Πατέρες, οἱ ὁποῖοι ἦταν στή Νίκαια [...] νά κατηγορηθοῦν κατά τήν τρομερή δίκη τῶν ἰδίων τῶν μεγάλων βοεβόδων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ καὶ τῶν ἄλλων ἀγγέλων [...] εἰς τόν αἰώνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἰδού (μάρτυρες ὄρισσα ἡ Ἀϋθεντία μου τόν [...] κύριο Ἰβάσκο μέγα βόρνικο, τόν κύριο Πάπα μέγα λογοδέτη [...] τόν κύριο Μιχαλάκη μέγα στόλνικο, καὶ τόν κύριο [...] μέγα ποστέλνικο καὶ ἰσπράβνικο τόν κύριο Πάπα μέγα λογοδέτη.

Καί ἐγώ ὁ Νεαγκόε λογοδέτης ἔγραψα στήν πόλη Τιργκόβιστε [...] στίς 26 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 7128 (= 1620).

(Πῶς κάτω στή μετάφραση)

Μεταφράστηκε ἀπό τό σλαβονικό χρυσόβουλλο στή ρουμανική γλώσσα στή Σλαβονική Σχολή τῆς (ἐκκλησίας) τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Παλαιοῦ, ἐνῶ ἐκεῖ πού ἦταν σχισμένο ἀφέθηκε κενό. 1802, 20 Μαρτίου. Ὁ Ἰωαννίτζης ἱεροψάλτης.

1625 (713), 14 Ἰουλίου, Βουκουρέστι

Ἐλέφ Θεοῦ Ἰω Ἀλέξανδρος βοεβόδας ἡγεμόνας πάσης χώρας τῆς Οὐγγροβλαχίας, γιός τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ ἀγαθοῦ Ἰω Ράδου βοεβόδα, δίνω ἡ Ἀϋθεντία μου αὐτή τῆ διαταγή τῆς Ἀϋθεντίας μου στήν ἱερά καὶ θεϊκή μονή τοῦ Ἁγίου Ὅρους, ὀνομαζομένη Κουτλουμουσί-

ου, ἡ ὁποία τιμᾶται στή μνήμη τοῦ ἁγίου μας πατρός Νικολάου τῶν Μύρων τῆς Λυκίας, νά ἀνήκει ἡ ἱερά μονή τοῦ Κλοκοτσιόβ ἀπό τήν περιοχή τῆς Σλάτινας μέχρι τήν ἱερά μονή Κουτλουμουσίου, δηλαδή μέ ὅλη τήν περιουσία της, μέ τό χωριό, μέ τσιγγάνους, ἀμπέλια, μέ ὅλη τήν κληρονομιά καί ὅλο τό εἰσόδημα. Καθώς ἡ μονή αὐτή Κλοκοτσιόβ ἔγινε ἔρημη καί ἄπορη, ἡ Αὐθεντία μου δέν ἤθελα νά τήν ἀφήσω ἔρημη οὔτε νά καταστραφεί ἡ μνήμη τῶν παλαιότερων κτητόρων, οἱ ὁποιοί τήν ἔχτισαν ἐκ θεμελίων. Καί ἔδωσα ἡ Αὐθεντία μου καί ἀφιέρωσα καί ἐπικυρώσα αὐτή τή μονή Κλοκοτσιόβ νά εἶναι μετόχι τῆς ἱερᾶς μονῆς Κουτλουμουσίου, στούς ἁγίους πατέρες γιά τροφή καί ποικίλες ἀνάγκες, ἐνῶ στούς μακαρίτες προγενέστερους κτήτορες καί στήν Αὐθεντία μου νά εἶναι πρὸς αἰώνιο μνημόσυνο, ἄδικτο μετά τῆ διαταγή τῆς Αὐθεντίας μου.

Ἄκόμα καί ὄρκο (κάνω, ὥστε) μετά τόν θάνατο τῆς Αὐθεντίας μου, ὅποιον ἐκλέξει ὁ Ἅγιος ὁ Θεός νά γίνει ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας εἴτε ἀπό τοὺς συγγενεῖς μας, εἴτε –μετά τίς ἁμαρτίες μας– ἀπό ἄλλο γένος, ἐάν τιμᾶ, ἀνανεώσει καί ἐπικυρώσει αὐτό τό χρυσόβουλλο τῆς Αὐθεντίας μου, ἐκεῖνον ὁ Ἅγιος ὁ Θεός νά τόν τιμᾶ καί νά τόν φυλάξει σέ ὅλη τήν ἡγεμονία του, ἐνῶ στόν ἐπόμενο αἰώνα (νά τοῦ φυλάξει) τήν ψυχή του. Ἐάν ὅμως δέν τιμᾶ, δέν ἀνανεώσει καί δέν ἐπικυρώσει (τό χρυσόβουλλο), ἀλλά ἂν τό καταπατήσει, τό χαλάσει καί τό ντροπιᾶσει, ἐκεῖνος νά εἶναι τρισκαταραμένος καί ἀναθεματισμένος καί ἀφορισμένος ἀπό τοὺς 315 Ἅγίους Πατέρες τῆς ἐν Νικαίᾳ (Συνόδου) καί νά ἔχουν τό μερίδιο τοῦ Ἰουδα καί τοῦ Ἀρείου καί τῶν ὑπολοίπων ἀπίστων Ἰουδαίων οἱ ὁποιοί κραύγαζαν γιά τό αἷμα τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἔλεγαν: «Ἄρον, σταύρωσον αὐτόν καί τό αἷμα αὐτοῦ ἐπ’ αὐτούς καί ἐπὶ τῶν τέκνων αὐτῶν» (Ματθαίου 27-25) εἶναι καί θά εἶναι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἰδοὺ μάρτυρες ὀρίζω ἡ Αὐθεντία μου τόν κύριο Πάπα μέγα βόρνικο, τόν κύριο Φιέρα μέγα λογοθέτη, τόν κύριο Βλάδ μέγα βεστιάρη, τόν κύριο Μύχου μέγα σπαδάρη, τόν κύριο Βαρθολομαῖο μέγα στόλνικο, τόν κύριο Μπράτου μέγα κόμισο, τόν κύριο Γκέργκε μέγα παχάρνικο, τόν κύριο Κωνσταντίνο μέγα ποστέλνικο καί ἰσπράβνικο τόν πρῶν μέγα λογοθέτη Παρασκευᾶ. Γραφέας ὁ Μιχάλτσα, γιός τοῦ Παρασκευᾶ, πρῶν μεγάλου λογοθέτη στο φροῦριο Βουκουρέστι, στίς 14 Ἰουλίου, ἀπό κτήσεως κόσμου τό ἔτος 7133, ἐνῶ ἀπό τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ τό ἔτος 1625.

Ἰω Ἀλέξανδρος βοεβόδας, ἐλέφ Θεοῦ ἡγεμόνας.

Circa 1628

Μετάφραση από τό πρωτότυπο

Πρός τούς εὐσεβεῖς καί ὀρθόδοξους χριστιανούς, τούς ἐκλεγμένους ἀρχιμανδρίτες, μοναχούς καί ιερεῖς, καί πρὸς ὄλους τούς ιερωμένους, πρὸς τούς ἰσχυροὺς καί γαληνότατους ἡγεμόνες, πρὸς τούς ἐκλαμπρότατους εὐγενεῖς καί πρὸς ὅλο τὸν λαὸ εὐχόμεσθε ὑγεία καί εὐλογία.

Ἐμεῖς οἱ ταπεινοὶ κάτοικοι τοῦ Ἁγίου Ὄρους, στό μοναστήρι τοῦ Κουτλουμουσίου, πού βρίσκεται στήν κορυφή τοῦ Ἱεροῦ Ὄρους, κοντά στό Πρωτάτο, ὁ ταπεινός ἡγούμενος Ἀνανίας, καλόγερος καί ιερέας, καί οἱ ὑπόλοιποι ιερεῖς, διάκονοι καί ὅλοι οἱ μοναχοὶ σκύβουμε καί παρακαλοῦμε τὸν Θεό καί τὴ θεομήτορα Παρθένο νά σᾶς χαρίζουν πνευματικὴ καί σωματικὴ ὑγεία καί νά σᾶς προφυλάσσουν ἀπὸ τούς αἰρετικούς καί τούς χλευασμοὺς τους. Μακάρι τὸ Θεῖο φῶς τοῦ Κυρίου νά σᾶς φωτίζει εἰς τούς αἰῶνας καί νά γίνετε μέτοχοι τῆς μακαριότητος τῶν Ἁγίων καί κληρονόμοι τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Δέν σᾶς ἀπευθύνουμε ἀποφθέγματα φιλοσόφων, οὔτε ὁμορφα καί φλύαρα ρητορικά λόγια, ἀλλὰ λόγια πού πηγάζουν μέσα ἀπὸ τίς πικρίες καί τίς ταπεινώσεις πού ὑφίσταται ὁ τόπος μας κάτω ἀπὸ τὸν τουρκικὸ ζυγὸ. Δέν σᾶς διαφεύγει ἐκλαμπρότατοι πρίγκιπες καί εὐγενεῖς κύριοι πόσο ταραγμένη καί δύσκολη εἶναι ἡ καθημερινὴ μας ζωὴ σέ ξηρὰ καί θάλασσα. Στὴν ἐκκλησία τοῦ μοναστηριοῦ μας δέν μποροῦμε νά λειτουργήσουμε χωρὶς νά ἐξαγοράζουμε τούς ἀπίστους. Ἐκεῖ μᾶς ὀδήγησε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐξαιτίας τῶν ἁμαρτιῶν μας. Γιά τὴν εἰσφορὰ μας αὐτὴ πρὸς τούς κατακτητὲς δέν ἔχουμε ἄλλη πηγὴ ἐξέυρεσης χρημάτων πέρα ἀπὸ τὴ δικὴ σας συμπόνια καί ὄλων ἐκείνων πού ζοῦν στὴν ὀρθόδοξη πίστη καί ἀπολαμβάνουν τὴν ἐλευθερία τῆς πατρίδας τους. Γι' αὐτὸ καί εἴμαστε ἀναγκασμένοι νά ζητᾶμε ἀπὸ ἐσᾶς πού εἰστε ἐνσπλαχνικοὶ ὅπως ὁ οὐράνιος πατέρας μας.

Ἐπιλέξαμε ἀνάμεσά μας τὸν σεβασμιο πνευματικὸ Ἰωαννίκιο, μοναχὸ καί ιερέα, καί τὸν γέροντα Θεοδόσιο γιὰ νά τούς στείλουμε σέ σᾶς. Σᾶς παρακαλοῦμε ταπεινὰ καί ἱκετευτικά νά δεχτεῖτε τούς ἀδελφούς μας μὲ κάθε καλοσύνη καί ὅπως ἡ καρδιά σας συνήθως ἐπιβάλλει νά φέρεστε στοὺς ξένους, γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ πού γιὰ τὴ σωτηρία μας καί ἐξαιτίας τῶν ἁμαρτιῶν μας ἀπὸ τούς οὐρανούς ὡς ξένος ἦρθε στὴ γῆ. Γιά ὅλα αὐτὰ ὁ καθένας σας ἄς κάνει ὅ,τι μπορεί

για να ἐλεήσει καὶ να βοηθήσει τὸ ἱερό μοναστήρι μας καὶ πῶς πολὺ για τὴ λύτρωση τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ὀρθόδοξης πίστεως. Μὴ διστάσετε να προσφέρετε ἀπὸ τὰ πλούτη ἐκεῖνα πού ὁ Θεὸς σᾶς προσέφερε, ὥστε να σωθεῖ τὸ μοναστήρι καὶ να ἔχετε τὴν εὐλογία καὶ τὸ μνημόσυνο για ὅσα χρόνια θὰ ἀνθεῖ ἡ ἱερὴ αὐτὴ κατοικία. Για να ἀκούσετε τὴ χαρούμενη φωνὴ τοῦ Κυρίου τὴν τρομερὴ ἐκεῖνη μέρα τῆς Κρίσεως να σᾶς καλεῖ να κληρονομήσετε τὴ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Περιφρονεῖστε τὰ πλούτη σας πού διαρκοῦν ἐλάχιστο χρόνο καὶ εἶναι φθαρτά. Ὅλα θὰ μείνουν στὴ γῆ καὶ τὸ μόνο πού θὰ πάροουμε μαζί μας θὰ εἶναι τὰ ἔργα μας, καλὰ ἢ κακὰ. Για τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παρθένου, για τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς σας ζητοῦμε να μᾶς ἐλεήσετε για να μπορέσουμε να στηρίξουμε γερά τὸ ἱερό μοναστήρι καὶ να ψάλοουμε με ἀσταμάτητη φωνὴ ὕμνους πρὸς τὸν Θεό.

Ἐμεῖς ἀδελφός Ἡλίας ἐπίσκοπος Σαρδικῆς ἐπικυρώνουμε τὴν ἐπιστολὴ αὐτὴ καὶ με τὴ σφραγίδα μας τὴ σφραγίζουμε.

Μαρτίνος [...]

22

1628, 8 Σεπτεμβρίου, Μονὴ Μχαϊλόβσκ, Κίεβο

Ἰώβ Μπορέτζκι, ἐλέφ Θεοῦ καὶ πρίγκιπα Μητροπολίτου Κιέβου, Γαλιτζίας καὶ πάσης Ρωσίας.

Γνωστοποιοῦμε σέ ὅποιον ὀφείλει να γνωρίζει αὐτό, τόσο ἀνάμεσα στοὺς ἱερεῖς ὅσο καὶ [στοὺς κοσμικοὺς] ὅποιας κοινωνικῆς θέσης καὶ να εἶναι, ἢ με κάποιον ἀξίωμα. Εὐχόμαστε στοὺς εὐσεβεῖς κυρίου ἀδελφικὴ καλοσύνη με τίς ταπεινές μας προσευχές.

Κάνουμε γνωστό ὅτι ὁ φέρων αὐτὴ τὴν ἐπιστολὴ μας, τιμώτατος ἱερομόναχος κύριος Ἰωαννίκιος ὁ Ἀγιορείτης ἀπὸ τὴ μονὴ τῆς Μεταμόρφωσης, ἡ ὁποία βρίσκεται στό Κουτλουμουσί, εἶναι σταλμένος ἀπὸ τὸν ἡγούμενό του, μαζί με ἕναν ἄλλο ἀδελφό στοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς λαούς για βοήθεια.

Τὸ καταγώγιό του τὸ ὁποῖο πτώχευσε ἐξαιτίας τῶν ἐχθρῶν τοῦ Χριστοῦ, τῶν μὴ φίλων ἀδελφῶν, να βρεῖ ἐλεημοσύνη καὶ εὐλογία για τίς δυσκολίες καὶ τίς ἀνάγκες τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου, οἱ ὁποῖες δὲν εἶναι καθόλου λίγες. Μέσα στίς ἀδυναμίες τους ἔμεινε να λαμβάνει [μόνο] ἀπὸ τίς ἱερές μονές πού βρίσκονται τώρα στό Κίεβο. [Καὶ αὐτά] χωρὶς κανένα ἐμπόδιο ἐκ μέρους κανενός. Καὶ να τίς πάρει (τίς ἐλεημοσύνες) στὴ χώρα του, χώρα ἱερὴ. Γι' αὐτό τὸν λόγο παρακαλῶ πολὺ –ὅπως πρέπει– τοὺς πιστοὺς μας, ὥστε να δώσετε με ἀγάπη καὶ

μέ τή θέλησή σας τίς ὑποσχόμενες δωρεές [πρός αὐτούς]: πρῶτα τά μισά ἀπό ὅ,τι ἐπιθυμεῖτε, γιά νά σᾶς ἐπιστραφοῦν ἑκατονταπλάσια, νῦν καί εἰς τούς αἰῶνας. Καί νά σκέπτεστε καλά ὅτι γιά τήν εὐεργεσία τῆς ἐλεημοσύνης ἢ ἀνταμοιβή εἶναι ἡ ἱκανοποίηση καί ἡ ἥσυχη συνείδηση, τήν ὅποια ἐσεῖς οἱ εὐσεβεῖς νά εἰστε βέβαιοι ὅτι θά ἀποκτήσετε.

Στή μονή Μιχαηλόβσκι τοῦ Κιέβου, στίς 8 Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1628.

Ἰώβ Μπορέτζκι Μητροπολίτης Κιέβου, ὑπογράφω [καί] ἱκετεύω γιά τίς ψυχές σας τόν Θεό.

23

1641, 8 Ἰουνίου, Τιρκόβιστε

Τῷ παναγᾶθῳ καί τά πάντα ὀρῶντι Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι δοξασμένῳ, αἶνος καί δόξα. Σέ Αὐτόν πού τά πάντα ἐκ τοῦ μή ὄντος εἰς τό εἶναι παρήγαγε καί διά τοῦ Λόγου Του ἐδημιούργησε καί μέ τό Πανάγιό Του Πνεῦμα ἐστήριξε. Αὐτός, ἐκείνον πού μέ τή δική του θέληση καί ἔξαιτίας τῆς πανουργίας τοῦ ἀρχικάκου [Διαβόλου], ἀπομακρύνθηκε ἀπό τόν Θεό, [ὁ Θεός] ἐν τῷ ἔλειε Του δέν τόν ἄφησε νά χαθεῖ. [Δέν ἔξαφάνισε δηλαδή ὁ Θεός] τό γένος τό ἀνθρώπινον ἐπειδή οἱ προπάτορές μας ἄπλωσαν κάποτε τά χέρια στόν Παράδεισο, ἀλλά κλίνοντας τούς οὐρανούς κατέβηκε καί τούς ἀπελευθέρωσε ἀπό τή φθορά καί τούς ἔδειξε πολλούς τρόπους μετανοίας διαλέγοντας ὁ Θεός ἀπό κάθε ἔθνος ἐκείνους πού μέ τίς εὐεργεσίες τους ἔγιναν εὐάρεστοι στόν Θεό, τούς ἔκανε υἱούς καί κληρονόμους τῆς Βασιλείας Του.

Ἔχοντας λοιπόν ὑπόψη μου ὅλα αὐτά κι ἐγώ ὁ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ὀρθόδοξος [εὐσεβής] καί φιλόχριστος Ἰω ὁ Ματθαῖος Μπασαράμπ βοεβόδας καί ἔλεῳ Θεοῦ κύριος ὀλοκλήρου τῆς χώρας Οὐγγροβλαχίας, ἐπιθυμώντας [νά ἀκολουθήσω τό παράδειγμα] τῶν εὐσεβεστάτων καί φιλοχρίστων [βασιλέων] τῶν νῦν μεταστάντων, οἱ ὅποιοι ἔκτισαν καί διακόσμησαν ἅγιες καί θεῖες ἐκκλησίες, ὅπως [ἦταν] οἱ μακάριοι κτήτορες καί εὐσεβεστάτοι Βασιλεῖς πού ἐκόσμησαν τό περιβάλλο τῆς Παναγίας Μητρῶς τοῦ Θεοῦ, τό ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὁρει Ἄθῳ [...] ὅπου καί ὁ ἰδιαίτερα τίμιος καί θεοσεβής πρόγονός μας Ἰω ὁ Μίρτσεα μέγας βοεβόδας καί Ἰω ὁ Βλαδισλάβ βοεβόδας, ἀνακαινίζοντας τήν ἐκκλησία τῆς δοξασμένης Μεταμορφώσεως τοῦ Θεοῦ καί Σωτήρος ἡμῶν Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, δημιούργησαν αὐτή [=τήν κτητορία] τῆς Ρουμανικῆς χώρας.

Ἐπειτα, ἔξαιτίας τῶν ἀνθρωπίνων ἁμαρτιῶν, ἡ Ἱερά Μονή πού λέγεται Κουτλουμουσίου, λόγῳ πολλῶν ἀναγκῶν παλαίωσε καί ἐφθάρη

καί καταστράφηκε. Οί Πατέρες άφοϋ τήν έβλεπαν τόσο παλαιωμένη, τήν ανανέωσαν όσο μπόρεσαν και τήν ένδυναμωσαν. Άργότερα, από τότε και μέχρι τώρα όλοι οί προγενέστεροι μακαρίτες ήγεμόνες, πρόγονοί μας, τήν ανανέωσαν και τήν ένίσχυσαν. Επίσης και έμεις, ακολουθώντας τήν καλή τους πράξη και τήν εϋσπλαχνία τους προς αυτή τήν ιερά μονή, τήν ανανέωσαμε και τήν ένδυναμώσαμε με αυτό τό χρυσόβουλλό μας, όσο μπορέσαμε, έλέω Θεού, με όλα τά χωριά πού είχε ή ιερά μονή Κουτλουμουσίου από τούς προγενέστερους μακαρίτες ήγεμόνες για μνημόσυνό τους, διότι τά χωριά αυτά τής μονής καταπατήθηκαν σε μεγάλη έκταση από τούς γείτονες.

Ό μακάριος και μακαρίτης Βλάδισλαβ έστειλε τούς τιμίους του βογιάρους, τόν κύριο Μίλκα στόλνικο και τόν κύριο Τσίντσιουλ, οί όποιοι μαζί με 12 βογιάρους, καλούς άνθρώπους, όριοθέτησαν σύμφωνα με τά παλαιά σημάδια όλα τά χωριά τής μονής, αρχίζοντας από τό Τσιρεσόβουλ, τό Καλουγκαρένι και τό Μαρατσίνε. Χωρομέτρες ήταν οί: Καζάν από τό Τσιρεσόβουλ δέ Σούς, [...]ικα από τό Σερμπανέστι, Τσιοκαρλίε, ό ιερέας Δημήτριος Κάλτσεα, Ράδου Πεσγκιζιάδβ, Ραδιμιίλ, Στόια Γκομόι, Ράδου γιός του Φέτε όλοι από τή Σλάτινα, ό Δραγκόιου και ό Ράδου από τό Σερμπανέστι, ό Δραγκομίρ από τό Τσιρεσόβ, ό Μιχαήλ Σάρμπου και ό Ραδομίρ από τό Μίλκοβ, ό Γκόια από τό Δομπρέστι.

Έντόπισαν τά όρια του χωριού Τσιρεσόβ σύμφωνα με τά παλαιά [σημάδια]. Αρχίζουν από τά σύνορα με τό Σερμπανέστι, διασχίζουν τόν ποταμό Όλτ στο σημείο Όστρόβ, κατεβαίνουν προς τά κάτω παράλληλα με τό ρυάκι στή μέση του Όστρόβ, διασχίζουν τό ρυάκι ως τόν βάλτο, έπειτα εφάπτονται με τά όρια του κτήματος Κανέστι, διασχίζουν πάλι τόν ποταμό Όλτ μέχρι τό κτήμα Δρενοβάτζ, φθάνουν στον δρόμο, χωρίζουν τό κτήμα Στρεχαρέτζ, διαπερνούν τόν βάλτο, φθάνουν ανατολικά προς τόν κάμπο, έπειτα στον μεγάλο βάλτο, ξανά στον κάμπο, μέχρι τό «γυναικειό ρυάκι», μετά παράλληλα με τό ρυάκι μέχρι τά όρια του κτήματος Τοπίλιστεϊ. Μάρτυρες τής όριοθεσίας ήταν ό κύριος Μπαλίκα, ό σπαθάρης Ράδου, ό βεστιάρης Θεόδωρος και ό Λαουδάτ, οί όποιοι βρήκαν ότι τά σύνορα ταιριάζουν με τά παλαιά.

Τά όρια του Καλουγκαρένι αρχίζουν από τόν θάμνο πού λέγεται Πάζιστε, ανεβαίνουν από τόν λόφο στο Ποτάν, έπειτα συνεχίζουν ανατολικά, εφάπτονται με τό κτήμα Σερμπανέστι, διαπερνούν τό δάσος, συνεχίζουν στον κάμπο, απέναντι από τό ρυάκι Ροταρέστι, κοντά στο παλαιοχώρι Ροταρέστι, βγαίνουν έπειτα στον δρόμο, προχωρούν ανατολικά, ξεπερνούν τόν θάμνο, φθάνοντας στην πηγή του ρυακιού Πραδέστι και εκεί εφάπτονται με τό κτήμα Μπουϊτόεστι. Έπειτα συνεχίζουν παράλληλα με τό ρυάκι προς τά νότια, βγαίνουν δυτικά από

τόν κάμπο, φθάνουν στό κτήμα Πραδέστι, μετά στό μοναστηριακό ρυάκι καί [τέλος] παράλληλα μέ τό ρυάκι φθάνουν στήν πηγγή τοῦ ποταμοῦ Τοπιλίστα [...] καί βγαίνουν στή Μαρίτζα.

Ἔτσι τό ὀριοθέτησε ἀρχικά ὁ κύριος Μπαλίκα καί μετά ἀπό αὐτόν ὁ Δουμητρᾶν στά χνάρια τῶν ὀρίων πού ἐντόπισε ὁ πρῶτος.

Γιά τό χωριό Δανέστι μάρτυρες ὑπῆρξαν οἱ: Ράδου, Νάν, Δραγκομάν καί Δράζο ἀπό τό Μπερινδέι, ὁ Πρέδα καί [...] ἀπό τό Κρατσιουνένι, ὁ Πέρο καί ὁ Δομπρίν ἀπό τό Κόρμπουλ, ὁ Φράνκου ἀπό τό Ἴζβόρ, ὁ Φράτε ἀπό τό Κρατσιουνένι, ὁ Βλάδ καί ὁ Νεάσκου ἀπό τό Μπασέστι, ὁ Βλαίκου σπαθάρης ἀπό τό Νουτσέτ.

Τά ὄρια αὐτοῦ τοῦ χωριοῦ ἀρχίζουν ἀπό τό γαλάζιο ρυάκι, συνεχίζουν ἀνατολικά στήν κοιλάδα [...] ἐφάπτονται μέ τό κτήμα Σουϊμπάρέστι, φθάνουν στόν λόφο μέχρι τό σημεῖο Δουμπράβα στόν δρόμο Ρούσι, βγαίνουν μετά στή Βάλεα Σάκα, προχωροῦν δεξιά πρὸς τόν κάμπο, φθάνουν στόν ποταμό Καλματζοῦ στό σημεῖο πού λέγεται Λίμπα Μπόουλου. Ἐφάπτονται μέ τά σύνορα τοῦ κτήματος Στοϊκανέστι, φθάνουν ξανά στό Καλματζοῦ στό στόμιο Μπαδέδι, χωρίζουν τό κτήμα Κρατσιουνένι, ἀπό ἐκεῖ πάλι νότια μέσῳ τοῦ σημείου Δουμπράβα ἕως τό κτήμα Νουτσέτουλ, ἀπ' ὅπου συνεχίζουν πρὸς τόν ποταμό Ὁμπρέζα. Μετά διαπεροῦν τό δασύλλιο, φθάνουν μέχρι τόν λοφίσκο, καί τό ρυάκι καί ἀπό ἐκεῖ στόν λόφο.

Τό ὀριοθέτησαν ἀκολουθώντας τά παλαιά σημάδια— ὁ σπαθάρης Ράδου καί ὁ βεστιάρης Θεόδωρος.

Γιά τό χωριό Λαϊόβουλ μάρτυρες ἦσαν οἱ ἑξῆς: οἱ Κόδρεα καί ὁ Δράτσα ἀπό τό Λαϊόβουλ δέ Ζός, ὁ Τσίντσι Πεริมπάκα καί ὁ Δραγκομίρ γιός τοῦ Νεάσκου ἀπό τό Πλεσόβ, ὁ Τσερνάτ καί ὁ Μάνεα Κετσίκα ἀπό τή Σκεόστρα, ὁ Σέρμπ ἀπό τό Μπακαλέστι, ὁ Μπράτα καί ὁ Βλάδ ἀπό τό Μπασέστι, ὁ Ράδου Μλάκου ἀπό τό Κραντζένι, ὁ Δραγκία καί ὁ Στρέε ἀπό τό Κρετζέστι, ὁ Δάν, γιός τοῦ Στρέε καί ὁ Βάλκου ἀπό τό Ὁστρα, ὁ Μπάνιτζα Οὐδόμπα καί ὁ Στανιμίρ γιός τοῦ Νεάσκου ἀπό τή Λαϊόβα, ὁ Μπάτα Μίκου ἀπό τό Λαϊόβα δέ Ζός.

Τά ὄρια αὐτοῦ τοῦ χωριοῦ ξεκινοῦν ἀπό τόν ποταμό Ὁλτ πρὸς τά πάνω, στρίβουν πρὸς τό Κορνέτ, βγαίνουν στό σημεῖο τῆς μεγάλης ἀχλαδιάς, φθάνουν στήν κορυφή Κόρμπ πρὸς τόν λόφο. Προχωροῦν ἀνατολικά ἀπό τό Δουμπράβα, χωρίζουν τό κτήμα Ὁστρα, φθάνουν στή μεγάλη βελανιδιά καί στόν κάμπο μέχρι τό δασύλλιο, βγαίνουν στόν δρόμο πρὸς Νικόπολη, ὅπου βρίσκεται μιὰ πέτρα. Ἀπὸ ἐκεῖ προχωροῦν νότια καί μετά δυτικά, φθάνουν στόν κάμπο, στό σημεῖο Δουμπράβα, βγαίνουν στόν δρόμο στήν κοιλάδα Ρούσκα, ἕως τήν πηγγή, ἀπ' ὅπου φθάνουν μέχρι τόν ποταμό Ὁλτ, ἐκεῖ πού ἀρχίζουν τά σύνορα.

Τό χωριό αὐτό τό ὀριοθέτησε ἀρχικά ὁ σπαθάρης Ράδου καί μεταγενέστερα καί ἄλλοι.

Γιά τό χωριό Κομάνκα, μαζί μέ τό Τζιουρτζιου καί τόν Πρισλόπ, μάρτυρες ἦταν οἱ ἑξῆς: ὁ Τσερνάτ καί ὁ Μάνεα Κέσκα ἀπό τό Σκεόστρα, ὁ Σέρμπ ἀπό τό Μπασέστι, ὁ Μπράτα καί ὁ δικαστής (τοῦ χωριοῦ) Βλάδ ἀπό τό Μπασέστι, ὁ Ράδου ἀπό τό Κραντζέني, ὁ Δραγκία καί ὁ Τροσάν ἀπό τό Κρετζέστι, οἱ Δράτσεα, Στάν καί Οὐδόμπα ἀπό τό Λαϊόβουλ δέ Ζός, ὁ Δραγκομίρ γιός τοῦ Νεάκσου καί ὁ Μπάκα ἀπό τό Πλεσόβ.

Τά ὄρια αὐτοῦ τοῦ χωριοῦ ἀρχίζουν ἀπό τόν δρόμο πρὸς τό Νικόπολε, προχωροῦν πρὸς τή «γερμανική» πεδιάδα, φθάνουν στό Μοβίλα, καί παράλληλα μέ τή λίμνη φθάνουν στό δασύλλιο τοῦ Βόινεα, κατεβαίνουν στήν αχλαδιά στό ρυάκι Καλματζούι, [Ξανά] στό δασύλλιο, ἔπειτα ἀνατολικά μέχρι τό μικρό ρυάκι. [Ἐκεί] διασχίζουν τοὺς θάμνους μέχρι τόν ξερὸ βάλτο, βγαίνουν στὸν λοφίσκο, φθάνουν στήν πεδιάδα, συνεχίζουν πρὸς τὰ κάτω μέχρι τόν πρίνο τοῦ Κοσμά, ἐφάπτονται μέ τὰ ὄρια τοῦ κτήματος Ἰβανέστι, φθάνουν μέσῳ τῆς κοιλάδας στὸν κάμπο, ἐκεῖ πού ἐνώνονται οἱ δύο Τροϊένε, ξεχωρίζουν τὰ ὄρια μέ τό Σάρμπι καί μέ τό Ρούτσι, συνεχίζουν πρὸς τόν βορρᾶ στὸν δρόμο [πού λέγεται] «Χανσαρέσκ» καί στή διασταύρωση ἐφάπτονται μέ τό κτήμα Σκεόστρα. Ἐπειτα συνεχίζουν δεξιὰ στὸν κάμπο, κοντά στό σημεῖο Μάγκουρα Μπασέστιλορ, ἐφάπτονται μέ τὰ ὄρια τοῦ Μπασέστι, παράλληλα μέ τό Ὅμπρέζα, μετά στό σημεῖο Λουμπράβα στή μέση τῆς κοιλάδας, φθάνουν πάλι στὸν ποταμὸ Καλματζούι, μέχρι τὴν κορυφή Κόρμπου βγαίνουν στὸν δρόμο πρὸς τὴ Νικόπολη, ἐφάπτονται μέ τὰ ὄρια τοῦ κτήματος Κραντζεάνι καί τοῦ Ματσέστι καί διαγράφονται παράλληλα μέ τόν δρόμο πρὸς τὴ Νικόπολη, ὅπου ἐνώνονται μέ τὰ ἄλλα σύνορα.

Τό χωριό αὐτό ὀριοθέτησε ἀρχικά ὁ σπαθάρης Ράδου καί ἔπειτα ὁ κύριος Κοτάνα, στά σημάδια τῆς προηγούμενης ὀριοθεσίας.

Τά παλαιχώρια πού ὀνομάζονται Σούρα, Σάκα, Τσιόρα, Σουχάια, ὅλα τὰ ὑπόλοιπα πού βρισκονται γύρω ἀπὸ τοὺς βάλτους τοῦ Καλματζούι μέχρι τόν δρόμο τοῦ Σβίστοβ, καθὼς καί ὅλοι οἱ βάλτοι καί τὰ ποταμάκια ἀρχίζουν ἀπὸ τό φράγμα τοῦ Σβίστοβ, πάνω ἀπὸ τὴ Σίκιρα.

Γιά τό χωριό Χρατέστι, τό ὁποῖο ὀριοθέτησε ὁ χωρομέτρης σπαθάρης Στέφανος, μάρτυρες ὑπῆρξαν οἱ: Μπάδεα Κοτέσκου καί Σάνδρου ἀπὸ τό Δραγκίτσι, Δάν καί Σάρμπου ἀπὸ τό Ναγκοιμερέστι, Στρέε καί Μπάδεα [...] Ρέπεδε, Ράζορ καί Μιχαήλ ἀπὸ τό Βουλτουρέστι, Σέρμπου ἀπὸ τό Βοροβένι, Δραγκοσλάβ ἀπὸ τό Δραγκοσλάβ.

Τά ὄρια αὐτοῦ τοῦ χωριοῦ ἀρχίζουν ἀπό τήν κοιλάδα Ὁμράζεϊ, συνεχίζουν στήν ἄκρη τοῦ ἔλους τοῦ ἀλόγου, ξεπερνοῦν τήν κορυφή, βγαίνουν στόν δρόμο στή μεγάλη φλαμουριά, στά ὄρια του μέ τό Τζέμεν, φθάνουν στό Μορμίντε, ἔπειτα στά σύνορα τοῦ κτήματος Μποτένι, διασχίζουν τήν κορυφή, φθάνουν στό ποταμάκι μέχρι τό κτήμα Λουτσιάν, διασχίζουν τόν ποταμό Ἀρτζεσέλ, φθάνουν στό Σλεμένε, χωρίζουν τό κτήμα Δραγκίτσι, παράλληλα μέ τό Σλεμένε. Ἀπό ἐκεῖ διασχίζουν δύο δρόμους, φθάνουν στά σύνορα τοῦ κτήματος Μιχαέστι, ἀπό τόν λόφο τοῦ Μπόλδεα, κατεβαίνουν πρὸς τά κάτω, διασχίζουν τό δασύλλιο ὡς τή μεγάλη μελιά, φθάνουν μέχρι τά σύνορα μέ τό Μπατιέστι, συνεχίζουν ἀπέναντι ἀπό τό Ἀρτζεσέλ, κατεβαίνουν στήν κοιλάδα Ὁμράζα, τήν ὁποία ἀγόρασαν οἱ καλόγεροι στίς ἡμέρες τοῦ βοεβόδα Ράδου ἀπό τόν ἀρμάση Καζάν.

Καί εἶδα ἡ Αὐθεντία μου γιά τά προαναφερόμενα ὄρια αὐτῶν τῶν χωριῶν: τό χρυσόβουλλο τοῦ μακαρίτη βοεβόδα Βλάδισλαβ τοῦ ἔτους 7[...] καί τό χρυσόβουλλο τοῦ Μωσῆ βοεβόδα τοῦ ἔτους 7[...] Ἡ ἱερά μονή Κουτλουμουσίου εἶχε πολλά ἔγγραφα καί χρυσόβουλλα ἀπό ἄλλους προγενέστερους ἡγεμόνες γιά τά προαναφερόμενα χωριά ἀλλά χάθηκαν ἐξαιτίας τῶν ταραχῶν.

Γι' αὐτό ἡ Αὐθεντία μου ἀνανέωσα καί ἐπικύρωσα τό χρυσόβουλλο αὐτό τῆς Αὐθεντίας μου ὅπως ἦταν ἀπό παλαιά καί ἐπικύρωσα στήν ἱερά μονή τοῦ Θεοῦ, Κουτλουμουσίου –πού ὀνομάζεται πιά πάνω-ῶλα αὐτά ὡς κληρονομιά. Καί κανεῖς νά μήν τά θίξει σύμφωνα μέ τή διαταγή τῆς Αὐθεντίας μου, οὔτε νά τολμήσει νά καταπατήσει τά προαναφερόμενα αὐτά χωριά. Διότι ὅποιος τολμήσει νά τά καταπατήσει, ἐκεῖνος θά προκαλέσει τή μεγάλη ὀργή τῆς Αὐθεντίας μου. Ἀκόμα καί ἀνάθεμα θέτει ἡ Αὐθεντία μου σέ ὅποιον ἐκλέξει ὁ Ἅγιος ὁ Θεός ὡς ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας, εἴτε ἀπό τόν καρπό τῆς καρδιάς τῆς Αὐθεντίας μου, εἴτε ἀπό τούς συγγενεῖς μας, εἴτε ἐξαιτίας τῶν ἀμαρτιῶν μας, ἀπό ἄλλο γένος, ὅποιος τιμήσει, ἀνανεώσει καί ἐπικυρώσει αὐτή τή διαταγή τῆς Αὐθεντίας μου, ἐκεῖνον ὁ Ἅγιος ὁ Θεός νά τόν τιμήσει καί νά τόν στερεώσει στόν θρόνο του. Ἐάν, ἀντιθέτως, δέν τιμήσει, δέν ἐπικυρώσει, ἀλλά ἐάν καταπατήσει καί ντροπιήσει αὐτή τή διαταγή τῆς Αὐθεντίας μου, ἐκεῖνον ὁ Ἅγιος ὁ Θεός νά τόν τιμωρήσει ὅσο ζεῖ ἀλλά καί στή μεταθανάτια ζωή καί νά ἔχει τό μερίδιο τοῦ Ἰουδαίου καί τοῦ τρισκαταραμένου Ἀρείου καί τῶν ὑπολοίπων Ἰουδαίων, οἱ ὅποιοι κραύγαζαν περὶ τοῦ αἵματος τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν: «Τό αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς καί ἐπὶ τῷ τέκνω αὐτῶν». Ἀμήν.

Μάρτυρες ὄρισε λοιπόν τόν κύριο Χρίζεα μέγα βόρνικο, τόν κύριο Βασίλειο Πανδούρ, μέγα μπάνο τῆς Κραγιόβας, τόν κύριο Γρηγόριο

μέγα λογοθέτη, τόν κύριο Πρέδα Μπρακοβέσκου, μέγα σπαθάρη, τόν κύριο Ράδου Μανέσκου μέγα βεστιάρη, τόν κύριο Δραγκομίρ μέγα κλουτσιάρη, τόν κύριο Σόκυλ μέγα στόλνικο, τόν κύριο Ράδου από τό Παταρλάτζε μέγα κόμισο, τόν κύριο Βουτσίνα Σάριμπου μέγα παχάρνικο, τόν κύριο Κωνσταντίνο μέγα ποστέλνικο.

Ἔγραφα ἐγώ ὁ Σοάρε στό Τιργκόβιστε, στίς 8 Ἰουνίου ἀπό τόν Ἄδάμ 7149.

Ἴω ὁ Ματθαῖος βοεβόδας, ἑλέφ Θεοῦ ἡγεμόνας.

Ἴω ὁ Ματθαῖος βοεβόδας.

24

1646 (7154), 2 Ἀπριλίου, Τιργκόβιστε

Ἐλέφ Θεοῦ Ἴω ὁ Ματθαῖος Μπασαράμπ βοεβόδας πάσης τῆς Βλαχικῆς χώρας, δίνω ἡ Αὐθεντία μου αὐτῇ τῇ διαταγῇ τῆς Αὐθεντίας μου στήν Ἁγία καί θεϊκή μονή ὀνομαζομένη Κλοκοτσιόκ [...] Σλάτινα, πού τιμᾶται στή μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ καί Γαβριήλ καί τῶν ἄλλων Ἁγίων, τοῦ πατρός ἡγουμένου [...] ἱερομονάχου καί τούς ἀδελφούς πού κατοικοῦν σέ αὐτό τό Ἱερό Καταγώγιο, νά ἀνήκουν στήν ἱερά μονή τά χωριά τά ὀνομαζόμενα Τολοτσέστι καί Κακατζόι, μέ ὅλα τά σύνορα καί ὅλα τά εἰσοδήματα καί μέ ὅλους τούς ἐξαρτημένους χωρικούς ὄσους [...] θά βρεθοῦν ἀπό σύνορο σέ σύνορο ἀνάμεσα στά παλαιά ὄρια καί ὀριοθετικά σημάδια. Οἱ κάτοικοι ἄλλωστε αὐτῶν τῶν προαναφερομένων χωριῶν Τολοτσέστι καί Κακατζόι ἦταν κυρίαρχοι στίς ἐκτάσεις αὐτές ἐδῶ καί πολύ καιρό. Ἀργότερα, κατά τήν ἡγεμονία τοῦ μακαρίτη βοεβόδα Μιχαήλ, τά χωριά αὐτά πωλήθηκαν στόν ἡγεμόνα ὡς ἐξαρτημένα. Τότε ὁ ἴδιος ὁ Μιχαήλ, ὁ μακαρίτης, ἡ ἴδια ἡ Αὐθεντία του ἔδωσε καί παραχώρησε τά δύο αὐτά χωριά στή μονή πού ὁ ἴδιος ἔχτισε ἐκ θεμελίων γιά μνημόσυνο τῆς Αὐθεντίας του καί τῶν γονέων του. Καί εἶχε ἡ ἱερά μονή (Κλοκοτσιόβ) καί δικαιολογητικά γι' αὐτά τά προαναφερόμενα χωριά. Κατά τήν ἐποχή πού ἡ χώρα γνώρισε τόσες κακουχίες, συνέβησαν πολλά καί στήν ἱερά μονή καί ἐκτός τοῦ ὅτι κᾶηκαν πολλά ζῶα, κᾶηκαν καί ὅλα τα δικαιολογητικά τῆς μονῆς.

Κατά τήν ἐποχή τῆς ἡγεμονίας τοῦ βοεβόδα Ἀλεξάνδρου Ἰλιάς, οἱ μοναχοί τῆς μονῆς Κλοκοτσιόβ παρουσιάστηκαν ἐνώπιον τῆς Αὐθεντίας του καί πιστοποίησαν μαζί μέ πολλούς τοπικούς ἄρχοντες, γείτονες τῆς ἱερᾶς μονῆς καί τῶν χωριῶν ἐκείνων, ὅτι κᾶηκαν τά δικαιολογητικά τῆς ἱερᾶς μονῆς γιά ὅλα τά χωριά πού κληρονόμησαν. Γι'

αυτό τόν λόγο ὁ ἡγεμόνας Ἄλεξανδρος Ἰλιάς ἐπικύρωσε μέ τό ἔγγραφο του (αὐτά τά χωριά) τό ἔτος 7125 (= 1616-1617). Ἐπίσης ἡ Αὐθεντία μου ἀνανέωσα καί ἐπικύρωσα τήν κατοχή τῆς ἱερᾶς μονῆς Κλοκοτσιόβ σέ αὐτά τά χωριά καί [...] στούς μοναχούς, ὡς κληρονομιά, πρὸς ὄφελος καί τροφή, ἐνῶ στούς μακαρίτες κτήτορες ὡς αἰώνιο μνημόσυνο. (Αὐτή) ἡ διαταγή τῆς Αὐθεντίας μου νά μείνει ἀμετάκλητη.

Μάρτυρες ὄρισα ἡ Αὐθεντία μου ὄλους τοὺς τίμιους ἀξιωματούχους (τοῦ Ντιβανιοῦ), πρῶτα τόν κύριο Γκιόρμα, μέγα μπάνο τῆς Κραγιόβας, τόν κύριο Δραγκομίρ μέγα βόρνικο, τόν κύριο Ράδου μέγα λογοδέτη, τόν κύριο Στρέε Χιέρα μέγα βεστιάρη, τόν κύριο Δίκου μέγα σπαδάρη, τόν κύριο Μπάρμπου Μπραδέσκου μέγα στόλνικο, τόν κύριο Πρέδα Μπραγοβεάνου μέγα κλουτσίαρη, τόν κύριο Δραγκουσίβ μέγα παχάρνικο, τόν κύριο Ράδου Μιχάλτσεα μέγα κόμισο, τόν κύριο Κωνσταντίνου Καντακουζηνό μέγα ποστέλνικο, τόν κύριο Ράδου μέγα λογοδέτη.

Ἐγγραφα ἐγώ ὁ Δημήτριος λογοδέτης στήν πόλη-φρούριο Τεργκόβι-στε, στίς 2 Ἀπριλίου τοῦ ἔτους ἀπό κτήσεως κόσμου 7154 (= 1646).

Ἰω Ματθαῖος βοεβόδας Ἐλέφ Θεοῦ ἡγεμόνας.

25

1665 (7173), Αὐγουστος, Βουκουρέστι

Ἐλέφ Θεοῦ Ἰω ὁ Ράδου βοεβόδας καί ἡγεμόνας πάσης χώρας τῆς Οὐγγροβλαχίας, γιός τοῦ μεγάλου καί ἀγαθοῦ μακαρίτη Ἰω Λέοντα βοεβόδα. Δίνω ἡ Αὐθεντία μου αὐτή τή διαταγή τῆς Αὐθεντίας μου στόν τίμο ἀξιωματούχο τῆς Αὐθεντίας μου Μάρες μέγα βεστιάρη καί στούς γιούς του, πού θά τοὺς δωρίσει ὁ Θεός, νά τοὺς ἀνήκουν μερικοί τσιγγάνοι. Συγκεκριμένα, ὁ Μπάτζκο τσιγγάνος μέ τήν τσιγγάνα του, τοὺς γιούς του, μέ ὄλο του τό γένος, Βάλκα τσιγγάνος, μέ τήν τσιγγάνα του, τοὺς γιούς του μέ ὄλο του τό γένος, οἱ γιοί τοῦ Μός τσιγγάνου, δηλαδή οἱ Δραγκίνα, Δημήτριος καί Στάντσιου, μέ ὄλο τους τό γένος. [Δίνω αὐτή τή διαταγή] ἐπειδή αὐτοί οἱ προαναφερόμενοι τσιγγάνοι ἦταν ἡγεμονικοί τσιγγάνοι ἀπό παλαιότερες ἐποχές, ἀπό τόν μακαρίτη Ματθαῖο βοεβόδα.

Ἀργότερα, κατά τή διάρκεια τῆς ἡγεμονίας τοῦ βοεβόδα Μίχνεα, ὅταν εἶχε μεταβεῖ ὁ ἡγεμόνας Μίχνεα μέ τά στρατεύματα τῆς χώρας στήν Οὐγγρική χώρα, στήν ὑπηρεσία τῆς Αὐτοκρατορίας, ἔχοντας ἀνάγκη ἀπό χρήματα, παρακάλεσε τόν βογιάρο τῆς Αὐθεντίας μου μέγα βεστιάρη Μάρες νά τοῦ δανείσει 1.000 τάληρα. Ὁ ἡγεμόνας ὑποσχέ-

θηκε ὅτι ἐάν ἔρθει στή χώρα θά τοῦ ἐπιστρέφει τά χρήματα αὐτά. Ὁ βογιάρος τῆς Αὐθεντίας μου λοιπόν, ὁ Μάρες μέγας βεστιάρης, μὴ ἔχοντας ἄλλη δυνατότητα, ἔδωσε καί δικά του χρήματα καί ὑποχρεώθηκε καί σέ ἄλλους ὥστε νά συγκεντρώσει τά 1.000 τάληρα. Ὅταν ἐπανῆλθε στή χώρα ὁ βοεβόδας Μίχνεα ἀπό τήν Οὐγγαρία, θυμήθηκε τήν ὑπόσχεσή του ὅτι θά πληρώσει τά προαναφερόμενα χρήματα καί παρουσιά τοῦ βογιάρου μας μεγάλο βεστιάρη Μάρες δίπλα του, δέν ἤθελε νά τόν ζημιώσει καί τόν ἔλεψε δίνοντάς του αὐτούς τούς τσιγγάνους πού προαναφέρονται ἔναντι τοῦ ποσοῦ τῶν 100 ταλήρων, τούς ὁποίους κράτησε ἀνενόχλητος. Γι' αὐτούς τούς τσιγγάνους εἶδε ἡ Αὐθεντία μου τό χρυσόβουλλο τοῦ μακαρίτη βοεβόδα Μίχνεα τοῦ ἔτους 7167 (= 1658-1659), ἐκεῖνο τοῦ βοεβόδα Γκίκα, τοῦ ἔτους 7168 (= 1659-1660) καί τοῦ γιοῦ του Γρηγορίου τοῦ ἔτους 7169 (= 1660-1661) πού ὅλα ἀφοροῦσαν τήν ἐλεημοσύνη πρὸς τόν βογιάρο τῆς Αὐθεντίας μου μεγάλο βεστιάρη Μάρες νά κρατήσει τούς προαναφερόμενους τσιγγάνους.

Ἐπίσης καί ἡ Αὐθεντία μου, ἐφ' ὅσον μοῦ ἔδωσε ὁ εὐσεβῆς Θεός τήν ἡγεμονία καί ὁ δυνατός αὐτοκράτωρ τῆ σημαία τῆς Βλαχίας, σ' αὐτό τόν τίμο θρόνο ὁ ὁποῖος ἦταν τῶν τιμίων γονέων καί παππούδων τῆς Αὐθεντίας μου, διαπιστώνοντας ἡ Αὐθεντία μου ὅτι ὁ βογιάρος τῆς Αὐθεντίας μου μέγας βεστιάρης Μάρες ὑπηρετεῖ πιστά καί δίκαια δίπλα στήν Αὐθεντία μου, ἀνανέωσα καί ἐπικύρωσα σέ αὐτόν τήν ἐλεημοσύνη προηγούμενων ἡγεμόνων γι' αὐτούς τούς προαναφερόμενους τσιγγάνους μ' αὐτό τό ἔγγραφο τῆς Αὐθεντίας μου νά ἀνήκουν αἰωνίως αὐτοί οἱ τσιγγάνοι σέ αὐτόν καί στοὺς γιούς του.

Μετά ἀπό μάς, ὅποιον ὀρίσει ὁ Θεός ὡς ἡγεμόνα καί κυρίαρχο αὐτοῦ τοῦ τιμίου θρόνου τῆς ἡγεμονίας τῆς Βλαχίας, ὀφείλει νά τιμᾷ καί νά ἐπικυρώσει αὐτό τό χρυσόβουλλο τῆς Αὐθεντίας μου, μέ τήν προαναφερόμενη συμφωνία, ὥστε ὁ δοξασμένος ἀπό τήν Ἁγία Τριάδα Θεός νά τόν ἐλεεῖ, νά τόν προστατεύει καί νά τόν τρέφει καθ' ὅλη τή διάρκεια τῆς ἡγεμονίας του, ἐνῶ μετά θάνατο νά προστατεύει τήν ψυχὴ του.

Ἐκεῖνος ὅμως πού δέν θά τιμᾷ [τό χρυσόβουλλο μου], οὔτε θά τό ἀνανεώνει οὔτε θά τό ἐπικυρώνει, ἀλλά θά τό καταπατᾷ καί θά τό φθείρει, ἐκεῖνος νά εἶναι ὑπὸ ἀνάθεμα. Ἀμήν.

Καί διέταξα ὁ ἴδιος ἡ Αὐθεντία μου καί ὄρισα ἡ Αὐθεντία μου μάρτυρες τούς: Γκέργκε Μπαλεάνου μέγα μπάνο, Στρόε μέγα βόρνικο, Ράδου μέγα λογοθέτη, Δραγκίτσι μέγα σπαθάρη, Μανώλη μέγα κλουτσιάρη, Ἰορδάκε μέγα στόλνικο[...] μέγα κόμισο, Μπάδεα μέγα παχάρνικο, Σερμπάν μέγα ποστέλνικο καί Ράδου Ναστουρέλ β' λογοθέτη.

Καί ἔγραφα ἐγώ ὁ Δουμητράσκο λογοθέτης στήν πρωτεύουσα Βουκουρέστι, τόν Αὐγουστο ἀπό τόν Ἀδάμ 7173.

Ἴω ὁ Ράδου βοεβόδας, ἑλέφ Θεοῦ ἡγεμόνας.

26

[1674-1678], 3 Φεβρουαρίου, Βουκουρέστι

Ἐλέφ Θεοῦ Ἴω ὁ Δούκας βοεβόδας καί ἡγεμόνας πάσης τῆς χώρας Οὐγγροβλαχίας καί πέρα τῶν βουνῶν. Ἔδωσα ἡ Αὐθεντία μου αὐτή τῇ διαταγῇ τῆς Αὐθεντίας μου στήν ἱερά καί θεϊκή μονή πού λέγεται Κουτλουμουσίου τοῦ νομοῦ Ὅλτ, πού τιμᾶται στή μνήμη τοῦ Ἁγίου ἀρχιστράτηγου καί ἀρχάγγελου Μιχαήλ, στόν ἡγούμενο ἱερομόναχο Ἀντώνιο καί σέ ὄλους τούς μοναχοὺς, οἱ ὅποιοι θά διαμένουν σέ ἐκεῖνο τό ἱερό καταγώγιο, νά ἀνήκουν σέ αὐτή τήν ἱερά μονή μερικὰ γειτονικά της κτήματα. Συγκεκριμένα:

Μία ἔκταση καλλιεργήσιμη στόν κάτω κάμπο ἐπειδή τήν ἀγόρασε ὁ ἡγούμενος Ἀντώνιος ἀπό τόν Λουκά καί τούς γιούς του Ράδου καί Δημήτρη ἔναντι 400 bani τοῖς μετρητοῖς. Μαζί καί μέ τό πιστοποιητικό πώλησης καί μαρτυρίες.

Μία ἔκταση κοντά στό Βόδα, μπροστά στή φτελιά, τήν ὁποία ἀγόρασε ὁ ἡγούμενος Ἀντώνιος ἀπό τόν [...]στεα καί τόν γιό του Βλάδ ἔναντι 1.270 bani, μαζί μέ τό πιστοποιητικό πώλησης καί μαρτυρίες.

Καί πάλι νά ἀνήκει στήν ἱερά μονή Κλοκοτσιόβ μία ἔκταση κοντά στό [...] πρὸς τά κάτω μέχρι τό ἀλσύλλιο δίπλα στή λίμνη, ἐπειδή τήν ἀγόρασε ὁ ἡγούμενος Ἀντώνιος ἀπό τόν Ἰβάν, γιό τοῦ Στεφάνου Γκουριέ ἀπό τῇ Σλάτινα ἔναντι 400 bani, μαζί μέ τό πιστοποιητικό πώλησης καί μαρτυρίες.

Καί πάλι νά ἀνήκει στήν ἱερά μονή Κλοκοτσιόβ μιὰ ἔκταση κοντά στό Κλοκοτσιόβ, ἀπό τό πηγάδι τοῦ Κοκάν πρὸς τήν κορυφή μέχρι τό οἰκόπεδο τοῦ ἱερέα Δημητρίου, ἐπειδή τήν ἀγόρασε ὁ ἡγούμενος Ἀντώνιος ἀπό τόν Βόινεα (ἀπό τόν [...] τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ἱεροψάλτη Βόινεα πρὸς τά κάτω ἔναντι 1.000 bani, τοῖς μετρητοῖς, μαζί μέ τό πιστοποιητικό πώλησης καί μαρτυρίες.

Καί πάλι νά ἀνήκει στήν ἱερά μονή Κλοκοτσιόβ μία ἔκταση στόν κάτω κάμπο, δίπλα στό [...] ἐπειδή τήν ἀγόρασε ὁ ἡγούμενος Ἀντώνιος ἀπό τόν Βόινεα ἔναντι 266 bani τοῖς μετρητοῖς, μαζί καί μέ τό πιστοποιητικό πώλησης καί μέ μαρτυρίες.

Καί πάλι νά ἀνήκουν στήν ἱερά μονή Κλοκοτσιόβ οἱ καλλιεργήσιμες ἐκτάσεις εὐρισκόμενες δίπλα στά οἰκόπεδα τοῦ Ἰωάννη Μπιβολάρι-

ου από πάνω μέχρι [...] μεγάλο, προς τόν λόφο, έως τόν δρόμο και νότια έως τό Κλοκοτσιόβ, επειδή τά αγόρασε ό ήγούμενος Ἄντωνιος από τόν ιερέα Ὁπρεα και τόν έγγονό του Ὁπρεα μέ τόν γιό του Ἄνδρέα από τόν έγγονό (ἤ ἀνηψιό) τοῦ Πρέδα ἔναντι 700 bani, τοῖς μετρητοῖς μαζί μέ πιστοποιητικό πώλησης και μέ μαρτυρίες.

Καί πάλι νά ἀνήκει στήν ιερά μονή Κλοκοτσιόβ ἕνα οἰκόπεδο καλλιεργήσιμο τό ὁποῖο συνορεύει μέ ἕνα ἄλλο, ἰδιοκτησία τοῦ Στόικα, γιοῦ τοῦ Συμεών, καθὼς και ἕνα ἄλλο, εὐρισκόμενο ἀνάμεσα στά δασύλλια, πού σέ μιά ἄκρη βγαίνει στόν δρόμο, δίπλα σέ ἐκεῖνο τῆς κυρίας Φλορίνας, τά ὁποῖα αγόρασε ὁ ήγούμενος Ἄντωνιος από τόν ιεροψάλτη Δημήτριο, από τόν ιεροψάλτη Βαρλαάμ, από τήν ἑξαδέλφη του Στάνακ, από τόν Ματθαῖο, τόν Μαρίν λογοθέτη και τόν Ράδου ἔναντι 1.330 bani, μαζί μέ πιστοποιητικό πώλησης και μέ μαρτυρίες.

Καί πάλι νά ἀνήκουν στήν ιερά μονή πού προαναφέρεται τά οἰκόπεδα δίπλα σέ ἐκεῖνο τῆς Φλόρινας, κόρης τοῦ judet (= διοικητή) Ἰβάν, τά ὁποῖα ἐκτείνονται μέχρι τήν ἑκταση τοῦ ιερέα Βλάικου, έως τήν καρυδιά, και από ἐκεῖ μέχρι τό δασύλλιο πού βρίσκεται ἀνατολικά, ὅσο εἶχε ὁ Στάντσιου και ὁ ἀδελφός του Στοιάν από τή Σλάτινα [...] επειδή τά αγόρασε ὁ ήγούμενος Ἄντωνιος από τόν Στάντσιου και τόν ἀδελφό του Στοιάν, ἔναντι 3.000 bani τοῖς μετρητοῖς, μαζί μέ πιστοποιητικό πώλησης και μέ μαρτυρίες.

Καί πώλησαν οἱ προαναφερόμενοι τά κτήματά τους ὅλα στον ήγούμενο Ἄντωνιο από τήν ιερά μονή Κλοκοτσιόβ μέ δική τους θέληση, χωρίς νά τοῦς ὑποχρεώσει κανείς, μαζί και μέ τά πιστοποιητικά πώλησης και μέ μαρτυρίες [...] στόν ήγούμενο Ἄντωνιο. Ὅπως εἶδα [...] ἔδωσα ἤ Αὐθεντία μου στήν ιερά μονή και στόν ήγούμενο Ἄντωνιο και στοὺς μοναχοὺς αὐτά τά οἰκόπεδα [...] κτήματα νά τῆς ἀνήκουν ὡς κληρονομιά γιά πάντα.

Μάρτυρες ὄρισα ἤ Αὐθεντία μου τοὺς: Ράδου Ναστουρέλ, μέγα μπάνο τῆς Κραγιόβας, Βάλκου μέγα βόρικο, Σερμπάν μέγα λογοθέτη, Χρίζεα μέγα βεστιάρη, [...]ο μέγα σπαθάρη, Ἰβάσκο μέγα [...] Ἰορδάκε μέγα [ποστέλνικο], Πρέδα μέγα παχάρνικο, Κωνσταντίνο Καντακουζηνό μέγα στόλνικο, Βλάικου μέγα κόμισο, Κωνσταντίνο Μπραγοβεάνου β' λογοθέτη.

Καί ἔγραψα ἐγώ ὁ Δουμητράσκο στήν πρωτεύουσα Βουκουρέστι, στίς 3 Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους ἀπό τόν Ἄδάμ 71...

RÉSUMÉ

Le présent volume contient la description et les résumés des documents roumains -entendons «roumains» au sens le plus large du terme-, lesquels ont été conservés dans les archives du monastère Kutlumus.

Présentation générale

Ces documents constituent 157 unités archivistiques, lesquels, en dehors de quelques copies, traductions et brouillons, sont des originaux. Ils couvrent la période 1372-1939. La plupart de ces documents sont écrits en roumain, 21 en slavon, les autres en russe, latin, grec et français. Parmi ces documents, 16 sont des parchemins, les autres sont écrits sur papier.

L'introduction traite les sujets suivants: les relations étroites unissant, dès la deuxième moitié du XIVème siècle, le monastère et la Valachie, l'aide multilatérale apportée au monastère autant par les voévodes de cette Principauté, que par des représentants d'autres couches sociales. Il s'agit, en l'occurrence, de soutien financier, d'aides pour la réalisation de travaux de construction, et aussi de donations envers le monastère, c'est-à-dire des propriétés, des villages, des objets sacrés, etc.

Suit la description des archives, puis les résumés de tous les documents. Dans ces résumés, ainsi que dans les 26 documents présentés *in extenso* à la fin du livre, le lecteur découvrira de nombreux éléments, inconnus ou peu connus, qui lui permettront d'enrichir son savoir relativement aux sujets traités dans l'Introduction, ainsi qu'à la présence de moines roumains au Mont Athos et aux activités de Mélétiós, Hégoumène de skète de Clucociov, etc.

Enfin, les deux Index (index des noms propres et index des toponymes) contiennent - en grec et en roumain - tous les noms propres apparaissant dans les résumés des documents.

Τὸ βιβλίο τοῦ Φλορίν Μαρινέσκου, ΡΟΥΜΑΝΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΑΡΧΕΙΟ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ,
τυπώθηκε τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1999 σὲ 1.000 ἀντίτυπα

Ἐπιμέλεια παραγωγῆς: LineArt
Ἐφέσου 24,171 21 Νέα Σμύρνη, τηλ.: 9310 766

MD0006125997